

Li. No. 293

Hermens
Hamburg.

93

I

R H

NO

SUMTIB

H O M E R I
I L I A S.

T O M U S I.

R H A P S O D I A I — X I I.

NOVA EDITIO STEREOTYPA.

L I P S I A E

S U M T I B U S E T T Y P I S C A R O L I T A U C H N I T I I .

1839.

PRAEF.

Quod sperabamus, quod
interiorum carminum
in lucem emitteret
idem fore hominibus gra
evento iam compro
in tabulae stereotypa
intra usu attritae in
ensis litteras minus
derentur. Itaque quo lo
prospiceretur, quamvis
possent, tamen tamen li
e novas tabulas ster
to facto speramus f
tum ab exterioris ha
s, quam superior ill
uriam dedimus op

PRAEFATIO.

Quod sperabamus, quum a. 1828. minor haec Homericorum carminum editio iteratis curis castigata in lucem emitteretur, acceptam eam atque utilem fore hominibus graecae poeseos amantibus, id eventu iam comprobatum videmus. Toties enim tabulae stereotypae prelum subierunt, ut diuturno usu attritae in exemplaribus recens impressis litteras minus luculenter repraesentare viderentur. Itaque quo lectorum commodis optime prospiceretur, quamvis veteres tabulae emendari possent, totum tamen librum denuo typis describi ac novas tabulas stereotypas confici iussimus. Quo facto speramus fore, ut haec editio magis etiam ab exterioris habitus elegantia se commendet, quam superior illa: cui ne in reliquis cedat, maximam dedimus operam. Itaque recensionem

Wolfianam ita repetendam curavimus, quemadmodum in maiore editione nostra a vitiis typothetarum exhibetur castigatissima, ac ne novis erroribus minor haec inquinaretur, summo opere studuimus. Quapropter confidimus, eam non minus quam priores Graecarum litterarum studiosis probatum iri.

Lipsiae, mense Novembri MDCCCXXXVIII.

I Δ I

PAΨ

Iliad. I.

...ravimus, quemad-
...stra a vitis typ-
...sima, ac ne novis
...tur, summo opere
...dimus, eam non
...m litterarum stu-

DCCCXXXVIII.

I A I A Δ O Σ

P A Ψ Ω I Δ I A A

Iliad. I.

A

S U M M A R I U M.

Rogatur ab initio Musa, ut cantum praecipiat de cladibus ad Ilium, Achillis iram consequutis (1-7). Venit in concionem Achivorum Chryses, sacerdos Apollinis, filiam suam redempturus, bello nuper captam, et honoris causa datam Agamemnoni (8-21). Illo cum ignominia repulso, funestam luem Apollo per exercitum spargit (22-52). Habet concionem Achilles ob placandum deum, in qua Calchas vates calamitate eos levatum iri reducenda Chryseide censet, auctore imprimis Achille (53-129). Ita irritatus Agamemno atrociam iurgia nectit cum Achille; et Chrysaë quidem filiam reddere non recusat, sed illi, quod praemium virtutis retulerat, Briseidem eripit, quamvis obnitente Nestore (130-311 et 318-347). Hac incensus iniuria statuit acer iuvenis se cum Myrmidonibus a belli societate seiungere: quod propositum a matre eius Thetide confirmatur, quae et supplicanti ultionem promittit (348-427). Interea publice lustratur exercitus, et sacra fiunt Apollini (312-317): tum Chrysaë domum reducit una cum hostiis piacularibus, quibus mactatis scelus expiatur (428-487). Thetidi iam Olympum adeunti Iuppiter occulte annuit, victores in proeliis fore Troianos, donec Achilli ab Achivis satisfactum fuerit (488-533). Iunonem, infestam Troianis, pungunt haec clandestina consilia: inde rixatur cum Iove super coenam (534-567). Ea re contristatur omnis consensus deorum, quos tandem ad hilaritatem reducit Vulcanus (568-611).

I Δ
Μίσην ἀσκή
οὐλομένην, ἣ
πολλὰς δ' ἰφί
πέσων, αἰὲν
διανοοῖσι τὴν
ἔξ' οὗ ὄνηται
Ἀργείων τε,
Τὴν τ' ἀπὸ
Ἀχίλλεος καὶ
νόστον ἀνὴρ
ὄνειρα τῶν
Ἀργείων, ὃ
ἰνυόμενος τ
στῆματι ἐπ
χρυσέῳ ἀνὴρ
Ἀργείῳ δὲ μ
Ἀργεῖοι

Ι Δ Ι Α Δ Ο Σ Α.

Δοιμός. Μῆνις.

Μῆνιν ἄειδε, θεά, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
οὐλομένην, ἣ μυρὶ Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκεν,
πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἄϊδι προΐαψεν
ἡρώων, αὐτοὺς δὲ ἐλώρια τεύχε κίνεσσι
οἰωνοῖσι τε πᾶσι - Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή - 5
ἔξ οὗ δὴ ταπρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε
Ἄτρεϊδης τε, ἄναξ ἀνδρῶν, καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.

Τίς τ' ἄρ' σφωε θεῶν ἕριδι ξυνέηκε μάχεσθαι;
Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός. ὃ γὰρ βασιλῆϊ χολωθεὶς,
νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὤρσε κακὴν, ὀλέκοντο δὲ λαοί, 10
οὔνεκα τὸν Χρῦσῆν ἠτίμησ' ἀρητῆρα
Ἄτρεϊδης. ὃ γὰρ ἦλθε θεῶν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
λυσόμενός τε θύγατρα, φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
στέμματα ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσειτο πάντα Ἀχαιοὺς, 15
Ἄτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν.

Ἄτρεΐδαί τε καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί,

- ἡμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ' οἴκαδ' ἰέσθαι·
 20 παῖδα δ' ἔμοι λῦσαί τε φίλην, τά τ' ἄποινα δέχεσθαι,
 ἄζόμενοι Διὸς υἱὸν ἐκηβόλον Ἀπόλλωνα.
 Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοί,
 αἰδεῖσθαι θ' ἱερῆα, καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
 ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἤνδανε θυμῷ,
 25 ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερόν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν·
 Μῆ σε, γέρον, κοίλῃσιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κεικίω,
 ἢ νῦν δηθύνοντ', ἢ ὕστερον αὐτίς ἰόντα!
 μή νύ τοι οὐ χραίσμη σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο.
 τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω, πρὶν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν
 30 ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ, ἐν Ἀργεῖ, τηλόθι πάτρης,
 ἰστὸν ἐποικομένην, καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιώσασαν·
 ἀλλ' ἴθι, μή μ' ἐρέθιζε, σαώτερος ὥς κε νέηαι!
 Ὡς ἔφατ'· ἔδδεισεν δ' ὁ γέρον, καὶ ἐπέθετο μῦθον.
 βῆ δ' ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης·
 35 πολλὰ δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κίων ἠρᾶθ' ὁ γεραιὸς
 Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἠΰκομος τέκε Δητῷ·
 Κλυθί μεν, Ἀργυρότοξ', ὃς Χρῦσῃν ἀμφιβέβηκας,
 Κίλλαν τε ζαθέην, Τενέδοιό τε Ἴφι ἀνάσσεις,
 Σμινθεῦ! εἰποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψα,
 40 ἢ εἰ δὴ ποτέ τοι κατὰ πύονα μηρὶ ἔκηα
 ταύρων ἠδ' αἰγῶν, τόδε μοι κρήνην ἐέλδωρ·
 τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.
 Ὡς ἔφατ' ἐυχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμπιοι καρήνων, χωόμενος κῆρ,
 45 τόξ' ὤμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην·
 ἔκλαγξαν δ' ἄρ' οἴστοι ἐπ' ὤμων χωομένοιο,

αὐτοῦ κινηθέντος· ὁ δ' ἦγε νυκτὶ εἰοικώς·
 ἔξετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ' ἰὸν ἔηκεν·
 δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένητ' ἀργυρέοιο βιοῖο.
 οὐροῖας μὲν πρῶτον ἐπώχετο καὶ κύνας ἀργούς· 50
 αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἔχεπευκὲς ἐφίεις,
 βάλλ'· αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαί.

Ἐννήμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ὄχετο κῆλα θεοῖο·
 τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς.
 τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη· 55
 κήδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥα θνήσκοντας ὄρατο.
 οἱ δ' ἔπει οὖν ἠγεροθεν, ὀμηγερέες τ' ἐγένοντο,
 τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

Ἄτρεΐδη, νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας οἴω
 ἄψ ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγομεν, 60
 εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμῆ καὶ λοιμὸς Ἀχαιοῦς.
 ἄλλ' ἄγε δὴ τινα μάντιν ἐρείομεν, ἢ ἱεροῖα,
 ἢ καὶ ὄνειροπόλον - καὶ γὰρ τ' ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν -
 ὅς κ' εἴποι, ὅ, τι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 εἴτ' ἄρ' ὄγ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται, εἴθ' ἑκατόμβης· 65
 αἴ κεν πῶς ἀρνῶν κνίσσης αἰγῶν τε τελείων
 βούλεται ἀντιάσας, ἡμῖν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι.

Ἦτοι ὄγ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο. τοῖσι δ' ἀνέστη
 Κάλχας Θεστορίδης, οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος·
 ὅς ἤδη τά τ' ἐόντα, τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα, 70
 καὶ νήεσσ' ἠγήσατ' Ἀχαιῶν Ἴλιον εἴσω,
 ἦν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 ὁ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

ὦ Ἀχιλεῦ, κέλεαί με, Διὶ φίλε, μνθήσασθαι
 μῆριν Ἀπόλλωνος ἑκατηβελέταο ἀνακτος. 75

τοιγάρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο, καὶ μοι ὁμοσσον,
ἢ μὲν μοι πρόφρων ἔπεσιν καὶ χερσὶν ἀρήξειν.
ἢ γὰρ οἴομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὃς μέγα πάντων
Ἀργείων κρατέει, καὶ οἱ πείθονται Ἀχαιοί.

80 κρείσσων γὰρ βασιλεύς, ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρηϊ·
εἶπερ γὰρ τε χόλον γε καὶ ἀντήμαρ καταπέψη,
ἀλλὰ τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσση,
ἐν στήθεσιν ἐοῖσι· σὺ δὲ φράσαι, εἴ με σαώσεις.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς
Ἀχιλλεύς·

85 θαρσήσας μάλα, εἶπε θεοπρόπιον ὃ, τι οἴσθα!
οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα Διὶ φίλον, ὥτε σὺ, Κάλχαν,
εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπροπίας ἀναφαίνεις,
οὔτις, ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο,
σοὶ κοίλης παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει,
90 συμπάντων Δαναῶν· οὐδ' ἦν Ἀγαμέμνονα εἶπης,
ὃς νῦν πολλὸν ἄριστος Ἀχαιῶν εὐχεται εἶναι.

Καὶ τότε δὴ θάρσησε, καὶ ἠΰδα μάντις ἀμύμων·
οὔτ' ἄρ' ὄγ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται, οὐθ' ἐκατόμβης,
ἀλλ' ἔνεκ' ἀρητῆρος, ὃν ἠτίμησ' Ἀγαμέμνων,

95 οὐδ' ἀπέλυσε θύγατρα, καὶ οὐκ ἀπεδέξατ' ἄποινα.
τοῦνεκ' ἄρ' ἄλγε' ἔδωκεν Ἐκηβόλος, ἠδ' ἔτι δώσει·
οὐδ' ὄγε πρὶν λομοῖο βαρείας Κῆρας ἀφῆξει,
πρὶν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι ἐλικώπιδα κούρην
ἀπριάτην, ἀνάποινον, ἄγειν θ' ἱερὴν ἐκατόμβην

100 ἐς Χρῦσσην· τότε κέν μιν ἱλασσάμενοι πεπίθοιμεν.

Ἦτοι ὄγ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
ἦρως Ἀτρεΐδης εὐρονκρείων Ἀγαμέμνων,
ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι

πίμπλαντ', ὅσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἔϊκτην.
 Κάλχαντα πρότιστα κάκ' ὀσσόμενος προσέειπεν· 105

Μάντι κακῶν, οὐ πρόποτέ μοι τὸ κρήγυον εἶπες!
 αἰεὶ τοι τὰ κάκ' ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι·
 ἐσθλὸν δ' οὔτε τί πω εἶπες ἔπος, οὔτ' ἐτέλεσσας·

καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις,
 ὡς δὴ τοῦδ' ἔνεκά σφιν Ἐκηβόλος ἄλγεα τεύχει, 110

οὔνεκ' ἐγὼ κούρης Χρυσήϊδος ἀγλά' ἀποινα
 οὐκ ἔθελον δέξασθαι· ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν
 οἴκοι ἔχειν. καὶ γὰρ ἴα Κλυταιμνήστρης προβέβουλα,
 κουριδῆς ἀλόχου· ἐπεὶ οὐ ἔθεν ἐστὶ χειρῶν,
 οὐ δέμας, οὐδὲ φνήν, οὔτ' ἄρ' φρένας, οὔτε τι ἔργα. 115

ἀλλὰ καὶ ὡς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τόγ' ἄμεινον·
 βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι, ἢ ἀπολέσθαι.
 αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας ἀντίχ' ἐτοιμάσατ', ὄφρα μὴ οἶος
 Ἄργείων ἀγέραστος ἔω· ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν.

λεύσσετε γὰρ τόγε πάντες, ὃ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλη. 120

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 Ἄτρεϊδῆ κύδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων!

πῶς γὰρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί·
 οὐδ' εἴ ποι ἴδμεν ξυνήϊα κείμενά πολλά·
 ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξ ἐπράθομεν, τὰ δέδασται, 125

λαοὺς δ' οὐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῶ πρόες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 τριπλῆ τετραπλῆ τ' ἀποτίσομεν, αἳ κέ ποθι Ζεὺς
 δῶσι πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· 130
 μὴ δ' οὕτως, ἀγαθός περ ἐὼν, θεοεἰκελ' Ἀχιλλεῦ,
 κλέπτε νόω! ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι, οὐδέ με πείσεις.

- ἢ ἐθέλεις, ὄφρ' αὐτὸς ἔχῃς γέρας, αὐτὰρ ἔμ' αὐτῶς
 ἦσθαι δενόμενον, κέλευαι δέ με τήνδ' ἀποδοῦναι;
- 135 ἄλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί,
 ἄρσαντες κατὰ θυμόν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται —
 εἰ δέ κε μὴ δώσωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι
 ἢ τεὸν ἢ Αἴαντος ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσῆος
 ἄξω ἐλών· ὁ δέ κεν κεχολώσεται, ὃν κεν ἱκῶμαι.
- 140 ἄλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὐτίς.
 νῦν δ', ἄγε, νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλα δῖαν,
 ἐς δ' ἐρέτας ἐπιτηδῆς ἀγείρομεν, ἐς δ' ἑκατόμβην
 θείομεν, ἃν δ' αὐτὴν Χρυσήϊδα καλλιπάρηον
 βήσομεν· εἰς δέ τις ἀρχὸς ἀνῆρ βουλευφόρος ἔστω,
- 145 ἢ Αἴας, ἢ Ἰδομενεύς, ἢ δῖος Ὀδυσσεύς,
 ἢ ἐσύ, Πηλεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν!
 ὄφρ' ἡμῖν Ἐκάεργον ἰλάσσειαι ἱερὰ ῥέξας.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς
 Ἀχιλλεύς·
 ὦ μοι, ἀναιδείην ἐπιεμένηε, κερδαλεόφρον!
- 150 πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεσιν πείθεται Ἀχαιῶν,
 ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι, ἢ ἀνδράσιν ἴφι μάχεσθαι;
 οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἔνεκ' ἦλυθον αἰχμητῶν
 δεῦρο μαχησόμενος· ἐπεὶ οὔτι μοι αἰτιοὶ εἰσιν.
 οὐ γὰρ πῶποτ' ἐμὰς βοῦς ἤλασαν, οὐδὲ μὲν ἵππους,
- 155 οὐδέ ποτ' ἐν Φθίῃ ἐριβόλακι, βωτιανείρῃ,
 καρπὸν ἐδηλήσαντ'· ἐπειὴ μάλα πολλὰ μεταξὺ
 οὐρεά τε σκίοεντα, θάλασσά τε ἠγήεσσα·
 ἀλλὰ σοί, ὦ μέγ' ἀναιδές, ἅμ' ἐσπόμεθ', ὄφρα σὺ χαίρης,
 τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάω, σοί τε, κνῶπα!
- 160 πρὸς Τρώων — τῶν οὔτι μετατρέπη, οὐδ' ἀλεγίζεις·

καὶ δὴ μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς,
ὣ' ἐπι πόλλ' ἐμόγησα, δόσαν δέ μοι νῆες Ἀχαιῶν.
οὐ μὲν σοὶ ποτε ἴσον ἔχω γέρας, ὅππότε Ἀχαιοὶ
Τρώων ἐκπέρσωσ' εὐναιόμενον πτολιέθρον·

ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυαῖκος πολέμοιο 165

χεῖρες ἐμαὶ διέπουνσ'· ἀτὰρ ἦν ποτε δασμὸς ἴκηται,
σοὶ τὸ γέρας πολὺ μεῖζον, ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε
ἔρχομ' ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπὴν κεκάμω πολεμίζων.

νῦν δ' εἶμι Φθίηνδ', ἐπειὴ πολὺ φέρτερόν ἐστιν,
οἴκαδ' ἴμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν· οὐδέ σ' οἶω 170
ἐνθάδ' ἄτιμος εἶναι, ἀφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
φεῦγε μάλ', εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται! οὐδέ σ' ἔγωγε
λίσσομαι εἶνεκ' ἐμεῖο μένειν· πάρ' ἔμοιγε καὶ ἄλλοι,
οἳ κέ με τιμῆσουσι, μάλιστα δὲ μητίετα Ζεὺς. 175

ἔχθιστος δέ μοι ἔσσι Διοτρεφῆων βασιλῆων·
αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη, πόλεμοί τε, μάχαι τε.
εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, θεὸς που σοὶ τόγ' ἔδωκεν.

οἴκαδ' ἰὼν σὺν νηυσὶ τε σῆς καὶ σοῖς ἐτάροισιν,
Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε! σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω, 180
οὐδ' ὄθομαι κοτέοντος· ἀπειλήσω δέ τοι ὧδε·

ὡς ἔμ' ἀφαιρεῖται Χρυσήϊδα Φοῖβος Ἀπόλλων,
τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηί τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἐτάροισιν
πέμπω, ἐγὼ δέ κ' ἄγω Βρισηΐδα καλλιπάρηον,

αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε, τὸ σὸν γέρας· ὄφρ' εὖ εἰδῆς, 185
ὅσσον φέρτερός εἶμι σέθεν, στυγῆ δὲ καὶ ἄλλος
ἴσον ἐμοὶ φάσθαι, καὶ ὁμοιωθῆμεναι ἄντην.

Ὡς φάτο· Πηλείωνι δ' ἄχος γένετ', ἐν δέ οἱ ἦτορ
στήθεσσιν λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν,

190. ἢ ὄγε φάσγανον ὄξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
 τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὃ δ' Ἀτρεΐδην ἐναρίζοι,
 ἢ ἐ χόλον παύσειεν, ἐρητύσειέ τε θυμόν.
 ἕως ὃ ταῦθ' ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 ἔλκετο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἦλθε δ' Ἀθήνη
195. οὐρανόθεν· πρὸ γὰρ ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε, κηδομένη τε.
 στή δ' ὀπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε Πηλείωνα,
 οἴω φαινομένη· τῶν δ' ἄλλων οὔτις ὄρατο.
 θάμβησεν δ' Ἀχιλεὺς, μετὰ δ' ἐτράπετ'· ἀντίκα δ' ἔγνω
200. Παλλάδ' Ἀθηναίην· δεινῶ δέ οἱ ὅσσε φάανθεν.
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Τίπτ' αὐτ', αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, εἰλήλουθας;
 ἢ ἵνα ὕβριον ἴδῃ Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο;
 ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τελέεσθαι οἴω·
205. ἧς ὑπεροπλήσει τάχ' ἂν ποτε θυμόν ὀλέσση.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ἦλθον ἐγὼ παύσουσα τὸ σὸν μένος, αἶ κε πίθηαι,
 οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ' ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε, κηδομένη τε.
210. ἀλλ' ἄγε, λῆγ' ἔριδος, μηδὲ ξίφος ἔλκεο χειρὶ·
 ἀλλ' ἦτοι ἔπεσιν μὲν ὀνειδισον, ὡς ἔσεται περ.
 ὣδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 καὶ ποτέ τοι τρεῖς τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα
 ὕβριος εἵνεκα τῆσδε· σὺ δ' ἴσχεο, πείθεο δ' ἡμῖν.
215. Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς
 Ἀχιλεὺς·
 χρὴ μὲν σφωῖτερόν γε, θεά, ἔπος εἰρύνσασθαι
 καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ὡς γὰρ ἄμεινον.

ὅς κε θεοῖς ἐπιπειθῆται, μάλα τ' ἔκλυον αὐτοῦ.

Ἦ, καὶ ἐπ' ἀργυρῆ κώπῃ σκέθε χεῖρα βαρεῖαν·
 ἄψ δ' ἐς κουλεὸν ὥσε μέγα ξίφος, οὐδ' ἀπίθῃσεν 220
 μύθῳ Ἀθηναίης· ἦ δ' Οὐλυμπόνδε βεβήκει
 δώματ' ἐς αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους.

Πηλεΐδης δ' ἐξαῦτις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν
 Ἀτρεΐδην προσέειπε, καὶ οὐπω λῆγε χόλοιο·

Οἶνοβαρές, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο! 225
 οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον ἅμα λαῶ θωρηχθῆναι,
 οὔτε λόχονδ' ἵεναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
 τέτληκας θυμῷ· τὸ δέ τοι κῆρ εἶδεται εἶναι.

ἦ πολὺν λωΐόν ἐστι, κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
 δῶρ' ἀποαιρεῖσθαι, ὅστις σέθεν ἀντίον εἶπη. 230

δημοβόρος βασιλεύς! ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις·
 ἦ γὰρ ἂν, Ἀτρεΐδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο!

ἄλλ' ἔκ τοι ἐρέω, καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι·
 ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὐποτε φύλλα καὶ ὄζους 235
 φύσει, ἐπειδὴ πρῶτα τομῆν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν,
 οὐδ' ἀναθηλήσει· περὶ γὰρ ῥά ἐ χαλκὸς ἔλεψεν

φύλλα τε καὶ φλοιόν· νῦν αὐτέ μιν νῆες Ἀχαιῶν
 ἐν παλάμῃς φορέουσι δικασπόλοι, οὔτε θέμιστας
 πρὸς Διὸς εὐρύαται· ὁ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὄρκος·
 ἦ ποτ' Ἀχιλλῆος ποθὴ ἴξεται νῆας Ἀχαιῶν 240

σύμπαντας· τοῖς δ' οὔτι δυνήσεται ἀχνύμενός περ
 χροισμεῖν, εὐτ' ἂν πολλοὶ ὑφ' Ἑκτορος ἀνδροφόνοιο
 θνήσκοντες πίπτωσι· σὺ δ' ἐνδοθι θυμὸν ἀμύξεις,
 χωόμενος, ὅτ' ἀριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισας.

Ὡς φάτο Πηλεΐδης· ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίην, 245
 χρυσείοις ἤλοισι πεπαρμένον, ἔζετο δ' αὐτός·

- Ἄτρεΐδης δ' ἑτέρωθεν ἐμήρις. τοῖσι δὲ Νέστωρ
 ἠδυεπὴς ἀνόρουσε, λιγύς Πυλίων ἀγορητής,
 τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέειν αὐδῆ —
 250 τῷ δ' ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων
 ἐφθίαθ', οἱ οἱ πρόσθεν ἅμα τράφεν ἠδ' ἐγένοντο
 ἐν Πύλῳ ἠγαθήη, μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἀνασσειν —
 ὁ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 ὦ πόποι! ἦ μέγα πένθος Ἀχαιίδα γαῖαν ἰκάνει·
 255 ἦ κεν γηθήσαι Πριάμος, Πριάμοιό τε παῖδες,
 ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεχαροίατο θυμῷ,
 εἰ σφῶϊν τάδε πάντα πνυθοίατο μαρναμένοιιν,
 οἱ περὶ μὲν βουλήν Δαναῶν, περὶ δ' ἔστι μάχεσθαι.
 ἀλλὰ πίθεσθ'· ἄμφω δὲ νεωτέρω ἔστον ἐμεῖο.
 260 ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν, ἥπερ ὑμῖν,
 ἀνδράσιν ὠμίλησα, καὶ οὔποτε μ' οἶγ' ἀθέριζον.
 οὐ γάρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας, οὐδὲ ἴδωμαι,
 οἶον Πειρίθοόν τε, Δρύαντά τε, ποιμένα λαῶν,
 Καινέα τ', Ἐξάδιόν τε καὶ ἀντίθεον Πολύφημον.
 265 [Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν.]
 κάρτιστοι δὴ κεῖνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν·
 κάρτιστοι μὲν ἔσαν, καὶ καρτίστοις ἐμάχοντο,
 Φηρσὶν ὄρεσκόοισι, καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσσαν·
 καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον, ἐκ Πύλου ἐλθὼν,
 270 τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· καλέσαντο γὰρ αὐτοί·
 καὶ μαχόμεν κατ' ἐμ' αὐτὸν ἐγὼ· κείνοισι δ' ἂν οὔτις
 τῶν, οἱ νῦν βροτοὶ εἰσιν ἐπιχθόνιοι, μαχέοιτο.
 καὶ μὲν μευ βουλέων ξύνιον, πείθοντό τε μύθῳ.
 ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὑμεες· ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον.
 275 μήτε σὺ τόνδ', ἀγαθός περ ἔων, ἀποαίρεο κούρην,

ἄλλ' ἔα, ὡς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας νῆες Ἀχαιῶν·
 μήτε σύ, Πηλεΐδῃ, ἔθελ' ἐριζέμεναι βασιλῆϊ
 ἀντιβίην· ἐπεὶ οὐπόθ' ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς
 σκηπτούχος βασιλεύς, ὅτε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.
 εἰ δὲ σὺ καρτερός ἐσσι, θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ, 280
 ἄλλ' ὄγε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσι ἀνάσσει.
 Ἄτρεΐδῃ, σὺ δὲ πᾶν τεὸν μένος· αὐτὰρ ἔγωγε
 λίσσομ', Ἀχιλλῆϊ μεθέμεν χόλον, ὃς μέγα πᾶσιν
 ἔρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· 285
 ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 ἄλλ' ὄδ' ἀνήρ' ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων,
 πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ' ἀνάσσειν,
 πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἅ τιν' οὐ πείσεσθαι οἴω.
 εἰ δέ μιν αἰχμητήν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἔόντες, 290
 τοῦνεκά οἱ προθέουσιν ὄνειδεα μυθήσασθαι;

Τὸν δ' ἄρ' ὑποβλήδην ἠμείβετο δῖος Ἀχιλλεύς·
 ἦ γὰρ κεν δειλὸς τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην,
 εἰ δὴ σοὶ πᾶν ἔργον ὑπείξομαι, ὅ, τι κεν εἴπῃς·
 ἄλλοισιν δὴ ταῦτ' ἐπιτέλλεο, μὴ γὰρ ἔμοιγε 295
 σήμαιν'! οὐ γὰρ ἔγωγ' ἔτι σοι πείσεσθαι οἴω.
 ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 χερσὶ μὲν οὔτοι ἔγωγε μαχήσομαι εἴνεκα κούρης,
 οὔτε σοί, οὔτε τῷ ἄλλῳ, ἐπεὶ μ' ἀφέλεσθέ γε δόντες·
 τῶν δ' ἄλλων, ἅ μοι ἐστι θεῶν παρὰ νηϊ μελαίνῃ, 300
 τῶν οὐκ ἂν τι φέροις ἀνελὼν ἀέκοντος ἐμεῖο.
 εἰ δ', ἄγε μὴν, πείρησαι, ἵνα γνῶωσι καὶ οἶδε·
 αἰψά τοι αἶμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρί.

Ὡς τῶγ' ἀντιβίοισι μαχησαμένῳ ἐπέεσσιν,

- 305 ἀνστήτην· λῦσαν δ' ἄγορην παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 Πηλεΐδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας εἵσας
 ἦϊε σὺν τε Μενoitιάδῃ καὶ οἷς ἐτάροισιν·
 Ἄτρεΐδης δ' ἄρα νῆα θοὴν ἄλαδε προέρουσεν,
 ἔς δ' ἐρέτας ἔκρινεν εἴκοσιν, ἔς δ' ἑκατόμβην
 310 βῆσε θεῶ· ἀνά δὲ Χρυσήϊδα καλλιπάρηον
 εἶσεν ἄγων· ἐν δ' ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
 Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα·
 λαοὺς δ' Ἄτρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν.
 οἱ δ' ἀπελυμαίνοντο, καὶ εἰς ἄλα λύματ' ἔβαλλον·
 315 ἔρδον δ' Ἀπόλλωνι τελεέσσας ἑκατόμβας
 ταύρων ἠδ' αἰγῶν παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρογέτοιο·
 κνίσση δ' οὐρανὸν ἵκεν, ἐλισσομένη περὶ καπνῶ.
 Ὡς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οὐδ' Ἀγα-
 μένων
 λῆγ' ἔριδος, τὴν πρῶτον ἐπηπείλησ' Ἀχιλλῆϊ.
 320 ἄλλ' ὄγε Ταλθύβιον τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπεν,
 τῷ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὄτρησά θεράποντε·
 Ἔρχεσθον κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος·
 χειρὸς ἐλόντ' ἀγέμεν Βρισηΐδα καλλιπάρηον·
 εἰ δέ κε μὴ δώησιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι,
 325 ἔλθῶν σὺν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ῥίγιον ἔσται.
 Ὡς εἰπὼν προΐει, κρατερόν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν.
 τῷ δ' ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρογέτοιο,
 Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἱέεσθην.
 τὸν δ' εὖρον παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηϊὶ μελαίνῃ
 330 ἤμενον· οὐδ' ἄρα τῷγε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς.
 τῷ μὲν ταρβήσαντε καὶ αἰδομένῳ βασιλῆα,
 στήτην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον, οὐδ' ἐρέοντο.

αὐτὰρ ὃ ἔγνω ἧσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε·

Χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
ἄσπον ἴτ'· οὐτι μοι ὑμῆες ἐπαίτιοι, ἀλλ' Ἀγαμέμνων, 335
ὃ σφῶϊ προΐει Βρισηΐδος εἵνεκα κούρης.

ἀλλ' ἄγε, Διογενὲς Πατρόκλεις, ἔξαγε κούρη,
καὶ σφῶϊν δὸς ἄγειν. τῷ δ' αὐτῷ μάρτυροί ἐστων
πρὸς τε θεῶν μακάρων, πρὸς τε θνητῶν ἀνθρώπων,
καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος, εἶποτε δ' αὐτε 340
χρειῶ ἔμεϊο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι
τοῖς ἄλλοις. ἦ γὰρ ὄγ' ὀλοῆσι φρεσὶ θύει·
οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω,
ὅππως οἱ παρὰ νησὶ σόοι μαχέοντο Ἀχαιοί.

Ὡς φάτο· Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπεΐθεθ' ἑταίρῳ· 345
ἐκ δ' ἄγαγε κλισίης Βρισηΐδα καλλιπάρονον,
δῶκε δ' ἄγειν· τῷ δ' αὐτίς ἴτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν·
ἦ δ' ἀέκουσ' ἅμα τοῖσι γυνὴ κίεν. — Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
δακρῦσας, ἐτάρων ἄφαρ ἔζετο νόσφι λιασθεῖς,
θίν' ἐφ' ἁλὸς πολιῆς, ὄροῶν ἐπὶ οἴνοπα πόντον· 350
πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἠρήσατο, χεῖρας ὄρεγνύς·

Μῆτερ, ἐπεὶ μ' ἔτεκὲς γε μιν νηϊθάδιόν περ ἔοντα,
τιμὴν πέρ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξαι,
Ζεὺς ὑψιβρομέτης· νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν.
ἦ γὰρ μ' Ἀτρεΐδης εὐρονκρείων Ἀγαμέμνων 355
ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.

Ὡς φάτο δακρυχέων· τοῦ δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ,
ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἁλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι.
καρπαλίμως δ' ἀνέδν πολιῆς ἁλός, ἠ' ἔτ' ὀμίχλη·
καὶ ῥα πάρος ἴδ' αὐτοῖο καθέζετο δακρυχέοντος, 360
χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
ἔξαύδα, μὴ κεῦθε νόω· ἵνα εἶδομεν ἄμφω.

- Τὴν δὲ βαρυστενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 365 οἷσθα· τίη τοι ταῦτ' εἰδυῖη πάντ' ἀγορεύω;
 ὄχόμεθ' ἐς Θήβην, ἱερὴν πόλιν Ἡετίωνος,
 τὴν δὲ διεπράθομέν τε, καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα·
 καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσι νῆες Ἀχαιῶν,
 ἐκ δ' ἔλον Ἀτρεΐδῃ Χρυσήϊδα καλλιπάρηον.
 370 Χρύσης δ' αὖθ', ἱερεὺς ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος,
 ἦλθε θεὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 λυσόμενός τε θυγάτρα, φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
 στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος
 χρυσέω ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιοὺς,
 375 Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν.
 ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοί,
 αἰδεῖσθαι θ' ἱερῆα, καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
 ἄλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἦνδανε θυμῷ,
 ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν.
 380 χωόμενος δ' ὁ γέρον πάλιν ὄχετο· τοῖο δ' Ἀπόλλων
 εὐξαμένου ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν.
 ἦκε δ' ἐπ' Ἀργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δὲ νυ λαοὶ
 θνησκον ἐπασσύτεροι· τὰ δ' ἐπώχετο κῆλα θεοῖο
 πάντη ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν. ἄμμι δὲ μάντις
 385 εὖ εἰδῶς ἀγόρευε θεοπροπίας Ἐκάτοιο·
 αὐτίκ' ἐγὼ πρῶτος κελόμην θεὸν ἰλάσκεσθαι·
 Ἀτρεΐωνα δ' ἔπειτα χόλος λάβεν· αἴψα δ' ἀναστίας,
 ἠπείλησεν μῦθον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστίν.
 τὴν μὲν γὰρ σὺν νηϊ θεῶν ἐλίκωπες Ἀχαιοὶ
 390 ἐς Χρύσῃν πέμπουσιν, ἄγουσι δὲ δῶρα ἄνακτι·

τὴν δὲ νέον κλισίηθεν ἔβαν κήρυκες ἄγοντες
 κούρην Βρισῆος, τὴν μοι δόσαν νῆες Ἀχαιῶν.
 ἀλλὰ σὺ, εἰ δύνασαι γε, περίσχεο παιδὸς ἔηος·
 ἔλθοῦς Ὀλύμπόνδε, Δία λίσαι, εἵποτε δὴ τι
 ἢ ἔπει ὠνησας κραδίην Διός, ἧς καὶ ἔργω. 395

πολλάκι γάρ σεο πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄκουσα
 εὐχομένης, ὅτ' ἔφησθα κελαινεφεῖ Κρονίωνι
 οἷη ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμύναι,
 ὅππότε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι,
 Ἥρη τ' ἠδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνη. 400

ἀλλὰ σὺ τόνγ' ἔλθοῦσα, θεά, ὑπελύσαο δεσμῶν,
 ὧχ' ἑκατόγχειρον καλέσασ' ἐς μακρὸν Ὀλυμπον,
 ὃν Βριάρεων καλέουσι θεοί, ἄνδρες δέ τε πάντες
 Αἰγαίων - ὁ γὰρ αὐτε βίη οὗ πατρὸς ἀμείνων -
 ὅς ῥα παρὰ Κρονίωνι καθέζετο, κύδει γαίων. 405

τὸν καὶ ὑπέδδισαν μάκαρες θεοί, οὐδέ τ' ἔδησαν.
 τῶν νῦν μιν μνήσασα παρέζεο, καὶ λαβὲ γούνων,
 αἳ κέν πως ἐθέλῃσιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι,
 τοὺς δὲ κατὰ πρόμνας τε καὶ ἀμφ' ἄλα ἔλσαι Ἀχαιοὺς,
 κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος, 410

γνώ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
 ἦν ἄτην, ὅτ' ἀριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·
 ὦ μοι, τέκνον ἐμόν, τί νύ σ' ἔτρεφον, αἶνὰ τεκοῦσα!
 αἰθ' ὄφελος παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων 415
 ἦσθαι· ἐπεὶ νύ τοι αἶσα μίνυθ' ἀπερ, οὔτι μάλα δὴν·
 νῦν δ' ἅμα τ' ὠκύμορος καὶ οἰζυρὸς περὶ πάντων
 ἔπλεο· τῷ σε κακῇ αἴσῃ τέκον ἐν μεγάροισιν.

τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα ἔπος Διὶ τερπικεραύνῳ,

- 420 εἶμ' αὐτὴ πρὸς Ὀλυμπον ἀγάννιφον, αἶ κε πίθεται.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισιν,
 μήνι Ἀχαιοῖσιν, πολέμου δ' ἀποπαύεο πάμπαν.
 Ζεὺς γὰρ ἐς Ὀκσεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας
 χθιζὸς ἔβη κατὰ δαίτα, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἔποντο
- 425 δωδεκάτῃ δέ τοι αὐτίς ἐλεύσεται Οὐλύμπόνδε.
 καὶ τότε ἔπειτά τοι εἶμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
 καὶ μιν γοννάσομαι, καὶ μιν πείσεσθαι οἶω.
 Ὡς ἄρα φωνήσασ' ἀπεβήσατο· τὸν δ' ἔλιπ' αὐτοῦ
 χωόμενον κατὰ θυμόν, εὐζώνιοιο γυναικίος,
- 430 τὴν ῥα βίη ἀέκοντος ἀπηύρων. — Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ἐς Χρύσην ἵκανε, ἄγων ἱερὴν ἑκατόμβην.
 οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἵκοντο,
 ἰστία μὲν στείλαντο, θέσαν δ' ἐν νηϊ μελαίνῃ·
 ἰστόν δ' ἰστοδόκῃ πέλασαν, προτόνοισιν ὑφέντες,
- 435 καρπαλίμως· τὴν δ' εἰς ὄρμον προέρυσσαν ἔρετμοῖς.
 ἐκ δ' εὐνάς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν·
 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
 ἐκ δ' ἑκατόμβην βῆσαν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι·
 ἐκ δὲ Χρυσῆϊς νηὸς βῆ ποντοπόροιο.
- 440 τὴν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βωμόν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεὺς,
 πατρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει, καὶ μιν προσέειπεν·
 Ὡς Χρύση, πρό μ' ἔπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν, Φοίβῳ θ' ἱερὴν ἑκατόμβην
 ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὄφρ' ἱλασόμεσθα ἄνακτα,
- 445 ὃς νῦν Ἀργείοισι πολύστονα κήδε' ἐφῆκεν.
 Ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει· ὃ δ' ἐδέξατο χαίρων
 παῖδα φίλην· τὰ δ' ὄκα θεῶ κλειτὴν ἑκατόμβην
 ἐξείης ἔστησαν εὐδμητον περὶ βωμόν·

χερνήσαντο δ' ἔπειτα, καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.
τοῖσιν δὲ Χρύσης μεγάλ' εὐχετο, χεῖρας ἀνασχών· 450

Κλυθί μιν, Ἀργυρότοξ', ὅς Χρύσῃν ἀμφιβέβηκας,
Κίλλαν τε ζαθέην, Τενέδοιό τε ἴφι ἀνάσσεις!
ἦδη μὲν ποτ' ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιοι,
τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ' ἦψαο λαὸν Ἀχαιῶν·
ἦδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήηρον ἐέλδωρ· 455
ἦδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμνον.

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὐξάντο, καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
ἀνέρουσαν μὲν πρῶτα, καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
μηρούς τ' ἐξέταμον, κατὰ τε κνίσσῃ ἐκάλυσαν, 460
δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
καίε δ' ἐπὶ σχίζῃς ὁ γέρον, ἐπὶ δ' αἶθοπα οἶνον
λεῖβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν, 465
ὥπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.

αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα,
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο· 470
νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν, ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.

οἱ δὲ πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἰλάσκοντο,
καλὸν ἀείδοντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
μέλποντες Ἐκάεργον· ὁ δὲ φρένα τέρπει ἀκούων.

Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν, 475
δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥώς,

καὶ τότε ἔπειτ' ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν·
τοῖσιν δ' ἴκμενον οὐρὸν ἴει ἐκάεργος Ἀπόλλων.

480 οἱ δ' ἰστὸν στήσαντ', ἀνά θ' ἰστία λευκὰ πέτασσαν·
ἐν δ' ἄνεμος προῆσεν μέσον ἰστίον, ἀμφὶ δὲ κῆμα
στεῖρη πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε, νηὸς ἰούσης·

ἢ δ' ἔθεεν κατὰ κῆμα, διαπρήσσουσα κέλευθον.

αὐτὰρ ἐπεὶ θ' ἴκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν,

485 νῆα μὲν οἴγε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν
ὑποῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ' ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν·
αὐτοὶ δ' ἐσκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε. —

Αὐτὰρ ὁ μήνιε, νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισιν,

Διογενὴς Πηλέος υἱὸς, πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

490 οὔτε ποτ' εἰς ἀγορὴν πωλέσκετο κυδιάνειραν,
οὔτε ποτ' εἰς πόλεμον· ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ,
αὐθι μένων, ποθέεσκε δ' αὐτὴν τε πτόλεμόν τε.

Ἄλλ' ὅτε δὴ θ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένητ' ἡώς,

καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἔόντες

495 πάντες ἅμα, Ζεὺς δ' ἦρχε. Θέτις δ' οὐ λήθειτ' ἐφετμέων

παιδὸς ἐοῦ, ἀλλ' ἦγ' ἀνεδύσατο κῆμα θαλάσσης,

ἠερίη δ' ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν Οὐλύμπόν τε·

εὖρεν δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἄτερ ἡμενον ἄλλων,

ἀκροτάτη κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμπιοι.

500 καὶ ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε γούνων

σκαίῃ· δεξιτερῇ δ' ἄρ' ὑπ' ἀνθερεῶνος ἐλοῦσα,

λισσομένη προσέειπε Δία Κρονίωνα ἀνακτα·

Ζεῦ πάτερ, εἴποτε δὴ σε μετ' ἀθανάτοισιν ὄνησα

ἢ ἔπει, ἢ ἔργω, τότε μοι κρήνον ἐέλωρ·

505 τίμησόν μοι υἱόν, ὃς ὠκυμορώτατος ἄλλων

ἔπλετ'· ἀτὰρ μιν νῦν γε ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων

ἠτίμησεν· ἔλων γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.
 ἀλλὰ σὺ πέρ μιν τίσον, Ὀλύμπιε μητίετα Ζεῦ·
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὄφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
 υἷὸν ἐμὸν τίσωσιν, ὄφελλωσὶν τὲ ἔ τιμῃ. 510

Ὡς φάτο· τὴν δ' οὐτι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 ἀλλ' ἀκέων δὴν ἦστο· Θέτις δ', ὡς ἤψατο γούνων,
 ὡς ἔχει ἔμπεφυῖα, καὶ εἶρετο δεύτερον αὐτὶς·

Νημερτὲς μὲν δὴ μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον,
 ἢ ἀπόειπ'· ἐπεὶ οὐ τοι ἐπι δέος· ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
 ὅσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη θεὸς εἰμι. 515

Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 ἢ δὴ λοίγια ἔργ', ὅτε μ' ἐχθοδοπήσαι ἐφήσεις
 Ἥρη, ὅτ' ἂν μ' ἐρέθῃσιν ὄνειδείοις ἐπέεσσιν.
 ἢ δὲ καὶ αὐτῶς μ' αἰεὶ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν 520
 νεικεῖ, καὶ τὲ μέ φησι μάχη Τρώεσσι ἀρήγειν.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὐτὶς ἀπόστιχε, μή σε νοήση

Ἥρη· ἐμοὶ δὲ κε ταῦτα μελήσεται, ὄφρα τελέσω.
 εἰ δ', ἄγε τοι κεφαλῇ κατανεύσομαι, ὄφρα πεποίθης·
 τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον 525
 τέκμωρ· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον, οὐδ' ἀπατηλόν,
 οὐδ' ἀτελεύτητον, ὃ, τι κεν κεφαλῇ κατανεύσω.

Ἢ, καὶ κνανέησιν ἐπ' ὄφρῳσι νεῦσε Κρονίων·
 ἀμβρόσια δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος
 κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὀλυμπον. 530

Τῶγ' ὡς βουλευσάντε διέτμαγεν· ἢ μὲν ἔπειτα
 εἰς ἄλα ἄλτο βαθεῖαν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
 Ζεὺς δὲ εὖν πρὸς δῶμα· θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέστιαν
 ἐξ ἐδέων, σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτλη
 μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντίοι ἔσταν ἅπαντες. 535

ὡς ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνου· οὐδέ μιν Ἥρη
ἠγνοίησεν ἰδοῦσ', ὅτι οἱ συμφράσσατο βουλὰς
ἄργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος.
αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσήυδα·

540 Τίς δ' αὖ τοι, δολομῆτα, θεῶν συμφράσσατο
βουλὰς;

αἰεὶ σοι φίλον ἐστίν, ἐμεῦ ἀπονόσφιν ἔοντα,
κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδέ τί πώ μοι
πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος ὅ, τι νοήσης.

Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
545 Ἥρη, μὴ δὴ πάντας ἐμούςς ἐπιέλπεο μύθους
εἰδήσειν· χαλεποὶ τοι ἔσοντ', ἀλόχῳ περ εἰούσῃ.
ἀλλ' ὄν μὲν κ' ἐπιεικὲς ἀκουέμεν, οὔτις ἔπειτα
οὔτε θεῶν πρότερος τόνγ' εἴσεται, οὔτ' ἀνθρώπων·
ὄν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλωμι νοῆσαι,

550 μῆτι σὺ ταῦτα ἕκαστα διεῖροε, μηδὲ μετάλλα.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες!
καὶ λίην σε πάρος γ' οὔτ' εἶρομαι, οὔτε μεταλλῶ·
ἀλλὰ μάλ' εὐκηλος τὰ φράζεαι, ἄσπ' ἐθέλησθα.

555 νῦν δ' αἰνῶς δεῖδοικα κατὰ φρένα, μὴ σε παρεῖπη
ἄργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος.
ἠερίη γὰρ σοίγε παρέζετο, καὶ λάβε γούνων·
τῇ σ' οἴω κατανεῦσαι ἐτήτυμον, ὡς Ἀχιλλῆα
τιμήσης, ὀλέσης δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.

560 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
δαιμονίη, αἰεὶ μὲν οἶσαι, οὐδέ σε λήθω·
προῆξαι δ' ἔμπης οὔτι δυνήσεται, ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ
μᾶλλον ἐμοὶ ἔσαι· τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσται.

εἰ δ' οὐτω τοῦτ' ἐστίν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι.
 ἀλλ' ἀκέουσα κάθησο, ἐμῶ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ· 565

μή νύ τοι οὐ χραίσμωσιν, ὅσοι θεοὶ εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ,
 ἄσπον ἰόνθ', ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω.

Ὡς ἔφατ'· ἔδδεισεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη·
 καὶ ᾗ ἀκέουσα κέθηστο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ·
 ὠχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ Οὐρανίῳνες. 570

τοῖσιν δ' Ἡφαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ' ἀγορεύειν,
 μητρὶ φίλῃ ἐπίηρα φέρων, λευκωλένῳ Ἥρη·

Ἥ δὴ λοίγια ἔργα τάδ' ἔσσεται, οὐδ' ἔτ' ἀνεκτιά,
 εἰ δὴ σφῶ ἔνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὦδε,
 ἐν δὲ θεοῖσι κολῶν ἐλάυνετον· οὐδέ τι δαιτὸς 575
 ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερεῖονα νικᾷ.

μητρὶ δ' ἐγὼ παράφημι, καὶ αὐτῇ περ νοεούσῃ,
 πατρὶ φίλῳ ἐπίηρα φέρειν Διὶ, ὄφρα μὴ αὐτε
 νεικείησι πατήρ, σὺν δ' ἡμῖν δαῖτα ταράξῃ.
 εἶπερ γὰρ κ' ἐθέλησιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς 580

ἐξ ἐδέων στυφελίξαι· ὁ γὰρ πολὺν φέρτατός ἐστιν.
 ἀλλὰ σὺ τόνγ' ἐπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν·
 αὐτίκ' ἔπειθ' Ἴλαος Ὀλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν.

Ὡς ἄρ' ἔφη· καὶ ἀναΐξας, δέπας ἀμφικύπελλον
 μητρὶ φίλῃ ἐν χερσὶ τίθει, καὶ μιν προσέειπεν· 585

Τέτλαθι, μήτερ ἐμή, καὶ ἀνάσχεο, κηδομένη περ,
 μή σε, φίλῃν περ εἰούσαν, ἐν ὄφθαλμοῖσιν ἴδωμαι
 θεινομένην· τότε δ' οὐτι δυνήσομαι, ἀχνύμενός περ,
 χραισμεῖν· ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι.

ἦδη γὰρ με καὶ ἄλλοτ' ἀλεξέμεναι μεμαῶτα 590
 ῥίψε, ποδὸς τεταγῶν, ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο.
 πᾶν δ' ἡμᾶρ φερόμην, ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι

- κάππεσον ἐν Δήμῳ· ὀλίγος δ' ἔτι θυμὸς ἐνῆεν·
 ἐνθά με Σάντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.
 595 Ὡς φάτο· μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
 μείδησασα δὲ παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύνελλον.
 ἀντάρ ὁ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν
 ὠνοχόει, γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύστων.
 ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνώστο γέλωσ μακάρεσσι θεοῖσιν,
 600 ὡς ἶδον Ἥφαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα.
 Ὡς τότε μὲν πρόπαν ἡμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης,
 οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος, ἣν ἔχ' Ἀπόλλων,
 Μουσάων θ', αἷ ἄειδον ἀμειβόμεναι ὀπι καλῆ.
 605 Ἀντάρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπρὸν φάος ἡέλιιο,
 οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος,
 ἦχι ἐκάστῳ δῶμα περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
 Ἥφαιστος, ποίησεν ἰδυίησι πρραπίδεςσιν.
 Ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέχος ἦι Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς,
 610 ἐνθά πάρος κοιμᾶθ', ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἰκάνοι·
 ἐνθά καθεῦδ' ἀναβάς· παρὰ δέ, χρυσόθρονος Ἥρη.

θυμὸς ἐντὶ
σαντο πεσόντα.
ἰώνος Ἡρη
κίπελλον.
πᾶσιν
ἄφύσσαν.
φρεσὶ θεούσιν,
πνύοντα.
λιον καταδύοντα
πὸς εἴσης,
ἢ Ἀπόλλων,
ἢ ἐπὶ καλῆ.
ἢ ἡλίου,
στος,
νῆεις,
εσσιν.
ἢ ἀστεροπητῆς,
ἢ ἔπνος ἰκίονοι
χρυσόθρονος Ἡρη

Ι Α Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Β.

SUMMARIUM.

Iuppiter, illatam Achilli iniuriam ulturus, speciem nocturnam mittit ad Agamemnonem, quae eum ad committendum proelium spe victoriae incitet (1-40). Sub lucem Agamemno rem et impetum suum aperit primoribus Achivorum; mox concionem habet universorum (41-100). Placuerat ei, ad tentandam populi fidem, cui diffidebat, consilium repetendae patriae simulare eo audito, statim multitudo bello fessa tumultuari et navigationem parare coepit (101-154). Seditionem de compacto et Minervae monitu comprimit Ulysses, ad singulos precibus, minis, opprobriis usus ita, ut concionem restituat (155-210). Thersiten, turpem et maledicum hominem, qui discessum urgere non desinit, gravius castigat ad terrorem ceterorum (211-277). Sic cohibitum vulgus flectitur tandem compositis ad persuadendum orationibus Vlyssis ac Nestoris, qui et vetera promissa expetunt, et ostentis utuntur ad spem Ilii cito expugnandi; Agamemno autem indicit proelium, et ardore pugnandi omnium animos implet (278-393). Iam armatur exercitus; primores apud Agamemnonem, mactata maiore hostia, epulantur; ceteri passim per tentoria cibum sumunt sacraque faciunt, et a suis quaeque natio ducibus instructa in aciem prodeunt (394-484). Hoc loco inseritur accurata enumeratio navium, populorum, ducum, qui Agamemnonem ad bellum Troianum sequuti erant (485-785). Item Troiani, comperto quid minentur Achivi, duce Hectore in campum egrediuntur et ipsi et socii, quorum omnium brevior recensensus adiicitur (786-877).

Ι Δ Ι Α Δ Ο Σ Β.

Ὀνειρος. Βοιωτία ἢ κατάλογος
τῶν νεῶν.

Ἄλλοι μὲν ἴα θεοὶ τε καὶ ἀνέρες ἵπποκορυσταὶ
εὐδον παννύχιοι, Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος·
ἀλλ' ὄγε μερμήριζε κατὰ φρένα, ὡς Ἀχιλῆα
τιμήσῃ, ὀλέσῃ δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
ἦδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή, 5
πέμψαι ἐπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι οὐλον Ὀνειρον·
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Βάσκ' ἴθι, οὐλε Ὀνειρε, θεῶας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
ἐλθὼν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορευέμεν, ὡς ἐπιτέλλω. 10
Θωρηξάϊ ἐκέλευε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς
πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἔλοι πόλιν εὐρυνάγνιαν
Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας

Ἥρη λισσομένη· Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφήπται. 15

Ὡς φάτο· βῆ δ' ἄρ' Ὀνειρος, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν.

- καρπαλίμως δ' ἴκανε θοάς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
 βῆ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα· τὸν δ' ἐκίχανεν
 εὔδοντ' ἐν κλισίῃ, περὶ δ' ἀμβρόσιος κέχυθ' ὕπνος.
- 20 στή δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, Νηληϊῶν υἱὲς εἰκόως,
 Νέστορι, τὸν ἴα μάλιστα γερόντων τί' Ἀγαμέμνων·
 τῷ μιν εἰσάμενος προσεφώνεε θεῖος Ὀνειρος·
 Εὔδεις, Ἀτρέος υἱὲ δαΐφρονος, ἵπποδάμοιο;
 οὐ χρὴ παννύχιον εὔδειν βουληφόρον ἄνδρα,
- 25 ᾧ λαοὶ τ' ἐπιτετράφαται, καὶ τόσσα μέμηλεν.
 νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
 ὅς σευ, ἄνευθεν ἑὼν, μέγα κήδεται ἦδ' ἐλεαίρει.
 θωρήξαι σε κέλευσε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς
 πανσυδίῃ· νῦν γὰρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρουάγνιαν
- 30 Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
 Ἥρη λισσομένη· Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται
 ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσὶ, μηδέ σε λήθη
 αἰρεΐτω, εὐτ' ἂν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήη.
- 35 Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσατο· τὸν δ' ἔλιπ' αὐτοῦ,
 τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμόν, ἃ ὅ' οὐ τελείσθαι ἔμελλον.
 φῆ γὰρ ὅγ' αἰρήσειν Πριάμου πόλιν ἤματι κείνῳ,
 νήπιος· οὐδὲ τὰ ἦδη, ἃ ἴα Ζεὺς μήδετο ἔργα.
 θήσειν γὰρ ἔτ' ἔμελλεν ἐπ' ἄλγεά τε στοναχάς τε
- 40 Τρωσὶ τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὕσμινας.
 ἔγρετο δ' ἐξ ὕπνου· θεΐη δέ μιν ἀμφέχυντ' ὄμφη.
 ἔξετο δ' ὄρθωθεὶς· μαλακὸν δ' ἔνδυνε χιτῶνα,
 καλόν, νηγάτεον· περὶ δὲ μέγα βάλλετο φᾶρος·
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·
- 45 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὠμοῖσιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον.

εἶλετο δὲ σκῆπτρον πατρώϊον, ἄφθιτον αἰεὶ·
σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.

Ἦώς μὲν ῥα θεὰ προσεβήσατο μακρὸν Ὀλυμπον,
Ζητὴ φῶως ἐρέουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν·
αὐτὰρ ὃ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσεν,
κηρύσσειν ἀγορήνδε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς.
οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα.

50

Βουλὴ δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἴξε γερόντων,
Νεστορῆ παρὰ νηϊ Πυλοιογενέος βασιλῆος·
τοὺς ὄγε συγκαλέσας, πνικινὴν ἠστύνετο βουλήν·

55

Κλῦτε, φίλοι· θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν Ὀνειρος
ἄμβροσίην διὰ νύκτα· μάλιστα δὲ Νέστορι δίω
εἶδός τε, μέγεθός τε, φνὴν τ' ἀγχιστα εἴκει.
σιτῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί με πρὸς μῦθον ἔειπεν·
εὐδεις, Ἀτρεὺς υἱὲ δαΐφρονος, ἵπποδάμοιο;

60

οὐ χρὴ παννύχιον εὐδειν βουλευφόρον ἄνδρα,
ᾧ λαοὶ τ' ἐπιτειράφαται, καὶ τόσσα μέμηλεν.
νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
ὃς σευ, ἀνευθεν ἔων, μέγα κήδεται ἠδ' ἑλεαίρει.

65

Θωρήξαι σε κέλευσε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς
πανσυδίη· νῦν γὰρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρουάγνιαν
Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
Ἥρη λισσομένη· Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται

ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχεφρεςίν. — Ὡς ὃ μὲν εἰπὼν
ᾤχετ' ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν.
ἀλλ' ἄγετ', αἶ κέν πως Θωρήξομεν νῆας Ἀχαιῶν.
πρῶτα δ' ἐγὼν ἔπεσιν πειρήσομαι, ἧ θέμις ἐστίν,
καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλήϊσι κελεύσω·

70

- 75 ὑμεῖς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν.
 Ἦτοι ὄγ' ὧς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο. τοῖσι δ' ἀνέστη
 Νέστωρ, ὅς ῥα Πύλοιο ἀναξ ἦν ἡμαθόεντος·
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 80 εἰ μὲν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἐνισπεν,
 ψεῦδός κεν φαίμεν, καὶ νοσφιζοίμεθα μάλλον·
 νῦν δ' ἴδεν, ὅς μὲγ' ἀριστος Ἀχαιῶν εὐχεται εἶναι.
 ἀλλ' ἄγετ', αἰ' κέν πως θωρήξομεν υἱας Ἀχαιῶν.
 Ὡς ἄρα φωνήσας βουλήσ' ἐξ ἤρχε νέεσθαι.
 85 οἱ δ' ἐπαπέστησαν, πείθοντό τε ποιμένι λαῶν,
 σκηπτούχοι βασιλῆες· ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί.
 ἦ' ἔθνεα εἴσι μέγισσάων ἀδινάων,
 πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων·
 βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ' ἀνθεσιν εἰαρινοῖσιν·
 90 αἰ μὲν τ' ἐνθα ἄλις πεποτήχεται, αἰ δέ τε ἐνθα·
 ὧς ἰῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 ἠϊόνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχόωντο
 ἰλαδὸν εἰς ἀγορὴν· μετὰ δὲ σφισιν Ὅσσα δεδήει,
 ὀτρύνουσ' ἰέναι, Διὸς ἄγγελος· οἱ δ' ἀγέροντο.
 95 τετρήχει δ' ἀγορῆ, ὑπὸ δὲ στεναχίζετο γαῖα,
 λαῶν ἰζόντων, ὄμαδος δ' ἦν· ἐννέα δὲ σφεας
 κήρυκες βοόωντες ἐρήτυον, εἶποτ' αὐτῆς
 σχοιάτ', ἀκούσειαν δὲ Διοτρεφέων βασιλῆων.
 σπουδῆ δ' ἔξετο λαός, ἐρήτυθεν δὲ κατ' ἔδρας,
 100 παυσάμενοι κλαγγῆς· ἀνὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
 ἔστη, σκῆπτρον ἔχων, τὸ μὲν Ἥφαιστος κάμε τεύχεον.
 Ἥφαιστος μὲν δῶκε Διὶ Κρονίωνι ἀνακτι·
 αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶκε διακτόρῳ Ἀργειφόντῃ·

Ἐρμείας δὲ ἄναξ δῶκεν Πέλοπι πληξίππῳ·
αὐτὰρ ὁ αὖτε Πέλω δῶκ' Ἀτρεΐ, ποιμένι λαῶν· 105

Ἀτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπεν πολύαρον Θυέστη·
αὐτὰρ ὁ αὖτε Θυέστ' Ἀγαμέμνονι λείπε φορῆναι,
πολλῆσιν νήσοισι καὶ Ἀργεῖ παντὶ ἀνάσσειν.
τῷ ὄγ' ἐρυσάμενος, ἔπε' Ἀργείοισι μετηύδα·

ὦ φίλοι, ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἀρης, 110
Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἄτη ἐνέδησε βαρεῖη·
σχέτλιος, ὃς πρὶν μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν,
Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι·

νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλευσατο, καὶ με κελεύει
δυσκλέα Ἀργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν. 115

οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενεῖ φίλον εἶναι,
ὃς δὴ πολλάων πολιῶν κατέλυσε κάρηνα,
ἦδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
αἰσχρὸν γὰρ τόδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πνθέσθαι,

μὰ ψ οὕτω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν Ἀχαιῶν 120
ἄπρηκτον πόλεμον πολεμίζειν, ἦδὲ μάχεσθαι
ἀνδράσι πανροτέροισι, τέλος δ' οὐπω τι πέφανται.

εἵπερ γὰρ κ' ἐθέλομεν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε,
ὄρκια πιστὰ ταμόντες, ἀριθμηθήμεναι ἀμφω,
Τρῶας μὲν λέξασθαι, ἐφέστιοι ὅσοι ἔασιν, 125

ἡμεῖς δ' ἐς δεκάδας διακοσμηθεῖμεν Ἀχαιοί,
Τρώων δ' ἄνδρα ἕκαστον ἐλοίμεθα οἰνοχοεύειν·
πολλαὶ κεν δεκάδες δευοῖατο οἰνοχόοιο.

τόσσον ἐγὼ φημι πλέας ἔμμεναι νῆας Ἀχαιῶν 130
Τρώων, οἳ ναίουσι κατὰ πτόλιν· ἀλλ' ἐπίκουροι
πολλέων ἐκ πολιῶν ἐγγέσπαλοι ἄνδρες ἔασιν,
οἳ με μέγα πλάζουσι, καὶ οὐκ εἴωσ' ἐθέλοντα

- Ἰλίου ἐκπέρσαι ἐνναϊόμενον πτολίεθρον.
 ἐννέα δὴ βεβῆασι Διὸς μεγάλου ἐνιαυτοί,
 135 καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν, καὶ σπάρτα λέλνυται·
 αἱ δέ που ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα
 εἶατ' ἐπὶ μεγάροις ποτιδέγμεναι· ἄμμι δὲ ἔργον
 αὐτως ἀκράαντον, οὗ εἵνεκα δεῦρ' ἰκόμεσθα.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες·
 140 φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
 οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυάγυιαν.
 Ὡς φάτο· τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ὄριεν
 πᾶσι μετὰ πληθύν, ὅσοι οὐ βουλήσ' ἐπάκουσαν.
 κινήθη δ' ἄγορή, ὡς κύματα μακρὰ θαλάσσης
 145 πόντου Ἰκαρίοιο, τὰ μὲν τ' Εὐρὸς τε Νότος τε
 ὄρορ', ἐπαίξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελῶν.
 ὡς δ' ὅτε κινήσῃ Ζέφυρος βαθὺ λήιον ἐλθῶν,
 λάβρος ἐπαιγίζων, ἐπὶ τ' ἡμῖν ἀσταχύνεσσιν·
 ὡς τῶν πᾶσ' ἄγορή κινήθη. τοὶ δ' ἀλαλητῶ
 150 νῆας ἐπ' ἔσσεύοντο, ποδῶν δ' ὑπένερθε κονίη
 ἴστατ' ἀειρομένη· τοὶ δ' ἀλλήλοισι κέλευον,
 ἄπτεσθαι νηῶν, ἠδ' ἐλκόμεν εἰς ἄλα δῖαν,
 οὐρούς τ' ἐξεκάθαιρον· αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἴκεν,
 οἴκαδε ἱεμένων· ὑπὸ δ' ἤρεον ἔρματα νηῶν.
 155 Ἐνθα κεν Ἀργεῖοισιν ὑπέρομορα νόστος ἐτύχθη,
 εἰ μὴ Ἀθηναίην Ἥρη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 ὦ πόποι! αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη,
 οὕτω δὴ οἰκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Ἀργεῖοι φεύξονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης;
 160 καὶ δέ κεν εὐχολὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιεν
 Ἀργεῖην Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν

ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης;
 ἀλλ' ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον.
 μηδὲ ἕα νῆας ἄλαδ' ἐλκόμεν ἀμφιελίσσας. 165

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμπιοιο καρῆνων αἴξασα·
 [καρπαλίμως δ' ἴκανε θεὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·]
 εὔρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον,
 ἔσταότ'· οὐδ' ὄγε νηὸς εὐσσέλμοιο μελαίνης 170

ἄπτει, ἐπεὶ μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἴκανεν.
 ἀγχοῦ δ' ἴσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 οὕτω δὴ οἰκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 φεύξεσθ', ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι πεσόντες; 175

κὰδ δέ κεν εὐχολὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιτε
 Ἀργεῖην Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης;
 ἀλλ' ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν, μηδέ τ' ἐρώει·
 σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον, 180
 μηδὲ ἕα νῆας ἄλαδ' ἐλκόμεν ἀμφιελίσσας.

Ὡς φάθ'· ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὅπα φωνησάσης.
 βῆ δὲ θεῖιν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε· τὴν δ' ἐκόμισσεν
 κήρυξ Εὐρυβάτης Ἰθακῆσιος, ὅς οἱ ὀπήδει.
 αὐτὸς δ' Ἀτρεΐδew Ἀγαμέμνωνος ἀντίος ἐλθῶν, 185
 δέξατό οἱ σκῆπτρον πατρῷον, ἀφθιτον αἰεὶ·
 σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.

Ὅντινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κιχείη,
 τὸν δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς·
 Δαιμόνι', οὐ σε ἔοικε, κακὸν ὧς, δειδίσσεσθαι· 190

ἀλλ' αὐτός τε κάθησο, καὶ ἄλλους ἴδουε λαούς.
οὐ γάρ πω σάφα οἶσθ', οἷος νόος Ἀτρεΐδαο·
νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ' ἵψεται νῆας Ἀχαιῶν.
ἐν βουλῇ δ' οὐ πάντες ἀκούσαμεν οἷον ἔειπεν.

195 μῆτι χολωσάμενος ῥέξῃ κακὸν νῆας Ἀχαιῶν.

Θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ Διοτρεφέος βασιλῆος·
τιμὴ δ' ἐκ Διός ἐστι, φιλεῖ δέ ἐ μητίετα Ζεύς.

Ὅν δ' αὖ δῆμου τ' ἀνδρα ἴδοι, βοόωντά τ' ἐφεύροι,
τὸν σκῆπτρῳ ἐλάσασκεν, ὁμοκλήσασκέ τε μύθῳ·

200 Δαιμόνι', ἀτρέμας ἦσο, καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε,

οἳ σέο φέρτεροί εἰσι· σὺ δ' ἀπτόλεμος καὶ ἀναλκις,
οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναρίθμιος, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ.

οὐ μὲν πως πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ' Ἀχαιοί·
οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἷς κοίρανος ἔστω,

205 εἷς βασιλεύς, ᾧ ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω.

[σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βασιλεύῃ.]

Ὡς ὅγε κοιρανέων διέπε στρατόν· οἳ δ' ἀγορήνδρα
αὔτις ἐπεσσεύοντο νεῶν ἀπο καὶ κλισιάων

ἠχῆ, ὡς ὅτε κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης

210 αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόντος.

Ἄλλοι μὲν ὃ' ἔζοντο, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἔδρας.

Θερσίτης δ' ἔτι μόνος ἀμετροεπῆς ἐκόλωα,

ὅς ὃ' ἔπεα φρεσὶν ἦσιν ἄκοσμά τε πολλά τε ἦδη,

μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐριζέμεναι βασιλεύσιν,

215 ἀλλ' ὅ, τι οἳ εἴσαιτο γελοῖον Ἀργείοισιν

ἔμμεναι. αἴσχιστος δὲ ἀνήρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθεν·

φολκὸς ἔην, χωλὸς δ' ἕτερον πόδα· τῷ δέ οἱ ὤμῳ

κυρτώ, ἐπὶ στήθος συνοχωκότε· αὐτὰρ ὑπερθεν

φοξὸς ἔην κεφαλὴν, ψεδνὴ δ' ἐπενήνοθε λάχνη.

ἔχθιστος δ' Ἀχιλῆϊ μάλιστ' ἦν ἠδ' Ὀδυσῆϊ. 220

τὼ γὰρ νεικείεσκε· τότ' αὖτ' Ἀγαμέμνονι δίω
ὄξεα κεκληγῶς λέγ' ὀνειδεα· τῷ δ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
ἐκπάγλως κοτέοντο, νεμέσσηθ' ἐν τ' ἐνὶ θυμῷ.
αὐτὰρ ὁ μακρὰ βοῶν Ἀγαμέμνονα νείκεε μύθῳ·

Ἄτρεΐδη, τέο δ' αὖτ' ἐπιμέμφεαι, ἠδὲ χατίζεις; 225

πλεῖαί τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναῖκες
εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃς ἐξαίρετοι, ἄς τοι Ἀχαιοὶ
πρωτίστῳ δίδομεν, εὖτ' ἂν πτολίεθρον ἔλωμεν.

ἢ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδύεαι, ὃν κέ τις οἴσει
Τρώων ἵπποδάμων ἐξ Ἰλίου, νῆος ἄποινα, 230

ὃν κεν ἐγὼ δῆσας ἀγάγω, ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν;
ἢ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδύεαι, ὃν κέ τις οἴσει
Τρώων ἵπποδάμων ἐξ Ἰλίου, νῆος ἄποινα,
ὃν κεν ἐγὼ δῆσας ἀγάγω, ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν;
ἢ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδύεαι, ὃν κέ τις οἴσει
Τρώων ἵπποδάμων ἐξ Ἰλίου, νῆος ἄποινα,

ἢ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδύεαι, ὃν κέ τις οἴσει 235

Τρώων ἵπποδάμων ἐξ Ἰλίου, νῆος ἄποινα,
ὃν κεν ἐγὼ δῆσας ἀγάγω, ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν;
ἢ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδύεαι, ὃν κέ τις οἴσει
Τρώων ἵπποδάμων ἐξ Ἰλίου, νῆος ἄποινα,

ὃν κεν ἐγὼ δῆσας ἀγάγω, ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν;
ἢ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδύεαι, ὃν κέ τις οἴσει
Τρώων ἵπποδάμων ἐξ Ἰλίου, νῆος ἄποινα,

ὃν κεν ἐγὼ δῆσας ἀγάγω, ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν; 240

ἢ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδύεαι, ὃν κέ τις οἴσει
Τρώων ἵπποδάμων ἐξ Ἰλίου, νῆος ἄποινα,
ὃν κεν ἐγὼ δῆσας ἀγάγω, ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν;
ἢ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδύεαι, ὃν κέ τις οἴσει
Τρώων ἵπποδάμων ἐξ Ἰλίου, νῆος ἄποινα,

ὃν κεν ἐγὼ δῆσας ἀγάγω, ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν;
ἢ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδύεαι, ὃν κέ τις οἴσει
Τρώων ἵπποδάμων ἐξ Ἰλίου, νῆος ἄποινα,
ὃν κεν ἐγὼ δῆσας ἀγάγω, ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν;

ἢ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδύεαι, ὃν κέ τις οἴσει 245

Τρώων ἵπποδάμων ἐξ Ἰλίου, νῆος ἄποινα,
ὃν κεν ἐγὼ δῆσας ἀγάγω, ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν;
ἢ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδύεαι, ὃν κέ τις οἴσει
Τρώων ἵπποδάμων ἐξ Ἰλίου, νῆος ἄποινα,

ὃν κεν ἐγὼ δῆσας ἀγάγω, ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν;
ἢ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδύεαι, ὃν κέ τις οἴσει
Τρώων ἵπποδάμων ἐξ Ἰλίου, νῆος ἄποινα,

ὃν κεν ἐγὼ δῆσας ἀγάγω, ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν;
ἢ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδύεαι, ὃν κέ τις οἴσει
Τρώων ἵπποδάμων ἐξ Ἰλίου, νῆος ἄποινα,

ἔμμεναι, ὅσσοι ἄμ' Ἀτρεΐδης ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον.
 250 τῷ οὐκ ἂν βασιλῆας ἀνὰ στόμ' ἔχων ἀγορευοίς,
 καὶ σφιν ὄνειδέα τε προφέροισ, νόστον τε φυλάσσοις.
 οὐδέ τί πω σάφα ἴδμεν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
 ἢ εὖ ἢ ἐκ κακῶς νοστήσομεν νῆες Ἀχαιῶν.

[τῷ νῦν Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 255 ἦσαι ὄνειδίζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦσιν
 ἦρωες Δαναοί· σὺ δὲ κερτομέων ἀγορευοίς.]
 ἀλλ' ἔκ τοι ἔρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 εἴ κ' ἔτι σ' ἀφραίνοντα κηχῆσομαι, ὡς νύ περ ᾧδε,
 μηκέτ' ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ κάρη ὠμοισιν ἐπέιη,

260 μηδ' ἔτι Τηλεμάχοιο πατῆρ κελημένος εἶην,
 εἰ μὴ ἐγὼ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλα εἵματα δύσω,
 χλαῖνάν τ' ἠδὲ χιτῶνα, τά τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει,
 αὐτόν δὲ κλαίοντα θοάς ἐπὶ νῆας ἀφήσω
 πεπληγῶς ἀγορῆθεν ἀεικέσσι πληγῆσιν.

265 Ὡς ἄρ' ἔφη· σκῆπτρῳ δὲ μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὦμῳ
 πληξεν· ὁ δ' ἰδνώθη, θαλερόν δὲ οἱ ἔκπεσε δάκρυ.
 σμῶδιξ δ' αἱματόεσσα μεταφρένου ἐξυπανέστη
 σκῆπτρου ὑπο χρυσέου· ὁ δ' ἄρ' ἔξετο, τάρβησέν τε·
 ἀλγήσας δ', ἀχρεῖον ἰδὼν, ἀπομόρξατο δάκρυ.

270 οἱ δὲ, καὶ ἀχνύμενοί περ, ἐπ' αὐτῷ ἠδὺ γέλασαν·
 ᾧδε δὲ τις εἶπεσκεν, ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

Ὡ πόποι! ἦ δὴ μυρὶ Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργεν,
 βουλάς τ' ἐξάρχων ἀγαθάς, πόλεμόν τε κορούσσαν·
 νῦν δὲ τόδε μέγ' ἄριστον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν,
 275 ὅς τὸν λωβητῆρα ἐπεσβόλον ἔσχ' ἀγοράων.
 οὐ θῆν μιν πάλιν αὐτίς ἀνήσει θυμὸς ἀγήνωρ
 νεικείειν βασιλῆας ὄνειδειοῖς ἐπέεσσιν.

Ὡς φάσαν ἠπληθύς· ἀνὰ δὲ πτολίπορθος Ὀδυσσεύς
 ἔστη, σκῆπτρον ἔχων - παρὰ δέ, γλανκῶπις Ἀθήνη,
 εἰδομένη κήρυκι, σιωπᾶν λαὸν ἀνώγει, 280
 ὡς ἅμα θ' οἱ πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι νῆες Ἀχαιῶν
 μῦθον ἀκούσειαν, καὶ ἐπιφρασσαίατο βουλήν -
 ὅ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν·

Ἄτρεΐδη, νῦν δὴ σε, ἀναξ, ἐθέλουσιν Ἀχαιοὶ
 πᾶσιν ἐλέγχιστον θέμεναι μερόπεσσι βροτοῖσιν· 285
 οὐδέ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν, ἣν περ ὑπέστην,
 ἐνθάδ' ἔτι στείχοντες ἀπ' Ἀργεος ἱπποβότοιο,
 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι.

ἔσπε γὰρ ἠ παῖδες νεαροί, χῆραί τε γυναῖκες,
 ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἰκόνδε νέεσθαι. 290

ἠ μὴν καὶ πόνος ἐστὶν ἀνηθέντα νέεσθαι.
 καὶ γάρ τις θ' ἓνα μῆνα μένων ἀπὸ ἧς ἀλόχοιο
 ἀσχαλάα σὺν νηϊ πολυζύγῳ, ὄνπερ ἄελλαι
 χεῖμέριαι εἰλέωσιν, ὄρινομένη τε θάλασσα·
 ἡμῖν δ' εἴνατός ἐστι περιτροπέων ἐνιαυτός 295

ἐνθάδε μιμνόντεσσι. τῷ οὐ νεμεσίζομ' Ἀχαιοὺς
 ἀσχαλάαν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπτῃς
 αἰσχρόν τοι δηρόν τε μένειν, κενεόν τε νέεσθαι.
 τλήτε, φίλοι, καὶ μείνατ' ἐπὶ χρόνον, ὄφρα δαῶμεν,
 ἠ ἔτεον Κάλχας μαντεύεται, ἠὲ καὶ οὐκί. 300

εὖ γὰρ δὴ τόδε ἴδμεν ἐνὶ φρεσίν· ἐστὲ δὲ πάντες
 μάρτυροι, οὓς μὴ Κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι,
 χθιζά τε καὶ πρῶϊζ', ὅτ' ἐς Ἀυλίδα νῆες Ἀχαιῶν
 ἠγερθέοντο, κακὰ Προιάμοι καὶ Τρῶσιν φέρουσαι·
 ἡμεῖς δ' ἀμφὶ περὶ κρήνην ἱερούς κατὰ βωμούς 305
 ἔειδομεν ἀθανάτοισι τεληέσσας ἑκατόμβας,

- καλῆ ὑπὸ πλατανίστῳ, ὅθεν ῥέεν ἀγλαὸν ὕδωρ·
 ἔνθ' ἐφάνη μέγα σῆμα· δράκων ἐπὶ νῶτα δαφουίνος,
 σμερδαλέος, τὸν ῥ' αὐτὸς Ὀλύμπιος ἦκε φώωσδε,
 310 βωμοῦ ὑπαίξας, πρὸς ῥα πλατάνιστον ὄρουσεν.
 ἔνθα δ' ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοί, νήπια τέκνα,
 ὄζω ἐπ' ἀκροτάτῳ, πετάλοις ὑποπεπτηῶτες,
 ὀκτώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα·
 ἔνθ' ὄγε τοὺς ἐλεεινὰ κατήσθιε τειριγῶτας·
 315 μήτηρ δ' ἀμφεποτάτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα·
 τὴν δ' ἐλελιζάμενος πτέρυγος λάβεν ἀμφιαχυῖαν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκν' ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν,
 τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεός, ὅσπερ ἔφηνεν·
 λαῶν γὰρ μιν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγνυλομήτεω·
 320 ἡμεῖς δ' ἐσταότες θανυμάζομεν, οἷον ἐτύχθη.
 ὡς οὖν δεινὰ πέλωρα θεῶν εἰςῆλθ' ἑκατόμβας,
 Κάλχας δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοπροπέων ἀγόρευεν·
 τίπτ' ἀνεῶ ἐγένεσθε, καρηκομῶντες Ἀχαιοί;
 ἡμῖν μὲν τόδ' ἔφηνε τέρας μέγα μητίετα Ζεὺς,
 325 ὄψιμον, ὀπιτέλεστον, ὅου κλέος οὐποτ' ὀλεῖται.
 ὡς οὗτος κατὰ τέκν' ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν,
 ὀκτώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα·
 ὡς ἡμεῖς τοσσαῦτ' ἔτεα πτολεμίξομεν αὐθι,
 τῶ δεκάτῳ δὲ πόλιν αἰρήσομεν εὐρυάγνιαν.
 330 κείνος τὼς ἀγόρευε· τὰ δὲ νῦν πάντα τελεῖται.
 ἀλλ' ἄγε, μίμνετε πάντες, εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 αὐτοῦ, εἰσόκεν ἄστν μέγα Πριάμοιο ἔλωμεν.
 Ὡς ἔφατ'· Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον - ἀμφὶ δὲ νῆες
 σμερδαλέον κονάβησαν, ἀϋσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν -
 335 μῦθον ἐπαινήσαντες Ὀδυσσεύος θείοιο.

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Γεγήριος ἱππότα Νέστωρ·

ὦ πόποι! ἦ δὴ παισὶν εἰκότες ἀγοράασθε
νηπιάχοις, οἷς οὔτι μέλει πολεμήϊα ἔργα.

πῆ δὴ συνθεσῖαι τε καὶ ὄρκια βήσεται ἡμῖν;
ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοίατο, μήδεά τ' ἀνδρῶν, 340
σπονδαί τ' ἀκηρτοὶ καὶ δεξιαί, ἧς ἐπέπιθμεν!

αὐτως γὰρ ὃ ἐπέεσσ' ἐριδαίνομεν, οὐδέ τι μῆχος
εὐρέμεναι δυνάμεσθα, πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἔοντες.
Ἄτρεΐδη, σὺ δ' ἔθ', ὡς πρὶν, ἔχων ἀστεμφέα βουλήν,
ἄρχετ' Ἀργείοισι κατὰ κρατερᾶς ὑσμίνας· 345

τούςδε δ' ἕα φθινύθειν, ἓνα καὶ δύο, τοὶ κεν Ἀχαιῶν
νόσφιν βουλευώσ' - ἄνυσις δ' οὐκ ἔσσεται αὐτῶν -
πρὶν Ἄργοςδ' ἱέναι, πρὶν καὶ Διὸς αἰγιόχοιο
γνώμεναι εἶτε ψεῦδος ὑπόσχεσις, ἢ καὶ οὐκί.

φημὶ γὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα 350
ἡματι τῷ, ὅτε νηυσὶν ἐπ' ὠκυπόροισιν ἔβαινον
Ἄργεῖοι, Τρώεσσι φόνον καὶ Κῆρα φέροντες,
ἀστράπτων ἐπιδέξι', ἐναίσιμα σήματα φαίνων.

τῷ μήτις πρὶν ἐπειγέσθω οἰκόνδε νέεσθαι,
πρὶν τινα πάρος Τρώων ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι, 355
τίσασθαι δ' Ἐλένης ὀρμήματά τε στοναχάς τε.

εἰ δέ τις ἐκπάγλως ἐθέλει οἰκόνδε νέεσθαι,
ἀπτέσθω ἧς νηὸς εὐσσέλμοιο μελαίνης,
ὄφρα πρόσθ' ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ.
ἀλλὰ, ἀναξ, αὐτός τ' εὖ μήδεο, πείθεό τ' ἄλλῳ· 360

οὔτοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσσεται ὅ,τι κεν εἴπω·
κρῖν' ἀνδρας κατὰ φύλα, κατὰ φρήτρας, Ἀγάμεμνον,
ὡς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγη, φύλα δὲ φύλοις.
εἰ δέ κεν ὡς ἔρξης, καὶ τοὶ πείθωνται Ἀχαιοί,

365 γνώση ἔπειθ', ὅς θ' ἠγεμόνων κακός, ὅς τέ νυ λαῶν,
ἦδ' ὅς κ' ἐσθλὸς ἔησι· κατὰ σφέας γὰρ μαχέονται·
γνώσεται δ', εἰ καὶ θεσπεσίη πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις,
ἢ ἀνδρῶν κακότητι καὶ ἀφραδίῃ πολέμοιο.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·

370 ἢ μὰν αὐτ' ἀγορή νικᾶς, γέρον, νῆας Ἀχαιῶν.
αἱ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλων,
τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἀχαιῶν·
τῶ κε τάχ' ἠμύσειε πόλις Πριάμοιο ἀνακτος,
χερσὶν ὑφ' ἡμετέρησιν ἀλοῦσά τε, περθομένη τε.

375 ἀλλὰ μοι αἰγίοχος Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν,
ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει.
καὶ γὰρ ἐγὼν Ἀχιλεὺς τε μαχησάμεθ' εἵνεκα κούρης
ἀντιβίοις ἐπέεσσιν, ἐγὼ δ' ἦρχον χαλεπαίνων·
εἰ δέ ποτ' ἔς γε μίαν βουλεύσομεν, οὐκέτ' ἔπειτα

380 Τρῶσιν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσσεται, οὐδ' ἠβραϊόν.
νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα·
εὐ μὲν τις δόρυ θηξάσθω, εὐ δ' ἀσπίδα θέσθω,
εὐ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ὠκνπόδεσσι,
εὐ δέ τις ἄρματος ἀμφὶς ἰδῶν, πολέμοιο μεδέσθω·

385 ὥς κε πανημέριοι στυγερῶ κρινώμεθ' Ἄρηϊ.
οὐ γὰρ παυσωλή γε μετέσσεται, οὐδ' ἠβραϊόν,
εἰ μὴ νύξ ἐλθοῦσα διακρινέει μένος ἀνδρῶν.
ἰδρώσει μὲν τευ τελαμῶν ἀμφὶ στήθεσσι
ἀσπίδος ἀμφιβρότης, περὶ δ' ἔγχει χεῖρα καμῖται·

390 ἰδρώσει δέ τευ ἵππος, εὐξοον ἄρμα τιταίνων.
ὄν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω
μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὐ οἱ ἔπειτα
ἄρχιον ἔσσειται φυγέειν κύνας ἦδ' οἰωνούς.

Ὡς ἔφατ' Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, ὡς ὅτε κύμα
 ἀκτῆ ἐφ' ὑψηλῆ, ὅτε κινήσῃ Νότος ἔλθῶν, 395
 προβλήτι σκοπέλω· τὸν δ' οὔποτε κύματα λείπει,
 παντοίων ἀνέμων, ὅτ' ἂν ἔνθ' ἢ ἔνθα γένωνται.
 ἀνστάντες δ' ὄρεοντο, κεδασθέντες κατὰ νῆας,
 κάπνισσάν τε κατὰ κλισίας, καὶ δεῖπνον ἔλοντο.

ἄλλος δ' ἄλλῳ ἔρεξε θεῶν αἰεγενετῶν, 400
 εὐχόμενος θάνατόν τε φυγεῖν καὶ μῶλον Ἄρης.
 αὐτὰρ ὁ βοῦν ἰέρευσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 πίονα, πενταέτηρον, ὑπερμενεῖ Κρονίωνι·
 κίκλησκεν δὲ γέροντας ἀριστῆας Παναχαιῶν,

Νέστορα μὲν πρῶτιστα καὶ Ἴδομενῆα ἀνακτα, 405
 αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴαντε δύω καὶ Τυδέος υἱόν,
 ἕκτον δ' αὖτ' Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον.

αὐτόματος δὲ οἱ ἦλθε βοήν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 ἦδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὡς ἐπονεῖτο.
 βοῦν δὲ περιστήσαντο, καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο· 410
 τοῖσιν δ' εὐχόμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων·

Ζεῦ κύνδιστε, μέγιστε, κελαινεφές, αἰθέρι ναίων,
 μὴ πρὶν ἐπ' ἥλιον δύναι, καὶ ἐπὶ κνέφας ἔλθεῖν,
 πρὶν με κατὰ προηνὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον 415
 αἰθαλόεν, προῆσαι δὲ πυρὸς δήϊοιο θύρετρα,
 Ἐκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαίξαι
 χαλκῷ ῥωγαλέον· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἐταῖροι
 προηνέες ἐν κονίησιν ὀδάξ λαζοίατο γαῖαν.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα πά οἱ ἐπεκραίαινε Κρονίων·
 ἀλλ' ὄγε δέκτο μὲν ἰρά, πόνον δ' ἀμέγαρτον ὄφελλεν. 420
 αὐτὰρ ἐπεὶ ὃ εὐξάντο, καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
 ἀνέρυσαν μὲν πρῶτα, καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,

- μηρούς τ' ἐξέταμον, κατὰ τε κνίσση ἐκάλυψαν,
 δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὤμοθ' ἔτησαν.
- 425 καὶ τὰ μὲν ἄρ' σχίζησιν ἀφύλλοισιν κατέκαιον·
 σπλάγχνα δ' ἄρ' ἀμπεύραντες, ὑπείρεχον Ἡφαίστιο,
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
 μίστυλλον τ' ἄρα τ' ἄλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
 ὥπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
- 430 αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα,
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιοις ἱππότη Νέστωρ·
 Ἄτρεΐδη κύνδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνον,
- 435 μηκέτι νῦν δήθ' αὐθι λεγώμεθα μηδ' ἔτι δηρὸν
 ἄμβαλλώμεθα ἔργον, ὃ δὴ θεὸς ἐγγυαλίζει.
 ἀλλ' ἄγε, κήρυκες μὲν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 λαὸν κηρύσσοντες ἀγειρόντων κατὰ νῆας·
 ἡμεῖς δ' ἀθρόοι ὧδε κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
- 440 ἴομεν, ὄφρα κε θᾶσσον ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσεν,
 κηρύσσειν πόλεμόνδε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς.
 οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα.
- 445 οἱ δ' ἀμφ' Ἀτρεΐωνα Διοτρεφῆες βασιλῆες
 θῦνον κρῖνοντες· μετὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 αἰγίδ' ἔχουσ' ἐρίτιμον, ἀγήραον, ἀθανάτην τε·
 τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσειο ἠερέθονται,
 πάντες εὐπλεκῆες, ἑκατόμβοιοι δὲ ἕκαστος.
- 450 σὺν τῇ παιφάσσουσα διέσσυτο λαὸν Ἀχαιῶν,
 ὀτρύνουσ' ἰέναι· ἐν δὲ σθένος ὤρσεν ἕκαστω

καρδίη, ἄλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ', ἢ ἐ νέεσθαι
ἐν νηυσὶ γλαφυρῆσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.

Ἦντε πῦρ αἰδήλον ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην 455
οὔρεος ἐν κορυφῆς, ἕκαθεν δέ τε φαίνεται ἀνγή·
ὡς τῶν ἐρχομένων ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίοιο
αἴγλη παμφανόωσα δι' αἰθέρος οὐρανὸν ἵκεν.

Τῶν δ', ὡστ' ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλά,
χηρῶν ἢ γεράνων ἢ κύνων δουλιχοδείρων, 460
Ἄσιω ἐν λειμῶνι, Καῦστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα,
ἔνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμεναι πτερόγεσσι,
κλαγγηδὸν προκαθίζόντων, σμαραγεῖ δέ τε λειμῶν·
ὡς τῶν ἔθνεα πολλά νεῶν ἀπο καὶ κλισιάων
ἐς πεδίον προχέοντο Σκαμάνδριον· αὐτὰρ ὑπὸ χθῶν 465
σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων.
ἔσταν δ' ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίῳ ἀνθεμόεντι
μυριοί, ὅσσα τε φύλλα καὶ ἀνθεα γίγνεται ὦρη.

Ἦντε μυριάων ἀδινάων ἔθνεα πολλά,
αἶτε κατὰ σταθμὸν ποιμνήϊον ἠλάσκουσιν, 470
ὦρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει·
τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
ἐν πεδίῳ ἴσταντο, διαρῥαῖσαι μεμαῶτες.

Τοὺς δ', ὡστ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν αἰπόλοι ἄνδρες
ῥεῖα διακρίνωσιν, ἐπεὶ κε νομῶ μιγέωσιν· 475
ὡς τοὺς ἠγεμόνες διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα,
ὑσμίνηνδ' ἵεναι· μετὰ δέ, κρείων Ἀγαμέμνων,
ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἵκελος Διὶ τερπικεραύνῳ,
Ἄρει δὲ ζώνην, στέρονον δὲ Ποσειδάωνι.
ἦντε βοῦς ἀγέληφι μέγ' ἔξοχος ἔπλετο πάντων 480

ταῦρος· ὁ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένησιν·
τοῖον ἄρ' Ἀτρεΐδην θῆκε Ζεὺς ἤματι κείνῳ,
ἐμπρεπέ' ἐν πολλοῖσι καὶ ἔξοχον ἠρώεσσιν.

Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι·
485 ὑμεῖς γὰρ θεαὶ ἔστε, πάρεστέ τε, ἴστε τε πάντα,
ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν, οὐδέ τι ἴδμεν·
οἵτινες ἠγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν.
πληθὺν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ὀνομήνω·
οὐδ' εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ' εἶεν,
490 φωνὴ δ' ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνεΐη·
εἰ μὴ Ὀλυμπιάδες Μοῦσαι, Διὸς αἰγιόχοιο
θυγατέρες, μνησαίαθ', ὅσοι ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον.
ἄρχοὺς αὖ νηῶν ἐρέω, νῆάς τε προπάσας.

Βοιωτῶν μὲν Πηνέλεως καὶ Δῆϊτος ἦρχον,
495 Ἀρχεσίλαός τε Προθόηνωρ τε Κλονίος τε·
οἱ θ' Ὑρίην ἐνέμοντο καὶ Ἀντίδα πετρήεσσαν,
Σχοῖνόν τε Σκῶλόν τε, πολύκνημόν τ' Ἐτεωνόν,
Θέσπιαν, Γραϊάν τε καὶ εὐρύχορον Μυκαλησόν,
οἱ τ' ἀμφ' Ἀρμ' ἐνέμοντο καὶ Εἰλέσιον καὶ Ἐρύθρας,
500 οἱ τ' Ἐλεῶν' εἶχον ἠδ' Ὑλην καὶ Πετεῶνα,
Ὠκαλέην, Μεδεῶνά τ', εὐκτίμενον πτολίεθρον,
Κώπας, Εὐτροησίν τε, πολυτρόφωνά τε Θίσβην,
οἱ τε Κορώνειαν καὶ ποιήενθ' Ἄλλαρτον,
οἱ τε Πλάταιαν ἔχον, ἠδ' οἱ Γλίσαντ' ἐνέμοντο,
505 οἱ θ' Ὑποθήβας εἶχον, εὐκτίμενον πτολίεθρον,
Ὀγχησιόν θ' ἱερόν, Ποσιδήϊον ἀγλαὸν ἄλσος,
οἱ τε πολυστιάφυλον Ἄρνην ἔχον, οἱ τε Μίδειαν,
Νῖσάν τε ζαθέην, Ἀνθηδόνα τ' ἐσχατόωσαν·
τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κῆον· ἐν δὲ ἐκάστη

κοῦροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι βαῖνον. 510

Οἱ δ' Ἀσπληδόνα ναῖον ἰδ' Ὀρχομενὸν Μινύειον,
τῶν ἦρχ' Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, νῆες Ἄρης,
οὓς τέκεν Ἀστυόχη, δόμῳ Ἀκτορος Ἀζειδαο,
παρθένος αἰδοίη, ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα,
Ἄρηϊ κρατερῶ· ὁ δέ οἱ παρελέξατο λάθρη· 515
τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νῆες ἐστιχόωντο.

Αὐτὰρ Φωκῆων Σχεδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον,
νῆες Ἰφίτου μεγαθύμου Ναυβολίδαο·

οἱ Κυπάρισσον ἔχον, Πυθῶνά τε πειρήεσσαν,
Κρῖσάν τε ζαθέην καὶ Δαυλίδα καὶ Πανοπήα, 520
οἱ τ' Ἀνεμώρειαν καὶ Ὑάμπολιν ἀμφενέμοντο,
οἱ τ' ἄρα παρ ποταμὸν Κηφισὸν δῖον ἔναιον,
οἱ τε Δίλαιαν ἔχον, πηγῆς ἐπι Κηφισοῖο·

τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναὶ νῆες ἔποντο.
οἱ μὲν Φωκῆων στίχας ἔστασαν ἀμφιέποντες· 525
Βοιωτῶν δ' ἔμπλην ἐπ' ἀριστερά θωρήσονται.

Δοκρῶν δ' ἠγεμόνευεν Οἰλήος ταχὺς Αἴας,
μείων, οὔτι τόσος γε ὅσος Τελαμώνιος Αἴας,
ἀλλὰ πολὺ μείων· ὀλίγος μὲν ἔην, λινοθώρηξ,
ἐγχείη δ' ἐκέκαστο Πανέλληνας καὶ Ἀχαιοὺς· 530
οἱ Κύνον τ' ἐνέμοντ', Ὀπόεντά τε Καλλίαρόν τε,
Βῆσάν τε Σκάρφην τε καὶ Ἀνγείας ἐρατεινάς,
Τάρφην τε Θρόνιον τε, Βοαγρίου ἀμφὶ ῥέεθρα·
τῶ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναὶ νῆες ἔποντο
Δοκρῶν, οἱ ναίουσι πέτρην ἱερῆς Εὐβοίης. 535

Οἱ δ' Εὐβοίαν ἔχον μένεα πνεύοντες Ἄβαντες,
Χαλκίδα τ' Εἰρέτριάν τε πολυστάφυλόν θ' Ἰστίαίαν,
Κήρινθόν τ' ἔφαλον, Δίου τ' αἰπὺ πτολίεθρον,

- οἱ τε Κάροστον ἔχον, ἦδ' οἱ Στύρα ναιετάασκον·
 540 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ' Ἐλεφήνωρ, ὄζος Ἄρης,
 Καλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων.
 τῷ δ' ἅμ' Ἀβαντες ἔποντο θοοί, ὅπιθεν κομόωντες,
 αἰχμηταί, μεμαῶτες ὄρεκτῆσιν μελήσιν
 θώρηκας ῥήξειν δηῖων ἀμφὶ στήθεσσι·
 545 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 Οἱ δ' ἄρ' Ἀθήνας εἶχον, εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 δῆμον Ἐρεχθίδος μεγαλήτορος, ὃν ποτ' Ἀθήνη
 θρέψε, Διὸς θυγάτηρ - τέκε δὲ ζείδωρος Ἄρουρα -
 κὰδ' δ' ἐν Ἀθήνῃς εἶσεν, ἐὼν ἐνὶ πτόνι νηῶ·
 550 ἐνθάδε μιν τούροισι καὶ ἄρνειοῖς ἰλάονται
 κοῦροι Ἀθηναίων, περιτελλομένων ἐνιαυτῶν·
 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ' υἱὸς Πετεῶο, Μενεσθεύς.
 τῷ δ' οὕτω τις ὁμοῖος ἐπιχθόνιος γένετ' ἀνήρ,
 κοσμηῆσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας -
 555 Νέστωρ οἶος ἔριζεν· ὁ γὰρ προγενέστερος ἦεν -
 τῷ δ' ἅμα πενήκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας.
 [στῆσε δ' ἄγων, ἢ Ἀθηναίων ἴσταντο φάλαγγες.]
 Οἱ δ' Ἄργος τ' εἶχον, Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν,
 560 Ἐρμιόνην, Ἀσίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας,
 Τροϊζῆν', Ἡϊόνας τε καὶ ἀμπελόεντ' Ἐπίδαυρον,
 οἳ τ' ἔχον Αἴγιναν, Μάσητά τε, κοῦροι Ἀχαιῶν·
 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης,
 καὶ Σθένελος, Καπανῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υἱός·
 565 τοῖσι δ' ἅμ' Εὐρύαλος τρίτατος κίεν, ἰσόθεος φῶς,
 Μημιστέος υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἀνακτος.
 συμπάντων δ' ἠγεῖτο βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·

τοῖσι δ' ἄμ' ὀγδώκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Οἱ δὲ Μυκῆνας εἶχον, ἔυκτίμενον πτολίεθρον,
ἄφνειόν τε Κόρινθον, ἔυκτίμενας τε Κλεωνάς, 570
Ὀρνεΐας τ' ἐνέμοντο, Ἀραιθυρέην τ' ἔρατεινὴν,
καὶ Σικυῶν', ὅθ' ἄρ' Ἄδρηστος πρῶτ' ἐμβασίλευεν,
οἱ θ' Ὑπερησίην τε καὶ αἰπεινὴν Γονόεσσαν,

Πελλήνην τ' εἶχον, ἣδ' Αἰγίον ἀμφενέμοντο,
Αἰγιαλόν τ' ἀνὰ πάντα, καὶ ἀμφ' Ἐλίκην εὐρεΐαν· 575

τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε κρείων Ἀγαμέμνων
Ἀτρεΐδης· ἅμα τῶγε πολὺ πλείστοι καὶ ἄριστοι
λαοὶ ἔποντ'· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσατο νόροπα χαλκόν,
κυδιόων, ὅτι πᾶσι μετέπρεπεν ἠρώεσσω,
οὐνεκ' ἄριστος ἔην, πολὺν δὲ πλείστους ἄγε λαούς. 580

Οἱ δ' εἶχον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν,
Φᾶριν τε Σπάρτην τε, πολυτρήρωνά τε Μέσσην,
Βρυσείας τ' ἐνέμοντο καὶ Ἀργείας ἔρατεινάς,
οἱ τ' ἄρ' Ἀμύκλας εἶχον, Ἐλος τ', ἔφαλον πτολίεθρον,
οἱ τε Δάαν εἶχον, ἣδ' Οἴτυλον ἀμφενέμοντο· 585

τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε, βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος,
ἔξήκοντα νεῶν· ἀπάτερθε δὲ θωρήσσοντο.
ἐν δ' αὐτὸς κίεν ἦσι προθυμήησι πεποιθώς,
ὀτρύνων πόλεμόνδε· μάλιστα δὲ ἔετο θυμῶ
τίσασθαι Ἑλένης ὀρμήματά τε στοναχάς τε. 590

Οἱ δὲ Πύλον τ' ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἔρατεινὴν,
καὶ Θρόνον, Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ ἔνκιπτον Αἴπυ,
καὶ Κυπαρισσήεντα καὶ Ἀμφιγένειαν ἔναιον,
καὶ Πτελεὸν καὶ Ἐλος καὶ Δώριον — ἐνθα τε Μοῦσαι
ἀντόμεναι Θάμυριν τὸν Θρήϊκα παῦσαν ἀοιδῆς, 595
Οἰχαλίηθεν ἰόντα παρ' Εὐρύτου Οἰχαλιῆος·

- στεῦτο γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν, εἶπερ ἂν αὐταὶ
 Μοῦσαι ἀείδοιεν, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο·
 αἱ δὲ χολωσάμεναι πηρὸν θέσαν, αὐτὰρ ἀοιδὴν
 600 θεσπεσίην ἀφέλοντο, καὶ ἐκλέλαθον καθαριστῶν -
 τῶν αὖθ' ἠγεμόνευε Γερήνιος ἱππῶτα Νέστωρ·
 τῷ δ' ἐνεθήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
 Οἱ δ' ἔχον Ἀρκαδίην, ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπύ,
 Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἔν' ἀνέρες ἀγχιμαχηταί,
 605 οἱ Φεναεὸν τ' ἐνέμοντο καὶ Ὀρχομενὸν πολύμηλον,
 Ῥίπην τε, Στρατιήν τε καὶ ἠνεμόεσσαν Ἐνίστιν,
 καὶ Τεγέην εἶχον καὶ Μαντινέην ἐρατεινήν,
 Στύμφηλόν τ' εἶχον, καὶ Παρῥασίην ἐνέμοντο·
 τῶν ἦρχ' Ἀγκαῖοιο πάϊς, κρείων Ἀγαπήνωρ,
 610 ἐξήκοντα νεῶν· πολέες δ' ἐν νηϊ' ἐκάστη
 Ἀρκαάδες ἄνδρες ἔβρινον, ἐπιστάμενοι πολεμίζειν.
 αὐτὸς γὰρ σφιν δῶκεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 νῆας εὖσσελμοις, περᾶν ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
 Ἀτρεΐδης· ἐπεὶ οὐ σφι θαλάσσια ἔργα μεμήλει.
 615 Οἱ δ' ἄρα Βουπράσιόν τε καὶ Ἥλιδα δῖαν ἔναιον,
 ὄσσον ἐφ' Ὑρμίνη καὶ Μύρσινος ἐσχατόωσα,
 πέτρη τ' Ὠλενίη καὶ Ἀλείσιον ἐντὸς ἔεργει·
 τῶν αὖ τέσσαρες ἄρχοι ἔσαν· δέκα δ' ἀνδρῶν ἐκάστω
 νῆες ἔποντο θοαί, πολέες δ' ἔμβρινον Ἐπειοί.
 520 τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἠγησάσθην,
 νῆες, ὃ μὲν Κτεάτου, ὃ δ' ἄρ' Εὐρύτου Ἀκτορίωνος·
 τῶν δ' Ἀμαρυγκείδης ἦρχε κρατερός Διώρης·
 τῶν δὲ τετάρτων ἦρχε Πολύξεινος Θεοειδής,
 υἱὸς Ἀγασθένης Ἀνγηϊάδαο ἀνακτος.
 625 Οἱ δ' ἐκ Δουλιχίου, Ἐχινάων θ' ἱεράων

ἦσαν, αἱ νηῖ
 τῶν αὖθ' ἠγε
 Φυλίδης,
 ὅς ποτε Δου
 τῷ δ' ἄμα πο
 Αἰπύτιον ὄρου
 οἱ δ' ἔχον
 καὶ Κροταίει
 οἱ τε Ζακύνθο
 οἱ τ' ἠπειρον
 τῶν μὲν Ὀδυσ
 τῷ δ' ἄμα νῆε
 Αἰπύτιον δ'
 οἱ Πηλοῦσι
 Χαλκίδα τ' ἄρ
 οὐ γὰρ ἐτ' Οἰ
 οὐδ' ἄρ' ἐτ' ἄ
 τῷ δ' ἐπὶ πόν
 τῷ δ' ἄμα τε
 Κρητῶν δ'
 οἱ Κνωσῶν τ'
 Αἰπύτιον, Μίλη
 Φωκῶν τε Ἐ
 ἄλλοι δ', αἱ
 τῶν μὲν ἄρ'
 Μυρσίονος τ'
 τοῖσι δ' ἄμα
 Πηλοῦσι
 ἐκ Ῥόδου ἐνέ
 Iliad. I.

νήσων, αἱ ναίουσι πέτρην ἄλός, Ἥλιδος ἄντα·
 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε Μίγης, ἀτάλαντος Ἀρηϊ,
 Φυλειίδης, ὃν τίκτε Διὶ φίλος ἱππότα Φυλεύς,
 ὃς ποτε Δουλίχιόνδ' ἀπενάσσατο, πατρὶ χολωθεῖς·
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 630

Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλήνας μεγαθύμους,
 οἱ ῥ' Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον,
 καὶ Κροκύλει' ἐνέμοντο καὶ Αἰγίλιπα τροχέϊαν,
 οἱ τε Ζάκυνθον ἔχον, ἦδ' οἱ Σάμον ἀμφενέμοντο,
 οἱ τ' ἠπειρον ἔχον, ἦδ' ἀντιπέραι' ἐνέμοντο· 635
 τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος·
 τῷ δ' ἅμα νῆες ἔποντο δυνώδεκα μιλοπάρηοι.

Αἰτωλῶν δ' ἡγεῖτο Θόας, Ἀνδραίμονος υἱός,
 οἱ Πλευρῶν ἐνέμοντο καὶ Ὀλενον ἦδ' Πυλὴνην,
 Χαλκίδα τ' ἀγχίαλον, Καλυδῶνά τε πετρήεσσαν - 640
 οὐ γὰρ ἔτ' Οἰνήος μεγαλήτορος υἱέες ἦσαν,
 οὐδ' ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἔην, θάναε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος·
 τῷ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο ἀνασῆμεν Αἰτωλοῖσιν·
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Κρητῶν δ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν, 645
 οἱ Κνωσὸν τ' εἶχον, Γόρτυνά τε τειχιόεσσαν,
 Λύκτον, Μίλητόν τε καὶ ἄργινόεντα Λύκαστον,
 Φαιστόν τε Ῥύτιόν τε, πόλεις εὐναιεταώσας,
 ἄλλοι θ', οἱ Κρήτην ἑκατόμπολιν ἀμφενέμοντο.
 τῶν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν, 650
 Μηριόνης τ', ἀτάλαντος Ἐνναλίῳ ἀνδρειφόντη·
 τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδῶκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Τληπόλεμος δ' Ἡρακλείδης, ἧς τε μέγας τε,
 ἐκ Ῥόδου ἑννέα νῆας ἄγειν Ῥοδίων ἀγερώχων·

- 655 οἱ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διὰ τρίχα κοσμηθέντες,
 Δίνδον, Ἰηλυσόν τε καὶ ἄργινόεντα Κάμειρον.
 τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν,
 ὃν τέκεν Ἀστυόχεια βίη Ἡρακλειή·
 τὴν ἄγει ἔξ Ἐφύρης, ποταμοῦ ἀπο Σελλήεντος,
- 660 πέρσας ἄστυα πολλὰ Διοτρεφείων αἰζηῶν.
 Τληπόλεμος δ' ἐπεὶ οὖν τράφη ἐν μεγάρῳ εὐπήκτῳ,
 αὐτίκα πατρὸς ἐοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα,
 ἥδη γηράσκοντα Δικύμνιον, ὅζον Ἄρηος.
 αἶψα δὲ νῆας ἔπηξε, πολὺν δ' ὄγε λαὸν ἀγείρας,
- 665 βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον· ἀπειλήσαν γὰρ οἱ ἄλλοι
 νιέες νιωνοὶ τε βίης Ἡρακλειείης.
 αὐτὰρ ὄγ' ἐς Ῥόδον ἵξεν ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων·
 τριχθὰ δὲ ὤκηθεν καταφυλαδόν, ἣδ' ἐφίληθεν
 ἐκ Διός, ὅστε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει.
- 670 [καὶ σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων.]
 Νιρεὺς αὖ Σύμηθεν ἄγε τρεῖς νῆας εἴσας,
 Νιρεὺς, Ἀγλαΐης υἱός, Χαρόποιο τ' ἀνακτος,
 Νιρεὺς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθεν
 τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα·
- 675 ἀλλ' ἀλαπαδνὸς ἔην, παῦρος δὲ οἱ εἶπετο λαός.
 Οἱ δ' ἄρα Νίσυρόν τ' εἶχον, Κράπαθόν τε Κάσοντε,
 καὶ Κῶν, Εὐρουπύλοιο πόλιν, νήσους τε Καλύδνας·
 τῶν αὖ Φεΐδιππός τε καὶ Ἄντιφος ἡγησάσθην,
 Θεσσαλοῦ νῆε δ' ὤω Ἡρακλείδαο ἀνακτος·
- 680 τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
 Νῦν αὖ τούς, ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον,
 οἱ τ' Ἄλον, οἱ τ' Ἀλόπην, οἱ τε Τρηχῖν' ἐνέμοντο,
 οἱ τ' εἶχον Φθίην ἣδ' Ἑλλάδα καλλιγύναικα·

Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ Ἕλληνες καὶ Ἀχαιοί·
 τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Ἀχιλλεύς. 685

ἀλλ' οἷγ' οὐ πολέμοιο δυσηχέος ἐμνώοντο·
 οὐ γὰρ ἔην, ὅστις σφιν ἐπὶ σίχας ἠγήσαιο.
 κεῖτο γὰρ ἐν νήεσσι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 κούρης χωόμενος Βρισηΐδος ἠνικόμοιο,
 τὴν ἐκ Λυρνησοῦ ἐξείλετο, πολλὰ μογήσας, 690

Λυρνησὸν διαπορθήσας καὶ τείχεα Θήβης·
 καὶ δὲ Μύνητ' ἔβαλεν καὶ Ἐπίστροφον ἐγγεσιμῶρους,
 νιέας Εὐνηοῖο Σεληπιάδαο ἀνακτος·
 τῆς ὄγε κεῖτ' ἀχέων, τάχα δ' ἀνστήσεσθαι ἔμελλεν.
 Οἱ δ' εἶχον Φυλάκην καὶ Πύρασον ἀνθεμόεντα, 695

Δήμητρος τέμενος, Ἴωνά τε, μητέρα μήλων,
 ἀγχιάλόν τ' Ἀντροῶν ἠδὲ Πτελεὸν λεχεποίην·
 τῶν αὖ Πρωτεσίλαος Ἀρήϊος ἠγεμόνευεν,
 ζωὸς ἑὼν· τότε δ' ἠδὴ ἔχεν κάτα γαῖα μέλαινα.
 τοῦ δὲ καὶ ἀμφιδρυφῆς ἄλοχος Φυλάκη ἐλέλειπτο, 700

καὶ δόμος ἠμιτελής· τὸν δ' ἔκτανε Δάρδανος ἀνῆρ,
 νηὸς ἀποθρόσκοντα πολὺν πρῶτιστον Ἀχαιῶν.
 οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἀναρχοὶ ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν·
 ἀλλὰ σφεας κόσμησε Ποδάρκης, ὄζος Ἀρηος,
 Ἰφίκλου υἱὸς πολυμήλου Φυλακίδαο, 705

αὐτοκασίγνητος μεγαθύμου Πρωτεσιλάου,
 ὀπλότερος γενεῇ· ὁ δ' ἄρα πρότερος καὶ ἀρείων,
 ἦρως Πρωτεσίλαος Ἀρήϊος· οὐδέ τι λαοὶ
 δεύονθ' ἠγεμόνος, πόθεον δέ μιν ἐσθλὸν ἔοντα·
 τῶ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 710

Οἱ δὲ Φεράς ἐνέμοντο παραὶ Βοιβηίδα λίμνην,
 Βοίβην καὶ Γλαφύρας καὶ εὐκτιμένην Ἰαωλκόν·

- τῶν ἦρχ' Ἀδμήτιο φίλος παῖς ἔνδεκα τῆων,
 Εὐμηλος, τὸν ὑπ' Ἀδμήτῳ τέκε δῖα γυναικῶν,
 715 Ἄλκηστις, Πελῖαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη.
 Οἱ δ' ἄρα Μηθῶνην καὶ Θαυμακίην ἐνέμοντο,
 καὶ Μελίβοϊαν ἔχον καὶ Ὀλιζῶνα τροχέϊαν·
 τῶν δὲ Φιλοκτῆτης ἦρχεν, τόξων εὖ εἰδώς,
 ἐπιτὰ νεῶν· ἐρέται δ' ἐν ἐκάστη πεντήκοντα
 720 ἐμβέβασαν, τόξων εὖ εἰδότες ἴφι μάχεσθαι.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κεῖτο κρατέρ' ἄλγβα πάσχων,
 Δῆμῳ ἐν ἠγαθήῃ, ὅθι μιν λίπον νῆες Ἀχαιῶν,
 ἔλκει μοχθίζοντα κακῷ ὀλοόφρονος ὕδρου·
 ἐνθ' ὄγε κεῖτ' ἀχέων· τάχα δὲ μνήσεσθαι ἔμελλον
 725 Ἀργεῖοι παρὰ νηυσὶ Φιλοκτῆται ἄνακτος.
 οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἀναρχοὶ ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν·
 ἀλλὰ Μῆδων κόσμησεν, Ὀϊλῆος νόθος υἱός,
 τὸν ὅ' ἔτεκεν Ῥήνη ὑπ' Ὀϊλῆϊ πτολιπόρθῳ.
 Οἱ δ' εἶχον Τροίικην καὶ Ἰθάμην κλωμακόεσσαν,
 730 οἱ τ' ἔχον Οἰχαλίην, πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος·
 τῶν αὐθ' ἠγείσθην Ἀσκληπιοῦ δύο παῖδε,
 ἠητῆρ' ἠγαθῷ, Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων·
 τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νῆες ἐστιχόωντο.
 Οἱ δ' ἔχον Ὀρμένιον, οἱ τε κρήνην Ἰπέρειαν,
 735 οἱ τ' ἔχον Ἀστέριον, Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα·
 τῶν ἦρχ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός·
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 Οἱ δ' Ἀργισσαν ἔχον, καὶ Γυρτῶνην ἐνέμοντο,
 Ὀρθην, Ἠλώνην τε, πόλιν τ' Ὀλοοσσόνα λευκὴν·
 740 τῶν αὐθ' ἠγεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
 υἱὸς Πειριθόοιο, τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς -

τόν ὃ' ὑπὸ Πειριθόω τέκετο κλυτὸς Ἴπποδάμεια
 ἤματι τῷ, ὅτε Φῆρας ἐτίσατο λαχνήεντας,
 τοὺς δ' ἐκ Πηλίου ὤσε, καὶ Αἰθίκεσσι πέλασεν -
 οὐκ οἶος, ἅμα τῷγε Λεοντεύς, ὄζος Ἄρηος, 745
 υἱὸς ὑπερθύμοιο Κορώνου Καινείδαο·

τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 Γουνεύς δ' ἐκ Κύφου ἦγε δύα καὶ εἴκοσι νῆας·
 τῷ δ' Ἐνιῆνες ἔποντο, μενεπτόλεμοί τε Περαιβοί,
 οἱ περὶ Δωδώνην δυσχείμερον οἰκί' ἔθεντο, 750
 οἱ τ' ἄμφ' ἱμερτὸν Τιταρήσιον ἔργ' ἐνέμοντο·
 ὅς ὃ' ἐς Πηνεῖον προΐει καλλιῤῥόον ὕδωρ·
 οὐδ' ὄγε Πηνεῖῶν συμμίσγεται ἀργυροδίνῃ,
 ἀλλὰ τέ μιν καθύπερθεν ἐπιῤῥέει, ἥντ' ἔλαιον·
 ὄρκου γὰρ δεινοῦ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀποῤῥώξ. 755

Μαγνήτων δ' ἦρχε Πρόθοος, Τενθρηδόνος υἱός,
 οἱ περὶ Πηνεῖον καὶ Πήλιον εἰνοσίφυλλον
 ναῖεσκον· τῶν μὲν Πρόθοος θεὸς ἠγεμόνευεν·
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Οὔτοι ἄρ' ἠγεμόνες Δαναῶν καὶ κοῖρανοι ἦσαν. 760
 τίς τ' ἄρ' τῶν ὄχ' ἄριστος ἔην, σύ μοι ἔννεπε, Μοῦσα,
 αὐτῶν, ἠδ' ἵππων, οἱ ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἔποντο.

Ἴπποι μὲν μέγ' ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαο,
 τὰς Εὐμηλος ἔλαυνε, ποδώκεας, ὄρνιθας ὤς,
 ὄτριχας, οἴεττας, σταφύλῃ ἐπὶ νῶτον εἴσας. 765

τὰς ἐν Πηρείῃ θρέψ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
 ἄμφω θηλείας, φόβον Ἄρηος φορεούσας.
 ἀνδρῶν αὖ μέγ' ἄριστος ἔην Τελαμώνιος Αἴας,
 ὄφρ' Ἀχιλεὺς μήνιεν· ὃ γὰρ πολὺν φέρτατος ἦεν,
 ἵπποι θ', οἱ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλείωνα. 770

- ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νῆεσσι κορωνίσι ποντοπόροισιν
 κείτ', ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 Ἄτρεϊδῃ· λαοὶ δὲ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης
 δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέησιν ἰέντες,
 775 τόξοισίν θ' ἵπποι δὲ παρ' ἄρμασιν οἷσιν ἕκαστος,
 λωτὸν ἐρεπτόμενοι, ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον,
 ἕστασαν· ἄρματα δ' εὖ πεπνυκασμένα κείτο ἀνάκτων
 ἐν κλισίῃς· οἱ δ' ἄρχον Ἀρηΐφιλον ποθέοντες
 φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατόν, οὐδ' ἐμάχοντο.
 780 Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν, ὥσει τε πυρὶ χθῶν πᾶσα νέμοιτο·
 γαῖα δ' ὑπεστενάχιζε, Διὶ ὡς τερπικεραύνῳ
 χωομένῳ, ὅτε τ' ἀμφὶ Τυφωεῖ γαῖαν ἱμάσση
 εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς·
 ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα στεναχίζετο γαῖα
 785 ἐρχομένων· μάλα δ' ὤκα διέπρησσον πεδίοιο.
 Τρῶσιν δ' ἄγγελος ἦλθε ποδὴνεμος ὠκέα Ἴρις
 παρ Διὸς αἰγιόχοιο σὺν ἀγγελίῃ ἀλεγεινῇ.
 οἱ δ' ἀγοράς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θυρήσιν,
 πάντες ὀμηγερέες, ἡμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες.
 790 ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις·
 εἶσατο δὲ φθογγὴν νῦν Πριάμοιο Πολίτη,
 ὃς Τρώων σκοπὸς ἴζε, ποδωκείησι πεποιθώς,
 τύμβῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ Αἰσνήταο γέροντος,
 δέγμενος ὅππότε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν Ἀχαιοί·
 795 τῶ μιν εἰσαμένη μετέφη πόδας ὠκέα Ἴρις·
 ὦ γέρον, αἰεὶ τοι μῦθοι φίλοι ἀκροτοὶ εἶσιν,
 ὡς ποτ' ἐπ' εἰρήνης· πόλεμος δ' ἀλίσστος ὄρωρεν.
 ἢ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσῆλυθον ἀνδρῶν,
 ἀλλ' οὐπω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν ὄπωπα·

λίην γὰρ φύλλοισιν εἰκότες ἢ ψαμάθοισιν, 800
 ἔρχονται πεδίοιο, μαχησόμενοι περὶ ἄστν.

Ἔκτορ, σοὶ δὲ μάλιστ' ἐπιτέλλομαι ὧδέ γε ῥέξαι·
 πολλοὶ γὰρ κατὰ ἄστν μέγα Πριάμου ἐπίκουροι,
 ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων·
 τοῖσιν ἕκαστος ἀνὴρ σημαίνεται, οἷσὶ περ ἄρχει, 805
 τῶν δ' ἐξηγείσθω, κοσμησάμενος πολιήτας.

Ὡς ἔφαθ'· Ἐκτωρ δ' οὔτι θεῶς ἔπος ἠγνοίησεν,
 αἶψα δ' ἔλυσ' ἀγορῆν· ἐπὶ τεύχεα δ' ἔσσεύοντο.
 πᾶσαι δ' ὠϊγνντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαός,
 πεζοὶ δ' ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὄρουμαγδὸς ὄρώρει. 810

Ἔστι δὲ τις προπάροιθε πόλιος αἰπεῖα κολώνη,
 ἐν πεδίῳ ἀπάνενθε, περιδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα·
 τὴν ἦτοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν,
 ἀθάνατοι δὲ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης·
 ἔνθα τότε Τρῶές τε διέκριθεν ἠδ' ἐπίκουροι. 815

Τρῶσὶ μὲν ἠγεμόνευε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ
 Πριαμίδης· ἅμα τῶγχε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
 λαοὶ θωρήσσοντο, μεμαότες ἐγχείησιν.

Δαρδανίων αὐτ' ἦρχεν εὖς παῖς Ἀγχίσαο,
 Αἰνείας, τὸν ὑπ' Ἀγχίση τέκε δι' Ἀφροδίτη, 820
 Ἴδης ἐν κνημοῖσι θεὰ βροτῶν εὐνηθεῖσα·
 οὐκ οἶος, ἅμα τῶγχε δύω Ἀντήνορος υἱε,
 Ἀρχέλοχός τ' Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.

Οἱ δὲ Ζεῦειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νείατον Ἴδης,
 ἀφρνειοί, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσῆπιοιο, 825
 Τρῶες· τῶν αὐτ' ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός,
 Πάνδαρος, ὃς καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν.

Οἱ δ' Ἀδρήστειάν τ' εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ,

- καὶ Πιτύειαν ἔχον καὶ Τηρεΐης ὄρος αἰπύ·
 830 τῶν ἦρχ' Ἀδρηστήος τε καὶ Ἀμφίος λινοθήρηξ,
 υἱε δὺν Μέρωπος Περκωσίου, ὅς περὶ πάντων
 ἦδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὐς παῖδας ἔασκεν
 στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τῷ δέ οἱ οὔτι
 πειθέσθην· Κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτιο.
 835 Οἱ δ' ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο,
 καὶ Σησιόν καὶ Ἀβυδὸν ἔχον καὶ δῖαν Ἀρίσβην·
 τῶν αὖθ' Ὑστιακίδης ἦρχ' Ἄσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 Ἄσιος Ὑστιακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
 αἰθῶνες, μεγάλοι, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος.
 840 Ἴππόθοος δ' ἄγε φῦλα Πελασγῶν ἐγχεσιμῶρων,
 τῶν οἱ Λάρισσαν ἐριβόλακα ναιετάασκον·
 τῶν ἦρχ' Ἴππόθοός τε Πύλαιός τ', ὄζος Ἄρης,
 υἱε δὺν Λήθιοιο Πελασγοῦ Τενταμίδαο.
 Ἀντὰρ Θρηϊκας ἦγ' Ἀκάμας καὶ Πείροος ἦρωες,
 845 ὄσσοις Ἑλλήσποντος ἀγάθροος ἐντὸς ἔεργει.
 Εὐφημος δ' ἀρχὸς Κικόνων ἦν αἰχμητῶν,
 υἱὸς Τροϊζήνοιο Διοτρεφῆος Κεάδαο.
 Ἀντὰρ Πυρραίχμης ἄγε Παίονας ἀγκλοτόξους,
 τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἄπ' Ἀξιοῦ εὐρυρέοντος,
 850 Ἀξιοῦ, οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶαν.
 Παφλαγόνων δ' ἠγεῖτο Πυλαιαίμενος λάσιον κῆρ,
 ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων·
 οἱ ῥα Κύτωρον ἔχον, καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο,
 ἀμφὶ τε Παρθέτιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον
 855 Κρωμνάν τ' Αἰγιάλόν τε καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους.
 Ἀντὰρ Ἀλιζώνων Ὀδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον,
 τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη.

Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε καὶ Ἐννομος οἰωνιστῆς·
 ἀλλ' οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσσατο Κῆρα μέλαιναν,
 ἀλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο 860
 ἐν ποταμῷ, ὅθι περ Τρωᾶς κεραΐζε καὶ ἄλλους.

Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκανίος θεοειδής,
 τῆλ' ἐξ Ἀσκανίης· μέμασαν δ' ὑσμῖνι μάχεσθαι.

Μήροσιν αὖ Μέσθλης τε καὶ Ἄντιφος ἠγησάσθην,
 υἱε Ταλαιμένους, τῷ Γυγαίῃ τέκε Δίμνη, 865
 οἳ καὶ Μήονας ἦγον ὑπὸ Τρωῶν γεγαῶτας.

Νάστις αὖ Καρῶν ἠγήσατο βαρβαροφώνων,
 οἳ Μίλητον ἔχον, Φθειρῶν τ' ὄρος ἀκριτόφυλλον,
 Μαιάνδρου τε ῥοᾶς, Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα
 τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Νάστις ἠγησάσθην, 870

Νάστις Ἀμφίμαχός τε, Νομίονος ἀγλαὰ τέκνα,
 ὅς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμόνδ' ἱεν, ἥντε κούρη·
 νήπιος, οὐδέ τί οἱ τόγ' ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
 ἀλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
 ἐν ποταμῷ, χρυσὸν δ' Ἀχιλεὺς ἐκόμισσε δαΐφρων. 875

Σαρπηδῶν δ' ἦρχεν Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων,
 τηλόθεν ἐκ Λυκίης, Ξάνθου ἄπο δινήεντος.

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

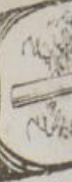
I A
P

Ι Δ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Γ.

S U M M A R I U M.

Primo concursu proelii Paris seu Alexander fortissimum quemque Achivorum ad pugnam provocat; sed, ut Menelaum conspexit de curru desilientem, abiecto animo refugit (1-37). Paulo post idem, Hectoris voce correptus, offert se certamini singulari cum Menelao de summa belli ineundo; qua conditione accepta, postulat Menelaus, ut sponsio interponatur, praesente Priamo sancienda (88-110). Igitur arma deponunt exercitus; sacrificia ab utraque parte parantur: interim Helena ex turri Priamo et senioribus Troianis demonstrat duces Achivorum in campo subiacente (111-244). Vocatus supervenit Priamus, comite Antenore; foedusque ictum antiquo ritu hisce legibus, ut, uter alterum vicisset, Helenam eiusque opes haberet, Troiani autem inferiores Achivis gravem multam penderent (245-301). Post Priami discessum arma capiunt Menelaus et Paris, et in spatium certamini dimensum procedunt: at superatum Paridem clam surripit Venus, et incolumem in ipsius cubiculum asportat (302-382). In eundem locum adducit illa Helenam, quae primum reluctans novo marito ignaviam exprobrat, mox tamen eum in gratiam recipit (383-448). Ita praemiis deae fruentem adversarium frustra quaerit Menelaus, dum Agamemno publice repetit pactum pretium victoriae (449-461).

I A

Οἰζοι.

καὶ

Διὸς ἐπέα

Τῶν μὲν κλέος

ἦν περὶ κλέος

αὐτὸ ἐπέα ὄν

κλέος τῶν

ἐπὶ Πηλεΐδῃ

ἦσαν δ' ἄρα

αὐτὸ ἄρ' ἴσασ

ἐν δ' ἴσασ

ἔνι

ποιέσιν ὅ

τόσσον τίς

ἄρ' ἄρα τῶν

ἐγχομένων μ

ὅδ' ὅτε

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Γ.

Ὅρκιοι. Τειχοσκοπία. Ἀλεξάνδρου
καὶ Μενελάου μονομαχία.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἕκαστοι,
Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν, ὄρνιθες ὡς·
ἢ ὕτε περ κλαγγῇ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό,
αἴτ' ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον· καὶ ἄθροιστον ὄμβρον,
κλαγγῇ ταίγε πέτονται ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥοάων,
ἄνδράσι Πυγμαίοισι φόνον καὶ Κῆρα φέρουσαι·
ἠέριαι δ' ἄρα ταίγε κακὴν ἔριδα προσφέρονται·
οἳ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνεύοντες Ἀχαιοί,
ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν.

Εὐτ' ὄρεος κορυφῆσι Νότος κατέχευεν ὀμίχλην,
ποιμέσιν οὔτι φίλην, κλέπτῃ δέ τε νυκτὸς ἀμείνω,
τόσσον τίς τ' ἐπιλεύσσει, ὅσον τ' ἐπὶ λᾶαν ἴησιν·
ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσαλος ὄρνυτ' ἀελλῆς
ἐρχομένων· μάλα δ' ὦκα διέπρησσαν πεδίοιο.

Οἳ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἴοντες,

Τρωσὶν μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος Θεοειδής,
 παρδαλέην ὤμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα
 καὶ ξίφος· αὐτὰρ ὁ δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ
 πάλλων, Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους,
 20 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι.

Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν Ἀρηΐφιλος Μενέλαος,
 ἐρχόμενον προπάροιθεν ὀμίλου, μακρὰ βιβῶντα,
 ὥστε λέων ἐχάρη, μέγαλόν ἐπὶ σώματι κῦρσας,
 εὐρῶν ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα,

25 πεινάων· μάλα γάρ τε κατεσθίει, εἶπερ ἂν αὐτὸν
 σεύωνται ταχέες τε κύνες, θαλεροὶ τ' αἰζηοί·
 ὥς ἐχάρη Μενέλαος, Ἀλέξανδρον Θεοειδέα
 ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν· φάτο γὰρ τίσεσθαι ἀλείτην·
 ἀντίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε

30 Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος Θεοειδής,
 ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ·
 ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάρζετο Κῆρ' Ἀλεείνων.
 ὥς δ' ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορσος ἀπέστη
 οὔρεος ἐν βήσσης, ὑπὸ τε τρόμος ἔλλαβε γυνῖα,
 35 ἄψ τ' ἀνεχώρησεν, ὠχρός τέ μιν εἶλε παρειάς·
 ὥς αὖτις καθ' ὄμιλον ἔδυν Τρώων ἀγερώχων,
 δείσας Ἀτρέος υἱὸν Ἀλέξανδρος Θεοειδής.

τὸν δ' Ἐκτωρ νεΐκεσεν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσιν·

Δύσπαρι, εἶδος ἀριστε, γυναιμανές, ἠπεροπεντά!

40 αἰθ' ὄφελος ἄγονός τ' ἔμεναι, ἀγαμός τ' ἀπολέσθαι.
 καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺν κέρδιον ἦεν
 ἢ οὕτω λῶβην τ' ἔμεναι καὶ ὑπόπιον ἄλλων.
 ἢ που καγχαλόωσι καρηκομόωντες Ἀχαιοί,
 φάντες ἀριστήα πρόμον ἔμμεναι, οὔνεκα καλὸν

εἶδος ἔπ'· ἄλλ' οὐκ ἔστι βίη φρεσίν, οὐδέ τις ἀλκή. 45

ἢ τοιόςδε εἰών, ἐν ποντοπόροισι νέεσσιν
πόντον ἐπιπλώσας, ἐτάρους ἐρήθρας ἀγείρας,
μιχθεῖς ἀλλοδαποῖσι, γυναῖκ' εὐειδέ' ἀνήγες
ἔξ ἀπίης γαίης, νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητάων -

πατρὶ τε σῶ μέγα πῆμα, πόλῃ τε παντὶ τε δήμῳ, 50

δυσμενέσιν μὲν χάσμα, κατηφείην δὲ σοὶ αὐτῷ;
οὐκ ἂν δὴ μείνειας Ἀρηΐφιλον Μενέλαον;
γνοίης χ', οἴου φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν.

οὐκ ἂν τοι χραίσμη κίθαρις, τὰ τε δῶρ' Ἀφροδίτης,
ἢ τε κόμη, τό, τε εἶδος, ὅτ' ἐν κονίησι μιγείης. 55

ἀλλὰ μάλα Τρῶες δειδήμονες· ἦ τέ κεν ἦδη
λαῖνον ἔσσο χιτῶνα, κακῶν ἔνεχ', ὅσσα ἔοργας.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος Θεοειδής·

Ἔκτορ· ἐπεὶ μεκατ' αἴσαν ἐνείκεσας, οὐδ' ὑπὲρ αἴσαν·
αἰεὶ τοι κραδίη πέλεκυς ὡς ἐστὶν ἀτειρής, 60

ὅστ' εἴσιν διὰ δουρὸς ὑπ' ἀνέρος, ὅς ῥά τε τέχνη
νήϊον ἐκτάμνησιν, ὀφέλλει δ' ἀνδρὸς ἐρωήν·

ὡς τοι ἐνὶ στήθεσσι ἀτάρβητος νόος ἐστίν.

μή μοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφερε χρυσέης Ἀφροδίτης!
οὗτοι ἀπόβλητ' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα, 65

ὅσσα κεν αὐτοὶ δῶσιν, ἐκῶν δ' οὐκ ἂν τις ἔλοιτο.

νῦν αὖτ' εἰ μ' ἐθέλεις πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,

αὐτὰρ ἐμ' ἐν μέσσω καὶ Ἀρηΐφιλον Μενέλαον
συμβάλετ' ἄμφ' Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι. 70

ὅππότερος δὲ κε νικήσῃ, κρείσσων τε γένηται,

κτῆμαθ' ἐλὼν εὖ πάντα, γυναῖκά τε, οἴκαδ' ἀγέσθω·

οἱ δ' ἄλλοι, φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες,

ναίοιτε Τροίην ἐριβόλακα· τοὶ δὲ νεέσθων

75 Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιίδα καλλιγύναικα.

Ὡς ἔφαθ'· Ἐκτωρ δ' αὐτ' ἐχάρη μέγα, μῦθον
ἀκούσας,

καὶ ῥ' ἐς μέσσον ἰών, Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας,
μέσσον δουρὸς ἐλών· τοὶ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες.

τῷ δ' ἐπετοξάζοντο κερηκομόωντες Ἀχαιοί,

80 ἰοῖσιν τε τιτυσκόμενοι λάεσσί τ' ἔβαλλον.

αὐτὰρ ὁ μακρὸν ἄυσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

Ἴσχεσθ', Ἀργεῖοι, μὴ βάλλετε, κοῦροι Ἀχαιῶν!

στεῦται γάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαίολος Ἐκτωρ.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔσχοντο μάχης, ἀνεῶ τ' ἐγένοντο

85 ἐσσυμένως· Ἐκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπεν·

Κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,

μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωσεν.

ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς

τεύχεα κάλ' ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,

90 αὐτὸν δ' ἐν μέσσω καὶ Ἀρηΐφιλον Μενέλαον

οἴους ἀμφ' Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι·

ὀππότερος δὲ κε νικήσῃ, κρείσσων τε γένηται,

κτῆμαθ' ἐλών εὖ πάντα, γυναικὰ τε, οἴκαδ' ἀγέσθω·

οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.

95 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·

Κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα γὰρ ἄλγος ἰάνει

θυμὸν ἐμόν· φρονέω δὲ διακρινθήμεναι ἤδη

Ἀργείους καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε

100 εἵνεκ' ἐμῆς ἔριδος καὶ Ἀλεξάνδρου ἕνεκ' ἀρχῆς.

ἡμέων δ' ὀπποτέρῳ θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται,

τεθναίη· ἄλλοι δὲ διακρινθεῖτε τάχιστα·
 οἴσετε δ' ἄρον, ἕτερον λευκόν, ἑτέρον δὲ μέλαιναν,
 Γῆ τε καὶ Ἥελίω· Διὸ δ' ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον.
 ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὄφρ' ὄρκια τάμνη 105
 αὐτός, ἐπεὶ οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι·
 μήτις ὑπερβασίη Διὸς ὄρκια δηλήσεται.

αἰεὶ δ' ὄπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται·
 οἷς δ' ὁ γέρον μετέησιν, ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω
 λεύσσει, ὅπως ὄχ' ἄριστα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται. 110

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐχάρησαν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε,
 ἐλπόμενοι παύσεσθαι οἷζυροῦ πολέμοιο.
 καὶ ὃ ἵππους μὲν ἔρουξαν ἐπὶ σίχας, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί,
 τεύχεά τ' ἐξεδύοντο, τὰ μὲν κατέθεντ' ἐπὶ γαίῃ
 πλησίον ἀλλήλων, ὀλίγη δ' ἦν ἀμφὶς ἄρουρα. 115

Ἐκτωρ δὲ προτὶ ἄστν δύνω κήρυκας ἔπεμπεν,
 καρπαλίμως ἄρνας τε φέρειν, Πριάμόν τε καλέσσαι.
 αὐτὰρ ὁ Ταλθύβιον προΐει κρείων Ἀγαμέμνων,
 νῆας ἔπι γλαφυρὰς ἱέναι, ἠδ' ἄρον ἐκέλευεν
 οἰσέμεναι· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθῃσ' Ἀγαμέμνονι δίω. - 120

Ἴρις δ' αὖθ' Ἑλένη λευκωλένω ἄγγελος ἦλθεν,
 εἰδομένη γαλόω, Ἀντηνορίδαο δάμαρτι,
 τὴν Ἀντηνορίδης εἶχε κρείων Ἑλικάων,
 Λαοδίκην, Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην.

τὴν δ' εὖθ' ἐν μεγάρω· ἠ δὲ μέγαν ἰστόν ὑφαινεν, 125
 δίπλακα πορφυρέην· πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους
 Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 οὓς ἔθεν εἵνεκ' ἔπασχον ὑπ' Ἀρης παλαμάων.
 ἀγχού δ' ἵσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις·

Δεῦθ' ἴθι, νύμφα φίλη, ἵνα θέσκελα ἔργα ἴδῃαι 130

Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
οἱ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι φέρον πολύδακρυν Ἄρηα
ἐν πεδίῳ, ὄλοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο,
οἱ δὴ νῦν ἕαται σιγῇ - πόλεμος δὲ πέπανται -
135 ἄσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ' ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν.
αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ Ἀρηίφιλος Μενέλαος
μακροῆς ἐγχείησι μαχήσονται περὶ σείο·
τῷ δέ κε νικήσαντι φίλη κεκλήση ἄκοιτις.

Ὡς εἰποῦσα θεὰ γλυκὴν ἕμερον ἔμβαλε θυμῷ
140 ἀνδρός τε προτέρωιο καὶ ἄστεος ἠδὲ τοκήων.
αὐτίκα δ' ἀσγεννήσι καλυψαμένη ὀφθόνησιν,
ῶρματ' ἐκ θαλάμοιο, τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα·
οὐκ οἴη, ἅμα τῆγε καὶ ἀμφίπολοι δὺ' ἔποντο,
Αἶθρη, Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις.

145 αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανον, ὅθι Σκαιαὶ πύλαι ἦσαν.

Οἱ δ' ἀμφὶ Πρίαμον καὶ Πάνθοον ἠδὲ Θυμοίτην,
Λάμπον τε Κλυτίον θ' Ἰκετάονά τ', ὅζον Ἄρηος,
Οὐκαλέγων τε καὶ Αντήνωρ, πεπνυμένω ἀμφω,
εἶατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῆσι πύλῃσιν·

150 γήραϊ δὴ πολέμοιο πεπανμένοι, ἀλλ' ἀγορηταὶ
ἔσθλοί, τεττίγεσσιν εἰκότες, οἶτε καθ' ὕλην
δενδρέω ἐφεζόμενοι ὅπα λειριόεσσαν ἰεῖσιν·
τοῖοι ἄρα Τρώων ἠγῆτορες ἦντ' ἐπὶ πύργῳ.

οἱ δ' ὡς οὖν εἶδονθ' Ἑλένην ἐπὶ πύργον ἰοῦσαν,
155 ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον·

Οὐ νέμεσις, Τρώας καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς
τοιγῆδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·
αἰνῶς ἀθανάτησι θεῆς εἰς ὧπα ἔοικεν.
ἀλλὰ καὶ ὧς, τοίη περ' εἴουσ', ἐν νηυσὶ νεέσθω,

μηδ' ἡμῖν τεκέεσσι τ' ὀπίσσω πῆμα λιποῖτο. 160

Ὡς ἄρ' ἔφραν· Πριάμος δ' Ἑλένην ἐκαλέσσατο φωνῇ·
 δεῦρο πάροιθ' ἔλθοῦσα, φίλον τέκος, ἴξεν ἐμεῖο,
 ὄφρα ἴδῃ πρότερόν τε πόσιν πηούς τε φίλους τε -
 οὔτι μοι αἰτίη ἔσσι, θεοί νύ μοι αἰτιοί εἰσιν,
 οἳ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολύδακρον Ἀχαιῶν - 165
 ὥς μοι καὶ τόνδ' ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνης,
 ὅστις ὄδ' ἔστιν Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἧς τε μέγας τε.
 ἦτοι μὲν κεφαλή καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασιν·

καλὸν δ' οὔτω ἐγὼν οὔπω ἴδον ὄφθαλμοῖσιν,
 οὐδ' οὔτω γεραρόν· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικεν. 170

Τὸν δ' Ἑλένη μύθοισιν ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν·
 αἰδοῖός τέ μοι ἔσσι, φίλε ἐκνρέ, δεινός τε·
 ὥς ὄφελεν θάνατός μοι ἀδεῖν κακός, ὅπποτε δεῦρο
 νῆϊ σῶ ἐπόμην, θάλαμον γνωτούς τε λιποῦσα,
 παῖδά τε τηλυγέτην καὶ ὀμηλικίην ἐρατεινήν. 175

ἀλλὰ τάγ' οὐκ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα. —
 τοῦτο δέ τοι ἔρέω, ὃ μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾶς·
 οὗτός γ' Ἀτρεΐδης, εὐρονκρείων Ἀγαμέμνων,
 ἀμφότερον, βασιλεύς τ' ἀγαθός, κρατερός τ' αἰχμητής·
 δαῆρ' αὐτ' ἐμὸς ἔσκε κνῶπιδος, εἶποτ' ἔην γε. 180

Ὡς φάτο· τὸν δ' ὁ γέρον ἠγάσσατο, φώνησέν τε·
 ὦ μάκαρ Ἀτρεΐδη, μοισηγενές, ὀλβιόδαιμον,
 ἦ ῥά νύ τοι πολλοὶ δεδμήατο κοῦροι Ἀχαιῶν.
 ἦδη καὶ Φρυγίην εἰσῆλυθον ἀμπελόεσσαν,
 ἔνθα ἴδον πλείστους Φρύγας, ἀνέρας αἰολοπῶλους, 185
 λαοὺς Ὀτρῆος καὶ Μύγδονος ἀντιθέοιο,
 οἳ ῥά τὸτ' ἐστρατόωντο παρ' ὄχθας Σαγγαρίοιο·
 καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἔων μετὰ τοῖσιν ἐλέχθην

ἡματι τῷ, ὅτε τ' ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι·
 190 ἀλλ' οὐδ' οἱ τόσοι ἦσαν, ὅσοι ἐλίκωπες Ἀχαιοί.

Δεύτερον αὐτ' Ὀδυσῆα ἰδὼν, ἐρέειν ὁ γεραίός·
 εἶπ' ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὅστις ὄδ' ἐστίν·
 μείων μὲν κεφαλή Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
 εὐρύτερος δ' ὠμοισιν ἰδὲ στέροισιν ἰδέσθαι.

195 τεύχεα μὲν οἱ κεῖται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
 αὐτὸς δέ, κτίλος ὧς, ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν·
 ἀρνεῖω μιν ἔγωγε εἵσκω πηγεσιμάλλῳ,
 ὅστ' οἴων μέγα πῶν διέρχεται ἀργεννύων.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπειθ' Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαυῖα·
 200 οὔτος δ' αὖ Λαερτιάδης, πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 ὅς τράφη ἐν δήμῳ Ἰθάκης κραναῆς περ' εἰούσης,
 εἰδὼς παντοίους τε δόλους καὶ μῆδεα πικρὰ.

Τὴν δ' αὐτ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
 ὦ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς εἶπες.

205 ἦδη γὰρ καὶ δευρὸ ποτ' ἦλυθε δῖος Ὀδυσσεύς,
 σεῦ ἔνεκ' ἀγγελίης, σὺν Ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ·
 τοὺς δ' ἐγὼ ἐξείνισσα, καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα,
 ἀμφοτέρων δὲ φνὴν ἐδάην καὶ μῆδεα πικρὰ.

ἀλλ' ὅτε δὴ Τρώεσσι ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν,
 210 στάντων μὲν Μενέλαος ὑπείρεχεν εὐρέας ὠμους,
 ἄμφω δ' ἐξομένω, γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς·
 ἀλλ' ὅτε δὴ μύθους καὶ μῆδεα πᾶσιν ὕφαινον,
 ἦτοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευεν,
 παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως· ἐπεὶ οὐ πολύμυθος,

215 οὐδ' ἀφαρμαρτοεπής, ἢ καὶ γένει ὕστερος ἦεν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πολύμητις ἀναΐξειεν Ὀδυσσεύς,
 στάσκειν, ὑπαὶ δὲ ἰδεσκε, κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας,

σκήπτρον δ' οὔτ' ὀπίσω οὔτε προπρηγές ἐνώμα,
 ἀλλ' ἄστεμφές ἔχεσκεν, αἶδρεῖ φρωτὶ ἐοικώς·

φραίης κε ζάκοτόν τε τιν' ἔμμεναι, ἄφρονά τ' αὐτως· 220

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ὅπα τε μεγάλην ἐκ στήθεος ἴει,
 καὶ ἔπεα νικράδεσσω ἐοικότα χειμερίησιν,
 οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ γ' ἐρίσσειε βροτός ἄλλος·
 οὐ τότε γ' ὦδ' Ὀδυσῆος ἀγασσάμεθ' εἶδος ἰδόντες.

Τοτρίτον αὐτ' Αἴαντα ἰδὼν, ἐρέειν ὁ γεραιός· 225

τίς τ' ἄρ' ὦδ' ἄλλος Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἧὺς τε μέγας τε,
 ἔξοχος Ἀργείων κεφαλὴν ἤδ' εὐρέας ὤμους;

Τὸν δ' Ἐλένη τανύπεπλος ἀμείβετο, διὰ γυναικῶν·
 οὔτος δ' Αἴας ἐστὶ πελώριος, ἔρκος Ἀχαιῶν·

Ἰδομενεὺς δ' ἐτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι, θεὸς ὣς, 230

ἔστηκ'· ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἄγοι ἠγερέθονται.

πολλάκι μιν ξείνισσεν Ἀρηίφιλος Μενέλαος

οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ, ὅποτε Κρήτηθεν ἵκοιτο.

νῦν δ' ἄλλους μὲν πάντας ὄρῳ ἐλίκοπας Ἀχαιοὺς,
 οὺς κεν εὖ γνοιῖην, καὶ τοῦνομα μυθησαίμην· 235

δοιῶ δ' οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν,
 Κάστορά θ' ἱππόδαμον καὶ πύξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεια,
 αὐτοκασιγνήτω, τῷ μοι μίᾳ γείνατο μήτηρ.

ἢ οὐχ ἐσπέσθην Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς;

ἢ δεῦρο μὲν ἔποντο νέεσσ' ἐνὶ ποντοπόροισιν, 240

νῦν αὐτ' οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν,
 αἴσχεα δειδιότες καὶ ὄνειδεα πόλλ', ἃ μοί ἐστιν;

Ὡς φάτο· τοὺς δ' ἤδη κατέχεν φυσιζοος αἴα
 ἐν Λακεδαίμονι αὐθι, φίλῃ ἐν πατρίδι γαίῃ. —

Κήρυκας δ' ἀνὰ ἄστυ θεῶν φέρον ὄρκια πιστά, 245

ἄρνε δύω καὶ οἶνον εὐφρονα, καρπὸν ἀρούρης,

ἀσκήν ἐν αἰγείῳ· φέρε δὲ κρητῆρα φαινό·
κῆρυξ Ἰδαῖος ἠδὲ χρύσεια κύπελλα·

ἄτρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενος ἐπέεσσιν·

250 Ὅρσεο, Λαομεδοντιάδη! καλέουσιν ἄριστοι
Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκαχιτώνων,
ἐς πεδῖον καταβῆναι, ἵν' ὄρκια πιστὰ τάμητε·
αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ Ἀρηίφιλος Μενέλαος
μακροῆς ἐγχείησι μαχήσονται ἀμφὶ γυναικί·

255 τῷ δὲ κε νικήσαντι γυνή καὶ κτήμαθ' ἔποιτο·
οἱ δ' ἄλλοι, φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες,
ναίομεν Τροίην ἐριβώλακα· τοὶ δὲ νέονται
Ἄργος ἐς ἵππόβοτον καὶ Ἀχαιίδα καλλιγύναικα.

Ὡς φάτο· ῥίγησεν δ' ὁ γέρον, ἐκέλευσε δ' ἑταίροις
260 ἵππους ζευγνύμεναι· τοὶ δ' ὄτραλέως ἐπίθοντο.
ἂν δ' ἄρ' ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ' ἠγία τεῖνεν ὀπίσσω·
πὰρ δὲ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βῆσατο δίφρον.
τῷ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίονδ' ἔχον ὠκέας ἵππους.

Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκοντο μετὰ Τρῳᾶς καὶ Ἀχαιούς,
265 ἔξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν,
ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο.

ἄρνοντο δ' ἀντίκ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
ἂν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις· ἀτὰρ κῆρυκες ἄγανοὶ
ὄρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον

270 μίσγον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν·
Ἄτρείδης δὲ ἐρυσσάμενος χεῖρεσσι μάχαιραν,
ἢ οἱ πὰρ ξίφρος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωροτο,
ἀρνῶν ἐκ κεφαλῶν τάμνε τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα
κῆρυκες Τρώων καὶ Ἀχαιῶν νεῖμαν ἄριστοις.

275 τοῖσιν δ' Ἄτρείδης μεγάλ' εὐχέτο, χεῖρας ἀνασχών·

Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων, κύδιστε, μέγιστε,
 Ἥελιός θ', ὃς πάντ' ἐφορᾷς, καὶ πάντ' ἐπακούεις,
 καὶ Ποταμοὶ καὶ Γαῖα, καὶ οἱ ὑπένερχθε καμόντας
 ἀνθρώπους τίνυσθον, ὅτις κ' ἐπίορχον ὁμόσση,
 ὑμεῖς μάρτυροι ἔστε, φυλάσσετε δ' ὄρκια πιστά· 280

εἰ μὲν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνη,
 αὐτὸς ἔπειθ' Ἑλένην ἐχέτω καὶ κτήματα πάντα,
 ἡμεῖς δ' ἐν νήεσσι νεώμεθα ποντοπόροισιν·
 εἰ δέ κ' Ἀλέξανδρον κτείνῃ ξανθὸς Μενέλαος,
 Τρῶας ἔπειθ' Ἑλένην καὶ κτήματα πάντ' ἀποδοῦναι, 285
 τιμὴν δ' Ἀργείοις ἀποτινέμεν, ἦντιν' ἔοικεν,
 ἦτε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.

εἰ δ' ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πριάμος Πριάμοιό τε παῖδες
 τίνειν οὐκ ἐθέλωσιν, Ἀλεξάνδροιο πεσόντος,
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχήσομαι εἵνεκα ποιηῆς, 290
 αὐθι μένων, εἴως κε τέλος πολέμοιο κιχέω.

Ἦ, καὶ ἀπὸ στομάχους ἄρνῶν τάμε νηλεῖ χαλκῶ·
 καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας,
 θυμοῦ δευομένους· ἀπὸ γὰρ μένος εἴλετο χαλκός.
 οἶνον δ' ἐκ κρητῆρος ἀφυσσάμενοι δεπάεσσιν 295
 ἔκχεον, ἠδ' εὐχοντο θεοῖς αἰειγενέτησιν·
 ὧδε δέ τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·

Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι!
 ὀππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια πημύγειαν,
 ὧδέ σφ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέοι, ὧς ὄδε οἶνος, 300
 αὐτῶν, καὶ τεκέων, ἄλοχοι δ' ἄλλοισι δαμεῖεν.

Ὡς ἔφην· οὐδ' ἄρα πῶ σφιν ἐπεκράϊαινε Κρονίων.
 τοῖσι δὲ Δαρδανίδης Πριάμος μετὰ μῦθον ἔειπεν·
 Κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί·

- 305 ἦτοι ἐγὼν εἶμι προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν
 ἄψ, ἐπεὶ οὐπω τλήσομ' ἐν ὄφθαλμοῖσιν ὄρασθαι
 μαρνάμενον φίλον υἷον Ἀρηίφιλῳ Μενελάῳ·
 Ζεὺς μὲν που τόγε οἶδε καὶ ἄθανατοι θεοὶ ἄλλοι,
 ὅπποτέρῳ θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν.
- 310 Ἦ ῥα, καὶ ἐς δίφρον ἄρνας θέτο ἰσόθεος φῶς·
 ἄν δ' ἄρ' ἔβαιν' αὐτός, κατὰ δ' ἠρία τεῖνεν ὀπίσσω·
 παρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσατο δίφρον·
 τῷ μὲν ἄρ' ἀπορῶροι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο.
 Ἐκτῶρ δὲ Πριάμοιο πάϊς καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
- 315 χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ἔπειτα
 κλήρους ἐν κινῆη χαλκήρεϊ πάλλον ἐλόντες,
 ὅπποτέρος δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος.
 λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον·
 ὦδε δέ τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·
- 320 Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κύνδιστε, μέγιστε!
 ὅπποτέρος τάδε ἔργα μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν,
 τὸν δὸς ἀποφθίμενον δύναι δόμον Ἄϊδος εἴσω,
 ἡμῖν δ' αὖ φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ γενέσθαι.
 Ὡς ἄρ' ἔφρα· πάλλεν δὲ μέγας κορυθαίολος Ἐκτῶρ,
- 325 ἄψ ὀρόων· Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλήρος ὄρουσεν.
 οἱ μὲν ἔπειθ' ἴζοντο κατὰ στίχας, ἦχι ἐκάστῳ
 ἵπποι ἀερσίποδες καὶ ποικίλα τεύχε' ἔκειτο.
 αὐτὰρ ὄγ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐδύσατο τεύχεα καλὰ
 δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠΰκόμοιο.
- 330 κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν
 καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
 δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν
 οἷο κασιγνήτοιο Λυκάονος· ἤρμοσε δ' αὐτῷ.

ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
 χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε· 335
 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν,
 ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
 εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὃ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει.
 ὡς δ' αὐτως Μενέλαος Ἀρήϊος ἔντε' ἔδυνεν.

Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἐκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν, 340
 ἔς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο,
 δεινὸν δευρόμενοι· θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας
 Τρωῶας θ' ἵπποδάμους καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
 καὶ ὃ' ἐγγὺς στήτην διαμετρητῶ ἐνὶ χώρῳ,
 σείοντ' ἐγχείας, ἀλλήλοισιν κοτέοντε. 345

πρόσθε δ' Ἀλέξανδρος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Ἀτρεΐδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν,
 οὐδ' ἔρῳξεν χαλκόν· ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ
 ἀσπίδ' ἐνὶ κρατερῇ. ὃ δὲ δεύτερος ὤρνυτο χαλκῶ
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἐπενξάμενος Διὶ πατρί· 350

Ζεῦ ἄνα, δὸς τίσασθαι, ὃ με πρότερος κἀκ' ἔοργεν,
 δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δάμασσον·
 ὄφρα τις ἐρῳίγησι καὶ ὀπιγόνων ἀνθρώπων,
 ξεινοδόκον κακὰ ῥέξαι, ὃ κεν φιλότητα παράσχη.

Ἥ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος, 355
 καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν.
 διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαινῆς ὄβριμον ἔγχος,
 καὶ διὰ θάρηκος πολυδαίδαλου ἠρήρειστο·
 ἀντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
 ἔγχος· ὃ δ' ἐκλίνθη, καὶ ἀλεύατο Κῆρα μέλαιναν. 360
 Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον,
 πλήξεν ἀνασχόμενος κόρυθος φάλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῶ

τριχθά τε καὶ τετραχθά διατρυφέν ἔκπεσε χειρός.
 Ἀτρείδης δ' ᾤμωξεν, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·

365 Ζεῦ πάτερ, οὔτις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος!
 ἢ τ' ἐφάμην τίσεσθαι Ἀλέξανδρον κακότητος·
 νῦν δέ μοι ἐν χείρεσσ' ἐάγη ξίφος· ἐκ δέ μοι ἔγχος
 ἤϊχθη παλάμηφιν ἐτώσιον, οὐδ' ἔβαλόν μιν.

Ἦ, καὶ ἐπαίξας κόρυθος λάβεν ἵπποδασειῆς,
 370 ἔλκε δ' ἐπιστρέψας μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοῦς·
 ἄγχε δέ μιν πολύκεστος ἱμάς ἀπαλήν ὑπὸ δειρῆν,
 ὅς οἱ ὑπ' ἀνθερεῶνος ὄχεὺς τέτατο τρυφαλείης.
 καὶ νύ κεν εἶρουσσέν τε, καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος,
 εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,

375 ἢ οἱ ῥῆξεν ἱμάντα βροῶς ἴφι κταμένοιο·
 κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἅμ' ἔσπετο χειρὶ παχείῃ.
 τὴν μὲν ἔπειθ' ἦρωσ μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοῦς
 ῥήψ' ἐπιδινήσας, κόμισαν δ' ἐρήηρες ἐταῖροι.
 αὐτὰρ ὁ ἄψ' ἐπόρουσε, κατακτάμεναι μενεαίνων

380 ἔγχει χαλκείῳ· τὸν δ' ἐξήρπαξ' Ἀφροδίτη
 ῥεῖα μάλ', ὥστε θεός· ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ,
 κὰδ δ' εἴς' ἐν θαλάμῳ εὐώδει, κηῶεντι.
 αὐτῇ δ' αὖθ' Ἑλένην καλέουσ' ἴε· τὴν δ' εἰχάνεν
 πύργῳ ἐφ' ὑψηλῷ· περὶ δὲ Τρῳαὶ ἄλις ἦσαν.

385 χειρὶ δὲ νεκταρέου ἑανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα·
 γρηῖ δέ μιν εἰκνῦια παλαιγενεῖ προσέειπεν,
 εἰροκόμῳ, ἢ οἱ Λακεδαίμονι ναιεταῶσῃ
 ἦσκειν εἴρια καλά, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκεν·
 τῇ μιν εἰσαμένη προσεφώνεε δι' Ἀφροδίτη·

390 Δεῦρ' ἴθ'· Ἀλέξανδρός σε καλεῖ οἰκόνδε νέεσθαι.
 κεῖνος ὄγ' ἐν θαλάμῳ καὶ δινωτοῖσι λέχεσσιν,

κάλλεϊ τε σίλβων καὶ εἵμασιν· οὐδέ κε φαίης
 ἀνδρὶ μαχησάμενον τόνγ' ἔλθειν, ἀλλὰ χορόνδε
 ἔρχεσθ', ἢ ἐχορῆϊ νέον λήγοντα καθίζειν.

Ὡς φάτο· τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ὄρουεν· 395
 καὶ ῥ' ὥς οὖν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρῖν,
 στήθεά θ' ἱμερόεντα καὶ ὄμματα μαρμαίροντα,
 θάμβησέν τ' ἄρ' ἔπειτα, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

Δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίεαι ἠπεροπεύειν;
 ἢ πῆ με προτέρω πολίων εὐναιομενάων 400

ἄξεις ἢ Φρυγίης, ἢ Μηονίης ἔρατεινῆς,
 εἴ τίς τοι καὶ κείθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων;
 οὐνεκα δὴ νῦν δῖον Ἀλέξανδρον Μενέλαος
 νικήσας ἐθέλει στυγερῶν ἐμὲ οἴκαδ' ἄγεσθαι,
 τοῦνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρῆστης; 405

ἦσο παρ' αὐτὸν ἰούσα, θεῶν δ' ἀπόειπε κελεύθους·
 μηδ' ἔτι σοῖσι πόδεσσι ὑποστρέψειας Ὀλυμπον,
 ἀλλ' αἰεὶ περὶ κεῖνον οἴζνε, καὶ ἐφύλασσε,
 εἰσόκε σ' ἢ ἄλοχον ποιήσεται, ἢ ὄγε δούλην.

κεῖσε δ' ἐγὼν οὐκ εἴμι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη - 410
 κείνου προσυνέουσα λέχος· Τρωαὶ δέ μ' ὀπίσσω
 πᾶσαι μωμήσονται· ἔχω δ' ἄχε' ἄκριτα θυμῶ.

Τὴν δὲ χολωσαμένη προσεφώνεε δι' Ἀφροδίτη·
 μή μ' ἔρεθε, σχετλίη! μή χωσαμένη σε μεθείω,
 τῶς δέ σ' ἀπεχθήρω, ὡς νῦν ἔκπαγλ' ἐφίλησα, 415
 μέσσοι δ' ἀμφοτέρων μητίσομαι ἔχθεα λυγρὰ,
 Τρώων καὶ Δαναῶν, σὺ δέ κεν κακὸν εἶτον ὄληαι.

Ὡς ἔφατ'· ἔδδεισεν δ' Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαυῖα·
 βῆ δὲ κατασχομένη ἐανῶ ἀρχῆτι φαιινῶ,
 σιγῇ· πᾶσας δὲ Τρωὰς λάθειν· ἦρχε δὲ δαίμων. 420

Αἶ δ' ὅτ' Ἀλεξάνδροιο δόμον περικαλλέ' ἴκοντο,
 ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θοῶς ἐπὶ ἔργα τράποντο,
 ἣ δ' εἰς ὑπόροφον θάλαμον κίε διὰ γυναικῶν.
 τῇ δ' ἄρα δίφρον ἐλοῦσα φιλομειδῆς Ἀφροδίτη,
 425 ἀντί' Ἀλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρουσα·
 ἔνθα κάθει' Ἑλένη, κόρη Διὸς αἰγιόχοιο,
 ὅσσε πάλιν κλίνασα, πόσιν δ' ἠνίπαπε μύθῳ·

Ἦλυθεσ ἐκ πολέμου - ὡς ὠφελος αὐτόθ' ὀλέσθαι.
 ἀνδρὶ δαμῆς κρατερῶ, ὅς ἐπὸς πρότερος πόσις ἦεν.
 430 ἦ μὲν δὴ πρὶν γ' εὐχέ' Ἀρηίφιλου Μενέλαου
 σῆ τε βίη καὶ χερσὶ καὶ ἔγχει φέρετερος εἶναι·
 ἀλλ' ἴθι νῦν προκάλεσσαι Ἀρηίφιλον Μενέλαον,
 ἐξαῦτις μαχέσασθαι ἐναντίον! ἀλλὰ σ' ἔγωγε
 πάνσασθαι κέλομαι, μηδὲ ξανθῶ Μενελάῳ
 435 ἀντίβιον πόλεμον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι
 ἀφραδέως, μήπως τάχ' ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμῆης.

Τὴν δὲ Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 μή με, γύναι, χαλεποῖσιν ὀνειδέσι θυμὸν ἔνηπτε!
 νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνῃ·
 440 κεῖνον δ' αὐτίς ἐγώ· παρὰ γὰρ θεοὶ εἰσι καὶ ἡμῖν.
 ἀλλ' ἄγε δὴ φιλότῃ τραπέομεν εὐνηθέντε.
 οὐ γὰρ πάποτε μ' ὦδε ἔρωσ φρένας ἀμφεκάλυψεν·
 οὐδ' ὅτε σε πρῶτον Λακεδαιμόνος ἐξ ἔρατεινῆς
 ἔπλεον ἄρπάξας ἐν ποντοπόροισι νέεσσιν,
 445 νήσω δ' ἐν Κρανάῃ ἐμίγην φιλότῃ καὶ εὐνῇ·
 ὡς σεο νῦν ἔραμαι, καὶ με γλυκὺς ἡμερος αἰρεῖ.

Ἦ ῥα, καὶ ἄρχε λέχοςδε κίων· ἅμα δ' εἶπετ' ἀκοιτις·
 τῷ μὲν ἄρ' ἐν τρητοῖσι κατεύνασθεν λεχέεσσιν.

Ἀτρεΐδης δ' ἀν' ὄμιλον ἐφοίτα, θηρὶ εἰοικώς,

εἴ που ἐσαθρήσειεν Ἀλέξανδρον θεοειδέα. 450

ἀλλ' οὔτις δύνατο Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων

δεῖξαι Ἀλέξανδρον τότ' Ἀρηϊφίλω Μενελάω.

οὐ μὲν γὰρ φιλότητί γ' ἐκεύθανον, εἴ τις ἴδοιτο·

ἴσον γὰρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο Κηρὶ μελαίνῃ.

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων. 455

Κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἧδ' ἐπίκουροι·

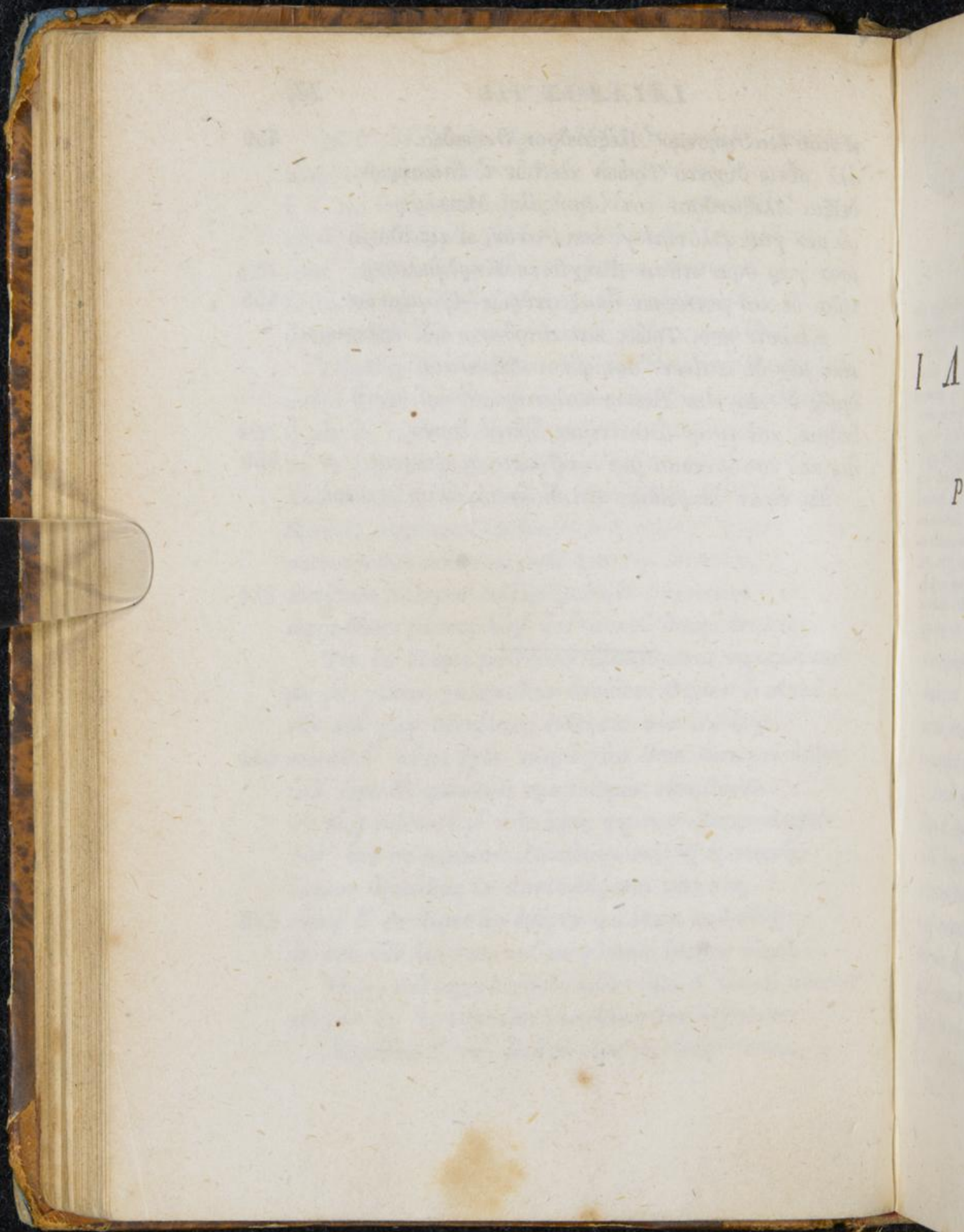
νίκη μὲν δὴ φαίνεται Ἀρηϊφίλου Μενελάου·

ὑμεῖς δ' Ἀργεῖην Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ

ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν, ἦντιν' ἔοικεν,

ἦτε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται. 460

Ὡς ἔφατ' Ἀτρεΐδης· ἐπὶ δ' ἦγεον ἄλλοι Ἀχαιοί.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Δ.

SUMMARIUM.

Quum ex foedere Helena Achivis reddenda, infestaeque acies dirimendae essent, superato Paride; Iuno in concilio deorum indignabunda, ita non expleri odium suum in Troianos, Iovi extorquet, ut ipsi concedat Ilii excidium (1-49). Minerva, ipsa quoque Troianis inimica, Iunonis hortatu ad terram missa, persuadet Pandaro Lycio, ut iacta in Menelaum sagitta pactionem conturbet, ac novam bellandi causam serat (50-104): at non letali vulnere percussum Menelaum arcessitus medicus curat Machao (105-219). Interea rursus armati ad pugnandum se referunt Troiani, dum Agamemno catervas Achivorum obit; nonnullorum, ut Idomenei, Aiacum, Nestoris, qui iam in procinctu stabant, alacritatem laudans; aliorum, ut Menesthei, Ulyssis, Diomedis, qui recentem impetum nondum senserant, cunctationem reprehendens (220-421). Quo facto, proelium instauratur, in quo Troianis Mars et Apollo, Achivis praeter alia numina Minerva animos addit; caedesque fiunt mutuae (422-544).

I
Oxi
Oxi
γροσίο
νέκρω
δεδείγ
αὐτῶ
κροσίου
Δοῦν
Ἦον ἢ Ἀ
ἀλλ. ἦτο
τέραςθ
αὐτῶ παρ
μὲν νῦν ἐ
ἀλλ. ἦτο
ἦτοι δὲ φ
ἦ ὁ αὐτῶ
Iliad. I

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Δ.

Ὀρκίων σύγχυσις. Ἀγαμέμνονος
ἐπιπώλησις.

Οἱ δὲ θεοὶ παρὰ Ζηνὶ καθήμενοι ἠγορόωντο
χρυσέω ἐν δαπέδῳ, μετὰ δὲ σφισι πότνια Ἥβη
νέκταρ ἐωνοχόει· τοὶ δὲ χρυσέοις δεπάεσσιν
δειδέχατ' ἀλλήλους, Τρώων πόλιν εἰσορόωντες.
ἀντίκ' ἐπειροῶτο Κρονίδης ἐρεθίζεμεν Ἥσπην
κερτομίοις ἐπέεσσι, παραβλήδην ἀγορεύων·

5

Δοιαὶ μὲν Μενελάω ἀρηγόνες εἰσὶ θεάων,
Ἥσπην τ' Ἀργεῖη καὶ Ἀλαλκομενηῖς Ἀθήνη.
ἀλλ' ἦτοι ταὶ νόσφι καθήμεναι, εἰσορόωσαι
τέρπεσθον· τῷ δ' αὖτε φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη
αἰεὶ παρμέμβλωκε, καὶ αὐτοῦ Κῆρας ἀμύνει·
καὶ νῦν ἐξεσάωσεν οἰόμενον θανέεσθαι.
ἀλλ' ἦτοι νίκη μὲν Ἀρηίφιλον Μενελάου·
ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ', ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
ἢ ὅ' αὐτίς πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνῆν

10

15

ὄροσμεν, ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι βάλωμεν.
 εἰ δ' αὖ πως τόδε πᾶσι φίλον καὶ ἠδὺ γένοιτο,
 ἦτοι μὲν οἰκέοιτο πόλις Πριάμοιο ἀνακτος,
 αὐτίς δ' Ἀργεῖην Ἑλένην Μενέλαος ἄγοιτο.

20 Ὡς ἔφαθ'· αἱ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη·
 πλησίαι αἶγ' ἦσθην, κακὰ δὲ Τρῶεσσι μεδέσθην.
 ἦτοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν, οὐδέ τι εἶπεν,

σκυζομένη Διὸς πατρί, χόλος δέ μιν ἄγριος ἦρει·
 Ἥρη δ' οὐκ ἔχαδε στῆθος χόλον, ἀλλὰ προσηΐδα·

25 Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες!
 πῶς ἐθέλεις ἄλιον θεῖναι πόνον ἢδ' ἀτέλεστον,
 ἰδρῶ θ', ὃν ἰδρῶσα μόγω! καμέτην δέ μοι ἵπποι
 λαὸν ἀγειρούσῃ, Πριάμω κακὰ τοῖό τε παισίν.
 ἔρδ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.

30 Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 δαιμονίη, τί νῦν σε Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες
 τόσσα κακὰ ῥέζουσιν, ὅτ' ἀσπερχές μενεαίνεις
 Ἰλίου ἐξαλαπάξαι ἐνκτίμενον πτολίεθρον;

εἰ δὲ σύγ' εἰσελθοῦσα πύλας καὶ τείχεα μακρὰ,

35 ὤμῳ βεβρώθοις Πρίαμον Πριάμοιό τε παῖδας
 ἄλλους τε Τρῶας, τότε κεν χόλον ἐξακέσαιο.

ἔρξον, ὅπως ἐθέλεις· μὴ τοῦτό γε νεῖκος ὀπισσω
 σοὶ καὶ ἐμοὶ μέγ' ἔρισμα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλ्लεο σῆσιν·

40 ὅππότε κεν καὶ ἐγὼ μεμαῶς πόλιν ἐξαλαπάξαι
 τὴν ἐθέλω, ὅθι τοι φίλοι ἀνέρες ἐγγεγάασιν,
 μήτι διατρίβειν τὸν ἐμὸν χόλον, ἀλλὰ μ' ἔασαι.
 καὶ γὰρ ἐγὼ σοὶ δῶκα ἐκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ.
 αἱ γὰρ ὑπ' ἡελίῳ τε καὶ οὐρανῷ ἀστερόεντι

ναιετάουσι πόλῃες ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, 45
 τάων μοι πέρι κῆρι τίσκετο Ἴλιος ἰρή,
 καὶ Πριάμος καὶ λαὸς εὐμμελίω Πριάμοιο.
 οὐ γάρ μοι ποτε βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης,
 λοιβῆς τε κνίσσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη· 50
 ἦτοι ἐμοὶ τρεῖς μὲν πολὺ φίλταταί εἰσι πόλῃες,
 Ἄργος τε Σπάρτη τε καὶ εὐρουάγνια Μυκῆνη·
 τὰς διαπέρσαι, ὅτ' ἂν τοι ἀπέχθωνται πέρι κῆρι·
 τάων οὐτοὶ ἐγὼ πρόσθ' ἵσταμαι, οὐδὲ μεγαίρω.

εἶπερ γὰρ φθονέω τε, καὶ οὐκ εἶδ' διαπέρσαι, 55
 οὐκ ἀνύω φθονέουσ'· ἐπειὴ πολὺ φέρτερός ἐσσι.
 ἀλλὰ χρὴ καὶ ἐμὸν θέμεναι πόνον οὐκ ἀτέλεστον.

καὶ γὰρ ἐγὼ θεὸς εἰμι, γένος δ' ἐμοὶ ἔνθεν, ὅθεν σοί·
 καὶ με πρεσβυτάτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 ἀμφότερον, γενεῇ τε, καὶ οὐνεκα σὴ παρὰκοιτις 60
 κέκλημαι· σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις.

ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦθ' ὑποείξομεν ἀλλήλοισιν,
 σοὶ μὲν ἐγώ, σὺ δ' ἐμοί· ἐπὶ δ' ἔπονται θεοὶ ἄλλοι
 ἀθάνατοι. σὺ δὲ θᾶσσον Ἀθηναίῃ ἐπιτεῖλαι,
 εἰθεῖν ἐς Τρώων καὶ Ἀχαιοῶν φύλοπιν αἰνῆν, 65
 πειρᾶν δ', ὡς κε Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
 ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Αἴψα μάλ' ἐς στρατὸν ἐλθέ μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς, 70
 πειρᾶν δ', ὡς κε Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
 ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι.

Ὡς εἰπὼν ὤτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·

- βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἴξασα.
 75 οἶον δ' ἄστέρᾳ ἦκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω,
 ἢ ναύτησι τέρας, ἢ ἐ στρατῶ εὐροῖ λαῶν,
 λαμπρόν· τοῦ δέ τε πολλοὶ ἀπὸ σπινθῆρες ἴενται·
 τῶ εἰκνύ' ἦϊξεν ἐπὶ χθόνα Παλλὰς Ἀθήνη,
 καδ δ' ἔθορ' ἐς μέσσον· Θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας
 80 Τρῳάς θ' ἵπποδάμους καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
 ὦδε δέ τις εἶπεσκεν, ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
 Ἦ ῥ' αὖτις πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ
 ἔσσεται, ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησιν
 Ζεὺς, ὅστ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.
 85 Ὡς ἄρα τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρῳῶν τε.
 ἢ δ' ἀνδρὶ ἰκέλη Τρῳῶν κατεδύσαθ' ὄμιλον,
 Λαοδόκῳ Ἀντηνορίδῃ, κρατεροῦ αἰχμητῆ,
 Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενῃ, εἴ που ἐφεύροι.
 εὔρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε
 90 ἔσταότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατερὰὶ στίχες ἀσπιστάων
 λαῶν, οἳ οἳ ἔποντο ἀπ' Αἰσῆπιοιο ῥοάων.
 ἀγχοῦ δ' ἴσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἦ ῥά νύ μοί τι πίθιοι, Λυκάονος υἱὲ δαΐφρον;
 τλαίης κεν Μενελάῳ ἐπιπροέμεν ταχὺν ἰόν·
 95 πᾶσι δέ κε Τρῳέεσσι χάριν καὶ κῆδος ἄροιο,
 ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Ἀλεξάνδρῳ βασιλῆϊ.
 τοῦ κεν δὴ πάμπρωτα παρ' ἀγλαὰ δῶρα φέροιο,
 αἶ κεν ἴδη Μενέλαον Ἀρήϊον, Ἀτρεΐος υἱὸν
 σῶ βέλει δμηθέντα, πυρῆς ἐπιβάντ' ἀλεγεινῆς.
 100 ἀλλ' ἄγ', οἷστευσον Μενελάου κνδαλίμοιο·
 εὐχεο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενεῖ κλυτοτόξῳ,
 ἄρονῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην,

οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστν Ζελεΐης.

Ὡς φάτ' Ἀθηναίη· τῷ δὲ φρένας ἄφρονι πεῖθεν.
αὐτίκ' ἐσύλα τόξον εὐξοον, ἰξάλου αἰγὸς 105

ἀγρίου, ὃν ῥά ποτ' αὐτὸς ὑπὸ στέροιο τυχήσας,
πέτρης ἐκβαίνοντα δεδεγμένος ἐν προδοκῆσιν,
βεβλήκει πρὸς στήθος· ὃ δ' ὑπτιος ἔμπεσε πέτρῃ·
τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἐκκαυδεκάδωρα πεφύκει·
καὶ τὰ μὲν ἀσκήσας κεραοξόος ἤραρε τέκτων, 110

πᾶν δ' εὖ λειήνας, χρυσέην ἐπέθηκε κορώνην.
καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκε τανυσσάμενος, ποτὶ γαίῃ
ἀγκλίνας· πρόσθεν δὲ σάκεα σχέθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
μὴ πρὶν ἀναΐξειαν Ἀρήϊοι νῆες Ἀχαιῶν,
πρὶν βλήσθαι Μενέλαον Ἀρήϊον Ἀτρέος υἱόν. 115

αὐτὰρ ὃ σύλα πῶμα φαρέτρης, ἐκ δ' ἔλετ' Ἴον
ἀβλήητα, περόεντα, μελαινέων ἔρμ' ὀδυνάων·
αἶψα δ' ἐπὶ νευρῇ κατεκόσμη πικρὸν οἰστόν,
εὐχετο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενεῖ κλυτοτόξῳ,
ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην, 120
οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστν Ζελεΐης.

ἔλκε δ' ὁμοῦ γλυφίδας τε λαβῶν καὶ νεῦρα βόεια·
νευρὴν μὲν μαζῷ πέλασεν, τόξῳ δὲ σίδηρον.
αὐτὰρ ἐπειδὴ κνυλοτερὲς μέγα τόξον ἔτεινεν,
λίγξε βίος, νευρὴ δὲ μέγ' ἴαχεν, ἄλτο δ' οἰστός 125
ὄξυβελῆς, καθ' ὅμιλον ἐπιπτέσθαι μενεαίνων.

Οὐδὲ σέθεν, Μενέλαε, θεοὶ μάκαρες λελάθοντο
ἀθάνατοι, πρώτη δὲ Διὸς θυγάτηρ ἄγελειη,
ἣ τοι πρόσθε σιᾶσα, βέλος ἐχεπευκὲς ἄμυνεν.
ἣ δὲ τόσον μὲν ἔεργεν ἀπὸ χροός, ὡς ὅτε μήτηρ 130
παιδὸς ἔεργει μυῖαν, ὃθ' ἠδεῖ λέξεται ὕπνω.

- αὐτὴ δ' αὐτ' ἴθυνεν, ὅθι ζωστήρος ὀχῆες
 χρύσειοι σύνεχον, καὶ διπλῶος ἦντετο θώρηξ·
 ἐν δ' ἔπεσε ζωστήρι ἀρηρότι πικρὸς οἰστός·
 135 διὰ μὲν ἄρ' ζωστήρος ἐλλήλατο δαιδαλέοιο,
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο,
 μήτρης θ', ἣν ἐφόρει ἔρυσμα χρυῶς, ἔρκος ἀκόντων,
 ἣ οἱ πλεῖστον ἔρυστο, διαπρὸ δὲ εἶσατο καὶ τῆς.
 ἀκρότατον δ' ἄρ' οἰστός ἐπέγραψε χρῶα φωτός·
 140 αὐτίκα δ' ἔρῳεεν αἶμα κελαινεφές ἐξ ὠτειλῆς.
 Ὡς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ φοῖνικι μίρηι
 Μηονίς ἢ Κάειρα, παρήϊον ἔμμεναι ἵππων·
 κεῖται δ' ἐν θαλάμῳ, πολέες τέ μιν ἠρήσαντο
 ἵππῆες φορέειν· βασιλῆϊ δὲ κεῖται ἄγαλμα,
 145 ἄμφοτερον, κόσμος θ' ἵππῳ, ἐλατῆρί τε κῦδος·
 τοῖοί τοι, Μενέλαε, μιάνθην αἵματι μηροῖ
 εὐφυές, κνήμαί τ' ἠδὲ σφυρὰ κάλ' ὑπένερθεν.
 Ῥίγησεν δ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 ὡς εἶδεν μέλαν αἶμα καταρῳέον ἐξ ὠτειλῆς·
 150 ῥίγησεν δὲ καὶ αὐτὸς Ἀρηίφιλος Μενέλαος.
 ὡς δὲ ἶδεν νεῦρόν τε καὶ ὄγκους ἐκτὸς ἐόντας,
 ἄπορῳόν οἱ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀγέροθη.
 τοῖς δὲ βαρυστενάχων μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
 χειρὸς ἔχων Μενέλαον· ἐπεστενάχοντο δ' ἑταῖροι·
 155 Φίλε κασίγνητε, θάνατόν νύ τοι ὄρκι' ἔταμνον,
 οἷον προσθήσας πρὸ Ἀχαιῶν Τρωσὶ μάχεσθαι.
 ὡς σ' ἔβαλον Τρῶες, κατὰ δ' ὄρκια πιστὰ πάτησαν.
 οὐ μὲν πως ἄλιον πέλει ὄρκιον, αἰμὰ τε ἀρνῶν,
 σπονδαί τ' ἀκρητοὶ καὶ δεξιαί, ἧς ἐπέπιθμεν!
 160 εἶπερ γὰρ τε καὶ αὐτίκ' Ὀλυμπιος οὐκ ἐτέλεσσεν,

ἔκ τε καὶ ὄψε' τελεῖ· σὺν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν,
 σὺν σφῆσιν κεφαλῆσι, γυναιξί τε καὶ τεκέεσσιν.
 εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν.
 ἔσσεται ἡμᾶρ, ὅτ' ἂν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἰσθή,
 καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἐϋμμελίῳ Πριάμοιο, 165

Ζεὺς δέ σφι Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
 αὐτὸς ἐπισσειήσιν ἔρεμνῆν αἰγίδα πᾶσιν,
 τῆσδ' ἀπάτης κοτέων· τὰ μὲν ἔσσεται οὐκ ἀτέλεστα.
 ἀλλὰ μοι αἶνόν ἄχος σέθεν ἔσσεται, ὦ Μενέλαε,
 αἴ κε θάνης, καὶ μοῖραν ἀναπλήσης βιότοιο· 170

καὶ κεν ἐλέγχιστος πολυδίψιον Ἄργος ἰκοίμην.
 ἀντίκα γὰρ μνήσονται Ἀχαιοὶ πατρίδος αἰῆς·
 κὰδ δέ κεν εὐχολῆν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιμεν
 Ἄργεϊν Ἑλένην· σέο δ' ὄστεα πύσει ἄρουρα,
 κειμένου ἐν Τροίῃ, ἀτελευτήτῳ ἐπὶ ἔργῳ. 175

καὶ κέ τις ὦδ' ἔρεει Τρώων ὑπερηγορέοντων,
 τύμβῳ ἐπιθρόσκων Μενελάου κυδαλίμοιο·
 αἰθ' οὕτως ἐπὶ πᾶσι χόλον τελέσει Ἀγαμέμνων,
 ὡς καὶ νῦν ἄλιον στρατὸν ἤγαγεν ἐνθάδ' Ἀχαιῶν.
 καὶ δὴ ἔβη οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν 180

σὺν κεινῆσιν νηυσί, λιπῶν ἀγαθὸν Μενέλαον.
 ὡς ποτέ τις ἔρεει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθῶν!

Τὸν δ' ἐπιθαρσύνων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 θάρσει, μηδέ τί πω δειδίσσεο λαὸν Ἀχαιῶν.
 οὐκ ἐν καιρίῳ ὄξυ πάγη βέλος, ἀλλὰ πάροισθεν 185
 εἰδύσατο ζωστήρ τε παναίολος, ἦδ' ὑπένερθεν
 ζῶμά τε καὶ μίτρη, τὴν χαλκῆες κάμον ἄνδρες.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 αἴ γὰρ δὴ οὕτως εἶη, φίλος ὦ Μενέλαε.

- 190 ἔλκος δ' ἰητῆρ ἐπιμάσσεται, ἦδ' ἐπιθήσει
 φάρμαχ', ἃ κεν παύσῃσι μελαινάων ὀδυνάων.
 Ἦ, καὶ Ταλθύβιον, θεῖον κήρυκα, προσηύδα·
 Ταλθύβι', ὅτι τάχιστα Μαχάονα δεῦρο κάλεσον,
 φῶτ', Ἀσκληπιοῦ υἱόν, ἀμύμονος ἰητῆρος,
- 195 ὄφρα ἴδῃ Μενέλαον Ἀρήϊον ἀρχὸν Ἀχαιῶν,
 ὃν τις οἴστεύσας ἔβαλεν, τόξων εὖ εἰδώς,
 Τρώων ἢ Δυκίων· τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα οἱ κήρυξ ἀπίθῃσεν ἀκούσας,
 βῆ δ' ἰέναι κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
- 200 παπταίνων ἦρωα Μαχάονα. τὸν δ' ἐνόησεν
 ἑσταότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατερὰὶ στίγες ἀσπιστάων
 λαῶν, οἳ οἳ ἔποντο Τροίης ἐξ ἵπποβότοιο.
 ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ὅρσ', Ἀσκληπιάδη! καλεῖ κρείων Ἀγαμέμνων,
- 205 ὄφρα ἴδῃ Μενέλαον Ἀρήϊον ἀρχὸν Ἀχαιῶν,
 ὃν τις οἴστεύσας ἔβαλεν, τόξων εὖ εἰδώς,
 Τρώων ἢ Δυκίων· τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος.
 Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι δόρυνεν·
 βᾶν δ' ἰέναι καθ' ὄμιλον ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
- 210 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον, ὅθι ξανθὸς Μενέλαος
 βλήμενος ἦν - περὶ δ' αὐτὸν ἀγηγέραθ', ὅσσοι ἄριστοι,
 κνυκλός, ὃ δ' ἐν μέσσοισι παρίστατο ἰσόθεος φῶς -
 αὐτίκα δ' ἐκ ζωστήρος ἀρηρότος ἔλκεν οἴστιόν·
 τοῦ δ' ἐξελκομένοιο, πάλιν ἄγεν ὄξεες ὄγκοι.
- 215 λῦσε δὲ οἱ ζωστήρα παναίολον, ἦδ' ὑπένερθεν
 ζῶμά τε καὶ μίτρην, τὴν χαλκῆς κάμον ἄνδρες.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδεν ἔλκος, ὅθ' ἔμπεσε πικρὸς οἴστος,
 αἰμ' ἐκμυζήσας, ἐπ' ἄρ' ἦπια φάρμακα εἰδώς

πάσσε, τά οἱ ποτε πατρὶ φίλα φρονέων πόρε Χείρων.

Ἔοφρα τοὶ ἀμφεπένοντο βοήν ἀγαθὸν Μενέλαον, 220

τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστῶν·

οἱ δ' αὖτις κατὰ τεύχε' ἔδυν, μνήσαντο δὲ χάρις.

Ἐνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις Ἀγαμέμνονα διον,
οὐδὲ καταπτώσσοντ', οὐδ' οὐκ ἐθέλοντα μάχεσθαι,
ἀλλὰ μάλα σπεύδοντα μάχην ἐς κυδιάνειραν. 225

ἵππους μὲν γὰρ ἔασε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῶ·

καὶ τοὺς μὲν θεράπων ἀπάνευθ' ἔχε φρυσιώωντας

Εὐρυμέδων, υἱὸς Πτολεμαίου Πειραΐδαο·

τῷ μάλα πόλλ' ἐπέτελλε παρισχέμεν, ὅππότε κέν μιν

γυῖα λάβη κάματος, πολέας διὰ κοιρανέοντα· 230

αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἑὼν ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν·

καὶ ὃ' οὓς μὲν σπεύδοντας ἴδοι Δαναῶν ταχυπῶλων,

τοὺς μάλα θαρσύνεσκε παριστάμενος ἐπέεσσιν·

Ἀργεῖοι, μήπω τι μεθίετε θούριδος ἀλκῆς!

οὐ γὰρ ἐπὶ ψευδέσσι πατὴρ Ζεὺς ἔσσειτ' ἀρωγός· 235

ἀλλ' οἵπερ πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήσαντο,

τῶν ἦτοι αὐτῶν τέρενα χροῶα γυῖπες ἔδονται·

ἡμεῖς αὐτ' ἀλόχους τε φίλας καὶ νήπια τέκνα

ἄξομεν ἐν νήεσσιν, ἐπὴν πτολίεθρον ἔλωμεν.

Οὕστινας αὖ μεθιέντας ἴδοι στυγεροῦ πολέμοιο, 240

τοὺς μάλα νεικείεσκε χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν·

Ἀργεῖοι ἰόμωροι, ἐλεγχέες, οὐ νυ σέβεσθε;

τίφθ' οὕτως ἔστητε τεθηπότες, ἦντε νεβροί;

αἰτ' ἐπεὶ οὖν ἔκαμον πολέος πεδίοιο θέουσαι,

ἔστᾶσ', οὐδ' ἄρα τίς σφι μετὰ φρεσὶ γίγνεται ἀλκή· 245

ὣς ὑμεῖς ἔστητε τεθηπότες, οὐδὲ μάχεσθε.

ἢ μένετε Τρώας σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔνθα τε νῆες

- εἰρύατ' ἐνπρυμνοί, πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης,
 ὄφρα ἴδῃτ', αἶ κ' ἕμιν ὑπέσχη χεῖρα Κρονίων;
 250 Ὡς ὄγε κοιρανέων ἐπεπωλεῖτο σίχας ἀνδρῶν·
 ἦλθε δ' ἐπὶ Κρήτεσσι, κίων ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν,
 οἱ δ' ἄμφ' Ἰδομενῆα δαΐφρονα θωρήσσαντο·
 Ἰδομενεὺς μὲν ἐνὶ προμάχοις, σὺν εἴκελος ἀλκῆν,
 Μηριόνης δ' ἄρα οἱ πυμάτας ὄτρυνε φάλαγγας.
 255 τοὺς δὲ ἰδὼν γήθησεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 αὐτίκα δ' Ἰδομενῆα προσηΐδα μελιχίοισιν·
 Ἰδομενεῦ, πέρι μὲν σε τίω Δαναῶν ταχυνώλων,
 ἡμὲν ἐνὶ πτολέμῳ, ἡδ' ἄλλοίω ἐπὶ ἔργῳ,
 ἡδ' ἐν δαίθ', ὅτε πέρ τε γερούσιον αἶθοπα οἶνον
 260 Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἐνὶ κρητῆρσι κέρωνται.
 εἶπερ γὰρ τ' ἄλλοι γε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 δαιτροὺν πίνωσιν, σὸν δὲ πλεῖον δέπας αἰεὶ
 ἔστηχ', ὥσπερ ἐμοί, πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι.
 ἀλλ' ὄρσεν πόλεμόνδ', οἷος πάρος εὐχεαὶ εἶναι!
 265 Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίονηΐδα
 Ἀτρεΐδη, μάλα μὲν τοι ἐγὼν ἐρήηρος ἐταῖρος
 ἔσσομαι, ὡς τοπρῶτον ὑπέστην καὶ κατένευσα·
 ἀλλ' ἄλλους ὄτρυνε καρηκομόωντας Ἀχαιούς,
 ὄφρα τάχιστα μαχώμεθ'· ἐπεὶ σὺν γ' ὄρκι' ἔχευαν
 270 Τρῶες· τοῖσιν δ' αὖ θάνατος καὶ κήδε' ὀπίσσω
 ἔσσειτ', ἐπεὶ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσαντο.
 Ὡς ἔφατ'· Ἀτρεΐδης δὲ παρώχето γηθόσυνος κῆρ.
 ἦλθε δ' ἐπ' Αἰάντεσσι, κίων ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν·
 τῷ δὲ κορυσσέσθην, ἅμα δὲ νέφος εἶπετο πεζῶν.
 275 ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδεν νέφος αἰπόλος ἀνήρ,
 ἐρχόμενον κατὰ πόντον ὑπὸ Ζεφύροιο ἰωῆς·

τῷ δέ τ' ἄνευθεν ἔοντι, μελάντερον, ἥντε πίσσα,
φαίνεται Ἴον κατὰ πόντον, ἄγει δέ τε λαίλαπα πολλήν·
ρίγησέν τε ἰδὼν, ὑπὸ τε σπέος ἤλασε μῆλα·
τοῖαι ἅμ' Αἰάντεσσι Διοτρεφῶν αἰζηῶν 280
δήϊον ἔς πόλεμον πνικινὰ κίνυντο φάλαγγες
κνάνεαι, σάκεσιν τε καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.

καὶ τοὺς μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
καὶ σφραγ φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων, 285

σφῶϊ μὲν - οὐ γὰρ ἔοικ' ὄτρυνέμεν - οὔτι κελεύω·
αὐτῷ γὰρ μάλα λαὸν ἀνώγετον ἴφι μάχεσθαι.
αἰ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλῶνι,
τοῖος πᾶσιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γένοιο·
τῷ κε τάχ' ἡμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος, 290
χερσὶν ὑφ' ἡμετέρησιν ἀλοῦσά τε περθομένη τε.

Ὡς εἰπὼν, τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους·
ἐνθ' ὄγε Νέστορ' ἔειπε, λιγὺν Πυλίων ἀγορητήν,
οὓς ἐτάρους στέλλοντα, καὶ ὄτρυνοντα μάχεσθαι,
ἄμφι μέγαν Πελάγοντα, Ἀλάστορά τε Χρομίον τε, 295
Αἴμονά τε κρείοντα, Βιαντά τε, ποιμένα λαῶν.
ἱππῆας μὲν πρῶτα σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν,
πεζοὺς δ' ἐξόπιθε στήσεν πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς,
ἔρκος ἔμεν πολέμοιο· κακούς δ' ἔς μέσσον ἔλασεν,
ὄφρα καὶ οὐκ ἐθέλων τις ἀναγκαίῃ πολεμίζοι. 300
ἱππεῦσιν μὲν πρῶτ' ἐπετέλλετο· τοὺς γὰρ ἀνώγει
σφοδρὺς ἵππους ἐχέμεν, μηδὲ κλονέεσθαι ὁμίλῳ·

Μηδέ τις, ἱπποσύνη τε καὶ ἠγορήφρι πεποιθώς,
οἷος πρόσθ' ἄλλων μεμιάτω Τρώεσσι μάχεσθαι,
μηδ' ἀναχωρεῖτω· ἀλαπαδνότεροι γὰρ ἔσεσθε. 305

ὅς δέ κ' ἀνήρ ἀπὸ ὧν ὀχέων ἕτερόν ἄρμαθ' ἵκηται,
 ἔγχει ὀρεξάσθω· ἐπειὴ πολὺ φέρτερον οὕτως.
 ὧδε καὶ οἱ πρότεροι πόλιας καὶ τείχε' ἐπόρθον,
 τόνδε νόον καὶ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔχοντες.

310 Ὡς ὁ γέρον ὠτρυνε, πάλαι πολέμων εὖ εἰδώς.
 καὶ τὸν μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπειτα πτερόεντα προσηύδα·

ὦ γέρον, εἶθ', ὡς θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,
 ὡς τοι γούναθ' ἔποιτο, βίη δέ τοι ἔμπεδος εἴη·
 315 ἀλλὰ σε γῆρας τείρει ὁμοίον· ὡς ὄφελέν τις
 ἀνδρῶν ἄλλος ἔχειν, σὺ δὲ κουροτέροισι μετεῖναι.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 Ἀτρεΐδῃ, μάλα μὲν κεν ἐγὼν ἐθέλομι καὶ αὐτὸς
 ὡς ἔμεν, ὡς ὅτε δῖον Ἐρευνθαλίωνα κατέκταν.

320 ἀλλ' οὐπῶς ἅμα πάντα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισιν.
 εἰ τότε κοῦρος ἔα, νῦν αὐτὲ με γῆρας ἱκάνει.
 ἀλλὰ καὶ ὡς ἱππεῦσι μετέσσομαι, ἠδὲ κελεύσω
 βουλῇ καὶ μύθοισι· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων.
 αἰχμᾶς δ' αἰχμάσσουσι νεώτεροι, οἵπερ ἐμεῖο
 325 ὀπλότεροι γεγάασι, πεποίθασιν τε βίηφιν.

Ὡς ἔφατ'· Ἀτρεΐδης δὲ παρῶχετο γηθόσυνος κῆρ.
 εὖθ' υἱὸν Πεπεῶο, Μενεσθῆα πλήξιππον,
 ἔσταότ'· ἀμφὶ δ' Ἀθηναῖοι, μήστωρες αὐτῆς·
 αὐτὰρ ὁ πλησίον ἐστήκει πολύμητις Ὀδυσσεύς·

330 πὰρ δὲ Κεφαλλήνων ἀμφὶ στίχες οὐκ ἀλαπαδναὶ
 ἔστασαν· οὐ γὰρ πῶ σφιν ἀκούετο λαὸς αὐτῆς,
 ἀλλὰ νέον συνορινόμεναι κίνυντο φάλαγγες
 Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν· οἳ δὲ μένοντες
 ἔστασαν, ὅπποτε πύργος Ἀχαιῶν ἄλλος ἐπελθὼν

Τρώων ὀρμήσεις, καὶ ἄρξειαν πολέμοιο. 335
 τοὺς δὲ ἰδὼν νείκεσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

ὦ νιὲ Πετεῶο, Διοτρεφέος βασιλῆος,
 καὶ σὺ, κακοῖσι δόλοισι κεκασμένη, κερδαλεόφρον!
 τίπτε καταπιώσσοντες ἀφέστιατε, μίμνετε δ' ἄλλους; 340
 σφῶϊν μὲν τ' ἐπέοικε, μετὰ πρῶτοισιν ἑόντας
 ἐστάμεν, ἦδὲ μάχης καυστειρῆς ἀντιβολῆσαι.
 πρῶτω γὰρ καὶ δαιτὸς ἀκουάζεσθον ἐμεῖο,
 ὅππότε δαῖτα γέρονσιν ἐφοπλίζομεν Ἀχαιοί.
 ἐνθα φίλ', ὀπταλέα κρέα ἔδμεναι, ἦδὲ κύπελλα 345
 οἴνου πινέμεναι μελιηδέος, ὄφρ' ἐθέλητον·
 νῦν δὲ φίλως χ' ὀρόωτε, καὶ εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν
 ὑμείων προπάροιθε μαχοίατο νηλεῖ χαλκῶ.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις
 Ὀδυσσεύς·

Ἄτρεϊδη, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων! 350
 πῶς δὴ φῆς πολέμοιο μεθιέμεν; — ὅππότε Ἀχαιοὶ
 Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα,
 ὄψεαι, ἦν ἐθέλησθα, καὶ αἰ κέν τοι τὰ μεμήλη,
 Τηλεμάχοιο φίλον πατέρα προμάχοισι μιγέντα
 Τρώων ἵπποδάμων· σὺ δὲ ταῦτ' ἀνεμῶλια βάζεις. 355

Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
 ὡς γνῶ χωομένοιο· πάλιν δ' ὄγε λάζετο μῦθον·

Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 οὔτε σε νεικείω περιώσιον, οὔτε κελεύω.
 οἶδα γὰρ, ὡς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν 360
 ἦπια δήγεα οἶδε· τὰ γὰρ φρονέεις ἅ, τ' ἐγὼ περ.
 ἀλλ' ἴθι, ταῦτα δ' ὀπισθεν ἄρεσσόμεθ', εἴ τι κακὸν νῦν

εἶρηται· τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταμόνια θεῖεν.

- Ὡς εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους.
 365 εὔρε δὲ Τυδέος υἷόν, ὑπέρθυμον Διομήδεα,
 ἔσταότ' ἐν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν·
 παρ δέ οἱ ἐστήκει Σθένελος, Καπανηῖος υἱός.
 καὶ τὸν μὲν νεΐκεσσεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 370 ὦ μοι, Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος, ἵπποδάμοιο,
 τί πτώσσεις, τί δ' ὀπιπτεύεις πολέμοιο γεφύρας;
 οὐ μὲν Τυδεῖ γ' ὦδε φίλον πτωσκαζέμεν ἦεν,
 ἀλλὰ πολὺ πρὸ φίλων ἐτάρων δηΐοισι μάχεσθαι·
 ὡς φάσαν, οἳ μιν ἴδοντο πονεύμενον· οὐ γὰρ ἔγωγε
 375 ἦντησ', οὐδὲ ἴδον· περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι.
 ἦτοι μὲν γὰρ ἄτερ πολέμου εἰσῆλθε Μυκήνας
 ξεῖνος ἅμ' ἀντιθέω Πολυνείκει, λαὸν ἀγείρων,
 οἳ ῥα τότε ἔστρατόωνθ' ἱερὰ πρὸς τείχεα Θήβης·
 καὶ ῥα μάλα λίσσοντο δόμεν κλειτούς ἐπικούρους.
 380 οἳ δ' ἔθελον δόμεναι, καὶ ἐπήνεον, ὡς ἐκέλευον·
 ἀλλὰ Ζεὺς ἔτρεψε, παραίσια σήματα φαίνων.
 οἳ δ' ἐπεὶ οὖν ὤχοντ', ἠδὲ πρὸ ὁδοῦ ἐγένοντο,
 Ἄσωπὸν δ' ἴκοντο βαθύσχοινον, λεχεποῖην·
 ἐνθ' αὐτ' ἀγγελίην ἔπι Τυδῆ στείλαν Ἀχαιοί.
 385 αὐτὰρ ὁ βῆ, πολέας τε κινήσατο Καδμείωνας
 δαιτυμένους κατὰ δῶμα βίης Ἐτεοκληεῖης.
 ἐνθ' οὐδὲ, ξεῖνός περ ἑὼν, ἵππηλάτα Τυδεὺς
 τάρβει, μούνος ἑὼν πολέσιν μετὰ Καδμείοισιν·
 ἀλλ' ὄγ' ἀεθλεύειν προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνίκα
 390 ῥηϊδίως· τοίη οἳ ἐπιδόθοσ ἦεν Ἀθήνη.
 οἳ δὲ χολωσάμενοι Καδμεῖοι, κέντορες ἵππων,

ἄψ' ἀνερχομένω πυκινὸν λόχον εἶσαν ἄγοντες,
 κούρους πεντήκοντα· δύο δ' ἠγήτορες ἦσαν,
 Μαίων Αἰμονίδης, ἐπιείκελος ἄθανάτοισιν,
 υἱὸς τ' Αὐτοφόνιοι, μενεπτόλεμος Πολυφόντης. 395

Τυδεὺς μὲν καὶ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκεν·
 πάντα ἔπεφν', ἓνα δ' οἶον ἴει οἰκόνδε νέεσθαι·
 Μαίον' ἄρα προσέηκε, θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
 τοῖος ἔην Τυδεὺς Αἰτώλιος· ἀλλὰ τὸν υἱὸν
 γείνατο εἶο χέρηρα μάχη, ἀγορῆ δέ τ' ἀμείνω. 400

Ὡς φάτο· τὸν δ' οὔτι προσέφη κρατερὸς Διομήδης,
 αἰδεσθεὶς βασιλῆος ἐνιπὴν αἰδοίοιο.

τὸν δ' υἱὸς Καπανῆος ἀμείψατο κνδαλίμοιο·

Ἄτρεΐδη, μὴ ψεύδε', ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν.
 ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ' ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι. 405

ἡμεῖς καὶ Θήβης ἔδος εἶλομεν ἑπταπύλοιο,
 πανρύτερον λαὸν ἀγαγόνθ' ὑπὸ τείχος Ἄρειον,
 πειθόμενοι τεράεσσι θεῶν καὶ Ζηνὸς ἀρωγῆ·
 κείνοι δὲ σφετέρησιν ἀτασθαλίησιν ὄλοντο.
 τῷ μὴ μοι πατέρας ποθ' ὁμοίῃ ἔνθεο τιμῆ. 410

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδραϊδῶν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 τέττα, σιωπῆ ἦσο, ἐμῷ δ' ἐπιπέϊθεο μύθῳ.

οὐ γὰρ ἐγὼ νεμεσῶ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 ὀτρύνοντι μάχεσθαι ἐνκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
 τούτῳ μὲν γὰρ κῆδος ἅμ' ἔψεται, εἴ κεν Ἀχαιοὶ 415
 Τρῶας δηώσωσιν, ἔλωσί τε Ἴλιον ἱρήν·

τούτῳ δ' αὖ μέγα πένθος, Ἀχαιῶν δηωθέντων.
 ἀλλ' ἄγε δὴ, καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.

Ἦ ῥα, καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμαῖζε·
 δεινὸν δ' ἔβραχε χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσιν ἀνακτος 420

ὄρνυμένον· ὑπό κεν ταλασίφρονά περ δέος εἶλεν.

Ὡς δ' ὅτ' ἐν αἰγιαλῷ πολυηχεῖ κῆμα θαλάσσης
ὄρνυτ' ἐπασσύτερον, Ζεφύρου ὑποκινήσαντος·

πόντω μὲν ταπρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα

425 χέρσῳ ῥηγνύμενον μεγάλα βρέμει, ἀμφὶ δέ τ' ἄκρας
κυρτὸν ἔον κορυφοῦται, ἀποπτίει δ' ἄλός ἄχνην·

ὡς τότε ἐπασσύτεραι Δαναῶν κίνυντο φάλαγγες
νωλεμέως πόλεμόνδε. κέλευε δὲ αἴσιν ἕκαστος

ἡγεμόνων· οἱ δ' ἄλλοι ἀκὴν ἴσαν - οὐδέ κε φαίης

430 τόσσον λαὸν ἐπεσθαι ἔχοντ' ἐν στήθεσιν αὐδὴν -
σιγῇ δειδιότες σημάντορας· ἀμφὶ δὲ πᾶσιν
τεύχεα ποικίλ' ἔλαμπε, τὰ εἰμένοι ἐστιχόωντο.

Τρῶες δ', ὡστ' οἷες πολυπάμονος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ
μυρίαὶ ἐστήκασιν ἀμελγόμεναι γάλα λευκόν

435 ἀζηχῆς μεμακῦναι, ἀκούουσαι ὅπα ἄρνῶν·

ὡς Τρῶων ἀλαλητὸς ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν ὄρωρει.

οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος, οὐδ' ἴα γῆρυς,

ἀλλὰ γλῶσσ' ἐμέμικτο· πολύνκλητοι δ' ἔσαν ἄνδρες.

ᾧρσε δὲ τοὺς μὲν Ἄρης, τοὺς δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,

440 Δεῖμός τ' ἠδὲ Φόβος καὶ Ἔρις, ἄμοτον μεμαῦναι,
Ἄρεος ἀνδροφόνοιο κασιγνήτη ἐτάρη τε·

ἦτ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα

οὐρανῷ ἐστήριξε κάρη, καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει.

ἢ σφιν καὶ τότε νεῖκος ὁμοῖον ἔμβαλε μέσσω,

445 ἐρχομένη καθ' ὄμιλον, ὀφέλλουσα στόνον ἀνδρῶν.

Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἕνα ξυνιόντες ἴκοντο,

σὺν ῥ' ἔβαλον ῥινούς, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν

χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι

ἔπληντ' ἀλλήλησι, πολὺς δ' ὄρυμαγδὸς ὄρωρει.

ἔθα δ' αἰ

οἰκόντων π

ὡς δ' ὅτ' αἰ

ἐς μισθὸν

κροτῶν ἐκ

τῶν δὲ τε π

ὡς τῶν μισθ

Πρότος δ

ἐσθλὸν ἐκ

τόν ὃ ἐβαλ

ἐν δὲ μετὰ

αἰγὴν χυλ

ῥησε δ', ὡ

τόν δὲ περὶ

Χαλκεοθω

ἔλα δ' ἐπ

τεύχεα σφ

νεκρὸν γο

πλευρά, τ

ὄπτηρ ἐστ

ὡς τὸν μὲν

ἀργαλέον Τ

ἀλλήλους ἐπ

Ἐν δ' ἔβ

ἦθεον θα

ἦθεν κατ

γένει, ἐπει

τοῦνεῖα μν

θρόετρα φι

Iliad. I.

ἔνθα δ' ἄμ' οἰμωγή τε καὶ εὐχολή πέλεν ἀνδρῶν, 450
 ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα.
 ὡς δ' ὅτε χεῖμαρῶοι ποταμοί, κατ' ὄρεσφι ῥέοντες,
 ἐς μισγάγκειαν συμβάλλετον ὄβριμον ὕδωρ,
 κρονῶν ἐκ μεγάλων, κοίλης ἔντοσθε χαράδρης·
 τῶν δέ τε τηλόσε δοῦπον ἐν οὔρεσιν ἔκλυε ποιμῖν· 455
 ὡς τῶν μισγομένων γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε.

Πρῶτος δ' Ἀντίλοχος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστήν,
 ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι, Θαλυσιάδην Ἐχέπωλον·
 τὸν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἵπποδασειῆς,
 ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὀστέον εἴσω 460
 αἰχμῇ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυπεν.
 ἤριπε δ', ὡς ὅτε πύργος, ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
 τὸν δὲ πεσόντα ποδῶν ἔλαβε κρείων Ἐλεφίρωρ
 Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων·
 ἔλκε δ' ὑπ' ἐκ βελέων, λελημένος, ὄφρα τάχιστα 465
 τεύχεα συλήσει· μίννυθα δέ οἱ γένεθ' ὄρη.
 νεκρὸν γάρ ῥ' ἐρύοντα ἰδὼν μεγάθυμος Ἀγήνωρ,
 πλευρά, τὰ οἱ κύναντι παρ' ἀσπίδος ἐξεφράανθη,
 οὔτησε ξυστῶ χαλκήρεϊ, λύσε δὲ γυῖα.
 ὡς τὸν μὲν λίπε θυμός· ἐπ' αὐτῷ δ' ἔργον ἐτύχθη 470
 ἀργαλέον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δέ, λύκοι ὡς,
 ἀλλήλοισ ἐπόρουσαν, ἀνὴρ δ' ἄνδρ' ἐδνοπάλιζεν.

Ἐνθ' ἔβαλ' Ἀνθεμίωνος υἱὸν Τελαμώνιος Αἴας,
 ἠΐθεον θαλερόν, Σιμοείσιον· ὃν ποτε μήτηρ,
 Ἴδηθεν κατιοῦσα, παρ' ὄχθησιν Σιμόεντος 475
 γείνατ', ἐπεὶ ῥα τοκεῦσιν ἄμ' ἔσπετο μῆλα ἰδέσθαι.
 τοῦνεκά μιν κάλεον Σιμοείσιον· οὐδὲ τοκεῦσιν
 θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μιννυθάδιος δέ οἱ αἰὼν

- ἔπλεθ', ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
 480 πρῶτον γάρ μιν ἰόντα βάλε στήθος, παρὰ μαζὸν
 δεξιόν· ἀντικρὺ δὲ δι' ὤμου χάλκεον ἔγχος
 ἦλθεν. ὁ δ' ἐν κονίησι χαμαὶ πέσεν, αἰγείρος ὡς,
 ἢ ῥά τ' ἐν εἰαμενῇ ἔλεος μέγαλοιο πεφύκει,
 λείη, ἀτάρ τέ οἱ ὄζοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύασιν·
 485 τὴν μὲν θ' ἀρματοπηγὸς ἀνὴρ αἰθῶνι σιδήρῳ
 ἐξέταμ', ὄφρα ἵππῳ κάμψῃ περικαλλεῖ δίφρῳ·
 ἢ μὲν τ' ἀζομένη κεῖται ποταμοῖο παρ' ὄχθας·
 τοῖον ἄρ' Ἀνθεμίδην Σιμοεῖσιον ἐξενάριξεν
 Αἴας Διογενής. τοῦ δ' Ἀντιφῶς αἰολοθώρηξ,
 490 Πριάμίδης, καθ' ὄμιλον ἀκόντισεν ὄξεϊ δουρὶ.
 τοῦ μὲν ἄμαρθ'· ὁ δὲ Δεῦκον, Ὀδυσσεὸς ἐσθλὸν ἑταῖρον,
 βεβλήκει βουβῶνα, νέκνῳ ἐτέρωσ' ἐρύοντα·
 ἦριπε δ' ἄμφ' αὐτῷ, νεκρὸς δὲ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη·
 495 βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἰθῶπι χαλκῷ,
 στήθε δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰών, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαιινῷ,
 ἄμφι ἔπαπτήνας. ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο,
 ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντος· ὁ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἦκεν,
 ἀλλ' υἷὸν Πριάμοιο νόθον βάλε, Δημοκόωντα,
 500 ὃς οἱ Ἀβυδόθεν ἦλθε, παρ' ἵππων ὠκείων.
 τὸν ῥ' Ὀδυσσεὺς, ἐτάροιο χολωσάμενος, βάλε δουρὶ
 κόρσῃν· ἢ δ' ἐτέροιο διὰ κροτάφοιο πέρησεν
 αἰχμὴν χαλκείην· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 505 χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἴκτωρ·
 Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρούς·
 ἴθυσαν δὲ πολὺ προτέρω. — Νεμέσῃσε δ' Ἀπόλλων,

Περγάμου ἐκ κικιδῶν, Τρώεσσι δὲ κέκλετ' αὔσας·

Ὅρνυσθ', ἱππόδαμοι Τρώες, μῆδ' εἴκετε χάρις
Ἀργείοις· ἐπεὶ οὐ σφι λίθος χροῦς, οὐδὲ σίδηρος, 510
χαλκὸν ἀνασχέσθαι ταμεσίχροα βαλλομένοισιν.
οὐ μὰν οὐδ' Ἀχιλεὺς, Θέτιδος παῖς ἠῦκόμοιο,
μάρναται, ἀλλ' ἐπὶ νηυσὶ χόλον θυμαλγέα πέσσει.

Ὡς φάτ' ἀπὸ πτόλιος δεινὸς θεός· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
ᾤσσε Διὸς θυγάτηρ, κνιδίστη Τριτογένεια, 515
ἐρχομένη καθ' ὄμιλον, ὅθι μεθιέντας ἴδοιτο.

Ἐνθ' Ἀμαρυγκεῖδην Διώρεα Μοῖρ' ἐπέδησεν.
χερμαδίῳ γὰρ βλήτο παρὰ σφυρὸν ὀκρῖοντι,
κνήμην δεξιτερὴν· βάλε δὲ Θρηκῶν ἀγὸς ἀνδρῶν,
Πείροος Ἰμβρασίδης, ὃς ἄρ' Αἰνόθεν εἰληλούθει. 520
ἀμφοτέρω δὲ τένοντε καὶ ὄστέα λᾶας ἀναιδῆς
ἄχρῖς ἀπηλοίησεν· ὃ δ' ὕπτιος ἐν κονίησιν
κάππεσεν, ἀμφω χεῖρε φίλοις ἐτάροισι πετάσσας,
θυμὸν ἀποπνεῖων. ὃ δ' ἐπέδραμεν, ὃς ὃ' ἔβαλέν περ,
Πείροος· οὐτα δὲ δουρὶ παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι 525
χύντο χαμαὶ χολάδες· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν.

Τὸν δὲ Θόας Αἰτωλὸς ἐπεσσύμενον βάλε δουρὶ
στερόνον ὑπὲρ μαζοῖο, πάγη δ' ἐν πνεύμονι χαλκός.
ἀγχίμολον δὲ οἱ ἦλθε Θόας, ἐκ δ' ὄβριμον ἔγχος
ἐσπάσατο στέροιο· ἐρύσσατο δὲ ξίφος ὄξύ, 530
τῷ ὄγε γαστέρα τύψε μέσσην, ἐκ δ' αἶνυτο θυμὸν.
τεύχεα δ' οὐκ ἀπέδυσε· περίστησαν γὰρ ἐταῖροι,
Θρηϊκὲς ἀκρόκομοι, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες,
οἱ ἔ, μέγαν περ ἔοντα καὶ ἴφθιμον καὶ ἀγανόν,
ᾧσαν ἀπὸ σφείων· ὃ δὲ χασσάμενος πελεμίσθη. 535
ὣς τῶγ' ἐν κονίησιν παρ' ἀλλήλοισι τετάσθη,

ἦτοι ὁ μὲν Θρηκῶν, ὁ δ' Ἐπειῶν χαλκοχιτώνων,
ἡγεμόνες· πολλοὶ δὲ περὶ κτείνοντο καὶ ἄλλοι.

Ἐνθα κεν οὐκέτι ἔργον ἀνῆρ ὀνόσαιτο μετελθῶν,
540 ὅστις ἔτι ἄβλητος καὶ ἀνούτατος ὄξει χαλκῶ
δινεύοι κατὰ μέσσον, ἄγοι δὲ ἑ Παλλὰς Ἀθήνη,
χειρὸς ἐλοῦσ', αὐτὰρ βελέων ἀπερύκοι ἐρωήν.
πολλοὶ γὰρ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἡματι κείνῳ
πρηνέες ἐν κονίησι παρ' ἀλλήλοισι τέταντο.

Σ Ο Δ Ι Α Ι Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Ε.

S U M M A R I U M.

Stragem Troianorum continuant Achivi; ante omnes insignis Diomedes, Minervae, Martem ab acie seducentis, praesidio ferocissimus (1-94). Sed ipse a Pandaro vulneratus, etiam vehementius saevit in hostes (95-166): Pandarum, antea peditem, nunc ex Aeneae curru pugnantem, interficit (167-296); Aeneam, amici corpus tegentem, saxo sauciat (297-310); Veneri, filium ex pugna efferenti, plagam in manu infligit (311-351). Venus, ab Iride educta, curru Martis revehitur ad Olympum, ubi eam mater Dione sinu fovet, alii dii leniter irrident (352-431). Aeneam, a Venere destitutum, Diomedis furori eripit Apollo, et in arce Troiana recreandum curat, simul Martem in aciem revocat (432-460). Mars ad rem fortiter gerendam hortatur Troianos, quibus statim Aeneas integer subvenit (461-518). Nec segnius pugnant Achivi, caedunturque ex utrisque multi, in his Tlepolemus ab Sarpedone; tandem pelluntur paullatim Achivi (519-710). His ita laborantibus ex Olympo opitulatum veniunt Iuno et Minerva (711-777), ac voce Iunonis denuo incenditur turba, Minervae autem monitu et ductu Diomedes ipsum Martem vulnerat (778-863), qui ex campo repente ad Olympum redit, ibique sanatur, sequentibus etiam deabus (864-909).

[
Εὐδ' αὖ
δὴκε μένος
Ἀργείων
δαί' οἱ ἐκ
ἀσπὲρ ὄν
λαμπρὸν π
τοῖσιν οἱ π
ἴσθη δέ μ
Ἦν δέ τ
ἴδεν; Ἥρα
ἄρρητος ἴδ
τῶ οἱ, ἀπ
τῶ μὲν αἰ
οἱ δ' ὅτε
ἄρρητος ἴδ
Τροάδων δ
ἔρχετο, οἷδ

Ι Α Ι Α Δ Ο Σ Ε.

Διομήδους ἀριστεία.

Ἐνθ' αὖ Τυδείδῃ Διομήδῃ Παλλὰς Ἀθήνη
δῶκε μένος καὶ θάρσος, ἵν' ἔκδηλος μετὰ πᾶσιν
Ἄργείοισι γένοιτο, ἰδὲ κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο.
δαῖε οἱ ἐκ κόρουθός τε καὶ ἀσπίδος ἀκάματον πῦρ,
ἀστὲρ ὄπωρινῶ ἑναλίγκιον, ὅστε μάλιστα 5
λαμπρὸν παμφαίνησι, λελουμένος Ὠκεανοῖο.
τοῖόν οἱ πῦρ δαῖεν ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων.
ᾧρσε δέ μιν κατὰ μέσσον, ὅθι πλείστοι κλονέοντο.

Ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δάρης, ἀφνειός, ἀμύμων,
ἱεὺς Ἡφαίστιο· δῶν δέ οἱ νιέες ἦσιν, 10
Φηγεὺς Ἰδαῖός τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
τώ οἱ, ἀποκρινθέντε, ἐναντίω δομηθήτην.
τώ μὲν ἀφ' ἵππων, ὃ δ' ἀπὸ χθονὸς ᾧρνυτο πεζός.
οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἴοντες,
Φηγεὺς ῥα πρότερος πρόϊει δολιχόσκιον ἔγχος· 15
Τυδείδῃ δ' ὑπὲρ ὤμων ἀριστερόν ἤλυθ' ἀκωκὴ
ἔγχος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὃ δ' ὕστερος ᾧρνυτο χαλκῶ

- Τυδείδης· τοῦ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἔκφυγε χειρός,
 ἀλλ' ἔβαλε στήθος μεταμάζιον, ὥσε δ' ἀφ' ἵππων,
 20 Ἴδαϊος δ' ἀπόρουσε, λιπῶν περικαλλέα δίφρον,
 οὐδ' ἔτλη περιβῆναι ἀδελφειοῦ κταμένοιο·
 οὐδὲ γὰρ οὐδέ κεν αὐτὸς ὑπέκφυγε Κῆρα μέλαιναν,
 ἀλλ' Ἑφαιστος ἔρυτο, σάωσε δὲ νυκτὶ καλύψας,
 ὡς δὴ οἱ μὴ πάγχυ γέρον ἀκαχήμενος εἶη.
 25 ἵππους δ' ἐξελάσας μεγαθύμου Τυδέος υἱός,
 δῶκεν ἐταίροισιν κατάγειν κούλας ἐπὶ νῆας.
 Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ἐπεὶ ἴδον υἱὲ Δάρητος,
 τὸν μὲν ἀλευάμενον, τὸν δὲ κτάμενον παρ' ὄχεσφιν,
 πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 30 χειρὸς ἐλοῦσ', ἐπέεσσι προσηύδα θοῦρον Ἄρηα·
 Ἄρες, Ἄρες, βροτολοιγέ, μαιφόνε, τειχεσιπλήτα!
 οὐκ ἂν δὴ Τρῶας μὲν εἴσαιμεν καὶ Ἀχαιοὺς
 μάρασθ', ὅπποτέροισι πατὴρ Ζεὺς κῦδος ὀρέξῃ,
 νῶϊ δὲ χαζώμεσθα, Διὸς δ' ἀλεώμεθα μῆριν;
 35 Ὡς εἰποῦσα, μάχης ἐξήγαγε θοῦρον Ἄρηα·
 τὸν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπ' ἠϊόντι Σκαμάνδρῳ.
 Τρῶας δ' ἐκλίναν Δαναοί· ἔλε δ' ἄνδρα ἕκαστος
 ἡγεμόνων. πρῶτος δὲ ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 ἀρχὸν Ἀλιζώνων, Ὀδίων μέγαν, ἔκβαλε δίφρον.
 40 πρῶτῳ γὰρ στρεφθέντι μεταφρένω ἐν δόρῳ πῆξεν,
 ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασεν.
 δούπησεν δὲ πεσῶν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Ἰδομενεὺς δ' ἄρα Φαῖστον ἐνήρατο, Μήνονος υἱόν,
 Βῶρου, ὃς ἐκ Τάρνης ἐριβόλακος εἰληλούθει.
 45 τὸν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἔγχεϊ μακροῦ
 νύξ', ἵππων ἐπιβησόμενον, κατὰ δεξιὸν ὤμων·

ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, στυγερός δ' ἄρα μιν σκότος εἶλεν.
τὸν μὲν ἄρ' Ἰδομενῆος ἐσύλευον θεράποντες.

Υἱὸν δὲ Στροφίοιο Σκαμάνδριον, αἴμονα θήρης,
Ἄτρείδης Μενέλαος ἔλ' ἔγχει ὀξυόεντι, 50

ἔσθλὸν θηρητῆρα· δίδαξε γὰρ Ἄρτεμις αὐτῇ
βάλλειν ἄγρια πάντα, τάτε τρέφει οὐρεσιν ὕλη.

ἀλλ' οὐ οἱ τότε γε χραῖσμ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
οὐδὲ ἐκηβολία, ἧσιν τοπρὶν γ' ἐκέκαστο·

ἀλλὰ μιν Ἄτρείδης δουρικλειτὸς Μενέλαος, 55

πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα, μετάρφρενον οὔτασε δουρὶ
ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε.

ἤριπε δὲ πρηνῆς, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

Μηριόνης δὲ Φέρεκλον ἐνήρατο, τέκτονος υἱόν,
Ἄρμονίδεω, ὃς χερσὶν ἐπίστατο δαίδαλα πάντα 60

τεύχειν· ἔξοχα γὰρ μιν ἐφίλατο Παλλὰς Ἀθήνη.

ὃς καὶ Ἀλεξάνδρῳ τεκτῆνατο νῆας εἴσας

ἀρχεκάκους, αἱ πᾶσι κακὸν Τρώεσσι γέγοντο,

οἱ τ' αὐτῷ· ἐπεὶ οὔτι θεῶν ἐκ θέσφατα ἦδη.

τὸν μὲν Μηριόνης ὅτε δὴ κατέμαρπτε διώκων, 65

βεβλήκει γλουτὸν κάτα δεξιόν· ἢ δὲ διαπρὸ

ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπὸ ὀστέον ἤλυθ' ἀκωκῆ.

γνύξ δ' ἔριπ' οἰμῶξας, θάνατος δὲ μιν ἀμφεκάλυπεν.

Πηδαῖον δ' ἄρ' ἔπεφνε Μέγης, Ἀντήνορος υἱόν,
ὃς ῥα νόθος μὲν ἔην, πύκα δ' ἔτρεφε διὰ Θεανῶ, 70

ἴσα φίλοισι τέκεσσι, χαριζομένη πόσει ὦ.

τὸν μὲν Φυλείδης δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἔλθῶν,

βεβλήκει κεφαλῆς κατὰ ἰνίον ὀξεῖ δουρὶ·

ἀντικρὺ δ' ἂν ὀδόντας ὑπὸ γλῶσσαν τάμε χαλκός.

ἤριπε δ' ἐν κονίῃ, ψυχρὸν δ' ἔλε χαλκὸν ὀδοῦσιν. 75

Εὐρύπυλος δ' Εὐαίμονιδης Ὑψήρορα δῖον,
 υἷον ὑπερθύμου Δολοπίονος, ὅς ῥα Σκαμάνδρου
 ἄρητῆρ ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὡς τίετο δήμῳ·

τὸν μὲν ἄρ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός,
 80 πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα, μεταδρομάδην ἔλασ' ὦμον,
 φασγάνῳ αἵξας, ἀπὸ δ' ἔξεσε χεῖρα βαρεῖαν.
 αἱματόεσσα δὲ χεῖρ πεδίῳ πέσε· τὸν δὲ κατ' ὄσσε
 ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ Μοῖρα κραταιή.

Ὡς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.

85 Τυδείδην δ' οὐκ ἂν γνοίης, ποτέροισι μετεῖη,
 ἢ μετὰ Τρώεσσιν ὀμιλέοι, ἢ μετ' Ἀχαιοῖς.

θῦνε γὰρ ἅμ πεδίον, ποταμῷ πλήθοντι εἰκῶς
 χειμάρρῳ, ὅστ' ὦκα ῥέων ἐκέδασσε γεφύρας·

τὸν δ' οὐτ' ἄρ' τε γέφυραι ἐεργμέναι ἰσχανόωσιν,

90 οὐτ' ἄρα ἔρκεα ἴσχει ἀλώων ἐριθῆλεων,
 ἐλθόντ' ἔξαπίνης, ὅτ' ἐπιβροῖση Διὸς ὄμβρος·
 πολλὰ δ' ὑπ' αὐτοῦ ἔργα κατήριπε κάλ' αἵζηων·
 ὡς ὑπὸ Τυδείδῃ πνικναὶ κλονέοντο φάλαγγες
 Τρώων, οὐδ' ἄρα μιν μίμνον, πολέες περ ἑόντες.

95 Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός,
 θύνοντ' ἅμ πεδίον, πρὸ ἔθεν κλονέοντα φάλαγγας,
 αἰψ' ἐπὶ Τυδείδῃ ἐπιταίνετο καμπύλα τόξα,
 καὶ βάλ' ἐπαΐσσοντα, τυχῶν κατὰ δεξιὸν ὦμον,
 θώρηκος γύαλον· διὰ δ' ἔπτατο πικρὸς οἰστίος,
 100 ἀντικρὺ δὲ διέσχε, παλάσσετο δ' αἵματι θώρηξ.
 τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·

Ὅρνυσθε, Τρῶες μεγάθυμοι, κέντρος ἵππων!
 βέβληται γὰρ ἄριστος Ἀχαιῶν· οὐδέ ἔφημι
 δήθ' ἀνσχήσεσθαι κρατερόν βέλος, εἰ ἐτέόν με

ᾠρσεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, ἀπορνύμενον Λυκίηθεν. 105

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος τὸν δ' οὐ βέλος ᾠκὸν δάμασσεν,
ἀλλ' ἀναχωρήσας, πρόσθ' ἵπποιον καὶ ὄχεσφιν
ἔστη, καὶ Σθένελον προσέφη, Καπανηΐιον υἱόν·

Ὅρσο, πέπον Καπανηϊάδη! καταβήσσο διφρου,
ὄφρα μοι ἐξ ᾧμοιο ἐρύσσης πικρὸν οἶστίον. 110

Ὡς ἄρ' ἔφη· Σθένελος δὲ καθ' ἵππων ἄλτο χαμάζε,
πὰρ δὲ στᾶς βέλος ᾠκὸν διαμπερές ἐξέρουσ' ᾧμου·
αἶμα δ' ἀνηκόντιζε διὰ στρεπτοῖο χιτῶνος.

δὴ τότε ἔπειτ' ἠρᾶτο βοῖν ἀγαθὸς Διομήδης·

Κλυθί μοι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἄτρουτώνη, 115
εἵποτε μοι καὶ πατρὶ φίλα φρονέουσα παρέστης
δήϊω ἐν πολέμῳ, νῦν αὖτ' ἐμὲ φίλαι, Ἀθήνη·
δὸς δέ τέ μ' ἄνδρα ἐλείν, καὶ ἐς ὄρμην ἔγχεος ἐλθεῖν,
ὅς μ' ἔβαλε φθάμενος, καὶ ἐπέύχεται, οὐδέ μὲ φησιν
δηρὸν εἶτ' ὄψεσθαι λαμπρὸν φάος ἠελίοιο. 120

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη,
γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν·
ἀγχοῦ δ' ἴσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Θαρσῶν νῦν, Διόμηδες, ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι· 125
ἐν γὰρ τοι στήθεσσι μένος πατρῷιον ἦκα
ἄτρομον, οἷον ἔχεσκε σακέσπαλος ἵππότης Τυδεύς·
ἀγλὸν δ' αὖ τοι ἀπ' ὀφθαλμῶν ἔλον, ἢ πρὶν ἐπῆεν,
ὄφρ' εὖ γιγνώσκῃς ἡμῖν θεὸν ἠδὲ καὶ ἄνδρα.

τῷ νῦν, αἴ κε θεὸς πειρώμενος ἐνθάδ' ἴκηται,
μή τι σύγ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι 130
τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
ἔλθῃσ' ἐς πόλεμον, τῆνγ' οὐτάμεν ὄξει χαλκῷ.

Ἡ μὲν ἄρ' ὡς εἶποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη.

- Τυδείδης δ' εξαυτίς ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη·
 135 καί, πρὶν περ θυμῷ μεμαῶς Τρώεσσι μάχεσθαι,
 δὴ τότε μιν τοῖς τόσσον ἔλεν μένος, ὥστε λέοντα,
 ὃν ῥά τε ποιμὴν ἀγρῶ ἐπ' εἰροπόκοις οἴεσσι
 χραύση μὲν τ' ἀυλῆς ὑπεράλμενον, οὐδὲ δαμάσση·
 τοῦ μὲν τε σθένος ὤρσεν· ἔπειτα δέ τ' οὐ προσαμύνει,
 140 ἀλλὰ κατὰ σταθμούςς δύνεται, τὰ δ' ἐρῆμα φοβεῖται·
 αἰ μὲν τ' ἀγχιστῖναι ἐπ' ἀλλήλησι κέχυνται,
 αὐτὰρ ὁ ἐμμεμαῶς βαθέης ἐξ ἄλλεται ἀυλῆς·
 ὡς μεμαῶς Τρώεσσι μίγη κρατερὸς Διομήδης.
 Ἐνθ' ἔλεν Ἀστυνοοῦν καὶ Ὑπεύρονα, ποιμένα λαῶν·
 145 τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο βαλὼν χαλκήρεϊ δουρὶ.
 τὸν δ' ἕτερον ξίφει μεγάλῳ κληῖδα παρ' ὤμον
 πληῆξ· ἀπὸ δ' ἀυχένος ὤμον ἐέργαθεν ἠδ' ἀπὸνώτον.
 τοὺς μὲν ἔασ', ὁ δ' Ἀβαντα μετώχετο καὶ Πολύιδον
 υἱέας Εὐρυδάμαντος, ὄνειροπόλοιο γέροντος·
 150 τοῖς οὐκ ἐρχομένοις ὁ γέρον ἐκρίνατ' ὄνειρους,
 ἀλλὰ σφραγ κρατερὸς Διομήδης ἐξενάριξεν.
 βῆ δὲ μετὰ Ξάνθον τε Θόωνά τε, Φαίνοπος υἱε,
 ἄμφω τηλυγέτω· ὁ δὲ τείροτο γήραϊ λυγρῶ,
 υἷόν δ' οὐ τέκετ' ἄλλον, ἐπὶ κτεάτεσσι λιπέσθαι.
 155 ἔνθ' ὄγε τοὺς ἐνάριζε, φίλον δ' ἐξαίνυτο θυμὸν
 ἄμφοτέρω, πατέρι δὲ γόον καὶ κήδεα λυγρὰ
 λεῖπ', ἐπεὶ οὐ ζῶοντε μάχης ἐκ νοστήσαντε
 δέξατο· χηρωσταὶ δὲ διὰ κτῆσιν δατέοντο.
 Ἐνθ' υἱας Πριάμοιο δύω λάβε Δαρδανίδαο,
 160 εἷν ἐνὶ δίφρῳ ἑόντας, Ἐχέμμονά τε Χρομίον τε.
 ὡς δὲ λέων ἐν βουσὶ θορῶν ἐξ ἀυχένα ἄξῃ
 πόρτιος ἢ βροός, ξύλοχον κάτα βοσκομενάων·

ὡς τοὺς ἀμφοτέρους ἐξ ἵππων Τυδέος υἱὸς
βῆσε κακῶς ἀέκοντας, ἔπειτα δὲ τεύχε' ἐσύλα·
ἵππους δ' οἷς ἐτάροισι δίδου μετὰ νῆας ἐλαύνειν. 165

Τὸν δ' ἶδεν Αἰνεΐας ἀλαπάζοντα στίχας ἀνδρῶν·
βῆ δ' ἴμεν ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων,
Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενος, εἴ που ἐφεύροι.
εὔρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε·
στῆ δὲ πρόσθ' αὐτοῖο, ἔπος τέ μιν ἀντίον ἠΐδα· 170

Πάνδαρε, ποῦ τοι τόξον ἰδὲ πτερόεντες οἴστοί,
καὶ κλέος; ᾧ οὔτις τοι ἐρίζεται ἐνθάδε γ' ἀνήρ,
οὐδέ τις ἐν Λυκίῃ σέογ' εὐχεται εἶναι ἀμείνων.
ἀλλ' ἄγε, τῷδ' ἔφες ἀνδρὶ βέλος, Διὶ χεῖρας ἀνασχών,
ὅστις ὄδε κρατέει, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργεν 175
Τρῶας· ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν·
εἰ μὴ τις θεὸς ἐστι, κοτεσσάμενος Τρώεσσιν,
ἰρῶν μηνίσας· χαλεπὴ δὲ θεοῦ ἐπι μῆνις.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
Αἰνεΐα, Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων, 180
Τυδεΐδη μιν ἔγωγε δαΐφρονι πάντα εἴσκω,
ἀσπίδι γιγνώσκων, ἀνλώπιδι τε τρυφαλεΐῃ,
ἵππους τ' εἰσορόων· σάφα δ' οὐκ οἶδ', εἰ θεὸς ἐστιν.
εἰ δ' ὄγ' ἀνήρ, ὃν φημι, δαΐφρων Τυδέος υἱός,
οὐχ ὄγ' ἀνευθε θεοῦ τάδε μαίνεται, ἀλλὰ τις ἄγχι 185
ἔστηκ' ἀθανάτων, νεφέλῃ εἰλυμένος ὤμους,
ὃς τούτου βέλος ὦκ' ἐκίχθημενον ἔτραπεν ἄλλῃ.
ἦδη γάρ οἱ ἐφῆκα βέλος, καὶ μιν βάλον ὤμον
δεξιόν, ἀντικρὺν διὰ θώρηκος γυάλοιο·
καὶ μιν ἔγωγ' ἐφάμην Αἰδωνῆϊ προΐάφειν, 190
ἔμπης δ' οὐκ ἐδάμασσα· θεὸς νύ τίς ἐστι κοτήεις.

- ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἄρματα, τῶν κ' ἐπιβραΐην·
 ἀλλὰ που ἐν μεγάροισι Λυκάονος ἔνδεκα δίφροι
 καλοί, πρωτοπαγεῖς, νεοτευχέες· ἀμφὶ δὲ πέπλοι
 195 πέπτανται· παρὰ δέ σφιν ἐκάστω δίζυγες ἵπποι
 ἐστίασι, κῶϊ λευκὸν ἔρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας.
 ἧ μὲν μοι μάλα πολλὰ γέρων αἰχμητὰ Λυκάων
 ἔρχομένῳ ἐπέτελλε δόμοις ἐνι ποιητοῖσιν·
 ἵπποισὶν μ' ἐκέλευε καὶ ἄρμασιν ἐμβεβαῶτα,
 200 ἄρχεύνει Τρώεσσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
 ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην - ἧ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν -
 ἵππων φειδόμενος, μή μοι δευοίατο φορβῆς,
 ἀνδρῶν εἰλομένων, εἰωθότες ἔδμεναι ἄδδην.
 ὣς λίπον, αὐτὰρ πεζὸς ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα,
 205 τόξοισιν πίσυνος· τὰ δέ μ' οὐκ ἄρ' ἔμελλον ὀνήσειν.
 ἦδη γὰρ δοιοῖσιν ἀριστήεσσιν ἐφῆκα,
 Τυδεΐδην τε καὶ Ἀτρεΐδην· ἐκ δ' ἀμφοτέρουιν
 ἀτρεκές αἶμ' ἔσσενα βαλόν· ἠγείρα δὲ μᾶλλον.
 τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ ἀπὸ πασσάλου ἀγκύλα τόξα
 210 ἤματι τῷ ἐλόμην, ὅτε Ἴλιον εἰς ἐρατεινὴν
 ἠγεόμην Τρώεσσι, φέρων χάριν Ἐκτορι δίῳ.
 εἰ δέ κε νοστήσω, καὶ ἐσόψομαι ὄφθαλμοῖσιν
 πατρίδ' ἐμὴν ἄλοχόν τε καὶ ὑπερφεῆς μέγα δῶμα,
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φῶς,
 215 εἰ μὴ ἐγὼ τάδε τόξα φαιινῶ ἐν πυρὶ θείην,
 χερσὶ διακλάσσας· ἀνεμῶλια γὰρ μοι ὀπηδεῖ.
 Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας, Τρώων ἀγός, ἀντίον ἠΰδα·
 μὴ δ' οὕτως ἀγόρευε· πάρος δ' οὐκ ἔσσεται ἄλλως,
 πρὶν γ' ἐπὶ νῶ τῶνδ' ἀνδρῶν σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν,
 220 ἀντιβίην ἐλθόντε, σὺν ἔντεσι πειρηθῆναι.

ἀλλ' ἄγ', ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, ὄφρα ἴδῃαι,
 οἷοι Τρώϊοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο
 κραιπνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διωκέμεν ἠδὲ φέβεσθαι·
 τῷ καὶ νῶϊ πόλινδε σαώσεται, εἶπερ ἂν αὐτε
 Ζεὺς ἐπὶ Τυδείδῃ Διομήδεϊ κῦδος ὀρέξῃ. 225

ἀλλ' ἄγε νῦν μάστιγα καὶ ἠνία σιγαλόεντα
 δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἐπιβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι·
 ἠὲ σὺ τόνδε δέδεξο, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.

Τὸν δ' αὐτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 Αἰνεΐα, σὺ μὲν αὐτὸς ἔχ' ἠνία καὶ τεῶ ἵππω· 230
 μᾶλλον ὑφ' ἠνιόχῳ εἰωθότι καμπύλον ἄρμα
 οἴσεται, εἶπερ ἂν αὐτε φεβώμεθα Τυδέος υἱόν.

μὴ τῷ μὲν δείσαντε ματήσεται, οὐδ' ἐθέλητον
 ἐκφερέμεν πολέμοιο, τεὸν φθόγγον ποθέοντε·
 νῶϊ δ' ἐπαίξας μεγαθύμου Τυδέος υἱός, 235
 αὐτῷ τε κτεῖνῃ, καὶ ἐλάσῃ μώνυχας ἵππους.

ἀλλὰ σύγ' αὐτὸς ἔλαυνε τε' ἄρματα καὶ τεῶ ἵππω,
 τόνδε δ' ἐγὼν ἐπιόντα δεδέξομαι ὄξείῃ δουρί.

Ὡς ἄρα φωνήσαντες, ἐς ἄρματα ποικίλα βάντες,
 ἐμμεμαῶτ' ἐπὶ Τυδείδῃ ἔχον ὠκέας ἵππους. 240

τούς δὲ ἶδε Σθένελος, Καπανήϊος ἀγλαὸς υἱός,
 αἶψα δὲ Τυδείδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Τυδείδῃ Διομήδης, ἐμῶ κεχαρισμένε θυμῷ,
 ἄνδρ' ὀρόω κρατερώ ἐπὶ σοὶ μεμαῶτε μάχεσθαι,
 ἢν' ἀπέλεθρον ἔχαρτας· ὁ μὲν, τόξων εὖ εἰδώς, 245

Πάνδαρος, υἱὸς δ' αὐτε Λυκάονος εὐχεται εἶναι·

Αἰνεΐας δ' υἱὸς μὲν ἀμύμονος Ἀγχίσαο

εὐχεται ἐκγεγάμεν, μήτηρ δὲ οἶ ἐστ' Ἀφροδίτη.

ἀλλ' ἄγε δὴ χαζώμεθ' ἐφ' ἵππων, μηδέ μοι οὕτω

- 250 θῦνε διὰ προμάχων, μήπως φίλον ἦτορ ὀλέσσης.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδραϊδῶν προσέφη κρατερός Διομήδης·
 μήτι φόβονδ' ἀγόρευ', ἐπεὶ οὐδέ σε πεισέμεν οἴω.
 οὐ γάρ μοι γενναῖον ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι,
 οὐδὲ καταπτώσσειν· ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν·
- 255 ὀκνεῖω δ' ἵππων ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ καὶ αὐτῶς
 ἀντίον εἴμ' αὐτῶν· τρεῖν μ' οὐκ ἔα Παλλὰς Ἀθήνη.
 τούτω δ' οὐ πάλιν αὐτίς ἀποίσειτον ὠκέες ἵπποι
 ἄμφω ἄφ' ἡμείων, εἰ γοῦν ἕτερός γε φύγησιν.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
- 260 αἶ κέν μοι πολύβουλος Ἀθήνη κῦδος ὀρέξῃ,
 ἀμφοτέρω κτεῖναι, σὺ δὲ τούσδε μὲν ὠκέας ἵππους
 αὐτοῦ ἐρυκακείν, ἐξ ἀντυγος ἠρία τεῖνας·
 Αἰνεῖαο δ' ἐπαΐξαι μεμνημένος ἵππων,
 ἐκ δ' ἐλάσαι Τρώων μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοῦς.
- 265 τῆς γάρ τοι γενεῆς, ἧς Τρωῖ περ εὐρύοπα Ζεὺς
 δῶχ', υἱὸς ποιήν Γανυμήδεος· οὔνεκ' ἄριστοι
 ἵππων, ὅσσοι ἔασιν ὑπὲρ ἧῶ τ' ἠελίον τε.
 τῆς γενεῆς ἔκλεψεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγχίσης,
 λάθρη Λαομέδοντος ὑποσχῶν Θήλεας ἵππους·
- 270 τῶν οἱ ἔξ ἐγένοντο ἐνὶ μεγάροισι γενέθλη·
 τοὺς μὲν τέσσαρας αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλ' ἐπὶ φάτῃη,
 τῶ δὲ δύ' Αἰνεῖα δῶκεν, μῆστωρε φόβοιο·
 εἰ τούτω κε λάβοιμεν, ἀροίμεθά κε κλέος ἐσθλόν.
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
- 275 τῶ δὲ τάχ' ἐγγύθεν ἦλθον, ἐλαύνοντ' ὠκέας ἵππους.
 τὸν πρότερος προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 Κρατερόθυμε, δαΐφρον, ἀγαυοῦ Τυδέος υἱέ,
 ἦ μάλα σ' οὐ βέλλος ὠκὺ δαμάσσατο, πικρὸς οἰστός·

νῦν αὐτ' ἐγχείη πειρήσομαι, αἶ κε τύχωμι.

Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλῶν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος, 280
καὶ βάλε Τυδείδαο κατ' ἀσπίδα· τῆς δὲ διαπρὸ
αἰχμὴ χαλκείη πταμένη θώρηκι πελάσθη.

τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσε Δυκάνου ἀγλαὸς υἱός·

Βέβληται κενεῶνα διαμπερές, οὐδέ σ' οἴω
δηρὸν εἶτ' ἀνσχήσεσθαι· ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκας. 285

Τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερός Διομήδης·
ἤμβροτες, οὐδ' ἔτυχες· ἀτὰρ οὐ μὲν σφῶϊ γ' οἴω
πρὶν γ' ἀποπαύσεσθαι, πρὶν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
αἵματος ἄσαι Ἄρηα, ταλαύρινον πολεμιστήν.

Ὡς φάμενος προέηκε· βέλος δ' ἴθυνεν Ἀθήνη 290
ῥῖνα παρ' ὀφθαλμόν, λευκοὺς δ' ἐπέρησεν ὀδόντας.

τοῦ δ' ἀπὸ μὲν γλῶσσαν προμυήντάμε χαλκὸς ἀτειγής,
αἰχμὴ δ' ἐξεσύθη παρὰ νείατον ἀνθερεῶνα.

ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ,
αἰόλα, παμφανόωντα· παρέτρεσαν δὲ οἱ ἵπποι 295
ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε.

Αἰνείας δ' ἀπόρουσε σὺν ἀσπίδι δουρὶ τε μακρῷ,
δείσας μήπως οἱ ἐρυσαιάτο νεκρὸν Ἀχαιοί.

ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βραῖνε, λέων ὡς ἀλκὴ πεποιθώς·

πρόσθε δὲ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' εἵσθη, 300

τὸν κτάμεναι μεμαώς, ὅστις τοῦγ' ἀντίος ἔλθοι,

σμερδαλέα ἰάχων· ὃ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ

Τυδείδης, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρες φέροισιν,

οἷοι νῦν βροτοί εἰσ'· ὃ δὲ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.

τῷ βάλεν Αἰνείαιο κατ' ἰσχίον, ἔνθα τε μηρός 305

ἰσχίῳ ἐνστρέφεται· κοτύλην δὲ τὴν καλέουσιν·

θλάσσε δὲ οἱ κοτύλην, πρὸς δ' ἄμφω ῥῆξε τένοντε·

ὄσσε δ' ἀπὸ ῥινὸν τρηχὺς λίθος. αὐτὰρ ὄγ' ἦρωσ
 ἔστη γνύξ ἐριπῶν, καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ
 310 γαίης· ἀμφὶ δὲ ὄσσε κελαινὴ νύξ ἐκάλυπεν.

Καὶ νῦ κεν ἐνθ' ἀπόλοιτο ἀναξ ἀνδρῶν Αἰνείας,
 εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 μήτηρ, ἣ μιν ὑπ' Ἀγχίση τέκε βουκολέοντι·
 ἀμφὶ δὲ ὄν φίλον υἷον ἐχεύατο πήχθε λευκῷ·

315 πρόσθε δέ οἱ πέπλοιο φαεινοῦ πτύγμα' ἐκάλυπεν,
 ἔρκος ἔμεν βελέων, μήτις Δαναῶν ταχυνώλων
 χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν, ἐκ θυμὸν ἔλοιτο.

Ἡ μὲν ἔον φίλον υἷον ὑπεξέφερεν πολέμοιο·
 οὐδ' υἷος Καπανῆος ἐλήθετο συνθεσιῶν

320 τάων, ἅς ἐπέτελλε βοήν ἀγαθὸς Διομήδης.
 ἀλλ' ὄγε τοὺς μὲν εὐὸς ἠρόκακε μώνυχας ἵππους
 νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου, ἐξ ἀντυγὸς ἠρία τείνας·

Αἰνείαιο δ' ἐπαΐξας καλλίτριχας ἵππους
 ἐξέλασε Τρώων μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς·

325 δῶκε δὲ Δηϊπύλω, ἐτάρω φίλω, ὄν περὶ πάσης
 τίεν ὀμηλικῆς, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ἦδη,
 νηυσὶν ἐπι γλαφυροῖσιν ἐλαννέμεν· αὐτὰρ ὄγ' ἦρωσ
 ὦν ἵππων ἐπιβάς, ἔλαβ' ἠρία σιγαλόεντα,
 αἶψα δὲ Τυδείδην μέθεπε κρατερώνυχας ἵππους,

330 ἐμμεμαῶς· ὃ δὲ Κύπριον ἐπώχετο νηλεῖ χαλκῷ,
 γιγνώσκων ὅτ' ἀνακλῖς ἔην θεός, οὐδὲ θεάων
 τάων, αἵτ' ἀνδρῶν πόλεμον κάτα κοιρανέουσιν,
 οὔτ' ἄρ' Ἀθηναίῃ, οὔτε πολίπορθος Ἐννώ.

ἀλλ' ὅτε δὴ ὄ' ἐκίχανε πολὺν καθ' ὄμιλον ὀπάζων,
 335 ἐνθ' ἐπορεξάμενος μεγαθύμου Τυδέος υἷός,
 ἄκρον οὔτασε χεῖρα μετάλμενος ὄξει δουρὶ

ἀβληχρήν· εἶθαρ δὲ δόρου χροὸς ἀντετόρησεν,
 ἀμβροσίον διὰ πέπλου, ὃν οἱ Χάριτες κάμον αὐταί,
 πρυμνὸν ὑπερ θέναρος. ῥέε δ' ἀμβροτον αἶμα θεοῖο,
 ἰχώρ, οἶός περ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν· 340

οὐ γὰρ σῖτον ἔδουσ', οὐ πίνουσ' αἶθοπα οἶνον.
 [τοῦνεκ' ἀναίμονές εἰσι, καὶ ἀθάνατοι καλέονται.]

ἦ δὲ μέγα ἰάχουσα ἀπὸ ἔο κάββαλεν υἷον·
 καὶ τὸν μὲν μετὰ χερσὶν ἐρύσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
 κνανῆ νεφέλη, μήτις Δαναῶν ταχυπῶλων 345
 χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν, ἐκ θυμὸν ἔλοιτο.

τῇ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυσε βοήν ἀγαθὸς Διομήδης·
 Εἶκε, Διὸς θυγάτηρ, πολέμον καὶ δηϊοτήτος·
 ἦ οὐχ ἄλῃς, ὅτι γυναικας ἀνάλκιδας ἠπεροπέυεις;
 εἰ δὲ σύγ' ἐς πόλεμον πωλήσεται, ἦ τέ σ' οἴω 350

ῥιγῆσειν πόλεμόν γε, καὶ εἴ χ' ἐτέρωθι πύθῃαι.
 Ὡς ἔφαθ'· ἦ δ' ἄλυσσ' ἀπεβήσατο, τείρετο δ'
 αἰνῶς.

τὴν μὲν ἄρ' Ἴρις ἐλοῦσα ποδήνεμος ἔξαγ' ὀμίλου,
 ἀχθομένην ὀδύνησι· μελαίνετο δὲ χροῖα καλόν.
 εὖρεν ἔπειτα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ θούρον Ἄρηα 355
 ἤμενον· ἠέρι δ' ἔγχος ἐκέκλιτο καὶ ταχέ' ἵππω.

ἦ δὲ γνῦξ ἐριποῦσα, κασιγνήτιο φίλοιο,
 πολλὰ λισσομένη, χρυσάμπνκας ἤτεεν ἵππους·

Φίλε κασίγνητε, κόμισαί τέ με, δὸς τέ μοι ἵππους,
 ὄφρ' ἐς Ὀλυμπον ἵκωμαι, ἔν' ἀθανάτων ἔδος ἐστίν. 360

λίην ἀχθομαι ἔλκος, ὃ με βροτὸς οὐτάσεν ἀνήρ,
 Τυδεΐδης, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο.

Ὡς φάτο· τῇ δ' ἄρ' Ἄρης δῶκε χρυσάμπνκας ἵππους.
 ἦ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε, ἀκηχεμένη φίλον ἦτορ.

365 πάρ δέ οἱ Ἴρις ἔβαινε, καὶ ἠνία λάζετο χερσίν·
 μάστιξεν δ' ἐλάαν, τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην.
 αἴψα δ' ἔπειθ' ἴοντο θεῶν ἔδος, αἰπὺν Ὀλυμπον,
 ἐνθ' ἵππους ἔστησε ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις,
 λύσασ' ἐξ ὀχέων· παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ.

370 ἦ δ' ἐν γούνασι πίπτε Διώνης δι' Ἀφροδίτη,
 μητρός ἐης· ἦ δ' ἀγκᾶς ἐλάζετο θυγατέρα ἦν,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

Τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, Οὐρανώων
 μαριδίως, ὡσεὶ τι κακὸν ῥέζουσαν ἐνωπῆ;

375 Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη·
 οὐτά με Τυδέος υἱός, ὑπέρθυμος Διομήδης,
 οὔνεκ' ἐγὼ φίλον υἱὸν ὑπεξέφερον πολέμοιο,
 Αἰνείαν, ὃς ἐμοὶ πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν.
 οὐ γὰρ ἔτι Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή,

380 ἀλλ' ἤδη Δαναοὶ γε καὶ ἄθανάτοισι μάχονται.

Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διώνη, δῖα θεάων·
 τέτλαθι, τέκνον ἐμόν, καὶ ἀνάσχεο, κηδομένη περ.
 πολλοὶ γὰρ δὴ τλήμεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἐξ ἀνδρῶν, χαλέπ' ἄλγε' ἐπ' ἀλλήλοισι τιθέντες.

385 τλή μὲν Ἄρης, ὅτε μιν Ὠτος κρατερός τ' Ἐφιάλτης,
 παῖδες Ἀλωῆος, δῆσαν κρατερῶν ἐνὶ δεσμῶν·
 χαλκῶν δ' ἐν κεράμῳ δέδετο τρισκαίδεκα μῆνας.
 καὶ νύ κεν ἐνθ' ἀπόλοιτο Ἄρης ἄτος πολέμοιο,
 εἰ μὴ μητρονίη, περικαλλῆς Ἡερίβοια,

390 Ἐρμῆα ἐξήγγειλεν· ὃ δ' ἐξέκλεψεν Ἄρηα,
 ἤδη τειρόμενον· χαλεπὸς δέ ἐ δεσμὸς ἐδάμνα.
 τλή δ' Ἥρη, ὅτε μιν κρατερός παῖς Ἀμφιτρύωνος
 δεξιτερόν κατὰ μαζὸν οἷσι τῶ τριγλώχινι

βεβλήκει· τότε καὶ μιν ἀνήκεστον λάβεν ἄλγος.
τλῆ δ' Ἀΐδης ἐν τοῖσι πελώριος ὠκὴν οἰστόν, 395

εὐτέ μιν ὠντὸς ἀνὴρ, υἱὸς Διὸς αἰγίοχοιο,
ἐν πύλῳ ἐν νεκέεσσι βαλὼν, ὀδύνησιν ἔδωκεν.
αὐτὰρ ὁ βῆ πρὸς δῶμα Διὸς καὶ μακρὸν Ὀλυμπον,
κῆρ ἄχεων, ὀδύνησι πεπαρμένος· αὐτὰρ οἰστός
ὦμον ἐνι στιβαρῶ ἠλήλατο, κῆδε δὲ θυμόν· 400

τῷ δ' ἐπὶ Παϊῶν ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσαν,
ἠέεσατ'· οὐ μὲν γάρ τι καταθνητός γ' ἐτέτυκτο.
σχέτλιος, ὄβριμοεργός, ὃς οὐκ ὄθειτ' αἴσυλα θέζων,
ὃς τόξοισιν ἔκηδε θεούς, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
σοὶ δ' ἐπὶ τοῦτον ἀνῆκε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη· 405

νήπιος, οὐδὲ τὸ οἶδε κατὰ φρένα Τυδεὸς υἱός,
ὅτι μάλ' οὐ δηναίος, ὃς ἀθανάτοισι μάχεται,
οὐδέ τί μιν παῖδες ποτὶ γούνασι παππάζουσιν,
ἐλθόντ' ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτήτος.

τῷ νῦν Τυδεΐδης, εἰ καὶ μάλα καρτερός ἐστιν, 410
φραζέσθω, μή τις οἱ ἀμείνων σεῖο μάχεται·

μὴ δὴν Αἰγιάλεια, περίφρων Ἀδρηστίνη,
ἔξ ὑπνου γούνασι φίλους οἰκῆας ἐγείρη,
κουρίδιον ποθέουσα πόσιν, τὸν ἄριστον Ἀχαιῶν,
ἰφθίμη ἄλοχος Διομήδεος ἵπποδάμοιο. 415

Ἡ ῥα, καὶ ἀμφοτέρησιν ἀπ' ἰχῶ χειρὸς ὁμόργνη·
ἄλθετο χεῖρ, ὀδύνη δὲ κατηπιόωντο βαρεῖαι.
αἱ δ' αὐτ' εἰσορόωσαι Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη,
κερτομίοις ἐπέεσσι Δία Κρονίδην ἐρέθιζον.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη· 420

Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥα τί μοι κεχολώσεαι, ὅ,τι κεν εἴπω;
ἦ μάλα δὴ τινα Κύπρις Ἀχαιῶν ἀνιῆσα

- Τρωσὶν ἄμ' ἐσπέσθαι, τοὺς νῦν ἔκπαυλ' ἐφίλησεν,
 τῶν τινα καρρῆζουσα Ἀχαιιάδων εὐπέπλων,
 425 πρὸς χρυσῆν περόνη καταμύξατο χεῖρα ἄραιήν.
 Ὡς φάτο· μείδησεν δὲ πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 καὶ ὅα καλεσσάμενος προσέφη χρυσῆν Ἀφροδίτην·
 Οὐ τοι, τέκνον ἐμόν, δέδοται πολεμήϊα ἔργα·
 ἀλλὰ σύγ' ἡμερόεντα μετέρχεο ἔργα γάμοιο,
 430 ταῦτα δ' Ἀρηϊ θοῆ καὶ Ἀθήνη πάντα μελήσει.
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 Αἰνεΐα δ' ἐπόρουσε βοήν ἀγαθὸς Διομήδης,
 γιγνώσκων ὅ οἱ αὐτὸς ὑπείρχετο χεῖρας Ἀπόλλων·
 ἀλλ' ὄγ' ἄρ' οὐδὲ θεὸν μέγαν ἄζετο, ἴετο δ' αἰεὶ
 435 Αἰνεΐαν κτεῖναι, καὶ ἀπόκλυτὰ τεύχεα δῦσαι.
 τρεῖς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε, κατακτάμεναι μενεαίνων,
 τρεῖς δὲ οἱ ἐστνφέλιξε φαινήν ἀσπίδ' Ἀπόλλων.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος,
 δεινὰ δ' ὁμοκλήσας προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
 440 Φράζεο, Τυδεΐδη, καὶ χάζεο, μηδὲ θεοῖσιν
 ἴσ' ἔθελε φρονέειν· ἐπεὶ οὔποτε φῦλον ὁμοῖον
 ἀθανάτων τε θεῶν, χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων.
 Ὡς φάτο· Τυδεΐδης δ' ἀνεχάζετο τυτθὸν ὀπίσσω,
 μῆνιν ἀλευαμένος ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος.
 445 Αἰνεΐαν δ' ἀπάτερθεν ὁμίλου θῆκεν Ἀπόλλων
 Περγάμῳ εἰν ἱερῇ, ὅθι οἱ νηὸς γ' εἰέτυκτο·
 ἦτοι τὴν Δητώ τε καὶ Ἀρτεμις ἰοχέαιρα
 ἐν μεγάλῳ ἀδύτῳ ἀκέοντό τε κύδαινόν τε.
 αὐτὰρ ὁ εἰδῶλον τεῦξ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
 450 αὐτῷ τ' Αἰνεΐα ἵκελον καὶ τεύχεσι τοῖον·
 ἀμφὶ δ' ἄρ' εἰδῶλω Τρῶες καὶ δῖοι Ἀχαιοὶ

δήιον ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας
ἀσπίδας ἐνκύκλους λαισηΐά τε πτερόεντα.

δὴ τότε θοῦρον Ἄρηα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·

Ἄρες, Ἄρες, βροτολοιγέ, μαιφόνε, τειχεσιπλήτα! 455

οὐκ ἂν δὴ τόνδ' ἄνδρα μάχης ἐρύσαιο μετελθών,
Τυδεΐδην, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο;
Κύπριδα μὲν πρῶτα σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῶ·
αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῶ μοι ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος.

Ὡς εἰπὼν, αὐτὸς μὲν ἐφέζετο Περγάμῳ ἄκρῃ. 460

Τρῶας δὲ στίχας οὐλος Ἄρης ὠτρυνε μετελθών,
εἰδόμενος Ἀκάμαντι θοῶ ἠγήτορι Θρηκῶν·
νιάσι δὲ Πριάμοιο Διοτρεφέεσσι κέλευεν·

Ὡ νιεῖς Πριάμοιο, Διοτρεφέος βασιλῆος,
ἐς τί ἔτι κτείνεσθαι ἐάσετε λαὸν Ἀχαιοῖς; 465

ἢ εἰσόκεν ἀμφὶ πύλης εὐποιοιτῆσι μάχωνται;
κεῖται ἀνῆρ, ὄντ' ἴσον ἐτίομεν Ἐκτορι δῖῳ,
Αἰνείας, νιὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο.

ἀλλ' ἄγετ', ἐκ φλοίσβοιο σαώσομεν ἐσθλὸν ἑταῖρον.

Ὡς εἰπὼν ὠτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου. 470

ἐνθ' αὖ Σαρπηδῶν μάλα νείκεσεν Ἐκτορα δῖον·

Ἐκτορ, πῆ δὴ τοι μένος οἴχεται, ὃ πρὶν ἔχεσκες,
φῆς που ἄτερ λαῶν πόλιν ἐξέμεν ἢδ' ἐπικούρων
οἶος, σὺν γαμβροῖσι κασιγνήτοισί τε σοῖσιν.

τῶν νῦν οὔτιν' ἐγὼ ἰδέειν δύναμ', οὐδὲ νοῆσαι, 475

ἀλλὰ καταπτῶσσοусι, κύνες ὡς ἀμφὶ λέοντα·
ἡμεῖς δ' αὖ μαχόμεσθ', οἵπερ τ' ἐπίκουροι ἔνειμεν.

καὶ γὰρ ἐγὼν, ἐπίκουρος ἐὼν, μάλα τηλόθεν ἤκω·
τηλοῦ γὰρ Δυκίῃ, Ξάνθῳ ἔπι δινῆεντι·

ἐνθ' ἄλοχόν τε φίλην ἔλιπον καὶ νήπιον υἷόν, 480

καὶ δὲ κτήματα πολλά, τάτ' ἔλδεται, ὅς κ' ἐπιδενής.
 ἀλλὰ καὶ ὡς Ἀνκίους ὀτρύνω, καὶ μέμον' αὐτὸς
 ἀνδρὶ μαχήσασθαι· ἀτὰρ οὔτι μοι ἐνθάδε τοῖον,
 οἷόν κ' ἦε φέροισεν Ἀχαιοί, ἢ κεν ἄγοισεν·

485 τὴν δ' ἔστηκας, ἀτὰρ οὐδ' ἄλλοισι κελεύεις
 λαοῖσιν μενέμεν, καὶ ἀμυνέμεναι ὄρεσσιν.
 μήπως, ὡς ἀψῖσι λίνου ἀλόντε πανάγρου,
 ἀνδράσι δυσμενέεσσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γένησθε·
 οἱ δὲ τάχ' ἐκπέροσυσ' εὐναιομένην πόλιν ὑμῖν.

490 σοὶ δὲ χρὴ τάδε πάντα μέλειν νύκτας τε καὶ ἡμαρ,
 ἄρχονς λισσομένω τηλεκλητῶν ἐπικούρων,
 νωλεμέως ἐχέμεν, κρατερὴν δ' ἀποθέσθαι ἐνιπὴν.

Ὡς φάτο Σαρπητῶν· δάκε δὲ φρένας Ἐκτορι μῦθος.
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε·

495 πᾶλλον δ' ὄξεα δοῦρα, κατὰ στρατὸν ὄχετο πάντη,
 ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν.
 οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν·
 Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες, οὐδ' ἐφόβηθεν.
 ὡς δ' ἄνεμος ἄχνας φορέει ἱερός κατ' ἀλωάς,

500 ἀνδρῶν λιμῶντων, ὅτε τε ξανθὴ Δημήτηρ
 κρήνη, ἐπειγομένων ἀνέμων, καρπὸν τε καὶ ἄχνας·
 αἱ δ' ὑπολενκαίνονται ἀχυρμαί· ὡς τότ' Ἀχαιοὶ
 λευκοὶ ὑπερθε γέροντο κοιμισάτω, ὃν ῥα δι' αὐτῶν
 οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον ἐπέπληγον πόδες ἵππων,

505 ἄψ ἐπιμισγομένων· ὑπὸ δ' ἔστρεφον ἠνιοχῆες·
 οἱ δὲ μένος χειρῶν ἰθὺς φέρον. ἀμφὶ δὲ νύκτα
 θοῦρος Ἄρης ἐκάλυψε μάχη, Τρῶεσσιν ἀρήγων,
 πάντοσ' ἐποιχόμενος· τοῦ δ' ἐκραίαινεν ἐφετμᾶς
 Φοῖβου Ἀπόλλωνος χρυσαόρου, ὅς μιν ἀνώγει

Τρωσὶν θυμὸν ἐγείραι, ἐπεὶ ἶδε Παλλάδ' Ἀθήνην 510
οἰχομένην· ἣ γὰρ ἦα πέλεν Δαναοῖσιν ἀρηγῶν.

Αὐτὸς δ' Αἰνεΐαν μάλα πίνος ἐξ ἀδύτοιο
ἤκε, καὶ ἐν στήθεσσι μένος βάλε ποιμένι λαῶν.
Αἰνεΐας δ' ἐτάροισι μεθίστατο· τοὶ δ' ἐχάρησαν,
ὡς εἶδον ζῶόν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα, 515
καὶ μένος ἐσθλὸν ἔχοντα· μετάλλησάν γε μὲν οὔτι.
οὐ γὰρ ἔα πόνος ἄλλος, ὃν Ἀργυρότοξος ἔγειρεν,
Ἄρης τε βροτολογὸς Ἔρις τ' ἄμοτον μεμαυῖα.

Τοὺς δ' Αἴαντε δῦω καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ Διομήδης
ἄτρηνον Δαναοὺς πολεμιζέμεν· οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ 520
οὔτε βίας Τρώων ὑπεδείδισαν, οὔτε ἰωκῆς·
ἀλλ' ἔμενον, νεφέλησιν ἑοικότες, ἄστε Κρονίων
νηγεμῆς ἔστησεν ἐπ' ἀκροπόλοισιν ὄρεσσιν
ἄτρέμας, ὄφρ' εὐδήσι μένος Βορέαιο καὶ ἄλλων
ζαχρηῶν ἀνέμων, οἵτε νέφεα σκιδόεντα 525
πνοιῆσιν λιγυρήσι διασκιδναῖσιν ἄεντες·
ὡς Δαναοὶ Τρώας μένον ἔμπεδον, οὐδ' ἐφέβοντο.
Ἄτρεΐδης δ' ἀν' ὄμιλον ἐφοίτα, πολλὰ κελεύων·

ὦ φίλοι, ἀνέρες ἔστε, καὶ ἄλκιμον ἦτορ ἔλεσθε,
ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερῆς ὑσμίνης. 530
αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονες σόοι, ἠὲ πέφανται·
φευγόντων δ' οὔτ' ἄρ κλέος ὄρνυται, οὔτε τις ἀλκή.

Ἦ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ θοῶς· βάλε δὲ πρόμον ἄνδρα,
Αἰνεΐω ἔταρον μεγαθύμου, Δηϊκόωντα
Περγασίδην, ὃν Τρῶες ὁμῶς Πριάμοιο τέκεσσι 535
τιόν, ἐπεὶ θοὸς ἔσκε μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι.
τόν ἦα κατ' ἀσπίδα δουρὶ βάλε κρείων Ἀγαμέμνων·
ἣ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἷσατο χαλκός·

- νειαίρη δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστήηρος ἔλασεν.
 540 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Ἐνθ' αὐτ' Αἰνείας Δαναῶν ἔλεν ἄνδρας ἀρίστους,
 νῆε Διοκλῆος, Κρήθωνά τε Ὀρσίλοχόν τε·
 τῶν ὅα πατήρ μὲν ἔναϊεν ἐνκτιμένη ἐνὶ Φηρῇ,
 ἀφνειὸς βιότιο· γένος δ' ἦν ἐκ ποταμοῖο
 545 Ἀλφειοῦ, ὅστ' εὐρὸν ὄρει Πυλίων διὰ γαίης,
 ὃς τέκετ' Ὀρσίλοχον, πολέεσσ' ἀνδρεσσιν ἀνακτα·
 Ὀρσίλοχος δ' ἄρ' ἔτικτε Διοκλῆα μεγάθυμον·
 ἐκ δὲ Διοκλῆος διδυμάονε παῖδε γενέσθην,
 Κρήθων Ὀρσίλοχός τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
 550 τῶ μὲν ἄρ' ἠβήσαντε μελαινώων ἐπὶ νηῶν
 Ἴλιον εἰς εὐπωλον ἄμ' Ἀργείοισιν ἐπέσθην,
 τιμὴν Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
 ἀρνυμένω· τῷ δ' αὐθι τέλος θανάτιο κάλυψεν.
 οἴω τῶγε λέοντε δῦω ὄρεος κορυφῆσιν
 555 ἐτραφέτην ὑπὸ μητρὶ βραδείης τάρφεσιν ὕλης·
 τῶ μὲν ἄρ' ἀρπάζοντε βόας καὶ ἴφια μῆλα,
 σταθμούςς ἀνθρώπων κεραΐζετον, ὄφρα καὶ αὐτῶ
 ἀνδρῶν ἐν παλάμησι κατέκταθεν ὄξει χαλκῶ·
 τοῖω τῶ χεῖρεσσιν ὑπ' Αἰνείαιο δαμέντε
 560 καππεσέτην, ἐλάτησιν ἐοικότες ὑψηλῆσιν.
 Τῷ δὲ πεσόντ' ἐλέησεν Ἀρηΐφιλος Μενέλαος·
 βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἴθροπι χαλκῶ,
 σείων ἐγχείην· τοῦ δ' ὠτρυνεν μένος Ἄρης,
 τὰ φρονέων, ἵνα χερσὶν ὑπ' Αἰνείαιο δαμείη.
 565 τὸν δ' ἶδεν Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱός·
 βῆ δὲ διὰ προμάχων· περὶ γὰρ δῖε ποιμένι λαῶν,
 μήτι πάθῃ, μέγα δὲ σφας ἀποσφήλει πόνοιο.

τῶ μὲν δὴ χεῖρας τε καὶ ἔγχεα ὄξυόεντα
 ἀντίον ἀλλήλων ἐχέτην, μεμαῶτε μάχεσθαι·
 Ἀντίλοχος δὲ μάλ' ἄγχι παρίστατο ποιμένι λαῶν. 570

Αἰνεῖας δ' οὐ μείνε, θοός περ ἔων πολεμιστής,
 ὡς εἶδεν δύο φῶτε παρ' ἀλλήλοισι μένοντε.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν νεκρούς ἔρυσαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
 τῶ μὲν ἄρα δειλῶ βαλέτην ἐν χερσὶν ἐταίρων·
 αὐτῶ δὲ στρεφθέντε, μετὰ πρότοισι μαχέσθην. 575

Ἐνθα Πυλαιμένεα ἐλέτην ἀτάλαντον Ἀρηϊ,
 ἀρχὸν Παφλαγόνων μεγαθύμων, ἀσπιστάων.
 τὸν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος
 ἔσταότ' ἔγχει νύξε, κατὰ κληῖδα τυχήσας.
 Ἀντίλοχος δὲ Μύδωνα βάλ', ἠνίοχον θεράποντα, 580

ἔσθλὸν Ἀτυμνιάδην - ὃ δ' ὑπέστρεφε μώνυχας ἵππους -
 χερμαδίῳ ἀγκῶνα τυχῶν μέσον· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 ἠρία λεύκ' ἐλέφαντι χαμαὶ πέσον ἐν κονίησιν.

Ἀντίλοχος δ' ἄρ' ἐπαίξας ξίφει ἤλασε κόρσην·
 αὐτὰρ ὄγ' ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου 585
 κύμβαχος ἐν κονίησιν, ἐπὶ βροχμόν τε καὶ ὤμους·
 δηθὰ μάλ' ἐστήκει - τύχε γάρ ῥ' ἀμάθοιο βαθείης -
 ὄφρ' ἵππω πλήξαντε χαμαὶ βάλλον ἐν κονίησιν.

τοὺς δ' ἵμασ' Ἀντίλοχος, μετὰ δὲ στρατὸν ἤλασ'
 Ἀχαιῶν.

Τοὺς δ' ἔκτωρ ἐνόησε κατὰ στήχας, ὦστο δ' ἐπ' 590
 αὐτοὺς

κεκληγῶς· ἅμα δὲ Τρώων εἶποντο φάλαγγες
 καρτεραί· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἀρης καὶ πότνι Ἐνώ·
 ἢ μὲν, ἔχουσα Κυδοιμὸν ἀναιδέα δηϊοτήτος·
 Ἀρης δ' ἐν παλάμησι πελώριον ἔγχος ἐνώμα·

- 595 φοίτα δ' ἄλλοτε μὲν πρόσθ' Ἴκτορος, ἄλλοτ' ὀπίσθεν.
 Τὸν δὲ ἰδὼν ὀίγησε βοῆν ἄγαθὸς Διομήδης.
 ὡς δ' ὅτ' ἀνήρ ἀπάλαμνος, ἰὼν πολέος πεδίοιο,
 στήῃ ἐπ' ὠκυρώω ποταμῷ ἄλαδε προρέοντι,
 ἀφρῶ μορμύροντα ἰδὼν, ἀνά τ' ἔδραμ' ὀπίσσω·
- 600 ὡς τότε Τυδείδης ἀνεχάζετο, εἶπέ τε λαῶ·
 ὦ φίλοι, οἷον δὴ θαυμάζομεν Ἴκτορα δῖον
 αἰχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστὴν!
 τῷ δ' αἰεὶ πάρα εἰς γε θεῶν, ὅς λοιγὸν ἀμύνει
 καὶ νῦν οἱ πάρα κείνος Ἄρης, βροτῶν ἀνδρὶ ἑοικώς.
- 605 ἀλλὰ πρὸς Τρῶας τετραμμένοι αἰὲν ὀπίσσω
 εἴκετε, μηδὲ θεοῖς μενεαινέμεν ἴφι μάχεσθαι.
 ὣς ἄρ' ἔφη· Τρῶες δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθον αὐτῶν.
 ἔνθ' Ἴκτωρ δύο φῶτε κατέκτανεν, εἰδότε χάρμης,
 εἷν ἐνὶ δίφρῳ ἔοντε, Μενέσθην Ἀγχιάλόν τε.
- 610 Τῷ δὲ πεσόντ' ἐλέησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 στήν δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
 καὶ βάλεν Ἄμφιον, Σελάγου υἱόν, ὅς ῥ' ἐνὶ Παισῶν
 ναῖε πολυκτῆμων, πολυλήϊος· ἀλλὰ ἔ Μοῖρα
 ἦγ' ἐπικουρήσοντα μετὰ Πριάμόν τε καὶ υἴας.
- 615 τὸν ὅρα κατὰ ζωστήρα βάλεν Τελαμώνιος Αἴας,
 νειαίῃ δ' ἐν γαστρὶ πάγῃ δολιχόσκιον ἔγχος·
 δούπησεν δὲ πεσών. ὁ δ' ἐπέδραμε φαίδιμος Αἴας,
 τεύχεα συλήσων· Τρῶες δ' ἐπὶ δούρατ' ἔχεναν
 ὄξεα, παμφανόωντα· σάκος δ' ἀνεδέξατο πολλά.
- 620 αὐτὰρ ὁ λάξ προσβὰς, ἐκ νεκροῦ χάλκεον ἔγχος
 ἐσπίασατ'· οὐδ' ἄρ' εἶ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ
 ὤμοιιν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσιν.
 δεῖσε δ' ὄγ' ἀμφίβασιν κρατερὴν Τρώων ἀγερόχων,

οἱ πολλοὶ τε καὶ ἑσθλοὶ ἐφέστασαν ἔγχε' ἔχοντες,
οἱ ἔ, μέγαν περ ἔοντα καὶ ἴφθιμον καὶ ἀγανόν, 625
ᾧσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη.

Ὡς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.

Τληπόλεμον δ' Ἡρακλείδην, ἧῖν τε μέγαν τε,
ᾧρσεν ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόνι Μοῖρα κραταιή.
οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἴοντες, 630
υἱὸς θ' υἱωνός τε Διὸς νεφεληγερέταο,

τὸν καὶ Τληπόλεμος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Σαρπηῆδον, Δυκίων βουληφόρε, τίς τοι ἀνάγκη
πτώσσειν ἐνθάδ' ἔοντι, μάχης ἀδαήμονι φωτί;
ψευδόμενοι δέ σέ φασι Διὸς γόνον αἰγίοχοιο 635
εἶναι· ἐπεὶ πολλὸν κείνων ἐπιδύεαι ἀνδρῶν,
οἱ Διὸς ἐξεγένοντο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων.
ἀλλ' οἷόν τινά φασι βίην Ἡρακλειῆν

εἶναι, ἐμὸν πατέρα θρασυμένμονα θυμολέοντα!
ὅς ποτε δευρὸν ἔλθῶν ἔνεχ' ἵππων Λαομέδοντος, 640
ἔξ οἴης σὺν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι πανροτέροισιν,
Ἴλιου ἐξαλάπαξα πόλιν, χήρωσε δ' ἀγυιάς.

σοὶ δὲ κακὸς μὲν θυμὸς, ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί·
οὐδέ τί σε Τρώεσσιν οἴομαι ἄλκαρ ἔσεσθαι,
ἔλθόντ' ἐν Δυκίης, οὐδ' εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, 645
ἀλλ' ὑπ' ἐμοὶ δμηθέντα πύλας Αἶδαο περήσειν.

Τὸν δ' αὖ Σαρπηδῶν, Δυκίων ἀγός, ἀντίον ἠΰδα·

Τληπόλεμ', ἦτοι κείνος ἀπώλεσεν Ἴλιον ἰοήν,
ἀνέρος ἀφραδίησιν ἀγανού Λαομέδοντος,
ὅς ῥά μιν εὖ ἔρξαντα κακῶ ἠνίπαπε μύθῳ, 650
οὐδ' ἀπέδωχ' ἵππους, ὧν εἵνεκα τηλόθεν ἦλθεν.

σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημι φόνον καὶ Κῆρα μέλαιναν

ἔξ ἐμέθεν τεύξεσθαι, ἐμῶ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
εὐχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπόλῳ.

655 Ὡς φάτο Σαρπηδῶν· ὁ δ' ἀνέσχετο μείλιον ἔγχος·
Τληπόλεμος, καὶ τῶν μὲν ἀμαρτῆ δούρατα μακρὰ
ἐκ χειρῶν ἦϊξαν· ὁ μὲν βάλεν ἀνχένα μέσσον
Σαρπηδῶν, αἰχμὴ δὲ διαμπερές ἦλθ' ἀλεγεινῆ·
τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυπεν.

660 Τληπόλεμος δ' ἄρα μηρὸν ἀριστερόν ἔγχρῃ μακροῦ
βεβλήκειν· αἰχμὴ δὲ διέσσυτο μαιμῶσσα,
ὄστέω ἐγχρομφθεῖσα, πατῆρ δ' ἔτι λοιγὸν ἄμυνεν.

Οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῖοι ἑταῖροι
ἔξέφερον πολέμοιο· βάρυνε δὲ μιν δόρυ μακρον
665 ἐλκόμενον· τὸ μὲν οὔτις ἐπεφράσατ', οὐδ' ἐνόησεν,
μηροῦ ἐξερῦσαι δόρυ μείλιον, ὄφρ' ἐπιβαίῃ,
σπευδόντων· τοῖον γὰρ ἔχον πόνον ἀμφιέποντες.

Τληπόλεμον δ' ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
ἔξέφερον πολέμοιο· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
670 τλήμονα θυμὸν ἔχων· μαίμησε δὲ οἱ φίλον ἦτορ·
μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ἢ προτέρω Διὸς υἱὸν ἐριγδούποιο διώκοι,
ἢ ὄγε τῶν πλεόνων Λυκίων ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μόρσιμον ἦεν,

675 ἴφθιμον Διὸς υἱὸν ἀποκτάμεν ὄξεϊ χαλκῷ·
τῷ ῥα κατὰ πληθὺν Λυκίων τράπε θυμὸν Ἀθήνη.
ἐνθ' ὄγε Κοίρανον εἶλεν, Ἀλάστορά τε Χρομίον τε,
Ἀλκανδρόν θ' Ἀλιόν τε, Νοήμονά τε Πρύτανίν τε·
καὶ νύ κ' ἔτι πλέονας Λυκίων κτάνε δῖος Ὀδυσσεύς,

680 εἰ μὴ ἄρ' ὄξυν νόησε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ.
βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἴθροπι χαλκῷ,

δειμα φέρον Δαναοῖσι· χάρη δ' ἄρα οἱ προσιόντι
Σαρπηδῶν, Διὸς υἱός, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν·

Πριαμίδη, μὴ δὴ με ἔλωρ Δαναοῖσιν ἐάσης
κεῖσθαι, ἀλλ' ἐπάμνον! ἔπειτά με καὶ λίποι αἰῶν 685
ἐν πόλει ὑμετέρῃ· ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἔγωγε
νοστήσας οἰκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
εὐφρανέειν ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἱόν.

Ὡς φάτο· τὸν δ' οὔτι προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ,
ἀλλὰ παρήϊξεν, λελημένος, ὄφρα τάχιστα 690
ᾧσαιτ' Ἀργεῖους, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δίοι ἐταῖροι
εἶσαν ὑπ' αἰγίοχοιο Διὸς περικαλλεῖ φηγῶν·
ἐν δ' ἄρα οἱ μηροῦ δόρου μείλιον ᾧσε θύραζε
ἴφθιμος Πελάγων, ὃς οἱ φίλος ἦεν ἐταῖρος· 695
τὸν δ' ἔλιπε ψυχὴ, κατὰ δ' ὄφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς·
αὐτίς δ' ἀμπνύνθη, περὶ δὲ πνοιῇ Βορέαο
ζώγρει ἐπιπνεύουσα κακῶς κεικαφηότα θυμόν.

Ἀργεῖοι δ' ὑπ' Ἀρηῇ καὶ Ἐκτορι χαλκοκορυστῇ
οὔτε ποτὲ προτρέποντο μελαινάων ἐπὶ νηῶν, 700
οὔτε ποτ' ἀντεφέροντο μάχη, ἀλλ' αἰὲν ὀπίσσω
χάζονθ', ὡς ἐπύθοντο μετὰ Τρώεσσιν Ἀρηα.

Ἐνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξεν
Ἐκτωρ τε, Πριάμοιο πάϊς, καὶ χάλκεος Ἀρης;
Ἀντίθεον Τεύθραντ', ἐπὶ δὲ πλήξιππον Ὀρέστην, 705
Τρηχόν τ' αἰχμητὴν Αἰτώλιον, Οἰνόμαόν τε,
Οἰνοπίδην θ' Ἐλενον, καὶ Ὀρέσβιον αἰολομίττην,
ὅς ῥ' ἐν Ἰλῆ ναιέσκε, μέγα πλούτοιο μεμηλώς,
λίμνη κεκλιμένος Κηφισίδι· παρ δέ οἱ ἄλλοι
ναῖον Βοιωτοί, μάλα πίονα δῆμον ἔχοντες. 710

Τοὺς δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 Ἀργείους ὀλέκοντας ἐν κρατερῇ ὑσμίνῃ,
 ἀντίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἦ πόποι! αἰγίοχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη,
 715 ἦ ἢ ἄλιον τὸν μῦθον ὑπέστημεν Μενελάω,

Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι,
 εἰ οὕτω μαίνεσθαι ἐάσομεν οὐλον Ἄρηα.
 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.

Ἦς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη.
 720 ἦ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους

Ἥρη, πρέσβα θεά, θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνοιο·
 Ἥβη δ' ἄμφ' ὀχέεσσι θοῶς βάλε καμπύλα κύνια,
 χάλκεα, ὀκτάκνημα, σιδηρῶν ἄξονι ἄμφις.

τῶν ἦτοι χρυσῆ ἴνυς ἀφθιτος, ἀντάρ ὑπερθεν
 725 χάλκε' ἐπίσσωτρα προσαρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι·
 πλήμναι δ' ἀργύρου εἰσὶ περιδρομοὶ ἀμφοτέρωθεν·

δίφρος δὲ χρυσέοισι καὶ ἀργυρέοισιν ἱμάσιν
 ἐντέταται· δοιαὶ δὲ περιδρομοὶ ἄντηγές εἰσιν.
 τοῦ δ' ἐξ ἀργύρεος ἑνμὸς πέλεν· ἀντάρ ἐπ' ἄκρω

730 δῆσε χρύσειον καλὸν ζυγόν, ἐν δὲ λέπαθνα
 κάλ' ἔβαλε, χρούσει· ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν Ἥρη
 ἵππους ὠκύποδας, μεμανῦ ἔριδος καὶ αὐτῆς.

Ἀντάρ Ἀθηναίη, κόρη Διὸς αἰγίοχοιο,
 πέπλον μὲν κατέχευεν ἐάνον πατρὸς ἐπ' οὐδει,
 735 ποικίλον, ὃν ἢ αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν·
 ἦ δὲ χιτῶν ἐνδύσα Διὸς νεφεληγερέταο,
 τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
 δεινήν, ἣν πέρι μὲν πάντη φόβος ἐστεφάνωται·

ἐν δ' Ἐρις, ἐν δ' Ἀλκή, ἐν δὲ κρυόεσσα Ἰωκή· 740

ἐν δέ τε Γοργεῖη κεφαλῇ, δεινοῖο πελώρου,
δεινή τε σμερδνή τε, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.

κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κνέην θέτο τετραφάληρον,
χρυσεῖην, ἑκατὸν πολλῶν προλέσσ' ἀραρυῖαν.

ἔς δ' ὄχεα φλόγεα ποσὶ βήσεται· λάζετο δ' ἔγχος 745

βριθύν, μέγα, στιβαρόν, τῶ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
ἠρώων, τοῖσιντε κοτέσσεται ὄβριμοπάτρη.

Ἥρη δὲ μάστιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους·

αὐτόματα δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἄς ἔχον Ἔθραι,

τῆς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανόσ Οὐλύμπιός τε, 750

ἡμὲν ἀνακλῖναι πνικινὸν νέφος, ἠδ' ἐπιθεῖναι.

τῇ ῥα δι' αὐτάων κεντρογηκεῖας ἔχον ἵππους·

εὖρον δὲ Κρονίωνα θεῶν ἄτερ ἡμενον ἄλλων,

ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμπιοιο.

ἔνθ' ἵππους στήσασα θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 755

Ζῆν' ὑπάτον Κρονίδην ἐξείρετο καὶ προσέειπεν·

Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίξῃ Ἄρει τάδε καρτερὰ ἔργα,

ὄσσάτιόν τε καὶ οἶον ἀπώλεσε λαὸν Ἀχαιῶν

μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον; ἐμοὶ δ' ὄχος· οἱ δὲ ἔκηλοι

τέρπονται Κύπρις τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων, 760

ἄφρονα τοῦτον ἀνέντες, ὃς οὔτινα οἶδε θέμιστα.

Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τί μοι κεχολώσεται, αἶ' κεν Ἄρηα

λυγρῶς πεπληγυῖα μάχης ἐξ ἀποδίωμαι;

Τῆν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

ἄγρει μάν οἱ ἔπορσον Ἀθηναίην ἀγελείην, 765

ἢ ἔ μάλιστ' εἶωθε κακῆς ὀδύνησι πελάζειν.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·

μάστιξεν δ' ἵππους· τῶ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην

- μεσσηγύς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἄστερόεντος.
 770 ὅσπον δ' ἠεροειδὲς ἀνήρ ἴδεν ὄφθαλμοῖσιν,
 ἤμενος ἐν σκοπιῇ, λεύσσων ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
 τόσπον ἐπιθρώσκουσι θεῶν ὑψηχέες ἵπποι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Τροίην ἴξον, ποταμῶ τε ρέοντε,
 ἦχι ροᾶς Σιμόεις συμβάλλετον ἠδὲ Σκάμανδρος,
 775 ἐνθ' ἵππους ἔστησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 λύσασ' ἐξ ὀχέων· περὶ δ' ἠέρα πουλὴν ἔχευεν·
 τοῖσιν δ' ἀμβροσίην Σιμόεις ἀνέτειλε νέμεσθαι.
 Αἶ δὲ βράτην, τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι,
 ἀνδράσιν Ἀργείοισιν ἀλεξέμεναι μεμανῦται.
 780 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον, ὅθι πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
 ἔστασαν, ἀμφὶ βίην Διομήδεος ἵπποδάμοιο
 εἰλόμενοι, λείουσιν ἐοικότες ὠμοφάγοισιν,
 ἢ συσὶ κάπροισιν, τῶντε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν·
 ἐνθα σταῖσ' ἠῦσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 785 Στέντορι εἰσαμένη μεγαλήτορι, χαλκεοφώνῳ,
 ὅς τόσον αὐδῆσασχ', ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα·
 Αἰδῶς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγητοί!
 ὄφρα μὲν ἐς πόλεμον πωλέσκετο δῖος Ἀχιλλεύς,
 οὐδέποτε Τρῶες πρό πυλάων Δαρδανιάων
 790 οἴχνεσκον· κείνον γὰρ ἐδείδισαν ὄβριμον ἔγχος·
 νῦν δὲ ἐκάς πόλιος κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχονται.
 Ὡς εἰποῦσ' ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 Τυδείδῃ δ' ἐπόρουσε θεὰ, γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 εὔρε δὲ τόνγε ἄνακτα παρ' ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
 795 ἔλκος ἀναψύχοντα, τό μιν βάλε Πάνδαρος ἰῶ.
 ἰδρῶς γὰρ μιν ἔτειρεν ὑπὸ πλατέος τελαμῶνος
 ἀσπίδος εὐκύκλου· τῷ τείρετο, κάμνε δὲ χεῖρα·

ἄνδ' ἰσχων τελαμῶνα, κελαινεφές αἶμ' ἀπομόσγνυ.
ἵππειον δὲ θεὰ ζυγοῦ ἤματο, φώνησέν τε·

Ἦ ὀλίγον οἱ παῖδα εἰκότα γείνατο Τυδεύς· 800

Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν ἔην δέμας, ἀλλὰ μαχητής.
καί ῥ' ὅτε πέρ μιν ἐγὼ πολεμίζειν οὐκ εἴασκον,
οὐδ' ἐκπαιφάσσειν, ὅτε τ' ἤλυθε νόσφιν Ἀχαιῶν
ἄγγελος ἐς Θήβας, πολέας μετὰ Καδμείωνας·
δαίνυσθαί μιν ἄνωγον ἐνὶ μεγάροισιν ἔκηλον· 805

αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἔχων ὄν καρτερόν, ὡς τοπάρος περ,
κούρους Καδμείων προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνίκα.

[ῥηϊδίως· τοίη οἱ ἐγὼν ἐπιτάρξοσθός ἦα.]

σοὶ δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ παρὰ θεῶ' ἴσταμαι, ἠδὲ φυλάσσω,
καί σε προφρονέως κέλομαι Τρῶεσσι μάχεσθαι. 810

ἀλλὰ σευ ἢ κάματος πολυάϊξ γυνὴ δέδυκεν,
ἢ νύ σε που δέος ἴσχει ἀκήριον· οὐ σύγ' ἔπειτα
Τυδεὸς ἔκγονός ἐσσι δαΐφρονος Οἰνεΐδαο.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερός Διομήδης·
γιγνώσκω σε, θεά, θυγάτηρ Διὸς αἰγιόχοιο· 815

τῷ τοι προφρονέως ἐρέω ἔπος, οὐδ' ἐπικεύσω.

οὔτε τί με δέος ἴσχει ἀκήριον, οὔτε τις ὄκνος·

ἀλλ' ἔτι σῶν μέμνημαι ἐφετμέων, ἃς ἐπέτειλας.

οὐ μ' εἰας μακάρεσσι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι

τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη 820

ἔλθῃσ' ἐς πόλεμον, τήνγ' οὐτάμεν ὀξεῖ χαλκῷ.

τοῦνεκα νῦν αὐτός τ' ἀναχάζομαι, ἠδὲ καὶ ἄλλους

Ἀργείους ἐκέλευσα ἀλήμεναι ἐνθάδε πάντας·

γιγνώσκω γὰρ Ἀρηα μάχην ἀνὰ κοιρανέοντα.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη· 825

Τυδεΐδη Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,

- μήτε σύγ' Ἄρηα τόγε δειδιδι, μήτε τιν' ἄλλον
 ἀθανάτων· τοίη τοι ἐγὼν ἐπιτάροθός εἰμι.
 ἀλλ' ἄγ', ἐπ' Ἄρηι πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους·
 830 τύπον δὲ σχεδίην, μηδ' ἄζεο θοῦρον Ἄρηα
 τοῦτον μαινόμενον, τυκτὸν κακόν, ἄλλοπρόσαλλον·
 ὅς πρώην μὲν ἐμοί τε καὶ Ἥρη στευτ' ἀγορευῶν
 Τρωσὶ μαχήσεσθαι, ἀτὰρ Ἀργείοισιν ἀρήξειν·
 νῦν δὲ μετὰ Τρώεσσιν ὁμιλεῖ, τῶν δὲ λέλασται.
 835 Ὡς φαμένη, Σθένελον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμαῖζε,
 χειρὶ πάλιν ἐρύσασ'· ὁ δ' ἄρ' ἐμμαπέως ἀπόρουσεν.
 ἦ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε παραὶ Διομήδεα δῖον
 ἐμμεμανῦια θεά· μέγα δ' ἔβραχε φήγινος ἄξων
 βριθοσύνη· δεινὴν γὰρ ἄγεν θεὸν ἄνδρα τ' ἄριστον.
 840 λάζετο δὲ μάστιγα καὶ ἠγία Παλλὰς Ἀθήνη·
 ἀντίκ' ἐπ' Ἄρηι πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους.
 ἦτοι ὁ μὲν Περίφραντα πελώριον ἐξενάριζεν,
 Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστον, Ὀχησίου ἀγλαὸν υἱόν·
 τὸν μὲν Ἄρης ἐνάριζε μισαιφόνος· ἀτὰρ Ἀθήνη
 845 δῦν' Αἶδος κινέην, μή μιν ἴδοι ὄβριμος Ἄρης.
 Ὡς δὲ ἶδε βροτολοιγὸς Ἄρης Διομήδεα δῖον,
 ἦτοι ὁ μὲν Περίφραντα πελώριον αὐτόθ' ἔασεν
 κεῖσθαι, ὅθι πρῶτον κτείνων ἐξαίνυτο θυμόν·
 ἀτὰρ ὁ βῆ ὅ' ἰθὺς Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
 850 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 πρόσθεν Ἄρης ὠρέξαθ' ὑπὲρ ζυγὸν ἠγία θ' ἵππων,
 ἔγχεϊ χαλκείῳ, μεμαῶς ἀπὸ θυμόν ἐλέσθαι·
 καὶ τόγε χειρὶ λαβοῦσα θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη,
 ὥσεν ὑπ' ἐκ δίφροιο ἐτώσιον αἰχθῆναι.
 855 δεύτερος αὖθ' ὠρμάτο βοήν ἄγαθὸς Διομήδης

ἔγχεϊ χαλκείῳ· ἐπέρσεισε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
 νείατον ἐς κενεῶνα, ὅθι ζωννύσκετο μίτρον·
 τῇ ῥά μιν οὔτα τυχῶν, διὰ δὲ χροῖα καλὸν ἔδαμνεν·
 ἐκ δὲ δόρου σπάσεν αὐτίς. ὃ δ' ἔβραχε χάλκεος Ἀρης,
 ὅσπον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι 860
 ἄνδρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυνάγοντες Ἀρης.
 τοὺς δ' ἄρ' ὑπὸ τρόμος εἶλεν Ἀχαιοὺς τε Τρωῶάς τε,
 δείσαντας· τόσον ἔβραχ' Ἀρης ἄτος πολέμοιο.

Οἷη δ' ἐκ νεφέων ἐρεβεννὴ φαίνεται ἀήρ,
 καύματος ἐξ ἀνέμοιο δυσαέος ὀρνυμένοιο· 865
 τοῖος Τυδείδῃ Διομήδεϊ χάλκεος Ἀρης
 φαίνεθ', ὁμοῦ νεφέεσσιν ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν.
 καρπαλίμως δ' ἴκανε θεῶν ἔδος, αἰπὺν Ὀλυμπον·
 παρ δὲ Διὶ Κρονίῳνι καθέζετο, θυμὸν ἀχεύων,
 δεῖξεν δ' ἀμβροτον αἶμα, καταρῥέον ἐξ ὠτειλῆς, 870
 καὶ ὃ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίξῃ ὄρων τάδε καρτερά ἔργα·
 αἰεὶ τοι ῥίγιστα θεοὶ τετληότες εἰμὲν
 ἀλλήλων ἰότητι, χάριν ἄνδρεςσι φέροντες.
 σοὶ πάντες μαχόμεσθα· σὺ γὰρ τέκες ἄφρονα κούρη, 875
 οὐλομένην, ἣτ' αἰὲν ἀήσυλα ἔργα μέμηλεν.
 ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι θεοὶ εἰς ἔν Ὀλύμπῳ,
 σοὶ τ' ἐπιπείθονται, καὶ δεδμήμεσθα ἕκαστος·
 ταύτην δ' οὐτ' ἔπει προτιβάλλει, οὔτε τι ἔργῳ,
 ἀλλ' ἀνιεῖς, ἐπεὶ αὐτὸς ἐγείναο παῖδ' αἰδήλον· 880
 ἢ νῦν Τυδέος υἱὸν, ὑπέρθυμον Διομήδεα,
 μαργαίνειν ἀνέηκεν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῶ·
 αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος·

885 ἀλλά μ' ὑπήνεικαν ταχέες πόδες· ἦ τέ κε δηρὸν
αὐτοῦ πήματ' ἔπασχον ἐν αἰνῆσιν νεκάδεσσιν,
ἦ κε ζῶς ἀμενηνὸς ἔα χαλκοῖο τυπῆσιν.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη νεφεληγερέτα
Ζεὺς·

μήτι μοι, ἄλλοπρόσαλλε, παρεζόμενος μινύριζε·
890 ἔχθιστος δέ μοι ἔσσι θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη, πόλεμοί τε μάχαι τε·
μητρός τοι μένος ἔστιν ἀάσχετον, οὐκ ἐπιεικτόν,
Ἥρης· τὴν μὲν ἐγὼ σπουδῇ δάμνημ' ἐπέεσσιν.
τῷ σ' οἶω κείνης τάδε πάσχειν ἐννεσίησιν.

895 ἀλλ' οὐ μάν σ' ἔτι δηρὸν ἀνέξομαι ἄλγε' ἔχοντα·
ἐκ γὰρ ἐμεῦ γένος ἔσσι, ἐμοὶ δέ σε γείνατο μήτηρ.
εἰ δέ τευ ἐξ ἄλλου γε θεῶν γένεν ὦδ' αἰδήλος,
καὶ κεν δὴ πάλαι ἦσθα ἐνέστερος Οὐρανιαίωνων.

Ὡς φάτο, καὶ Παιήον' ἀνώγει ἰήσασθαι.

900 τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσων
ἠμέσατ'· οὐ μὲν γάρ τι κατάθνητός γ' ἐτέτυκτο.
ὥς δ' ὅτ' ὀπὸς γάλα λευκὸν ἐπειγόμενος συνέπηξεν,
ὑγρὸν ἔόν· μάλα δ' ὦκα περιστρέφεται κνκόωντι·
ὥς ἄρα καρπαλίμως ἰήσατο θοῦρον Ἄρηα.

905 τὸν δ' Ἥβη λοῦσεν, χαρίεντα δὲ εἶματα ἔσσειεν·
πὰρ δὲ Λὺ Κρονίωνι καθέζετο, κύδει γαίων.

Αἰ δ' αὖτις πρὸς δῶμα Διὸς μέγαλοιο νέοντο,
Ἥρη τ' Ἀργεῖη καὶ Ἀλαλκομενηῖς Ἀθήνη,
παύσασαι βροτολογὸν Ἄρην ἀνδροκτασιάων.

ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Ζ.

SUMMARIUM.

Troianorum acie in fugam inclinante, Helenus vates Hectorem hortatur, ut publicam obsecrationem Minervae in arce habendam indicat (1-101). Ergo is, celeriter restituto proelio, pergit in urbem: in eo proelio Diomedes et Glaucus, dux Lyciorum, ad certamen progressi, priusquam manus consererent, paterna inter se hospitia recordati, facta armorum permutatione, dextras iungunt (102-236). Hecuba et ceterae matronae, de Hectoris et procerum Troianorum consilio, pepulum in aedem Minervae inferunt, vota-que pro salute patriae nuncupant (237-311). Interim Hector domi desidentem Paridem obiurgando in aciem reducit (312-368); uxorem Andromachen, in aedibus suis frustra quaesitam, tandem urbe egrediens ad portam Scaeam una cum puero Astyanacte obviam habet, atque ultimum alloquitur (369-502). Mox fratrem in via armatus consequitur Paris (503-529).

I Δ I

Ἐκτορος

Τροίαν δ' αἶψα
πόλλ' ἄρ' ἔπειτα

ἀλλήλων ἰδόντων
μεσσηγύς Σμη

Αἶψα δὲ πρὸς
Τροίαν ἦλθε

ἄνδρα βαλόντων
εἰς Ἑκτοράν

τοῦ δ' ἔβαλε
ἐν δὲ μετὰ τῶν

αἰχμῶν χαλκῶν
Ἄχιλλος δ'

Τευθρανίδην
ἄρειος βίον

πίστες γὰρ
ἀλλ' αἰὲν ὄντις

πρῶτον ἐπα

I Δ I Α Δ Ο Σ Ζ.

Ἔκτορος καὶ Ἀνδρομάχης ὁμιλία.

Τρώων δ' οἰώθη καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή·
πολλὰ δ' ἄρ' ἔνθα καὶ ἔνθ' ἵθυσε μάχη πεδίοιο,
ἀλλήλων ἰθυνομένων χαλκήρεα δοῦρα,
μεσσηγὺς Σιμόεντος ἰδὲ Ξάνθοιο ῥοάων.

Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος, ἕρκος Ἀχαιῶν, 5
Τρώων ῥήξε φάλαγγα, φόως δ' ἐτάροισιν ἔθηκεν,
ἄνδρα βαλὼν, ὃς ἄριστος ἐνὶ Θρήκεσσι τέτυκτο,
υἷον Ἐϋσσώρου, Ἀκάμαντ' ἦν τε μέγαν τε.
τόν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἵπποδατείης,
ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὄστέον εἴσω 10
αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.

Ἄξυλον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
Τευθρανίδην, ὃς ἔναιεν εὐκτιμένη ἐν Ἀρίσβῃ,
ἄφρειὸς βιότιοι, φίλος δ' ἦν ἀνθρώποισιν· 15
πάντας γὰρ φιλέσκειν, ὁδῶ ἔπι οἰκία ναίων.
ἀλλὰ οἱ οὔτις τῶνγε τότε ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
πρόσθεν ὑπαντιάσας· ἀλλ' ἄμφω θυμὸν ἀπήύρα,

αὐτόν, καὶ θεράποντα Καλήσιον, ὅς ῥα τόθ' ἵππων
ἔσκεν ὑφηνίοχος· τῷ δ' ἄμφω γαῖαν ἐδύτην.

20 Δρῆσον δ' Εὐρύαλος καὶ Ὀφέλιον ἐξενάριξεν·
βῆ δὲ μετ' Αἴσηπον καὶ Πήδασον, οὓς ποτε Νύμφη
νηῖς Ἀβαρβαρή τέκ' ἀμύμονι Βουκολίῳ.

Βουκολίῳ δ' ἦν υἱὸς ἀγαθοῦ Λαομέδοντος,
πρεσβύτατος γενεῆ, σκότιον δὲ ἐ γείνατο μήτηρ·

25 ποιμαίνων δ' ἐπ' ὅεσσι μίγῃ φιλότῃ καὶ εὐνῇ,
ἣ δ' ὑποκυσσαμένη διδυμάονε γείνατο παῖδε·
καὶ μὲν τῶν ὑπέλυσε μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
Μηκιστηϊάδης, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.

Ἀστύαλον δ' ἄρ' ἔπεφνε μενεπτόλεμος Πολυποίτης·

30 Πιδύτην δ' Ὀδυσσεὺς Περκώσιον ἐξενάριξεν
ἔγχει χαλκείῳ· Τεῦκρος δ' Ἀρετάονα δίον.

Ἀντίλοχος δ' Ἀβληρον ἐνήρατο δουρὶ φαιινῷ
Νεστορίδης· Ἐλατον δὲ ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
ναῖε δὲ, Σατνιόεντος εὐρῶεΐταο παρ' ὄχθας,

35 Πήδασον αἰπεινήν· Φύλακον δ' ἔλε Λήϊτος ἥρωσ
φεύγοντ'· Εὐρύπυλος δὲ Μελάνθιον ἐξενάριξεν.

Ἀδρηστον δ' ἄρ' ἔπειτα βοήν ἀγαθὸς Μενέλαος
ζῶν ἔλ'· ἵππῳ γάρ οἱ ἀτυζομένῳ πεδίῳ,
ὅζῳ ἐνὶ βλαφθέντε μυρικίνῳ, ἀγκύλον ἄρμα

40 ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ, αὐτῷ μὲν ἐβήτην
πρὸς πόλιν, ἥπερ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέοντο·
αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη
πρηνῆς ἐν κονίῃσιν ἐπὶ στόμα· παρ δὲ οἱ ἔστη
Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος.

45 Ἀδρηστος δ' ἄρ' ἔπειτα λαβῶν ἐλλίσσετο γούνων·
Ζῶγρει, Ἀτρεὺς υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα.

πολλὰ δ' ἐν ἀφνειοῦ πατρὸς κειμήλια κείται,
 χαλκός τε χρυσός τε, πολύνκητός τε σίδηρος·
 τῶν κέν τοι χαρίσαιοτο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
 εἴ κεν ἐμὲ ζῶνόν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν. 50

Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρηνεν.
 καὶ δὴ μιν τάχ' ἔμελλε θοᾶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 δώσειν ὧ θεράποντι καταξέμεν· ἀλλ' Ἀγαμέμνων
 ἀντίος ἦλθε θεῶν, καὶ ὁμοκλήσας ἔπος ἠΐδα·

Ὡ πέπον, ὦ Μενέλαε, τίη δὲ σὺ κήδεαι αὐτως 55
 ἀνδρῶν; ἦ τοι ἄριστα πεποιήται κατὰ οἶκον
 πρὸς Τρώων· τῶν μήτις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον,
 χεῖράς θ' ἡμετέρας· μηδ' ὄντινα γαστέρι μήτηρ
 κοῦρον ἔοντα φέροι, μηδ' ὅς φύγοι· ἀλλ' ἅμα πάντες
 Ἴλιου ἐξαπολοίατ' ἀκήδεστοι καὶ ἄφαντοι. 60

Ὡς εἰπὼν ἔτρεψεν ἀδελφειοῦ φρένας ἦρωες,
 αἴσιμα παρειπῶν. ὃ δ' ἀπὸ ἔθεν ὥσατο χειρὶ
 ἦρώ' Ἀδρηστον· τὸν δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
 οὔτα κατὰ λαπάρην· ὃ δ' ἀνετράπετ'· Ἀτρεΐδης δὲ
 λάξ ἐν στήθεσι βᾶς, ἐξέσπασε μείλινον ἔγχος. 65

Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἐκέλετο, μακρὸν αὖσας·
 Ὡ φίλοι, ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρης,
 μήτις νῦν ἐνάρων ἐπιβαλλόμενος μετόπισθεν
 μιμνέτω, ὥς κεν πλεῖστα φέρων ἐπὶ νῆας ἵκηται·
 ἀλλ' ἀνδρας κτείνωμεν· ἔπειτα δὲ καὶ τὰ ἐκηλοι 70
 νεκροὺς ἅμ πεδίον συλήσετε τεθνηῶτας.

Ὡς εἰπὼν ὠτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 ἔνθα κεν αὖτε Τρῶες Ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 Ἴλιον εἰσανέβησαν, ἀναλκείησι δαμέντες,
 εἰ μὴ ἄρ' Αἰνεΐα τε καὶ Ἐκτορι εἶπε παραστάς 75

Πριαμίδης Ἐλενος, οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος·
 Αἰνεῖα τε καὶ Ἔκτορ· ἐπεὶ πόνος ὑμῖ μάλιστα
 Τρώων καὶ Δυκίων ἐγκέκλιται, οὐνεκ' ἄριστοι
 πᾶσαν ἐπ' ἰθὺν ἔστε μάχεσθαι· τε φρονέειν τε·
 80 στήτ' αὐτοῦ, καὶ λαὸν ἐρυνκάκετε πρὸ πυλάων,
 πάντη ἐποιοχόμενοι, πρὶν αὐτ' ἐν χερσὶ γυναικῶν
 φεύγοντας πεισέειν, δῆϊοισι δὲ χάριμα γενέσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κε φάλαγγας ἐποτρύνητον ἀπάσας,
 ἡμεῖς μὲν Δαναοῖσι μαχησόμεθ', αὐθι μένοντες,
 85 καὶ μάλα τειρόμενοί περ· ἀναγκαίη γὰρ ἐπέειπε·
 Ἔκτορ, ἀτὰρ σὺ πόλινδε μετέρχεο, εἰπέ δ' ἔπειτα
 μητέρι σῆ καὶ ἐμῇ· ἥ δὲ ξυνάγουσα γεραιᾶς
 νηὸν Ἀθηναίης γλανκώπιδος ἐν πόλει ἄκρη,
 οἷξασα κληῖδι θύρας ἱεροῖο δόμοιο,
 90 πέπλον, ὅς οἱ δοκέει χαριέστατος ἠδὲ μέγιστος
 εἶναι ἐνὶ μεγάρῳ, καὶ οἱ πολὺ φίλιατος αὐτῆι,
 θεῖναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠνκόμοιο·
 καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῶ,
 ἦρις, ἠκέστας, ἱερευσέμεν, αἶ κ' ἐλεήσῃ
 95 ἄστνυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα,
 αἶ κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχη Ἰλίου ἰσῆς,
 ἄγριον αἰχμητήν, κρατερόν μῆστωρα φόβοιο·
 ὃν δὴ ἐγὼ κάρτιστον Ἀχαιῶν φημὶ γενέσθαι.
 οὐδ' Ἀχιλλῆά ποθ' ὠδὲ γ' ἐδειδίμεν, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
 100 ὄνπερ φασὶ θεᾶς ἐξ ἔμμεναι· ἀλλ' ὅδε λίην
 μαίνεται, οὐδέ τις οἱ δύναται μένος ἰσοφαρίζειν.
 Ὡς ἔφαθ'· Ἔκτωρ δ' οὔτι κασιγνήτῳ ἀπίθησεν.
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμαῖζε·
 πᾶλλον δ' ὄξέα δοῦρα, κατὰ στρατὸν ὄχετο πάντη,

ὄτρυνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν. 105

οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν·

Ἀργεῖοι δ' ὑπεχώρησαν, λῆξαν δὲ φόνοιο·

φάν δέ τιν' ἀθανάτων ἐξ οὐρανοῦ ἀστερόεντος

Τρωσὶν ἀλεξήσοντα κατελθέμεν· ὡς ἐλέλιχθεν.

Ἐκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέλετο, μακρὸν ἄυσας· 110

Τρῶες ὑπέρθυμοι, τηλέκλητοὶ τ' ἐπίκουροι,

ἄνδρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,

ὄφρ' ἂν ἐγὼ βεῖω προτὶ Ἴλιον, ἠδὲ γέρουσιν

εἶπω βουλευτῆσι καὶ ἡμετέρης ἀλόχοισιν,

δαίμοσιν ἀρήσασθαι, ὑποσχέσθαι δ' ἑκατόμβας. 115

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἐκτωρ·

ἀμφὶ δέ μιν σφυρὰ τύπτε καὶ ἀνχένα δέρμα κελαιῶν,

ἄντυξ, ἢ πυμάτη θένε ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης. —

Γλαῦκος δ', Ἴππολόχοιο πάϊς, καὶ Τυδέος υἱὸς

ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι. 120

οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

τὸν πρότερος προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

Τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε, καταθνητῶν ἀνθρώπων;

οὐ μὲν γάρ ποτ' ὄπωπα μάχῃ ἐνὶ κυδianeίρῃ

τοπρὶν· ἀτὰρ μὲν νῦν γε πολὺ προβέβηκας ἀπάντων 125

σῶ θάρσει, ὅτ' ἐμὸν δολιχόσκιον ἔγχος ἔμεινας.

δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῶ μένει ἀντιόωσιν.

εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθας,

οὐκ ἂν ἔγωγε θεοῖσιν ἐπουρανόισι μαχοίμην.

οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντος υἱός, κρατερός Λυκόοργος, 130

δὴν ἦν, ὅς ῥα θεοῖσιν ἐπουρανόισιν ἔριζεν·

ὅς ποτε μαινομένοιο Διωνύσοιο τιθήνας

σεῦε κατ' ἠγάθειον Νυσηῖον· αἱ δ' ἅμα πᾶσαι

- θύσθ' ἀλαχαιμαὶ κατέχευαν, ὑπ' ἀνδροφόνοιο Λυκούργου
 135 θεινόμεναι βουπλήγι· Διώνυσος δὲ φοβηθεὶς
 δύσεθ' ἄλως κατὰ κῆμα· Θέτις δ' ὑπεδέξατο κόλπῳ
 δειδιότα· κρατερός γὰρ ἔχε τρόμος ἀνδρὸς ὁμοκλή.
 τῷ μὲν ἔπειτ' ὀδύσαντο θεοὶ ῥεῖα ζῶντες,
 καὶ μιν τυφλὸν ἔθηκε Κρόνου παῖς· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 140 ἦν, ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν.
 οὐδ' ἂν ἐγὼ μακάρεσσι θεοῖς ἐθέλομι μάχεσθαι.
 εἰ δέ τις ἔσσι βροτῶν, οἳ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσιν,
 ἄσπον ἴθ', ὡς κεν θᾶσπον ὀλέθρου πείραθ' ἴκηαι.
 Τὸν δ' αὖθ' Ἴππολόχοιο προσηΐδα φαίδιμος υἱός·
 145 Τυδείδη μεγάθυμε, τίη γενεὴν ἐρεεῖνεις;
 οἴη περ φύλλων γενεή, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν.
 φύλλα τὰ μὲν τ' ἄνεμος χαμάδις χέει, ἄλλα δέ θ' ὕλη
 τηλεθώσασα φύει· ἔαρος δ' ἐπιγίγνεται ὥρη·
 ὡς ἀνδρῶν γενεὴ ἡμὲν φύει, ἡδ' ἀπολήγει.
 150 εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι· ὄφρ' εὖ εἰδῆς
 ἡμετέραν γενεήν, πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασιν·
 ἔστι πόλις Ἐφύρη, μυχῷ Ἄργεος ἵπποβότοιο,
 ἔνθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν, ὁ κέρδιστος γένει ἀνδρῶν,
 Σίσυφος Αἰολίδης· ὁ δ' ἄρα Γλαῦκον τέκεθ' υἱόν·
 155 αὐτὰρ Γλαῦκος ἔτικτεν ἀμύμονα Βελλεροφόντην·
 τῷ δὲ θεοὶ κάλλος τε καὶ ἠγορέην ἐρατεινὴν
 ὤπασαν· αὐτὰρ οἱ Προΐτος κάκ' ἐμήσατο θυμῷ·
 ὅς θ' ἐκ δήμου ἔλασσεν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν
 Ἄργείων· Ζεὺς γὰρ οἱ ὑπὸ σιήπτρῳ ἐδάμασσεν.
 160 τῷ δὲ γυνὴ Προΐτου ἐπεμήνατο, δι' Ἄντεια,
 κρυπταδὴ φιλότητι μιγήμεναι· ἄλλα τὸν οὔτι
 πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέοντα, δαΐφρονα Βελλεροφόντην.

ἢ δὲ ψενσαμένη Προΐτον βασιλῆα προσηύδα·

Τεθναίης, ὦ Προΐτ', ἢ κάκτανε Βελλεροφόντην,
ὅς μ' ἔθελεν φιλότῃ μιγήμεναι, οὐκ ἔθελούσῃ. 165

Ὡς φάτο· τὸν δὲ ἀνακταχόλος λάβεν, οἷον ἀκουσεν·
κτεῖναι μὲν ἔ' ἀλέεινε, σεβάσσατο γὰρ τόγε θυμῷ,
πέμπε δέ μιν Λυκίηνδε, πόρην δ' ὄγε σήματα λυγρὰ,
χράσας ἐν πίνακι πτυκτῷ θυμοφθόρα πολλά·
δειξαι δ' ἠνώγειν ὦ πενθερῷ, ὄφρ' ἀπόλοιτο. 170

αὐτὰρ ὁ βῆ Λυκίηνδε θεῶν ὑπ' ἀμύμονι πομπῇ·
ἀλλ' ὅτε δὴ Λυκίην ἴξε, Ξάνθον τε ῥέοντα,
προφρονέως μιν τίεν ἀναξ Λυκίης εὐρείης.
ἐννήμαρ ξείνισσε, καὶ ἐννέα βοῦς ἰέρευσεν·
ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ ἐφάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως· 175

καὶ τότε μιν ἔρέεινε, καὶ ἦτε σῆμα ἰδέσθαι,
ὅ, τι ῥά οἱ γαμβροῖο πάρα Προΐτοιο φέροιτο.
αὐτὰρ ἐπειδὴ σῆμα κακὸν παρεδέξατο γαμβροῦ,
πρῶτον μὲν ῥα Χίμαιραν ἀμαιμακέτην ἐκέλευσεν
πεφνέμεν - ἢ δ' ἄρ' ἔην θεῖον γένος, οὐδ' ἀνθρώπων· 180

πρόσθε λέων, ὅπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα·
δεινὸν ἀποπνεύουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο -
καὶ τὴν μὲν κατέπεφνε, θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
δεύτερον αὖ Σολύμοισι μαχήσατο κυδαλίμοισιν·
καρτίστην δὴ τήνγε μάχην φάτο δύμεναι ἀνδρῶν· 185

τοιοῦτον αὖ κατέπεφνεν Ἀμαζόνας ἀντιανείρας.
τῷ δ' ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν δόλον ἄλλον ὕφαινεν·
κρίνας ἐκ Λυκίης εὐρείης φῶτας ἀρίστους,
εἶσε λόχον· τοὶ δ' οὔτι πάλιν οἰκόνδε νέοντο·
πάντος γὰρ κατέπεφνεν ἀμύμων Βελλεροφόντης. 190
ἀλλ' ὅτε δὴ γίγνωσκε θεοῦ γόνον ἦν ἔοντα,

- αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὄγε θυγατέρα ἦν·
 δῶκε δέ οἱ τιμῆς βασιληίδος ἡμῖσιν πάσης·
 καὶ μὲν οἱ Λύκοι τέμενος τάμον, ἔξοχον ἄλλων,
 195 καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμοιτο.
 ἦ δ' ἔτεκε τρία τέκνα δαΐφρονι Βελλεροφόντη,
 Ἴσανδρόν τε καὶ Ἴππόλοχον καὶ Λαοδάμειαν -
 Λαοδαμείῃ μὲν παρελέξατο μητίετα Ζεὺς·
 ἦ δ' ἔτεκε ἀντίθεον Σαρπηδόνα χαλκοκορυστήν -
 200 ἄλλ' ὅτε δὴ καὶ κεῖνος ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν,
 ἦτοι ὁ κάπ πεδίον τὸ Ἀλφειὸν οἶος ἀλάτο,
 ὃν θυμὸν κατέδων, πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων.
 Ἴσανδρον δέ οἱ υἷὸν Ἄρης ἄτος πολέμοιο
 μαρνάμενον Σολύμοισι κατέκτανε κυδαλίμοισιν·
 205 τὴν δὲ χολωσαμένη χρυσήνιος Ἄρτεμις ἔκτα.
 Ἴππόλοχος δέ μ' ἔτικτε, καὶ ἐκ τοῦ φημὶ γενέσθαι·
 πέμπτε δέ μ' ἐς Τροίην, καὶ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν,
 αἰὲν ἀριστεύειν, καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων,
 μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν, οἱ μὲγ' ἀριστοὶ
 210 ἐν τ' Ἐφύρῃ ἐγένοντο καὶ ἐν Λυκίῃ εὐρείῃ.
 ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι.
 Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης.
 ἔγχος μὲν κατέπηξεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
 αὐτὰρ ὁ μελιχίοισι προσηύδα ποιμένα λαῶν·
 215 Ἥ ῥά νύ μοι ξεῖνος πατρώϊός ἐσσι παλαιός·
 Οἶνεὺς γάρ ποτε δῖος ἀμύμονα Βελλεροφόντην
 ξεῖνισ' ἐνὶ μεγάροισιν, εἴκοσιν ἡματ' ἐρύξας·
 οἱ δὲ καὶ ἀλλήλοισι πόρον ξεινήϊα καλά.
 Οἶνεὺς μὲν ζωστήρα δίδου φοῖνικι φαινόν,
 220 Βελλεροφόντης δὲ χρύσειον δέπας ἀμφικύπελλον·

καί μιν ἐγὼ κατέλειπον ἰὼν ἐν δώμασ' ἐμοῖσιν.
 Τυδέα δ' οὐ μέμνημαι· ἐπεὶ μ' ἔτι τυτθὸν εἶοντα
 κάλλιψ', ὅτ' ἐν Θήβησιν ἀπώλετο λαὸς Ἀχαιῶν.
 τῶ νῦν σοὶ μὲν ἐγὼ ξεῖνος φίλος Ἀργεῖ μέσσω
 εἰμί, σὺ δ' ἐν Δυκίῃ, ὅτε κεν τῶν δῆμον ἴωμαι. 225
 ἔγχεα δ' ἀλλήλων ἀλεώμεθα καὶ δι' ὀμίλον.

πολλοὶ μὲν γὰρ ἐμοὶ Τρῶες κλειτοὶ τ' ἐπίκουροι,
 κτείνειν, ὃν κε θεὸς γε πόρη, καὶ ποσσὶ κικεῖω·
 πολλοὶ δ' αὖ σοὶ Ἀχαιοί, ἐναιωρέμεν, ὃν κε δύνηαι·
 τεύχεα δ' ἀλλήλοις ἐπαμείβομεν· ὄφρα καὶ οἶδε 230
 γνῶσιν, ὅτι ξεῖνοι πατρῴοι εὐχόμεθ' εἶναι.

Ὡς ἄρα φωνήσαντε, καθ' ἵππων αἶξαντε,
 χεῖράς τ' ἀλλήλων λαβέτην, καὶ πιστώσαντο.
 ἔνθ' αὖτε Γλαῦκῳ Κρονίδης φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
 ὃς πρὸς Τυδεΐδην Διομήδεα τεύχε' ἄμειβεν, 235
 χρύσεια χαλκείων, ἑκατόμβοι' ἐννεαβοίων. —

Ἐπιπῶ δ' ὡς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἴκανεν,
 ἄμφ' ἄρα μιν Τρώων ἄλοχοι θεὸν ἦδὲ θύγατρος,
 εἰρόμεναι παῖδάς τε, κασιγνήτους τε ἕτας τε,
 καὶ πόσιος· ὃ δ' ἔπειτα θεοῖς εὐχεσθαι ἀνώγει 240
 πάσας ἐξεῖης· πολλῆσι δὲ κήδε' ἐφῆπτο.

Ἄλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο δόμον περικαλλέ' ἴκανεν,
 ξεστῆς αἰθούρησι τετυγμένον - αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
 πεντήκοντ' ἔνεσαν θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
 πλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι· ἔνθα δὲ παῖδες 245
 κοιμῶντο Πριάμοιο παρὰ μνηστῆς ἀλόχοισιν.
 κουράων δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἔνδοθεν αὐλῆς
 δώδεκ' ἔσαν τέγχοι θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
 πλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι· ἔνθα δὲ γαμβροὶ

- 250 κοιμῶντο Πριάμοιο παρ' αἰδοίης ἀλόχοισιν -
 ἔνθα οἱ ἠπιόδωρος ἐναντίη ἤλυθε μήτηρ,
 Λαοδίκην ἐσάγουσα, θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην·
 ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 Τέκνον, τίπτε λιπῶν πόλεμον θρασὺν εἰλήλουθας;
 255 ἢ μάλα δὴ τείρουσι δυσώνυμοι νῆες Ἀχαιῶν,
 μαρνάμενοι περὶ ἄστν· σὲ δ' ἐνθάδε θυμὸς ἀνῆκεν
 ἐλθόντ', ἐξ ἄκρης πόλιος Διὶ χεῖρας ἀνασχεῖν.
 ἀλλὰ μὲν, ὄφρα κέ τοι μελιθεῖα οἶνον ἐνείκω,
 ὡς σπείσης Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν
 260 πρῶτον· ἔπειτα δέ κ' αὐτὸς ὀνήσσει, αἶ κε πίησθα.
 ἀνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μένος μέγα οἶνος ἀέξει·
 ὡς τὴν κέκμηκας, ἀμύνων σοῖσιν ἔτησιν.
 Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 μή μοι οἶνον ἀείρε μελίφρονα, πότνια μήτηρ,
 265 μή μ' ἀπογυιώσης, μένεος δ' ἀλκῆς τε λάθωμαι.
 χερσὶ δ' ἀνίπτοισιν Διὶ λείβειν αἶθοπα οἶνον
 ἄζομαι· οὐδέ πη ἔστι, κελαινεφεῖ Κρονίωνι
 αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον εὐχετάασθαι.
 ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελείης
 270 ἔρχεο σὺν θυέεσσιν, ἀολλίσσασα γεραιάς·
 πέπλον δ', ὅστις τοι χαριέστατος ἠδὲ μέγιστος
 ἔστιν ἐνὶ μεγάρῳ, καὶ τοι πολὺ φίλτατος ἀντὶ, τῶν
 τὸν θεὸς Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠῦκόμοιο,
 καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῶ,
 275 ἦρις, ἠμέστας, ἱερευσέμεν, αἶ κ' ἐλεήσῃ
 ἄστν τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα,
 αἶ κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχη Ἴλιον ἰσῆς,
 ἄγριον αἰχμητῆρ, κρατερόν μῆστωρα φόβοιο.

ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελεύεις
 ἔρχευ· ἐγὼ δὲ Πάριον μετελεύσομαι, ὄφρα καλέσσω, 280
 αἶψ' ἢ ἐθέλησ' εἰπόντος ἀκουέμεν· ὡς κέ οἱ αὖθι
 γαῖα χάνοι! μέγα γάρ μιν Ὀλύμπιος ἔτρεφε πῆμα
 Τρωσὶ τε καὶ Πριάμῳ μεγαλήτορι, τοῖό τε παισίν.
 εἰ κεῖνόν γε ἴδοιμι κατελθόντ' Ἄϊδος εἴσω,
 φαίην κε φρέν' ἀτέρπου ὀϊζύος ἐκλελαθέσθαι. 285

Ὡς ἔφαθ'· ἡ δὲ μολοῦσα ποτὶ μέγαρ', ἀμφιπόλοισιν
 κέκλειτο· ταὶ δ' ἄρ' ἀόλλισσαν κατὰ ἄστυ γεραιάς.
 αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον κατεβήσατο κηῶεντα,
 ἐνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, ἔργα γυναικῶν
 Σιδονίων, τὰς αὐτὸς Ἀλέξανδρος Θεοειδῆς 290
 ἤγαγε Σιδονίηθεν, ἐπιπλῶς εὐρέα πόντον,
 τὴν ὁδόν, ἣν Ἑλένην περ ἀνήγαγεν εὐπατέρειαν.
 τῶν ἐν' ἀειραμένη Ἑκάβη φέρε δῶρον Ἀθήνη,
 ὃς κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν ἠδὲ μέγιστος,
 ἀστήρ δ' ὡς ἀπέλαμπεν· ἔκειτο δὲ νεῖατος ἄλλων. 295
 βῆ δ' ἴεναι, πολλὰ δὲ μετεσσεύοντο γεραιαί.

Αἶ δ' ὅτε νηὸν ἴκενον Ἀθήνης ἐν πόλει ἄκη,
 τῆσι θύρας ᾤϊξε Θεανῶ καλλιπάρης,
 Κισσηῆς, ἄλοχος Ἀντήνορος ἵπποδάμοιο·
 τὴν γὰρ Τρῶες ἔθνησαν Ἀθηναίης ἰέρειαν. 300
 αἶ δ' ὀλολυγῆ πᾶσαι Ἀθήνη χεῖρας ἀνέσχον.
 ἡ δ' ἄρα πέπλον ἐλοῦσα Θεανῶ καλλιπάρης,
 θῆκεν Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠῦκόμοιο·
 εὐχομένη δ' ἠρᾶτο Διὸς κούρη μέγαλοιο·

Πότνι Ἀθηναίη, ἐρυσίπτολι, δία θεάων, 305
 ἄξον δὴ ἔγχος Διομήδεος, ἠδὲ καὶ αὐτὸν
 πρηγέα δὸς πεσέειν Σκαιοῶν προπάροιθε πηλῶων·

- ὄφρα τοι αὐτίκα νῦν δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῶ,
 ἦνις, ἠκέστας, ἱερεύσομεν, αἴ κ' ἐλεήσης
 310 ἄστυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα.
 Ὡς ἔφατ' εὐχομένη· ἀνένευε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη.
 ὥς αἰ μὲν ὅ' εὐχοντο Διὸς κούρη μέγαλοιο·
 Ἐκτωρ δὲ πρὸς δῶματ' Ἀλεξάνδροιο βεβήκει
 καλά, τὰ ὅ' αὐτὸς ἔτευξε σὺν ἀνδράσιν, οἱ τότε ἄριστοι
 315 ἦσαν ἐνὶ Τροίῃ ἐριβώλακι τέκτονες ἄνδρες·
 οἱ οἱ ἐποίησαν θάλαμον καὶ δῶμα καὶ αὐλήν,
 ἐγγύθι τε Πριάμοιο καὶ Ἐκτορος, ἐν πόλει ἄκρῃ.
 ἔνθ' Ἐκτωρ εἰσῆλθε Διὶ φίλος· ἐν δ' ἄρα χειρὶ
 ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυν· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
 320 αἰχμὴ χαλκείῃ, περὶ δὲ χρύσεος θῆε πόρκης.
 τὸν δ' εὖρ' ἐν θαλάμῳ περικαλλέα τεύχε' ἔποντα,
 ἀσπίδα καὶ θώρηκα καὶ ἀγκύλα τόξ' ἀφόωντα·
 Ἀργεῖη δ' Ἑλένη μετ' ἄρα δμῶησι γυναιξίν
 ἦστο, καὶ ἀμφιπόλοισι περικλυτὰ ἔργα κέλευεν.
 325 τὸν δ' Ἐκτωρ νεῖκεσεν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσιν·
 Δαιμόνι', οὐ μὲν καλά χόλον τόνδ' ἐνθεο θυμῶ.
 λαοὶ μὲν φθινύθουσι, περὶ πτόλιν αἰπύ τε τεῖχος
 μαρναμένοι· σέο δ' εἵνεκ' αὐτὴ τε πτόλεμός τε
 ἄστυ τόδ' ἀμφιδέδηε· σὺ δ' ἂν μαχέσαιο καὶ ἄλλῳ,
 330 εἴ τινα πον μεθιέντα ἴδοις στυγεροῦ πολέμοιο.
 ἀλλ' ἄνα, μὴ τάχα ἄστυ πυρὸς δηϊοιο θέρηται.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
 Ἐκτορ· ἐπεὶ με κατ' αἴσαν ἐνεΐκεσας, οὐδ' ὑπὲρ αἴσαν,
 τοῦνεκά τοι ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο, καὶ μευ ἄκουσον.
 335 οὔτοι ἐγὼ Τρώων τόσσον χόλω, οὐδὲ νεμέσσει,
 ἤμην ἐν θαλάμῳ, ἔθελον δ' ἄχει προτραπέσθαι.

νῦν δέ με παρειποῦσ' ἄλοχος μαλακοῖς ἐπέεσσιν,
 ὠρησθ' ἐς πόλεμον· δοκέει δέ μοι ὧδε καὶ αὐτῷ
 λῶϊον ἔσσεσθαι· νίκη δ' ἐπαμείβεται ἄνδρας.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, Ἀρήϊα τεύχεα δύο· 340
 ἢ ἴθ', ἐγὼ δὲ μέτειμι· κινήσεσθαι δέ σ' οἴω.

Ὡς φάτο· τὸν δ' οὔτι προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ.
 τὸν δ' Ἑλένη μύθοισι προσηΐδα μελιχίοισιν·

Δᾶερ ἐμεῖο, κυνὸς κακομηχάνου, ὀκρουέσσης,
 ὡς μ' ὄφελ' ἤματι τῷ, ὅτε με πρῶτον τέκε μήτηρ, 345
 οἴχεσθαι προφέρουσα κακῇ ἀνέμοιο θύελλα
 εἰς ὄρος, ἢ εἰς κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης·
 ἔνθα με κῦμ' ἀπόερσε, πάρος τάδε ἔργα γενέσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάδε γ' ὧδε θεοὶ κακὰ τεκμήραντο,
 ἀνδρὸς ἔπειτ' ὠφελλον ἀμείνωνος εἶναι ἄκοιτις, 350
 ὃς ἤδη νέμεσιν τε καὶ αἴσχεα πόλλ' ἀνθρώπων.

τούτῳ δ' οὔτ' ἄρ' νῦν φρένες ἔμπεδοι, οὔτ' ἄθ' ὀπίσσω
 ἔσσονται· τῷ καὶ μιν ἐπαυρήσεσθαι οἴω.
 ἀλλ' ἄγε νῦν εἰσελθε, καὶ ἔξεο τῷδ' ἐπὶ δίφρῳ,
 δᾶερ, ἐπεὶ σε μάλιστα πόνος φρένας ἀμφιβέβηκεν 355
 εἴνεκ' ἐμεῖο κυνὸς καὶ Ἀλεξάνδρου ἐνεκ' αἴτης·
 οἷσιν ἐπὶ Ζεὺς θῆκε κακὸν μόρον, ὡς καὶ ὀπίσσω
 ἀνθρώποισι πελώμεθ' ἀοίδιμοι ἔσσομένοισιν.

Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ·
 μή με κάθις, Ἑλένη, φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσεις. 360
 ἤδη γάρ μοι θυμὸς ἐπέσσυται, ὄφρ' ἐπαμύνω
 Τρῶεσσ', οἱ μὲγ' ἐμεῖο ποθὴν ἀπεόντος ἔχουσιν·
 ἀλλὰ σὺγ' ὄρνυθι τοῦτον, ἐπειγέσθω δὲ καὶ αὐτός,
 ὡς κεν ἔμ' ἔντοσθεν πόλιος καταμάσῃ ἔοντα.
 καὶ γὰρ ἐγὼν οἰκόνδ' ἐσελεύσομαι, ὄφρα ἴδωμαι 365

οἰκῆας ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἷόν.
 οὐ γάρ τ' οἶδ', εἰ ἔτι σφιν ὑπότροπος ἴξομαι αὐτίς,
 ἢ ἤδη μ' ὑπὸ χερσὶ θεοῖ δαμόωσιν Ἀχαιῶν.

- Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἔκτωρ.
 370 αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμους εὐναιετάοντας,
 οὐδ' εὖθ' Ἀνδρομάχην λευκώλενον ἐν μεγάροισιν·
 ἀλλ' ἤγε ξὺν παιδὶ καὶ ἀμφιπόλῳ εὐπέπλῳ
 πύργῳ ἐφεστήκει γοόωσά τε μυρομένη τε.
 Ἔκτωρ δ' ὡς οὐκ ἔνδον ἀμύμονα τέτμεν ἄκοιτιν,
 375 ἔστη ἐπ' οὐδὸν ἰών, μετὰ δὲ δμωῆσιν ἔειπεν·
 Εἰ δ', ἄγε μοι, δμωαί, νημερτέα μυθήσασθε·
 πῆ ἔβη Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἐκ μεγάροιο;
 ἢ ἐ πη ἐς γαλόων, ἢ εἰνατέρων εὐπέπλων,
 ἢ ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι
 380 Τρῳαὶ εὐπλόκαμον δεινὴν θεὸν ἰλάσκονται;
 Τὸν δ' αὐτ' ὀτρυνή ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Ἔκτορ, ἐπεὶ μάλ' ἀνωγας ἀληθέα μυθήσασθαι·
 οὔτε πη ἐς γαλόων, οὔτ' εἰνατέρων εὐπέπλων,
 οὔτ' ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι
 385 Τρῳαὶ εὐπλόκαμον δεινὴν θεὸν ἰλάσκονται·
 ἀλλ' ἐπὶ πύργον ἔβη μέγαν Ἴλιου, οὐνεκ' ἄκουσεν
 τεύρεσθαι Τρῳᾶς, μέγα δὲ κράτος εἶναι Ἀχαιῶν.
 ἢ μὲν δὴ πρὸς τεῖχος ἐπειγομένη ἀφικάνει,
 μαινομένη εἰκνῖα· φέρε δ' ἅμα παῖδα τιθήνη.
 390 Ἡ ῥα γυνὴ ταμίη· ὁ δ' ἀπέσσυτο δώματος Ἔκτωρ,
 τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὐτίς, ἐνκτιμένας κατ' ἀγυίας.
 εὔτε πύλας ἵκανε, διερχόμενος μέγα ἄστυ,
 Σκαιᾶς - τῆ γὰρ ἔμελλε διεξίμεναι πεδίονδε -
 ἔνθ' ἄλοχος πολύδωρος ἐναντίη ἦλθε θεούσα,

Ἀνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος, 395

Ἡετίων, ὃς ἔναιεν ὑπὸ Πλάκῃ ὑλήεσση,
 Θήβῃ Ὑποπλακίῃ, Κιλίκεσσ' ἀνδρεσσιν ἀνάσσω·
 τοῦπερ δὴ θυγάτηρ ἔχεθ' Ἐκτορι χαλκοκορυστῇ.
 ἢ οἱ ἔπειτ' ἦντησ', ἅμα δ' ἀμφίπολος κίεν αὐτῇ,
 παῖδ' ἐπὶ κόλπῳ ἔχουσ' ἀταλάφρονα, νήπιον αὐτῶς, 400

Ἐκτορίδην ἀγαπητόν, ἀλίγκιον ἀστέρι καλῷ·
 τόν ὃ' Ἐκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
 Ἀστυάνακτ'· οἷος γὰρ ἐρύετο Ἴλιον Ἐκτωρ.
 ἦτοι ὃ μὲν μείδησεν ἰδὼν ἐς παῖδα σιωπῇ·

Ἀνδρομάχη δέ οἱ ἀγχι παρίστατο δακρυχέουσα, 405
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

Δαιμόνιε, φθίσει σε τὸ σὸν μένος· οὐδ' ἑλκείρεις
 παῖδά τε νηπίαχον, καὶ ἔμ' ἀμμορον, ἢ τάχα χήρη
 σεῦ ἔσομαι· τάχα γὰρ σε κατακτανέουσιν Ἀχαιοί,
 πάντες ἐφορηθηέντες· ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἶη, 410

σεῦ ἀφαρμαριούση, χθόνα δύμεναι· οὐ γὰρ εἶ' ἄλλη
 ἔσται θαλπωρή, ἐπεὶ ἂν σύγῃ πότιμον ἐπίσπης,
 ἀλλ' ἄχε' - οὐδέ μοι ἔστι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ.
 ἦτοι γὰρ πατέρ' ἀμὸν ἀπέκτανε δῖος Ἀχιλλεύς,
 ἐκ δὲ πόλιν πέρσεν Κιλίκων εὐναιστίαωσαν, 415

Θήβην ὑψίπυλον· κατὰ δ' ἔκτανεν Ἡετίωνα,
 οὐδέ μιν ἐξενάριξε· σεβάσσατο γὰρ τότε θυμῷ·
 ἀλλ' ἄρα μιν κατέκχε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν,
 ἦδ' ἐπὶ σῆμ' ἔχεεν· περὶ δὲ πτελέας ἐφύτευσαν
 Νύμφαι ὄρεστιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο. 420

οἱ δέ μοι ἐπτὰ κασίγνητοι ἔσαν ἐν μεγάροισιν,
 οἱ μὲν πάντες ἰῶ κίον ἡματι Αἴδος εἴσω·
 πάντας γὰρ κατέπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,

- βουσὶν ἐπ' εἰλιπόδεσσι καὶ ἀργεννῆς οἴεσσιν.
 425 μητέρα δ', ἣ βασιλευεν ὑπὸ Πλάκῳ ὑλήεσση,
 τὴν ἐπεὶ ἄρ' δευρὸν ἤγαγ' ἄμ' ἄλλοισι κτεάτεσσιν,
 ἄψ' ὄγε τὴν ἀπέλυσε, λαβῶν ἀπερείσι' ἀποινα·
 πατρός δ' ἐν μεγάροισι βάλ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα.
 Ἐκτορ, ἀτὰρ σὺ μοὶ ἔσσι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ,
 430 ἠδὲ κασίγνητος, σὺ δέ μοι θαλερός παρακοίτης.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐλέαιρε, καὶ αὐτοῦ μίμν' ἐπὶ πύργῳ,
 μὴ παῖδ' ὄρφανικὸν θήης, χήρην τε γυναῖκα·
 λαὸν δὲ στήσον παρ' ἐρινεόν, ἔνθα μάλιστα
 ἀμβατός ἐστι πόλις, καὶ ἐπίδρομον ἔπλετο τεῖχος.
 435 τρεῖς γὰρ τῆγ' ἐλθόντες ἐπειρήσανθ' οἱ ἄριστοι,
 ἄμφ' Αἴαντε δύω καὶ ἀγακλυτὸν Ἰδομενῆα,
 ἠδ' ἄμφ' Ἀτρεΐδας καὶ Τυδέος ἀλκιμον υἱόν·
 ἢ πού τις σφιν ἐνίσπε θεοπροπίων εὖ εἰδώς,
 ἢ νυ καὶ αὐτῶν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.
 440 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἐκτορ·
 ἦ καὶ ἐμοὶ τάδε πάντα μέλει, γύναι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους,
 αἶ κε, κακὸς ὧς, νόσφιν ἀλυσκιάζω πολέμοιο·
 οὐδέ με θυμὸς ἀνώγεν, ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἐσθλὸς
 445 αἰεὶ, καὶ πρότοισι μετὰ Τρῶεσσι μάχεσθαι,
 ἀρνύμενος πατρός τε μέγα κλέος ἠδ' ἐμὸν αὐτοῦ.
 εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 ἔσσειται ἡμαρ, ὅτ' ἂν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρή,
 καὶ Πριάμοι καὶ λαὸς εὐμμελίῳ Πριάμοιο.
 450 ἀλλ' οὐ μοι Τρῶων τόσσον μέλει ἄλγος ὀπίσσω,
 οὔτ' ἀνιῆς Ἐκάβης, οὔτε Πριάμοιο ἀνακτος,
 οὔτε κασιγνήτων, οἳ κεν πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ

ἐν κονίησι πέσοιεν ὑπ' ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,
 ὅσσον σεί', ὅτε κέν τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 δακρυόεσσαν ἀγῆται, ἐλεύθερον ἤμαρ ἀπούρας· 455
 καί κεν ἐν Ἀργεῖ εἴουσα, πρὸς ἄλλης ἰστὸν ὑφαίνοις,
 καί κεν ὕδωρ φορέοις Μεσσηΐδος ἢ Ὑπερείης,
 πόλλ' ἀεκαζομένη, κρατερὴ δ' ἐπικείσεται ἀνάγκη·
 καί ποτέ τις εἶπησιν, ἰδὼν κατὰ δάκρυ χέουσαν·

Ἐκτορος ἦδε γυνή, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι 460
 Τρώων ἵπποδάμων, ὅτε Ἴλιον ἀμφεμάχοντο.
 ὡς ποτέ τις ἐρέει· σοὶ δ' αὖ νέον ἔσσειται ἄλγος
 χήτει τοιοῦδ' ἀνδρός, ἀμύνειν δούλιον ἤμαρ.
 ἀλλὰ με τεθνηῶτα χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει,
 πρὶν γ' εἴη σῆς τε βοῆς σου θ' ἐλκηθμοῖο πνυθῆσθαι. 465

Ὡς εἰπὼν οὗ παιδὸς ὀρέξατο φαίδιμος Ἐκτωρ.
 ἄψ δ' ὁ παῖς πρὸς κόλπον εὐζώνοιο τιθήνης
 ἐκλίνθη ἰάχων, πατρὸς φίλου ὄψιν ἀνυχθεῖς,
 ταρβήσας χαλκὸν τ' ἠδὲ λόφον ἵππιοχαίτην,
 δεινὸν ἀπ' ἀκροτάτης κόρυθος νεύοντα νοήσας· 470
 ἐκ δ' ἐγέλασσε πατὴρ τε φίλος καὶ πότνια μήτηρ.
 αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κόρυθ' εἴλετο φαίδιμος Ἐκτωρ,
 καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφανόωσαν·
 αὐτὰρ ὄγ' ὄν φίλον υἷὸν ἐπεὶ κύσε, πῆλὲ τε χερσίν,
 εἶπεν ἐπευξάμενος Δί τ' ἄλλοισιν τε θεοῖσιν· 475

Ζεῦ, ἄλλοι τε θεοί, δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι
 παῖδ' ἐμόν, ὡς καὶ ἐγὼ περ, ἀριπρεπέα Τρώεσσιν,
 ὣδε βίην τ' ἀγαθόν, καὶ Ἰλίου ἱφί ἀνάσσειν·
 καί ποτέ τις εἶπησι, πατρὸς δ' ὄγε πολλὸν ἀμείνων!
 ἐκ πολέμου ἀνιόντα· φέροι δ' ἔναρα βροτόεντα, 480
 κτείνας δῆϊον ἄνδρα, χαρεῖη δὲ φρένα μήτηρ.

Ὡς εἰπὼν ἀλόχοιο φίλης ἐν χερσὶν ἔθηκεν
παῖδ' ἑόν· ἦ δ' ἄρα μιν κηῶδει δέξατο κόλπῳ,
δακρυόεν γελάσασα. πόσις δ' ἐλέησε νοήσας,
485 χειρὶ τε μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

Δαιμονίη, μή μοί τι λίην ἀκαχίζεο θυμῷ!
οὐ γάρ τις μ' ὑπὲρ αἴσαν ἀνήρ Ἄϊδι προΐάψει·
μοῖραν δ' οὐτινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν,
οὐ κακόν, οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ἐπὴν ταπρῶτα γένηται.
490 ἀλλ' εἰς οἶκον ἰούσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε,
ἰστόν τ' ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
ἔργον ἐποίχεσθαι· πόλεμος δ' ἀνδρεσσι μελήσει,
πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τοὶ Ἴλιῳ ἐγγεγάσιν.

Ὡς ἄρα φωνήσας κόρυθ' εἵλετο φαίδιμος Ἔκτωρ
495 ἵππουριν· ἀλοχος δὲ φίλη οἰκόνδε βεβήκει
ἐντροπαλιζομένη, θαλερόν κατὰ δάκρυ χέουσα.
αἶψα δ' ἔπειθ' ἴκανε δόμους εὐναιετᾶοντας
Ἔκτορος ἀνδροφόνοιο· κηῆσατο δ' ἔνδοθι πολλὰς
ἀμφιπόλους, τῆσιν δὲ γόον πάσῃσιν ἐνώρσεν.
500 αἶ μὲν ἔτι ζῶν γόον Ἔκτορα ὦ ἐνὶ οἴκῳ·
οὐ γάρ μιν ἔτ' ἔφαντο ὑπότροπον ἐκ πολέμοιο
ἵξεσθαι, προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν.

Οὐδὲ Πάρις δήθυεν ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν·
ἀλλ' ὄγ', ἐπεὶ κατέδν κλυτὰ τεύχεα, ποικίλα χαλκῷ,
505 σεύατ' ἔπειτ' ἀνὰ ἄστνυ, ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς.
ὥς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ,
δεσμὸν ἀπορρήξας θείῃ πεδίοιο κροαίνων,
εἰωθώς λούεσθαι εὐρῶεϊος ποταμοῖο,
κνυδιόων· ὑποῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
510 ὠμοῖς αἴσσονται· ὃ δ' ἀγλαίῃφι πεποιθώς,

ὄμιφρα ἐ γοῦνα φέροι μετὰ τ' ἠΐθεα καὶ νομὸν ἵππων·
 ὡς υἱὸς Πριάμοιο Πάρις κατὰ Περγάμου ἄκρης
 τεύχεσι παμφαίνων, ὥστ' ἠλέκτωρ, ἐβεβήκει
 καγχαλόων, ταχέες δὲ πόδες φέρον· αἶψα δ' ἔπειτα
 Ἔκτορα δῖον ἔτετμεν ἀδελφεόν, εὖτ' ἄρ' ἔμελλεν 515
 στρέψασθ' ἐκ χώρης, ὅθι ἦ ὀάριζε γυναικί.
 τὸν πρότερος προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·

Ἥθεϊ', ἦ μάλα δὴ σε καὶ ἐσσύμενον κατερύκω,
 δηθύνων, οὐδ' ἦλθον ἐναίσιμον, ὡς ἐκέλευες.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κορυθαίολος
 Ἔκτωρ· 520

δαιμόνι', οὐκ ἂν τίς τοι ἀνὴρ, ὃς ἐναίσιμος εἴη,
 ἔργον ἀτιμήσειε μάχης, ἐπεὶ ἄλκιμός ἐσσι·
 ἀλλὰ ἐκὼν μεθιεῖς τε καὶ οὐκ ἐθέλεις· τὸ δ' ἐμον κῆρ
 ἀγνυται ἐν θυμῷ, ὅθ' ὑπὲρ σέθεν αἴσχ' ἀκούω
 πρὸς Τρώων, οἳ ἔχουσι πολὺν πόνον εἴνεκα σεῖο. 525
 ἀλλ' ἴομεν· τὰ δ' ὀπισθεν ἀρεσσόμεθ', αἳ κέ ποθι Ζεὺς
 δώη, ἐπουρανίοισι θεοῖς αἰειγενέτησιν
 κρητῆρα στήσασθαι ἐλεύθερον ἐν μεγάροισιν,
 ἐκ Τροίης ἐλάσαντας ἐνκνήμιδας Ἀχαιοῦς.

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in several paragraphs and includes some faint numbers or page markers such as 310, 315, and 320.

I A

Ι Α Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Η.

SUMMARIUM.

Achivos, aequis adhuc seu prosperis armis certantes, urgent Hector et Paris, in proelium reversi (1-16): quod ut tandem dirimatur, de Minervae et Apollinis consilio, Helenique saasu, fortissimus quisque ab Hectore ad pugnam singularem provocatur (17-91). Menelaum, qui se alacrem ostendit, ceteris cunctantibus, deterret Agamemno (92-122); mox, a Nestore instigati, surgunt ad dimicandum novem heroës, ex quibus sortis eventus designat Aiacem Telamonium (123-205). Congrediuntur Hector et Ajax, acriterque depugnant, donec sub noctem, viribus pares, datis invicem muneribus, discedunt (206-312). In epulis publicis Nestor censet corpora caesorum sepelienda et castra munienda: in Troianorum concione Antenori, pacis et Helenae cum opibus restituendae auctori, respondet Paris, nihil se praeter opes, sed eas propriis adiectis, redditurum (313-364). Illud responsum altero die Priamus ad Achivos perferri, atque, ut Troianorum quoque corpora crementur, inducias iniri iubet (365-420). Post haec sepulturam curant utriusque suorum, simul Achivi navalia sua muro fossaque cingunt; quae opera Neptunus inter deos non sine indignatione miratur (421-464). Coenam nox sequitur minax tonitribus (465-482).

Ι Δ Ι Α Δ Ο Σ Η.

Εκτορος καὶ Αἴαντος μονομαχία.
Νεκρῶν ἀναίρεσις.

Ὡς εἰπὼν πυλέων ἐξέσσυτο φαίδιμος Ἔκτωρ·
τῷ δ' ἄμ' Ἀλέξανδρος κί' ἀδελφεός· ἐν δ' ἄρα θυμῷ
ἰσχυρότεροι μέμασαν πολεμίζειν ἢ δὲ μάχεσθαι.
ὣς δὲ θεὸς ναύτησιν ἐλδομένοισιν ἔδωκεν
οὔρον, ἐπὴν κεκάμωσιν εὐξέστης ἐλάτῃσιν 5
πόντον ἐλαύνοντες, καμάτῳ δ' ὑπὸ γυνῆα λέλνται·
ὣς ἄρα τῷ Τρώεσσιν ἐλδομένοισι φανήτην.
Ἐνθ' ἐλέτην, ὃ μὲν υἱὸν Ἀρηιθόοιο ἀνακτος,
Ἄρη ναιετάοντα Μενέσθιον, ὃν κορυνήτης 10
γείνατ' Ἀρηιθόος καὶ Φιλομέδουσα βοῶπις·
Ἔκτωρ δ' Ἡιονῆα βάλ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι
αὐχέν' ὑπὸ στεφάνῃσιν ἐνχάλκου, λῦσε δὲ γυνῆα.
Γλαῦκος δ', Ἴππολόχοιο πάϊς, Δυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,
Ἰφίνοον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὕσμίνην,
Δεξιάδην, ἵππων ἐπιάλμενον ὠκείων, 15

ᾠμον· ὁ δ' ἐξ ἵππων χαμάδις πέσε, λύντο δὲ γυῖα.

Τοὺς δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη,
 Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
 βῆ ῥα κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων αἶξασα
 20 Ἴλιον εἰς ἱερόν. τῇ δ' ἀντίος ὄροντ' Ἀπόλλων,
 Περσάμου ἐκ κατιδῶν, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην·
 ἀλλήλοισι δὲ τῶγε συναντέσθην παρὰ φηγαῶ.
 τὴν πρότερος προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων·

Τίπτε σὺ δ' αὖ μεμαῦϊα, Διὸς θυγάτηρ μέγαλοιο,
 25 ἦλθες ἀπ' Οὐλύμποιο, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνήκει;
 ἦ ἵνα δὴ Δαναοῖσι μάχης ἑτεραλκέα νίκην
 δῶς; ἐπεὶ οὔτι Τρῶας ἀπολλυμένους ἐλεαίρεις.
 ἀλλ' εἴ μοι τι πίθοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἶη·
 νῦν μὲν παύσωμεν πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα

30 σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχήσονται, εἰσόκε τέκμωρ
 Ἰλίου εὐρωσιν· ἐπεὶ ὡς φίλον ἔπλετο θυμῶ
 ὑμῖν ἀθανάτησι, διαπραθέειν τόδε ἄστυ.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη·
 ᾧδ' ἔστω, Ἐκάεργε· τὰ γὰρ φρονέουσα καὶ αὐτῇ
 35 ἦλθον ἀπ' Οὐλύμποιο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς.
 ἀλλ' ἄγε, πῶς μέμονας πόλεμον καταπανσέμεν ἀνδρῶν;

Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων·
 Ἐκτορος ὄρωσμεν κρατερόν μένος ἵπποδάμοιο,
 ἦν τινά που Δαναῶν προκαλέσσειται, οἷόθεν οἶος
 40 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι,
 οἱ δέ κ' ἀγασσάμενοι χαλκοκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 οἷον ἐπόρσειαν πολεμίζειν Ἐκτορι δίῳ.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη.
 τῶν δ' Ἐλενος, Πριάμοιο φίλος παῖς, σύνθετο θυμῶ

βουλήν, ἣ ῥά θεοῖσιν ἐφήνδανε μητιόωσιν· 45
 στή δὲ παρ' Ἐκτορῷ ἰών, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Ἐκτορ, νιὲ Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε,
 ἣ ῥά νύ μοι τι πίθοιο; κασίγνητος δέ τοί εἰμι·
 ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
 αὐτὸς δὲ προκάλεσσαι Ἀχαιῶν ὅστις ἄριστος, 50
 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι·

οὐ γὰρ πῶ τοι μοῖρα θανεῖν καὶ πότμον ἐπισπεῖν.
 ὡς γὰρ ἐγὼν ὅπ' ἄκουσα θεῶν αἰεγενετῶν.

Ὡς ἔφαθ'· Ἐκτωρ δ' αὖτ' ἐχάρη μέγα, μῦθον
 ἀκούσας,

καὶ ῥ' ἐς μέσσον ἰών, Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας, 55
 μέσσου δουρὸς ἐλών· τοὶ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες.
 καὶ δ' Ἀγαμέμνων εἶσεν εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.

καὶ δ' ἄρ' Ἀθηναίη τε καὶ ἄργυρότοξος Ἀπόλλων
 ἐξέσθην, ὄρνισιν εἰκότες αἰγυπιοῖσιν,
 φηγῶν ἐφ' ὑψηλῇ πατρὸς Διὸς αἰγιοόχοιο, 60
 ἀνδράσι τερπόμενοι· τῶν δὲ στίχες εἶατο πικναί,
 ἀσπίσι καὶ κορύθεσσι καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.

οἴη δὲ Ζεφύροιο ἐχεύατο πόντον ἐπι φριξί,
 ὄρνυμένοιο νέον, μελάνει δέ τε πόντος ὑπ' αὐτῆς·
 τοῖαι ἄρα στίχες εἶατ' Ἀχαιῶν τε Τρώων τε 65
 ἐν πεδίῳ· Ἐκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπεν·

Κέλνυτέ μεν, Τρῶες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 ὄφρ' εἴπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 ὄρκια μὲν Κρονίδης ὑψίζυγος οὐκ ἐτέλεσεν,
 ἀλλὰ κακὰ φρονέων τεκμαίρεται ἀμφοτέροισιν, 70
 εἰσόκεν ἢ ὑμεῖς Τροίην εὐπυργον ἔλητε,
 ἢ αὐτοὶ παρὰ νηυσὶ δαμείετε ποντοπόροισιν.

ὑμῖν μὲν γὰρ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαϊῶν·
 τῶν νῦν ὄντινα θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει,
 75 δεῦρ' ἴτω ἐκ πάντων, πρόμος ἔμμεναι Ἐκτορι δίῳ.
 ᾧδε δὲ μνυθέομαι, Ζεὺς δ' ἄμμ' ἐπιμάρτυρος ἔστω·
 εἰ μὲν κεν ἐμὲ κείνος ἔλη ταναήκει χαλκῶ,
 τεύχεα συλήσας, φερέτω κοίλας ἐπὶ νῆας,
 σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
 80 Τρώες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα.
 εἰ δέ κ' ἐγὼ τὸν ἔλω, δῶη δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων,
 τεύχεα συλήσας, οἴσω προτὶ Ἴλιον ἱρήν,
 καὶ κρεμόω προτὶ νηὸν Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο·
 τὸν δὲ νέκυν ἐπὶ νῆας εὖσσέλμους ἀποδώσω,
 85 ὄφρα ἔταρχύσωσι καρηκομόωντες Ἀχαιοί,
 σῆμά τε οἱ χεύωσιν ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ·
 καὶ ποτέ τις εἴπησι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων,
 νηὶ πολυκλήϊδι πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον·
 ἀνδρὸς μὲν τόδε σῆμα πάλαι κατατεθνηῶτος,
 90 ὃν ποτ' ἀριστεύοντα κατέκτανε φαιδίμος Ἐκτωρ.
 ὡς ποτέ τις ἐρέει· τὸ δ' ἐμὸν κλέος οὐ ποτ' ὀλεῖται.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
 αἰδεσθεν μὲν ἀνήσασθαι, δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι.
 ὅπρ' δὲ δὴ Μενέλαος ἀνίστατο, καὶ μετέειπεν,
 95 νείκει ὄνειδιζῶν, μέγα δὲ στεναχίζετο θυμῶ·
 Ὡ μοι, ἀπειλητῆρες, Ἀχαιῖδες, οὐκέτ' Ἀχαιοί!
 ἦ μὲν δὴ λώβη τάδε γ' ἔσσεται αἰνόθεν αἰνῶς,
 εἰ μὴ τις Δαναῶν νῦν Ἐκτορος ἀντίος εἴσιν.
 ἀλλ' ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε,
 100 ἦμενοι αὐθι ἕκαστοι ἀκήριοι, ἀκλεῆς αὐτως·
 τῶδε δ' ἐγὼν αὐτὸς θωρήξομαι· ἀντάρ ὑπερθεῖν

νίκης πείρατ' ἔχονται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

Ὡς ἄρα φωνήσας κατεδύσατο τεύχεα καλά.
 ἔνθα κέ τοι, Μενέλαε, φάνη βιότοιο τελευτή
 Ἔκτορος ἐν παλάμῃσιν· ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν· 105
 εἰ μὴ ἀναίξαντες ἔλον βασιλῆες Ἀχαιῶν·

αὐτός τ' Ἀτρεΐδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
 δεξιτερῆς ἔλε χειρός, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 Ἀφραΐνεις, Μενέλαε Διοτρεφές· οὐδέ τί σε χρῆ
 ταύτης ἀφροσύνης· ἀνά δ' ἴσχεο, κηδόμενός περ· 110
 μηδ' ἔθειλ' ἐξ ἔριδος σεῦ ἀμείνονι φωτὶ μάχεσθαι,

Ἔκτορι Πριαμίδῃ, τόντε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.
 καὶ δ' Ἀχιλεὺς τούτῳ γε μάχῃ ἐνὶ κνυδιανείῳ
 ἔρρηγ' ἀντιβολῆσαι, ὅπερ σέο πολλὸν ἀμείνων.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἴξεν, ἰὼν μετὰ ἔθνος ἑταίρων· 115
 τούτῳ δὲ πρόμον ἄλλον ἀναστήσουσιν Ἀχαιοί.
 εἴπερ ἀδειῆς γ' ἐστὶ, καὶ εἰ μόθου ἔστ' ἀκόρητος,
 φημί μιν ἀσπασίως γόνυ κάμψειν, αἴ κε φύγησιν
 δηΐου ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊότητος.

Ὡς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρωες, 120
 αἴσιμα παρειπῶν· ὃ δ' ἐπέθετο· τοῦ μὲν ἔπειτα
 γηθόσunnoι θεράποντες ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο.
 Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἀνίστατο, καὶ μετέειπεν·

ὦ πόποι! ἦ μέγα πένθος Ἀχαιίδα γαῖαν ἰκάνει·
 ἦ κε μέγ' οἰμῶξιε γέρον, ἱππηλάτα Πηλεὺς, 125
 ἔσθλός Μυρμιδόνων βουλευφόρος ἠδ' ἀγορητής,
 ὅς ποτέ μ' εἰρόμενος μέγ' ἐγήθεεν ὦ ἐνὶ οἴκῳ,
 πάντων Ἀργείων ἐρέων γενεὴν τε τόκον τε.
 τοὺς νῦν εἰ πτώσσοντας ὑφ' Ἔκτορι πάντας ἀκούσαι,
 πολλὰ κεν ἀθανάτοισι φίλας ἀνὰ χεῖρας αἶψαι, 130

- θυμὸν ἀπὸ μελέων δῦναι δόμον Ἄϊδος εἶσω.
 αἶ γάρ, Ζεῦ τε πᾶτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλων,
 ἦβῶμ', ὡς ὅτ' ἐπ' ὠκυρόω Κελάδοντι μάχοντο
 ἀγρόμενοι Πύλιοί τε καὶ Ἀρκάδες ἐγχεσίμωροι,
 135 Φειᾶς πὰρ τείχεσσι, Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα.
 τοῖσι δ' Ἐρενθαλίων πρόμος ἴστατο, ἰσόθεος φῶς,
 τεύχε' ἔχων ὠμοισιν Ἀρηϊθόοιο ἀνακτος,
 δίου Ἀρηϊθόου, τὸν ἐπὶ κλησιν κορυνήτην
 ἄνδρες κίκλησκον, καλλίζωνοί τε γυναῖκες,
 140 οὔνεκ' ἄρ' οὐ τόξοισι μαχέσκετο, δουρὶ τε μακροῦ,
 ἀλλὰ σιδηρεῖη κορύνῃ ῥήγνυσκε φάλαγγας.
 τὸν Λυκόοργος ἔπεφνε δόλω, οὔτι κράτεϊ γε,
 στεινωπῶ ἐν ὁδῶ, ὅθ' ἄρ' οὐ κορύνῃ οἱ ὄλεθρον
 χραῖσμε σιδηρεῖη· πρὶν γὰρ Λυκόοργος ὑποφθᾶς
 145 δουρὶ μέσον περόνησεν· ὁ δ' ὑπτιος οὔδει ἐρείσθη·
 τεύχεά τ' ἐξενάριξε, τὰ οἱ πόρε χάλκεος Ἀρης·
 καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἔπειτα φόρει μετὰ μῶλον Ἀρης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ Λυκόοργος ἐνὶ μεγάροισιν ἐγήρα,
 δῶκε δ' Ἐρενθαλίωσι, φίλῳ θεράποντι, φορῆναι·
 150 τοῦ ὄγε τεύχε' ἔχων, προκαλίζετο πάντας ἀρίστους.
 οἱ δὲ μάλ' ἐτρόμεον καὶ ἐδείδισαν, οὔδ' ἐτις ἔτλη·
 ἀλλ' ἐμὲ θυμὸς ἀνήκε πολυτλήμων πολεμίζειν
 θάρσει ᾧ· γενεῇ δὲ νεώτατος ἔσκον ἀπάντων·
 καὶ μαχόμεν οἱ ἐγώ, δῶκεν δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
 155 τὸν δὴ μήκιστον καὶ κάρτιστον κτάνον ἄνδρα·
 πολλὸς γὰρ τις ἔκειτο παρήγορος ἔνθα καὶ ἔνθα.
 εἶθ' ὡς ἠβῶοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἶη,
 τῶ κε τάχ' ἀντήσειε μάχης κορυθαίολος Ἔκτωρ.
 ἑμῶν δ' οἵπερ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν,

οὐδ' οἱ προφρονέως μέμαθ' Ἐκτορος ἀντίον ἔλθειν. 160

Ὡς νεΐκεσσι ὁ γέρον· οἱ δ' ἐννέα πάντες ἀνέστησαν.
 ὦρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 τῷ δ' ἐπὶ Τυδεΐδης ὦρτο κρατερός Διομήδης·
 τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες, Θούριον ἐπιειμένοι ἀλκὴν·
 τοῖσι δ' ἐπ' Ἰδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος, 165
 Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνναλίω ἀνδρειφόντη·
 τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός·
 ἂν δὲ Θόας Ἀνδραϊμονίδης καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·
 πάντες ἄρ' οἷγ' ἔθελον πολεμίζειν Ἐκτορι δῖῳ.
 τοῖς δ' αὖτις μετέειπε Γεργήμιος ἱππότητα Νέστωρ· 170

Κλήρω νῦν πεπάλαχθε διαμπερές, ὅς κε λάχησιν·
 οὗτος γὰρ δὴ ὀνήσει εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς·
 καὶ δ' αὐτὸς ὄν θυμὸν ὀνήσεται, αἴ κε φύγησιν
 δηῖον ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτήτος.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ κλήρον ἐσημῆναντο ἕκαστος, 175
 ἐν δ' ἔβαλον κνήη Ἀγαμέμνονος Αἰρεΐδαο.
 λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον·
 ὦδε δὲ τις εἶπεσκεν, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·

Ζεῦ πάτερ, ἦ Αἴαντα λαχεῖν, ἦ Τυδέος υἱόν,
 ἦ αὐτὸν βασιλῆα πολυχρῦσοιο Μυκλήνης! 180

Ὡς ἄρ' ἔφαν· πάλθεν δὲ Γεργήμιος ἱππότητα Νέστωρ·
 ἐκ δ' ἔθορε κλήρος κνήης, ὃν ἄρ' ἠθέλον αὐτοί,
 Αἴαντος· κήρυξ δὲ φέρων ἂν ὄμιλον ἀπάντη,
 δεῖξ' ἐνδέξια πᾶσιν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν.
 οἱ δ' οὐ γινώσκοντες, ἀπημῆναντο ἕκαστος. 185

ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν ἵκανε, φέρων ἂν ὄμιλον ἀπάντη,
 ὅς μιν ἐπιγράψας κνήη βάλε, φαίδιμος Αἴας,
 ἦτοι ὑπέσχεθε χεῖρ'· ὁ δ' ἄρ' ἔμβαλεν, ἄγχι παραστιάς·

- γυνῶ δὲ κλήρου σῆμα ἰδῶν, γήθησε δὲ θυμῷ.
 190 τὸν μὲν παρ πόδ' ἔον χαμάδις βάλε, φώνησέν τε·
 ὦ φίλοι, ἦτοι κλήρος ἐμός· χαίρω δὲ καὶ αὐτὸς
 θυμῷ, ἐπεὶ δοκέω νικησέμεν Ἐκτορα δῖον.
 ἀλλ' ἄγει, ὄφρ' ἂν ἐγὼ πολεμήϊα τεύχεα δύω,
 τόφρ' ὑμεῖς εὐχεσθε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι,
 195 σιγῇ ἔφ' ὑμείων, ἵνα μὴ Τρῳῆς γε πύθωνται·
 ἢ καὶ ἀμφραδίην, ἐπεὶ οὐτίνα δείδιμεν ἔμπης.
 οὐ γάρ τις με βίη γε ἐκὼν ἀέκοντα δίηται,
 οὐδὲ μὲν ἰδρεΐη· ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νῆϊδά γ' οὕτως
 ἔλπομαι ἐν Σαλαμῖνι γενέσθαι τε τραφέμεν τε.
 200 Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' εὐχοντο Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι·
 ὦδε δὲ τις εἶπεσκεν, ἰδῶν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
 Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων, κύνιστε, μέγιστε,
 δὸς νίκην Αἴαντι καὶ ἀγλαὸν εὐχος ἀρέσθαι·
 εἰ δὲ καὶ Ἐκτορά περ φιλέεις, καὶ κήδεαι αὐτοῦ,
 205 ἴσην ἀμφοτέροισι βίην καὶ κῦδος ὄπασσον.
 Ὡς ἄρ' ἔφρα· Αἴας δὲ κορύσσετε νόροπι χαλιῷ.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῖ' ἔσσατο τεύχη,
 σεύατ' ἔπειθ', οἷός τε πελώριος ἔρχεται Ἄρης,
 ὅστ' εἴσιν πόλεμόνδε μετ' ἀνέρας, οὔστε Κρονίων
 210 θυμοβόρου ἔριδος μὲνεῖ ξυνέηκε μάχεσθαι.
 τοῖος ἄρ' Αἴας ὦρτο πελώριος, ἔρκος Ἀχαιῶν,
 μειδιῶν βλοσυροῖσι προσώπασι· νέρθε δὲ ποσσὶν
 ἦε μακρὰ βιβάς, κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος.
 τὸν δὲ καὶ Ἀργεῖοι μέγ' ἐγήθεον εἰσορόωντες·
 215 Τρῳῆας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον,
 Ἐκτορί τ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασεν·
 ἀλλ' οὐπὼς ἔτι εἶχεν ὑποτρέσαι, οὐδ' ἀναδύναι

ἄψ λαῶν ἐς ὄμιλον, ἐπεὶ προκαλέσσατο χάριμη.
 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σάκος, ἥντε πύργον,
 χάλκεον, ἑπταβόειον, ὃ οἱ Τυχίος κάμε τεύχων, 220

σκυτοτόμων ὄχ' ἄριστος, Ἔλλη' ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων·
 ὃς οἱ ἐποίησεν σάκος αἰόλον, ἑπταβόειον,
 ταύρων ζατρεφέων, ἐπὶ δ' ὄγδοον ἦλασε χαλκόν.
 τὸ πρόσθε στέρνοιο φέρων Τελαμώνιος Αἴας,
 στῆ ῥα μάλ' Ἔκτορος ἐγγύς, ἀπειλήσας δὲ προσηύδα 225

Ἔκτορ, νῦν μὲν δὴ σάφα εἶσεαι οἴοθεν οἶος,
 οἶοι καὶ Δαναοῖσιν ἄριστῆς μετέασιν,
 καὶ μετ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα, θυμολέοντα.
 ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσι ποντοπόροισιν
 κεῖτ' ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν· 230
 ἡμεῖς δ' εἰμὲν τοῖοι, οἳ ἂν σέθεν ἀντιάσαιμεν,
 καὶ πολέες· ἀλλ' ἄρχε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 Αἴαν Διογενές, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 μήτι μευ, ἥντε παιδὸς ἀφανροῦ, πειρήτιζε, 235
 ἢ ἐ γυναικός, ἢ οὐκ οἶδεν πολεμήϊα ἔργα.

αὐτὰρ ἐγὼν εὖ οἶδα μάχας τ' ἀνδροκτασίας τε·
 οἶδ' ἐπὶ δεξιᾷ, οἶδ' ἐπ' ἀριστερὰ νωμῆσαι βῶν
 ἀζαλέην, τό μοι ἔστι ταλαύρινον πολεμίζειν·
 οἶδα δ' ἐπαΐξαι μόθον ἵππων ὠκείων· 240

οἶδα δ' ἐνὶ σταδίῃ δῆϊω μέλπεσθαι Ἀρηϊ.
 ἀλλ' οὐ γάρ σ' ἐθέλω βαλέειν, τοιοῦτον ἔοντα,
 λάθρη ὀπιπτεύσας, ἀλλ' ἀμφαδόν, αἶ κε τύχωμι.

Ἡ ῥα, καὶ ἀμπεπαλῶν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον, 245
 ὑκρότατον κατὰ χαλκόν, ὃς ὄγδοος ἦεν ἐπ' αὐτῷ.

- ἔξ δὲ διὰ πτύχας ἤλθε δαΐζων χαλκὸς ἀτειρής·
 ἐν τῇ δ' ἑβδομάτῃ θινῶ σχείο. δεύτερος αὖτε
 Αἴας Διογενῆς προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 250 καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσην.
 διὰ μὲν ἀσπίδος ἤλθε φαινής ὄβριμον ἔγχος,
 καὶ διὰ Θώρηκος πολυδαίδαλον ἠρήρειστο·
 ἀντικρὺ δὲ παραὶ λαπάσῃν διάμησε χιτῶνα
 ἔγχος· ὁ δ' ἐκλίνθη, καὶ ἀλεύατο Κῆρα μέλαιναν.
 255 τῷ δ' ἐκσπασσαμένω δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἄμ' ἄμφω,
 σὺν ᾧ ἔπεσον, λείουσιν εἰκότες ὠμοφάγοισιν,
 ἢ συσὶ κάρροισιν, τῶντε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν.
 Πριαμίδης μὲν ἔπειτα μέσον σάκος οὔτασε δουρί,
 οὐδ' ἔρῳηξεν χαλκόν· ἀνεγνάμφθη δὲ οἱ αἰχμή.
 260 Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος· ἦ δὲ διαπρὸ
 ἤλυθεν ἐγχείῃ, στυφέλιξε δὲ μιν μεμαῶτα·
 τμήδην δ' ἀνχέν' ἐπῆλθε· μέλαν δ' ἀνεκῆμιεν αἶμα.
 ἀλλ' οὐδ' ὡς ἀπέληγε μάχης κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 ἀλλ' ἀναχασσάμενος λίθον εἴλετο χειρὶ παχείῃ,
 265 κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε μέγαν τε·
 τῷ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον,
 μέσσον ἐπομφάλιον· περιήχησεν δ' ἄρα χαλκός.
 δεύτερος αὖτ' Αἴας πολὺν μείζονα λαῶν αἰείρας,
 ἦκ' ἐπιδιμήσας, ἐπέρρισε δὲ ἴν' ἀπέλεθρον·
 270 εἴσω δ' ἀσπίδ' ἔαξε, βαλὼν μυλοειδῆ πέτρῳ·
 βλάβη δὲ οἱ φίλα γούναθ'· ὁ δ' ὑπτιος ἐξετανύσθη,
 ἀσπίδ' ἐνχιριμφθεῖς· τὸν δ' ἀΐψ' ὠρῳασεν Ἀπόλλων.
 καὶ νῦ κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν οὔτάζοντο,
 εἰ μὴ κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 275 ἤλθον, ὁ μὲν Τρώων, ὁ δ' Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,

Ταλθύβριός τε καὶ Ἰδαῖος, πεπνυμένω ἄμφω.
μέσσω δ' ἄμφοτέρων σκῆπτρα σχέθον· εἶπέ τε μῦθον
κῆρυξ Ἰδαῖος, πεπνυμένα μῆδεα εἰδώς·

Μηκέτι, παῖδε φίλω, πολεμίζετε, μηδὲ μάχεσθον·
ἄμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς· 280
ἄμφω δ' αἰχμητᾶ· τόγε δὴ καὶ ἴδμεν ἅπαντες.
νῦξ δ' ἤδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·
Ἰδαῖ', ἔκτορι ταῦτα κελεύετε μνηθήσασθαι·
αὐτὸς γὰρ χάριμῃ προκαλέσσατο πάντας ἀρίστους· 285
ἀρχέτω· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα πείσομαι, ἧπερ ἂν οὔτος.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·
Αἴαν· ἐπεὶ τοι δῶκε θεὸς μέγεθός τε βίην τε,
καὶ πινυτήν, περὶ δ' ἔγχει Ἀχαιῶν φέρτατός ἐσσι·
νῦν μὲν παυσώμεσθα μάχης καὶ δηϊοτήτος 290
σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰσόκε δαίμων
ἄμμε διακρίνη, δῶη δ' ἐτέροισί γε νίκην·

νῦξ δ' ἤδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι·
ὡς σύ τ' εὐφρήνης πάντας παρὰ νηυσὶν Ἀχαιοὺς,
σούς τε μάλιστα ἕτας καὶ ἑταίρους, οἳ τοι ἕασιν· 295
αὐτὰρ ἐγὼ κατὰ ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἀνακτος
Τρῶας εὐφρανέω καὶ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους,
αἶτε μοι εὐχόμεναι θεῖον δύσονται ἀγῶνα.

δῶρα δ', ἄγ', ἀλλήλοισι περικλυτὰ δώομεν ἄμφω,
ὄφρα τις ᾧδ' εἴπησιν Ἀχαιῶν τε Τρῶων τε· 300
ἧ μὲν ἐμαρνάσθην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο,
ἧδ' αὐτ' ἐν φιλότῃ διέτμαγεν ἀρθμήσαντε.

Ὡς ἄρα φωνήσας δῶκε ξίφος ἀργυρόηλον,
σὺν κολεῶν τε φέρον καὶ ἐντμήτω τελαμῶνι·

- 305 Αἴας δὲ ζωστήρα δίδου φοίνικι φαεινόν.
 τῷ δὲ διακρινθέντε, ὃ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν
 ἦν, ὃ δ' ἐς Τρώων ὄμαδον κίε. τοὶ δ' ἐχάρησαν,
 ὡς εἶδον ζῶν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα,
 Αἴαντος προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους·
- 310 καὶ ὃ ἦγον προτὶ ἄστυ, ἀελπιέοντες σόον εἶναι.
 Αἴαντ' αὖθ' ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον, κεχαρηότα νίκη.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδαο γέροντο,
 τοῖσι δὲ βουὴν ἰέρευσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
- 315 ἄρσενά, πενταέτηρον, ὑπερμενεῖ Κρονίωνι.
 τὸν δέρον, ἀμφὶ θ' ἔπον, καὶ μιν διέχευαν ἅπαντα,
 μίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως, πειρᾶν τ' ὀβελοῖσιν,
 ὀπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα,
- 320 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης·
 νῶτοισιν δ' Αἴαντα διηνεκέεσσι γέροντα
 ἦρως Ἀτρεΐδης, εὐρυκροῖων Ἀγαμέμνων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς ὃ γέρον πάμπρωτος ὑφαίνειν ἦρχετο μῆτιν,
- 325 Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνεται βουλή·
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν,
 πολλοὶ γὰρ τεθνήασι καρηκομόωντες Ἀχαιοί,
 τῶν νῦν αἶμα κελαινὸν εὐρόσοον ἀμφὶ Σκάμανδρον
- 330 ἐσκέδασ' ὄξυς Ἄρης, ψυχὰ δ' Αἰδόςδε κατήλθον.
 τῷ σε χρὴ πόλεμον μὲν ἄμ' ἠοῖ παῦσαι Ἀχαιῶν,
 αὐτοὶ δ' ἀγρόμενοι κνκλήσομεν ἐνθάδε νεκροὺς
 βουσι καὶ ἡμιόνοισιν· ἀτὰρ κατακῆομεν αὐτοὺς

τυτθὸν ἀποπρὸ νεῶν, ὡς κ' ὀστέα παισὶν ἕκαστος
οἴκαδ' ἄγῃ, ὅτ' ἂν αὖτε νεώμεθα πατρίδα γαῖαν· 335

τύμβον δ' ἄμφι πυρῆν ἕνα χεύομεν ἐξαγαγόντες,
ἄκριτον ἐκ πεδίου· ποτὶ δ' αὐτὸν δείμομεν ὦκα
πύργους ὑψηλούς, εἴλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ποιήσομεν εὖ ἄραρυίας,
ὄφρα δι' αὐτῶν ἱππηλασίῃ ὁδὸς εἴη· 340

ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ὀρύξομεν ἐγγύθι τάφρον,
ἢ χ' ἵππους καὶ λαὸν ἐρνικάκοι ἄμφις ἐοῦσα,
μήποτ' ἐπιβροίση πόλεμος Τρώων ἀγερώχων.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες.
Τρώων αὖτ' ἀγορῆ γένετ' Ἴλιου ἐν πόλει ἄκρη, 345
δεινή, τετραγυῖα, παρὰ Πριάμοιο θύρῃσιν.

τοῖσιν δ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν·

Κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίκουροι,
ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
δεῦτ' ἄγει, Ἀργεῖην Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ 350
δώομεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν· νῦν δ' ὄρκια πιστὰ
ψευδόμενοι μαχόμεσθα· τῷ οὐ γύ τι κέρδιον ἦμιν.
[ἔλπομαι ἐκτελέεσθαι, ἵνα μὴ ῥέξομεν ὦδε.]

Ἦτοι ὄγ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο. τοῖσι δ' ἀνέστη
δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠνκόμοιο· 355

ὅς μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἀντήνωρ, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγο-
ρεύεις·

οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.
εἰ δ' ἔτεόν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
ἐξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί. 360
αὐτὰρ ἐγὼ Τρῶεσσι μεθ' ἱπποδάμοις ἀγορεύσω·

ἀντικρὺ δ' ἀπόφημι, γυναῖκα μὲν οὐκ ἀποδώσω·
κτῆματα δ', ὅσ' ἀγόμην ἐξ Ἄργεος ἡμέτερον δῶ,
πάντ' ἐθέλω δόμεναι, καὶ εἴ οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι.

365 Ἦτοι ὄγ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο. τοῖσι δ' ἀνέστη
Δαρδανίδης Πρίαμος, θεόφιν μῆστιωρ ἀτάλαντος·
ὁ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

Κέλνυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίκουροι,
ἄφρ' εἶπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

370 νῦν μὲν δόρυπον ἔλεσθε κατὰ πτόλιν, ὡς τοπάρως περ,
καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος·

ἦώθεν δ' Ἰδαῖος ἴτω κοίλας ἐπὶ νῆας,
εἰπέμεν Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,

μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν·

375 καὶ δὲ τόδ' εἰπέμεναι πνικινὸν ἔπος, αἶ κ' ἐθέλωσιν
παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος, εἰσόκε νεκρούς
κῆομεν· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰσόκε δαίμων
ἄμμε διακρίνη, δῶν δ' ἐτέροισί γε νίκην.

Ἦς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ'
ἐπίθοντο·

380 [δόρυπον ἔπειθ' εἶλοντο κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν·]
ἦώθεν δ' Ἰδαῖος ἔβη κοίλας ἐπὶ νῆας.

τούς δ' εὖρ' εἰν ἀγορῇ Δαναούς, θεράποντας Ἄρηος,
νῆϊ πάρα πρύμνῃ Ἀγαμέμνονος· ἀντάρ ὁ τοῖσιν,
στάς ἐν μέσσοισιν, μετεφώνεεν ἠπύτα κήρυξ·

385 Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν,
ἠνώγει Πρίαμός τε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγανοί,
εἰπεῖν, αἶ κέ περ ὕμμι φίλον καὶ ἠδὺ γένοιτο,
μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν·
κτῆματα μὲν, ὅσ' Ἀλέξανδρος κοίλης ἐνὶ νηυσὶν

ἤγάγετο Τροίηνδ' - ὡς πρὶν ὠφελλ' ἀπολέσθαι! - 390

πάντ' ἐθέλει δόμεναι, καὶ ἔτ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι·

κουριδίην δ' ἄλοχον Μενελάου κυδαλίμοιο

οὐ φησιν δώσειν· ἢ μὴν Τρῳῆς γε κέλονται.

καὶ δὲ τόδ' ἠνώγεον εἶπεῖν ἔπος, αἶ κ' ἐθέλητε

παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος, εἰσόκε νεκρούς 395

κήμεν· ὕστερον αὐτε μαχησόμεθ', εἰσόκε δαιμόνων

ἅμμε διακρίνη, δῶη δ' ἐτέροισί γε νίκην.

ὣς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ.

ὄψε δὲ δὴ μετέειπε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·

Μήτ' ἄρ' τις νῦν κτήματ' Ἀλεξάνδροιο δεχέσθω, 400

μήθ' Ἐλένην· γνωτὸν δέ, καὶ ὅς μάλα νήπιός ἐστιν,

ὡς ἤδη Τρῳέεσσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφήπται.

ὣς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον νῆες Ἀχαιῶν,

μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἵπποδάμοιο.

καὶ τότ' ἄρ' Ἴδαϊον προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· 405

Ἴδαϊ', ἦτοι μῦθον Ἀχαιῶν αὐτὸς ἀκούεις,

ὡς τοι ὑποκρίνονται· ἐμοὶ δ' ἐπιανδάνει οὕτως.

ἄμφι δὲ νεκροῖσιν, κατακήμεν οὔτι μεγαίρω·

οὐ γάρ τις φειδῶ νεκῶν κατατεθνηῶτων

γίγνεται, ἐπεὶ κε θάνωσι, πυρὸς μειλισσέμεν ὦκα. 410

ὄρκια δὲ Ζεὺς ἴστω, ἐρίγδονπος πόσις Ἥρης.

ὣς εἰπὼν τὸ σκῆπτρον ἀνέσχεθε πᾶσι θεοῖσιν·

ἄπορρόον δ' Ἴδαῖος ἔβη προτὶ Ἴλιον ἱρήν.

οἳ δ' ἔατ' εἶν ἀγορῆ Τρῳῆς καὶ Δαρδανίωνες,

πάντες ὀμηγερέες, ποτιδέγμενοι ὀππότη' ἂν ἔλθοι 415

Ἴδαῖος· ὁ δ' ἄρ' ἦλθε καὶ ἀγγελίην ἀπέειπεν,

στάς ἐν μέσσοισιν. τοὶ δ' ὠπλίζοντο μάλ' ὦκα,

ἄμφοτέρον, νέκυάς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην·

Ἴοργεῖοι δ' ἐτέρωθεν εὖσσέλμων ἀπὸ νηῶν
 420 ὄπρουνον, νέκνυάς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην.

Ἥελιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας,
 ἔξ ἀκαλαρῶρεῖταιο βαθυρόρου Ὠκεανοῖο
 οὐρανὸν εἰσανιών· οἳ δ' ἦντεον ἀλλήλοισιν.
 ἔνθα διαγνῶναι χαλεπῶς ἦν ἄνδρα ἕκαστον·
 425 ἀλλ' ὕδατι νίζοντες ἀπο βρότον αἵματόεντα,
 δάκρυα θερμὰ χέοντες, ἀμαξάων ἐπάειραν.
 οὐδ' εἶα κλαίειν Πρίαμος μέγας· οἳ δὲ σιωπῇ
 νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον, ἀχνύμενοι κῆρ·
 ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες, ἔβαν προτὶ Ἴλιον ἰοίην.

430 ὣς δ' αὐτως ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον, ἀχνύμενοι κῆρ·
 ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες, ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.

Ἥμος δ' οὐτ' ἄρ' πω ἠώς, ἔτι δ' ἀμφιλύκη νύξ,
 τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κριτὸς ἔγχετο λαὸς Ἀχαιῶν·

435 τύμβον δ' ἀμφ' αὐτὴν ἕνα ποίειον ἔξαγαγόντες,
 ἄκριτον ἐκ πεδίου· ποτὶ δ' αὐτὸν τεῖχος ἔδειμαν,
 πύργους θ' ὑψηλοὺς, εἶλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
 ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ἐνεποίειον εὖ ἀραρυίας,
 ὄφρα δι' αὐτῶν ἱππηλασίη ὁδὸς εἴη·

440 ἔκτισθεν δὲ βαθεῖαν ἐπ' αὐτῶν τάφρον ὄρυξαν,
 εὐρεῖαν, μεγάλην· ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξαν.

Ὡς οἳ μὲν πονέοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί. —
 οἳ δὲ θεοὶ πάρ' Ζηνὶ καθήμενοι ἀστεροπητῇ,
 θηεῦντο μέγα ἔργον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·

445 τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·

Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τίς ἐστι βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν
 ὅστις ἔτ' ἀθανάτοισι νόον καὶ μῆτιν ἐνάψει;

οὐχ ὀράας, ὅτι δ' αὖτε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 τεῖχος ἐτειχίσσαντο νεῶν ὑπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
 ἤλασαν, οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἐκατόμβας; 450
 τοῦ δ' ἦτοι κλέος ἔσται, ὅσον τ' ἐπικίδναται ἠώς·
 τοῦ δ' ἐπιλήσονται, ὃ, τ' ἐγὼ καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
 ἦρω Λαομέδοντι πολίσσαμεν ἀθλήσαντε.

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 ὦ πόποι, Ἐννοσίγαι' εὐρυσθενές, οἷον ἔειπες! 455
 ἄλλος κέν τις τοῦτο θεῶν δείσει νόημα,
 ὃς σέο πολλὸν ἀφανρότερος χειρᾶς τε μένος τε·
 σὸν δ' ἦτοι κλέος ἔσται, ὅσον τ' ἐπικίδναται ἠώς.
 ἄγρει μάν, ὅτ' ἂν αὖτε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν, 460
 τεῖχος ἀναρρήξας, τὸ μὲν εἰς ἄλα πᾶν καταχεῦναι,
 αὐτίς δ' ἠΐονα μεγάλην ψαμάθοισι καλύνει,
 ὥς κέν τοι μέγα τεῖχος ἀμαλδύνηται Ἀχαιῶν.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον. —
 δύσστο δ' ἠέλιος, τετέλεστο δὲ ἔργον Ἀχαιῶν· 465
 βουφόνοον δὲ κατὰ κλισίας, καὶ δόρπον ἔλοντο.
 νῆες δ' ἐκ Δήμιοιο παρέστασαν, οἶνον ἄγουσαι,
 πολλαί, τὰς προέηκεν Ἰησονίδης Εὐνῆος,
 τὸν ὃ' ἔτεχ' Ὑψιπύλη ὑπ' Ἰήσωνι, ποιμένι λαῶν.
 χωρὶς δ' Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ, 470
 δῶκεν Ἰησονίδης ἀγέμεν μέθυ, χίλια μέτρα.
 ἔνθεν ἄρ' οἰνίζοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί,
 ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἶθωνι σιδήρῳ,
 ἄλλοι δὲ ῥινοῖς, ἄλλοι δ' ἀντήσι βόεσσιν,
 ἄλλοι δ' ἀνδραπόδεσσι· τίθεντο δὲ δαῖτα θάλειαν. 475
 παννύχιοι μὲν ἔπειτα καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ

δαίνυντο, Τρῶες δὲ κατὰ πτόλιν ἦδ' ἐπίκουροι.
παννύχιος δέ σφιν κακὰ μήδετο μητίετα Ζεὺς,
σμερδαλέα κτυπέων· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ἦρει·
480 οἶνον δ' ἐκ δεπῶων χαμάδις χέον, οὐδέ τις ἔτλη
πρὶν πιεῖν, πρὶν λεῖψαι ὑπερμενεῖ Κρονίῳνι.
κοιμήσαντ' ἄρ' ἔπειτα, καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

I Δ

P

Iliad. I.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Θ.

S U M M A R I U M.

Deos ad concilium vocatos vetat Iuppiter neutri populo in acie adesse, curruque vehitur ad Idam (1-52). Inde prospicit mane dubia victoria pugnantes exercitus, deinde fortunis eorum fatali lance pensitatis, deiectisque fulminibus, exitia Achivis portendit (53-77). Iis, usque ad munimenta compulsis, adiutorem Neptunum Iuno frustra expetit; mox inclamando animos reddit Agamemno, et propitium Iovem ostentum significat (78-250). Iam Achivi, aliquamdiu superiores, novo impetu repellunt Troianos, quorum multos sagittis configit Teucer, vicissim ab Hectore vulneratus (251-334). Rursus in fugam vertuntur Achivi, quum Iuno et Minerva auxilii ferendi causa Troiam proficisci parant; sed conspectas statim ex monte Iuppiter per Irim reiicit (335-437). Ipse ad Olympum reversus contumaces deas acri obiurgatione incessit, Achivis etiam maiores clades in crastinum diem minatur (438-484). Finita ob noctem dimicatione, habitaque concione, Troiani victores in ipso proelii loco excubias obsidionis instituunt, atque, ut insidias hostibus aut navigationem praecludant, crebros per urbem campumque ignes accendunt (485-565).

I Δ

Ἦτος μὲν καὶ
Ζεὺς δὲ θεῶν
ἐπιπέσει καὶ
αὐτοῦ δὲ σφ
Κένουρα
οὐδ' ἔτι
μπε τις οὐ
περὶ τὴν δια
ἀνεί, οὐδ'
ὡ δ' αὖ ἐπ'
ἔδον ἢ
πληγεῖς οὐ
ἢ μιν ἐλαῖν
τῆς μάλ',
ἔδου σὺν
τοῦτον ἔσο
γνώσει ἔπει

.1. 6011

Ι Δ Ι Α Δ Ο Σ Θ.

Κόλος μάχη.

Ἦώς μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἴαν·
Ζεὺς δὲ θεῶν ἄγορὴν ποιήσατο τερπικέραννος
ἄκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμπιοιο.
αὐτὸς δὲ σφ' ἀγόρευε, θεοὶ δ' ὑπὸ πάντες ἄκουον·

Κέλνυτέ μεν, πάντες τε θεοί, πᾶσαι τε θεάιναι, 5
ὄφρ' εἶπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

μήτε τις οὖν θήλεια θεὸς τόγε, μήτε τις ἄρσῃν
πειράτω διακέρσαι ἐμὸν ἔπος· ἀλλ' ἅμα πάντες
αἰνεῖτ', ὄφρα τάχιστα τελευτήσω τάδε ἔργα.

ὄν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοντα νοήσω 10
ἐλθόντ' ἢ Τρώεσσι ἀρηγέμεν ἢ Δαναοῖσιν,
πληγεῖς οὐ κατὰ κόσμον, ἐλεύσεται Οὐλύμπόνδε·

ἢ μιν ἐλὼν ῥήψω ἐς Τάρταρον ἠερόεντα,
τῆλε μάλ', ἧχι βράθιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον·
ἐνθα σιδήρειαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδός, 15
τόσπον ἔνερθ' Αἶδεω, ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης·
γνώσει' ἔπειθ', ὅσον εἰμὶ θεῶν κάρτιστος ἀπάντων.

- εἰ δ', ἄγε, πειρήσασθε, θεοί, ἵνα εἴδετε πάντες·
 σειρὴν χρυσεῖην ἔξ οὐρανόθεν κρεμάσαντες,
 20 πάντες δ' ἐξάπτεσθε θεοί, πᾶσαι τε θείαιαι·
 ἀλλ' οὐκ ἂν ἐρύσαιτ' ἔξ οὐρανόθεν πεδίονδε
 Ζῆν', ὑπατον μήστωρ, οὐδ' εἰ μάλα πολλὰ κάμοιτε.
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ πρόφρων ἐθέλομι ἐρύσσαι,
 αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαμι, αὐτῇ τε θαλάσῃ·
- 25 σειρὴν μὲν κεν ἔπειτα περὶ ῥίον Οὐλύμποιο
 δησαίμην· τὰ δέ κ' αὖτε μετήορα πάντα γένοιτο.
 τόσσον ἐγὼ περὶ τ' εἰμι θεῶν, περὶ τ' εἰμ' ἀνθρώπων.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
 μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσεν.
- 30 ὁπρὲ δὲ δὴ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ὦ πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, ὑπάτε κρείοντων,
 εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὅ τοι σθένος οὐκ ἐπιεικτόν·
 ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητῶν,
 οἱ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται.
- 35 ἀλλ' ἦτοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', εἰ σὺ κελεύεις·
 βουλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἣτις ὀνήσει,
 ὥς μὴ πάντες ὄλωνται, ὄδυσσάμενοιο τεοῖο.
- Τὴν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 θάρσει, Τριτογένεια, φίλον τέκος· οὐ νύ τι θυμῷ
 40 πρόφρωνι μυθέομαι· ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι.
- Ὡς εἰπὼν ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκειτο χαλκόποδ' ἵππῳ,
 ὠκυπέτα, χρυσεῖσιν ἐθείρησιν κομόωντε·
 χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῖ· γένητο δ' ἱμάσθλην
 χρυσεῖην, εὐτυκτον, ἐοῦ δ' ἐπεβήσετο δίφρου.
- 45 μᾶστιξεν δ' ἐλάαν· τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην
 μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.

Ἴδην δ' ἴκανεν πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
Γάργαραν, ἔνθα δέ οἱ τέμενος, βωμός τε θυήεις·
ἔνθ' ἵππους ἔστησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
λύσας ἔξ ὀχέων, κατὰ δ' ἠέρα πουλὺν ἔχευεν. 50
αὐτὸς δ' ἐν κορυφῇσι καθέζετο, κύνει γαίῳν,
εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Οἱ δ' ἄρα δεῖπνον ἔλοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
ῥίμφα κατὰ κλισίας, ἀπὸ δ' αὐτοῦ θωρήσσοντο.
Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀνὰ πτόλιν ὠπλίζοντο, 55
πανρότεροι· μέμασαν δέ καὶ ὡς ὑσμῖνι μάχεσθαι,
χρηιοῖ ἀναγκαίῃ, πρό τε παίδων καὶ πρό γυναικῶν.
πᾶσαι δ' ὠίγγυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαός,
πεζοὶ θ' ἵππηές τε· πολὺς δ' ὄρουμαγδὸς ὀρώρει.

Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἓνα ξυνιόντες ἴκοντο, 60
σὺν ῥ' ἔβαλον ῥινοὺς, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν
χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
ἔπληντ' ἀλλήλησι, πολὺς δ' ὄρουμαγδὸς ὀρώρει.
ἔνθα δ' ἅμ' οἰμωγὴ τε καὶ εὐχολὴ πέλεν ἀνδρῶν,
ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα. 65

Ἵφρα μὲν ἠὼς ἦν, καὶ ἀέξετο ἱερόν ἦμαρ,
τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἦπτετο, πίπτε δὲ λαός.
ἦμος δ' Ἥλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ εἵττανε τάλαντα·
ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο, 70
Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
ἔλκε δὲ μέσσα λαβῶν, ῥέπε δ' αἰσιμον ἦμαρ Ἀχαιῶν.
[αἱ μὲν Ἀχαιῶν κῆρες ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
ἔξέσθην, Τρώων δὲ πρὸς οὐρανὸν εὐρὺν ἀερόθεν.]
αὐτὸς δ' ἐξ Ἴδης μεγάλ' ἔκτυπε, δαιόμενον δὲ 75

ἦκε σέλας μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν· οἱ δὲ ἰδόντες
θάμβησαν, καὶ πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἶλεν.

Ἐνθ' οὐτ' Ἰδομενεὺς τλῆ μίμνειν, οὐτ' Ἀγαμέμνων,
οὔτε δὺ Αἴαντες μενέτην, θεράποντες Ἄρηος·

80 Νέστωρ δ' οἷος ἔμιμνε Γεθήριος, οὔρος Ἀχαιῶν,
οὔτι ἐκῶν, ἀλλ' ἵππος εἰείρετο· τὸν βάλεν ἰῶ
δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠΰκόμοιο,
ἄκρην κακ κορυφήν, ὅθι τε πρῶται τρίχες ἵππων
κρανίῳ ἐμπεφύασι, μάλιστα δὲ καιρίον ἐστίν.

85 ἀλγήσας δ' ἀνέπαλτο, βέλος δ' εἰς ἐγκέφαλον δῦ·
σὺν δ' ἵππους ἐτάραξε, κυλινδόμενος περὶ χαλκῶ.

ὄφρ' ὁ γέρων ἵπποιο παρηγορίας ἀπέταμνε
φασγάνῳ αἴσσων, τόφρ' Ἐκτορος ὠκέες ἵπποι
ἦλθον ἀν' ἰωχμόν, θρασὺν ἠνίοχον φορέοντες,

90 Ἐκτορα. καὶ νῦ κεν ἔνθ' ὁ γέρων ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσε
εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε βοήν ἀγαθὸς Διομήδης·
σμερδαλέον δ' ἐβόησεν, ἐποτρύνων Ὀδυσῆα·

Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
πῆ φεύγεις, μετὰ νῶτα βαλὼν, κακὸς ὡς ἐν ὁμίλῳ;

95 μήτις τοι φεύγοντι μεταφρένω ἐν δόρῳ πήξῃ·
ἀλλὰ μὲν, ὄφρα γέροντος ἀπώσομεν ἄγριον ἄνδρα.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἐσάκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
ἀλλὰ παρήϊξεν κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Τυδείδης δ', αὐτὸς περ ἑὼν, προμάχοισιν ἐμίχθη·

100 στή δὲ πρόσθ' ἵππων Νηληϊάδαο γέροντος,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

ὦ γέρον, ἦ μάλα δή σε νέοι τείρουσι μαχηταί·

σὴ δὲ βίη λέλνται, χαλεπὸν δὲ σε γῆρας ὀπάζει·

ἠπεδανὸς δὲ νῦ τοι θεράπων, βραδέες δὲ τοι ἵπποι.

ἀλλ' ἄγ', ἐμῶν ὄχέων ἐπιβήσῃο, ὄφρα ἴδῃαι, 105
οἷοι Τρώϊοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο
κραιπνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διωκέμεν ἠδὲ φέβεσθαι,
οὓς ποί' ἀπ' Αἰνείαν ἐλόμην, μήστωρε φόβοιο.
τούτω μὲν θεράποντε κομείτων· τῶδε δὲ νῶϊ
Τρῶσιν ἐφ' ἵπποδάμοις ἰθύνομεν, ὄφρα καὶ Ἔκτωρ 110
εἴσεται, ἢ καὶ ἐμὸν δόρυ μαίνεται ἐν παλάμῃσιν.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθῃσε Γεργήνιος ἵππότης Νέστωρ.
Νεστορέας μὲν ἔπειθ' ἵππους θεράποντε κομείτην
ἴφθιμοι, Σθένελός τε καὶ Εὐρυμέδων ἀγαπήνωρ.
τῶ δ' εἰς ἀμφοτέρω Διομήδεος ἄρματα βήτην· 115
Νέστωρ δ' ἐν χεῖρεσσι λάβ' ἠνία σιγαλόεντα,
μάστιξεν δ' ἵππους· τάχα δ' Ἔκτορος ἄγχι γέγοντο.
τοῦ δ' ἰθὺς μεμαῶτος ἀκόντισε Τυδέος υἱός·
καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρτεν· ὁ δ' ἠνίοχον θεράποντα,
υἷον ὑπερθύμου Θηβαίου, Ἠνιοπῆα, 120
ἵππων ἠνί' ἔχοντα, βάλε στήθος παρὰ μαζόν·
ἤριπε δ' ἐξ ὄχέων, ὑπερώησαν δὲ οἱ ἵπποι
ᾠκύνποδες· τοῦ δ' αὐθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε.
Ἔκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἠνιόχοιο·
τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε, καὶ ἀγνύμενός περ ἑταίρου, 125
κεῖσθαι· ὁ δ' ἠνίοχον μέθεπε θρασύν· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
ἵππῳ δευέσθην σημάντορος· αἴψα γάρ εὔρεν
Ἰφιτίδην Ἀρχεπτόλεμον θρασύν, ὃν ῥα τόθ' ἵππων
ᾠκύνπόδων ἐπέβησε, δίδου δὲ οἱ ἠνία χερσίν.

Ἐνθα κε λοιγὸς ἔην, καὶ ἀμήχανα ἔργα γέγοντο· 130
καὶ νῦ κε σήκασθεν κατὰ Ἴλιον, ἦν' τε ἄρνες,
εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
βροντήσας δ' ἄρα δεινόν, ἀφῆκ' ἀργῆτα κεραυνόν,

- καὶ δὲ πρόσθ' ἵππων Διομήδης ἦκε χαμᾶζε·
 135 δεινὴ δὲ φλόξ ὤρτο θεοῖο καιομένοιο·
 τῷ δ' ἵππῳ δείσαντε καταπτῆτην ὑπ' ὄχεσφιν.
 Νέστορα δ' ἐκ χειρῶν φύγον ἠρία σιγαλόεντα·
 δεῖσε δ' ὄγ' ἐν θυμῷ, Διομήδεα δὲ προσέειπεν·
 Τυδείδη, ἄγε δ' αὐτε, φόβονδ' ἔχε μώνυχας ἵππους
 140 ἢ οὐ γινώσκεις, ὅ τοι ἐκ Διὸς οὐχ' ἔπειτ' ἀλήκη;
 νῦν μὲν γὰρ τούτῳ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάζει,
 σήμερον· ὕστερον αὐτε καὶ ἡμῖν, αἴ κ' ἐθέλησιν,
 δώσει· ἀνὴρ δὲ κεν οὔτι Διὸς νόον εἰρύσσαιτο,
 οὐδὲ μάλ' ἴφθιμος· ἐπειὴ πολὺ φέρτερός ἐστιν.
 145 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
 ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει·
 Ἐκτωρ γὰρ ποτε φήσει, ἐνὶ Τρῳαῖσσι ἀγορεύων·
 Τυδείδης ὑπ' ἐμεῖο φοβούμενος ἴκετο νῆας.
 150 ὣς ποτ' ἀπειλήσει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθῶν!
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότητα Νέστωρ
 ὦ μοι, Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος, οἷον ἔειπες!
 εἴπερ γὰρ σ' Ἐκτωρ γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φήσει,
 ἀλλ' οὐ πείσονται Τρῳᾶες καὶ Δαρδανίῳνες,
 155 καὶ Τρῳῶν ἄλοχοι μεγαθύμων, ἀσπιστῶν,
 τῶν ἐν κονίησι βάλεις θαλεροῦς παρακοίτας.
 Ὡς ἄρα φωνήσας φύγαδ' ἔτραπε μώνυχας ἵππους·
 αὐτὶς ἀν' ἰωχμόν· ἐπὶ δὲ Τρῳᾶές τε καὶ Ἐκτωρ
 ἠχῆ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο.
 160 τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ·
 Τυδείδη, πέρι μὲν σε τίον Δαναοὶ ταχύπῳλοι
 ἔδρη τε κρέασίν τ' ἠδὲ πλείοις δεπάεσσιν·

νῦν δέ σ' ἀτιμήσουσι· γυναικὸς ἄρ' ἀντὶ τέτυξο.

ἔρρε, κακὴ γλήρη! ἐπεὶ οὐκ, εἰξαντος ἐμεῖο,

πύργων ἡμετέρων ἐπιβήσεται, οὐδὲ γυναικας

ἄξιεις ἐν νήεσσι· πάρος τοι δαίμονα δώσω.

165

Ὡς φάτο· Τυδεΐδης δὲ διάνδιχα μερμήριξεν,

ἵππους τε στρέψαι, καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι.

τρὶς μὲν μερμήριξε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·

τρὶς δ' ἄρ' ἀπ' Ἰδαίων ὄρεων κτύπε μητίετα Ζεὺς,

σῆμα τιθεὶς Τρώεσσι, μάχης ἑτεραλκέα νίκην.

170

Ἐκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο, μακρὸν αὔσας·

Τρῶες καὶ Λύκοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,

ἄνερες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς!

γιγνώσκω δ' ὅτι μοι πρόφρων κατένευσε Κρονίων

νίκην καὶ μέγα κῦδος, ἅτάρ Δαναοῖσί γε πῆμα·

νήπιοι, οἳ ἄρα δὴ τάδε τείχεα μηχανόωντο,

ἄβλήχρ', οὐδενόςωρα· τὰ δ' οὐ μένος ἄμὸν ἐρύξει·

ἵπποι δὲ ῥέα τάφρον ὑπερθορέονται ὀρουκτῆν.

ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσι γένωμαι,

μνημοσύνη τις ἔπειτα πυρὸς δηΐοιο γενέσθω,

ὡς πυρὶ νῆας ἐνιπρήσω, κτείνω δὲ καὶ αὐτούς.

[Ἀργείους παρὰ νηυσὶν, ἀτυζομένους ὑπὸ καπνοῦ.]

175

Ὡς εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο, φώνησέν τε·

Ξάνθε τε καὶ σύ, Πόδαργε, καὶ Αἴθων Λάμπε τε δῖε,

νῦν μοι τὴν κομιδὴν ἀποτίνετον, ἣν μάλα πολλὴν

Ἀνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος,

ὑμῖν πάρος προτέροισι μελίφρονα πυρὸν ἔθηκεν,

[οἶνόν τ' ἐγκεράσασα πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι,]

ἢ ἐμοί, ὅσπερ οἱ θαλερὸς πόσις εὐχομαι εἶναι.

190

ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον καὶ σπεύδετον, αἴ κε λάβωμεν

ἀσπίδα Νεστορέην, τῆς νῦν κλέος οὐρανὸν ἔκει,
 πᾶσαν χρυσεῖην ἔμεναι, κανόνας τε καὶ αὐτήν·
 αὐτὰρ ἄπ' ὤμοιιν Διομήδεος ἵπποδάμοιο
 195 δαιδάλεον θώρηκα, τὸν Ἑφαιστός κάμε τεύχων.
 εἰ τούτω κε λάβοιμεν, ἐλποίμην κεν Ἀχαιοὺς
 αὐτονοχί νηῶν ἐπιβησέμεν ὠκείων.

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος. — Νεμέσησε δὲ πότνια Ἥρη,
 σείσατο δ' εἰνὶ θρόνῳ, ἐλέλιξε δὲ μακρὸν Ὀλυμπον·
 200 καὶ ῥα Ποσειδάωνα, μέγαν θεὸν, ἀντίον ἠΐδα·

Ὡ πόποι, ἔννοσίγαι' εὐρυσθενές, οὐδέ νυ σοί περ
 ὀλλυμένων Δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμός;
 οἱ δέ τοι εἰς Ἑλίκην τε καὶ Αἰγᾶς δῶδ' ἀνάγουσιν
 πολλὰ τε καὶ χαρίεντα· σὺ δέ σφισι βούλεο νίκην.
 205 εἶπερ γάρ κ' ἐθέλοιμεν, ὅσοι Δαναοῖσιν ἄρωγοί,
 Τρῶας ἀπώσασθαι, καὶ ἐρυνέμεν εὐρύοπα Ζῆ-
 ν', αὐτοῦ κ' ἐνθ' ἀκάχοιτο καθήμενος οἶος ἐν Ἴδῃ.

Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κρείων ἔννοσίγαιον·
 Ἥρη ἀπτοεπές, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες!

210 οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι Διὶ Κρονίῳ μάχεσθαι
 ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπειὴ πολὺν φέρτερός ἐστιν.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 τῶν δ', ὅσον ἐκ νηῶν ἀπὸ πύργου τάφρος ἔεργεν,
 215 εἰλομένων· εἶλει δὲ θοῶν ἀτάλαντος Ἀρηϊ

Ἐκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.
 καὶ νύ κ' ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέω νῆας εἵσας,
 εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκ' Ἀγαμέμνονι πότνια Ἥρη,
 αὐτῷ ποιπνύσαντι, θοῶς ὀτρῦναι Ἀχαιοὺς.

220 βῆ δ' ἰέναι παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,

πορφύρεον μέγα φᾶρος ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ·
 στή δ' ἐπ' Ὀδυσσῆος μεγακίητι νῆϊ μελαίνῃ,
 ἣ ὅ' ἐν μεσάτῳ ἔσκε, γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσθε·
 [ἤμῃν ἐπ' Αἴαντος κλισίης Τελαμωνιάδαο,
 ἠδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος· τοὶ ὅ' ἔσχατα νῆας εἵσας 225
 εἶρυσαν, ἠγορήη πίσννοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν·]
 ἦυσεν δὲ διαπρύσιον, Δαναοῖσι γεγωνῶς·

Αἰδώς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγῆτοί!
 πῆ ἔβαν εὐχῶλαι, ὅτε δὴ φάμεν εἶναι ἀριστοί,
 ἄς, ὅπότε ἐν Δήμῳ, κενεαυχέες ἠγοράασθε, 230
 ἔσθοντες κρέα πολλὰ βοῶν ὀρθοκραιράων,
 πίνοντες κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο,

Τρώων ἄνθ' ἑκατόν τε διηκοσίων τε ἕκαστος
 στήσεσθ' ἐν πολέμῳ; νῦν δ' οὐδ' ἐνὸς ἀξιοί εἶμεν.
 [Ἐκτορος, ὃς τάχα νῆας ἐνιπρήσει πυρὶ κηλέῳ.] 235

Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τι ν' ἤδη ὑπερμενέων βασιλῆων
 τῆδ' ἄτη ἄσασας, καὶ μιν μέγα κῦδος ἀπηύρας;
 οὐ μὲν δὴ ποτέ φημι τεὸν περικαλλέα βωμόν
 νῆϊ πολυκλήϊδι παρελθέμεν, ἐνθάδε ἔρῶν·
 ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι βοῶν δημόν καὶ μηρί' ἔκηα, 240
 ἰέμενος Τροίην εὐτείχεον ἔξαλαπάξαι.

ἀλλά, Ζεῦ, τόδε πέρ μοι ἐπικροήηνον ἐέλθωρ·
 αὐτοὺς δὴ περ ἕασον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι,
 μηδ' οὕτω Τρώεσσιν ἕα δάμνασθαι Ἀχαιοῦς.

Ὡς φάτο· τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δακρυχέοντα· 245
 νεῦσε δὲ οἱ λαὸν σόον ἔμμεναι, οὐδ' ἀπολέσθαι.
 αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε, τελειότατον πετεηνῶν,
 νεβρόν ἔχοντ' ὀνύχεσσι, τέκος ἐλάφοιο ταχείης·
 παρ δὲ Διὸς βωμῷ περικαλλεῖ κάββαλε νεβρόν,

- 250 ἔνθα πανομφαίῳ Ζηνὶ ῥέξουσον Ἀχαιοί·
οἱ δ' ὡς οὖν εἶδονθ', ὅτ' ἄρ' ἐκ Διὸς ἦλυθεν ὄρνις,
μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρις.
Ἐνθ' οὔτις πρότερος Δαναῶν, πολλῶν περ ἑόντων,
εὔξατο Τυδείδαο πάρος σχήμεν ὠκίας ἵππους,
255 τάφρου τ' ἐξελάσαι, καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι·
ἀλλὰ πολὺ πρῶτος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστήν,
Φραδμονίδην Ἀγέλαον. ὁ μὲν φύγαδ' ἔτραπεν ἵππους·
τῷ δὲ μεταστρεφθέντι, μεταφρένω ἐν δόρῳ πῆξεν
ᾧμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν.
260 ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Τὸν δὲ μετ' Ἀτρεΐδαι, Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος·
τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες, Θοῦρον ἐπιειμένοι ἀλκὴν·
τοῖσι δ' ἐπ' Ἴδομενεὺς καὶ ὀπᾶων Ἴδομενῆος,
Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνναλίῳ ἀνδρειφόντῃ·
265 τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός·
Τεῦκρος δ' εἴνατος ἦλθε, παλίντονα τόξα τιταίνων·
στῆ δ' ἄρ' ὑπ' Αἴαντος σάκεϊ Τελαμωνιάδαο.
ἔνθ' Αἴας μὲν ὑπεξέφερεν σάκος· αὐτὰρ ὄγ' ἦρωσ
παπτήνας, ἐπεὶ ἄρ' τιν' οἴστευσας ἐν ὀμίλῳ
270 βεβλήκειν, ὁ μὲν αὐθι πεσῶν ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσεν.
αὐτὰρ ὁ αὐτὶς ἰὼν, παῖς ὡς ὑπὸ μητέρα, δύσκεν
εἰς Αἴανθ'· ὁ δὲ μιν σάκεϊ κρύπτασκε φαιινῷ.
Ἐνθα τίνα πρῶτον Τρώων ἔλε Τεῦκρος ἀμύμων;
Ὀρσίλοχον μὲν πρῶτα, καὶ Ὀρμενον ἦδ' Ὀφελέστην,
275 Δαίτορά τε Χρομίον τε καὶ ἀντίθεον Λυκοφόντην,
καὶ Πολυαιμονίδην Ἀμοπάονα καὶ Μελάνιππον.
[πάντας ἐπασσυντέρους πέλασε χθονὶ πούλυβοτείρῃ.]
τὸν δὲ ἰδὼν γήθησεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,

ιόξον ἄπο κρατεροῦ Τρώων ὀλέκοντα φύλαγγας·
 στή δὲ παρ' αὐτὸν ἰὼν, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν· 280

Τεῦκρε, φίλη κεφαλή, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 βάλλ' οὕτως, αἴ κέν τι φῶς Δαναοῖσι γένηαι,
 πατρί τε σὺ Τελαμῶνι, ὃ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἔοντα,
 καὶ σε, νόθον περ ἔοντα, κομίσσατο ὧ ἐνὶ οἴκῳ·
 τόν, καὶ τηλόθ' ἔοντα, εὐκλείης ἐπίβησον. 285

σοὶ δ' ἐγὼ ἐξερέω, ὡς καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 αἴ κέν μοι δῶη Ζεὺς τ' αἰγίοχος καὶ Ἀθήνη,
 Ἴλιον ἐξαλαπάξαι εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 πρότω τοι μετ' ἐμὲ προσβήϊον ἐν χερσὶ θήσω,
 ἢ τρίποδ', ἢ ἑ δύω ἵππους ἀντοῖσιν ὄχεσφιν, 290
 ἢ ἑ γυναιῶν, ἢ κέν τοι ὄμον λέχος εἰσαναβαίνοι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε Τεῦκρος ἀμύμων·
 Ἀτρεΐδη κύνδιστε, τί με σπεύδοντα καὶ αὐτὸν
 ὀτρύνεις; οὐ μὲν τοι, ὅση δύναμὶς γε πάρεστιν,
 πᾶνομαι· ἀλλ' ἐξ οὗ προτὶ Ἴλιον ὠσάμεθ' αὐτούς, 295
 ἕκ τοῦ δὴ τόξοισι δεδεγμένος ἄνδρας ἐναίρω.
 ὀκτῶ δὴ προέηκα τανυγλώχινας οἰστούς,
 πάντες δ' ἐν χροῖ πῆχθεν Ἀρηϊθῶν αἰζήων·
 τοῦτον δ' οὐ δύναμαι βαλέειν κίνα λυσσητήρα.

Ἦ ῥα, καὶ ἄλλον οἰστὸν ἀπὸ νευρηῶν ἱάλλεν 300
 Ἔκτορος ἀντικρῦ, βαλέειν δέ ἑ ἴετο θυμός.
 καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρθ'· ὃ δ' ἀμύμονα Γοργυθίωνα,
 υἷον ἐν Προιάμοιο, κατὰ στήθος βάλεν ἰῶ·
 τόν ῥ' ἐξ Αἰσύμηθεν ὀπυιομένη τέκε μήτηρ,
 καλὴ Καστιάνειρα, δέμας εἰκνῖα θεῆσιν. 305
 μήκων δ' ὡς ἐτέρωσε κάρη βάλεν, ἦτ' ἐνὶ κήπῳ,
 καρπῶ βριθομένη νοτίησί τε εἰαρινῆσιν·

ὡς ἐτέρωσ' ἤμυσε κάρη πῆληκι βαρυνθέν.

Τεύκρος δ' ἄλλον οἷστίον ἀπὸ νευρῆφιν ἵαλλεν

- 310 Ἐκτορος ἀντικρύ, βαλέειν δέ εἴετο θυμός.
 ἀλλ' ὄγε καὶ τόθ' ἄμαρτε· παρέσφηλεν γὰρ Ἀπόλλων·
 ἀλλ' Ἀρχεπτόλεμον, θρασὺν Ἐκτορος ἠνιοχῆα,
 ἰέμενον πόλεμόνδε, βάλε στήθος παρὰ μαζόν·
 ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
- 315 ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε.
 Ἐκτορα δ' αἶνόν ἄχος πύκασε φρένας ἠνιόχοιο·
 τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε, καὶ ἀχνύμενός περ ἑταῖρον·
 Κεβριόνην δ' ἐκέλευσεν ἀδελφεὸν ἐγγὺς ἔοντα,
 ἵππων ἔρι' ἐλεῖν· ὃ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησεν ἀκούσας.
- 320 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος,
 σμερδαλέα ἰάχων· ὃ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ·
 βῆ δ' ἰθύς Τεύκρου, βαλέειν δέ εἰ θυμὸς ἀνώγει.
 ἦτοι ὃ μὲν φαρέτρης ἐξείλετο πικρὸν οἷστίον,
 θῆκε δ' ἐπὶ νευρῆ· τὸν δ' αὖ κορυθαίολος Ἐκτώρ
- 325 ἀνερόντα, παρ' ὤμων, ὅθι κληῖς ἀποέργει
 ἀνχένα τε στήθος τε, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστιν,
 τῆ ῥ' ἐπὶ οἷ μεμαῶτα βάλεν λίθῳ ὀκρίοντι·
 ῥῆξε δὲ οἱ νευρῆν· νάρκησε δὲ χεῖρ ἐπὶ καρπῷ·
 σιῆ δὲ γνύξ ἐριπῶν, τόξον δὲ οἱ ἔκπεσε χειρός·
- 330 Αἴας δ' οὐκ ἀμέλησε κασιγνήτιο πεσόντος,
 ἀλλὰ θεῶν περίβη, καὶ οἱ σάκος ἀμφεκάλυψεν.
 τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δύω ἐρίθρες ἑταῖροι,
 Μημιστεύς, Ἐχίοιο πάϊς, καὶ δῖος Ἀλάστωρ,
 νῆας ἔπι γλαφυρὰς φερέτην βαρέα στενάχοντα.
- 335 Ἄψ δ' αὖτις Τρώεσσιν Ὀλύμπιος ἐν μένος ὤρσεν.
 οἱ δ' ἰθύς τάφροιο βαθείης ὤσαν Ἀχαιοὺς·

Ἐκτωρ δ' ἐν πρώτοισι κίε, σθένει βλεμεαίνων.
 ὡς δ' ὅτε τίς τε κύων σὺς ἀγρίου ἢ λέοντος
 ἀπτηται κατόπισθε, ποσὶν ταχέεσσι διώκων,
 ἰσχία τε γλουτούς τε, ἐλισσόμενόν τε δοκεύει· 340

ὡς Ἐκτωρ ὠπάζε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς,
 αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον· οἱ δ' ἐφέβοντο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
 φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Τρώων ὑπὸ χερσίν·
 οἱ μὲν δὴ παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες, 345
 ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι, καὶ πᾶσι θεοῖσιν
 χεῖρας ἀνίσχοντες, μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος.

Ἐκτωρ δ' ἀμφιπεριστρώφα καλλίτριχας ἵππους,
 Πορροῦς ὄμματ' ἔχων ἠδὲ βροτολοιγοῦ Ἄρης.

Τοὺς δὲ ἰδοῦσ' ἐλέησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 αἴψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 350

ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτι νῶϊ
 ὄλλυμένων Δαναῶν κεκαδησόμεθ', ὑστάτιόν περ;
 οἱ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται
 ἀνδρὸς ἑνὸς ῥιπῆ· ὃ δὲ μαινεται οὐκέτ' ἀνεκτῶς, 355
 Ἐκτωρ Πριαμίδης, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργεν.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 καὶ λίην οὐτός γε μένος θυμόν τ' ὀλέσειεν,
 χερσὶν ὑπ' Ἀργείων φθίμενος ἐν πατρίδι γαίῃ·
 ἀλλὰ πατὴρ οὐμός φρεσὶ μαινεται οὐκ ἀγαθῆσιν, 360
 σχέτλιος, αἰὲν ἀλιτρός, ἐμῶν μενέων ἀπερωεύς·
 οὐδέ τι τῶν μέμνηται, ὃ οἱ μάλα πολλάκις νῖον
 τειρόμενον σώεσκον ὑπ' Εὐρουσθῆος ἀέθλων.

ἦτοι ὃ μὲν κλαίεσκε πρὸς οὐρανόν· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
 τῷ ἐπαλεξήσουσαν ἀπ' οὐρανόθεν προΐαλλεν. 365

- εἰ γὰρ ἐγὼ τάδε ἦδε ἐνὶ φρεσὶ πενκαλίμησιν,
 εὐτέ μιν εἰς Αἶδαο πυλάρταο προὔπεμψεν,
 ἐξ Ἐρέβευς ἄξοντα κύνα στυγεροῦ Αἶδαο·
 οὐκ ἂν ὑπεξέφυγε Στυγὸς ὕδατος αἰπὰ ῥέεθρα.
 370 νῦν δ' ἐμὲ μὲν στυγέει, Θέτιδος δ' ἐξήνυσε βουλάς,
 ἢ οἱ γούνατ' ἔκυσσε, καὶ ἔλλαβε χειρὶ γενείου,
 λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.
 ἔσται μάν, ὅτ' ἂν αὐτε φίλην Γλανκώπιδα εἶπη.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νῶϊν ἐπέντυσε μώνυχας ἵππους,
 375 ὄφρ' ἂν ἐγὼ καταδῦσα Διὸς δόμον αἰγίοχοιο,
 τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήξομαι, ὄφρα ἴδωμαι,
 εἰ νῶϊ Πριάμοιο πάϊς, κορυθαίολος Ἐκτωρ,
 γηθήσει προφανείσα ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας.
 ἢ τις καὶ Τρώων κορέει κύνας ἦδ' οἰωνοὺς
 380 δημῶ καὶ σάρκεσσι, πεσῶν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
 ἢ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπνυκας ἔντυεν ἵππους
 Ἥρη, πρέσβα θεά, θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνοιο.
 αὐτὰρ Ἀθηναίη, κόρη Διὸς αἰγίοχοιο,
 385 πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ' οὔδει,
 ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν·
 ἢ δὲ χιτῶν' ἐνδῦσα Διὸς νεφεληγερέταο,
 τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.
 ἐς δ' ὄχρα φλόγεα ποσὶ βήσето· λάξετο δ' ἔγχος
 390 βριθύ, μέγα, στιβαρόν, τῶ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
 ἠρώων, τοῖσιν τε κοτέσσεται ὄβριμοπάτρη.
 Ἥρη δὲ μάστιγι θοῶς ἐπεμαίει ἄρ' ἵππους·
 αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον Ὠραι,
 395 τῆς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς Οὐλυμπός τε,

ἤμην ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος, ἣδ' ἐπιθεῖναι. 395

τῆ ῥα δι' αὐτάων κεντροηκεῖας ἔχον ἵππους.

Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἰδηθεν ἐπεὶ ἶδε, χῶσατ' ἄρ' αἰνῶς·

Ἴριω δ' ὠτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελέουσαν·

Βάσκη ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, πάλιν τρέπε, μηδ' ἔα ἄντην

ἔρχεσθ'· οὐ γὰρ καλὰ συνοισόμεθα πτόλεμόνδε. 400

ᾧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·

γυῖώσω μὲν σφῶϊν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους·

αὐτάς δ' ἐκ δίφρου βαλέω, κατὰ θ' ἄρματα ἄξω·

οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς

ἔλκε' ἀπαλθήσεσθον, ἃ κεν μάρπητησι κεραυνός· 405

ὄφρ' εἰδῆ Γλανκῶπις, ὅτ' ἂν ᾧ πατρὶ μάχῃται.

Ἥρη δ' οὔτι τόσον νεμεσίζομαι, οὐδὲ χολοῦμαι·

αἰεὶ γὰρ μοι ἔωθεν ἐνικλᾶν, ὅ,τι νοήσω.

Ὡς ἔφατ'· ᾧστο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα·

βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρέων ἐς μακρὸν Ὀλύμπον. 410

πρώτησιν δὲ πύλῃσι πολυπτύχου Οὐλύμποιο

ἀντομένη κατέρυκε· Διὸς δὲ σφ' ἔννεπε μῦθον·

Πῆ μέματον; τί σφῶϊν ἐνὶ φρεσὶ μαίνεται ἦτορ;

οὐκ ἔαα Κρονίδης ἐπαμυνόμεν Ἀργείοισιν.

ᾧδε γὰρ ἠπεῖλησε Κρόνου παῖς, εἰ τελέει περ· 415

γυῖώσειν μὲν σφῶϊν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,

αὐτάς δ' ἐκ δίφρου βαλέειν, κατὰ θ' ἄρματα ἄξειν·

οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς

ἔλκε' ἀπαλθήσεσθον, ἃ κεν μάρπητησι κεραυνός·

ὄφρ' εἰδῆς, Γλανκῶπις, ὅτ' ἂν σῶ πατρὶ μάχῃται. 420

Ἥρη δ' οὔτι τόσον νεμεσίζεται, οὐδὲ χολοῦται·

αἰεὶ γὰρ οἱ ἔωθεν ἐνικλᾶν, ὅ,τι νοήσῃ.

ἀλλὰ σὺγ', αἰνοτάτη, κύνον ἀδδεδές, εἰ ἔτεόν γε

τολμήσεις Διὸς ἄντα πελώριον ἔγχος ἀεΐραι.

425 Ἡ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις·
αὐτὰρ Ἀθηναίην Ἥρη πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Ἦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτ' ἔγωγε
ναῖ ἐῷ Διὸς ἄντα βροτῶν ἔνεκα πτολεμίζειν.

430 τῶν ἄλλος μὲν ἀποφθίσθω, ἄλλος δὲ βιώτω,
ὅς κε τύχη· κείνος δέ, τὰ ἅ φρονέων ἐνὶ θυμῷ,
Τρῳσί τε καὶ Δαναοῖσι δικαζέτω, ὡς ἐπιεικές.

Ἦς ἄρα φωνήσασα πάλιν τρέπε μώνυχας ἵππους,
τῆσιν δ' Ἦραι μὲν λῦσαν καλλιτροίχας ἵππους·
καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐπ' ἀμβροσίησι κάρησιν·
435 ἄρματα δ' ἐκλίναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα·
αὐταὶ δὲ χρυσεοῖσιν ἐπὶ κλισμοῖσι κάθιζον
μίγδ' ἄλλοισι θεοῖσι, φίλον τετιμημένοι ἦτορ.

Ζεὺς δὲ πατήρ Ἰδηθεν εὐτροχον ἄρμα καὶ ἵππους
Οὐλυμπόνδε δίακε, θεῶν δ' ἐξίκετο θώκους.

440 τῷ δὲ καὶ ἵππους μὲν λῦσε κλυτὸς Ἐννοσίγαιος,
ἄρματα δ' ἄμ βωμοῖσι τίθει, κατὰ λίτα πετάσσας.
αὐτὸς δὲ χρύσειον ἐπὶ θρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
ἔξετο· τῷ δ' ὑπὸ ποσσὶ μέγας πελεμίζει Ὀλυμπος.
αἱ δ' οἶαι Διὸς ἀμφὶς Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη

445 ἦσθην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον, οὐδ' ἐρέοντο·
αὐτὰρ ὁ ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε·

Τίφθ' οὕτω τετίησθον, Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη;
οὐ μὲν θην κάμετόν γε μάχη ἐνὶ κυδιανείρῃ
ὀλλῦσαι Τρῳάας, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἔθεσθε.

450 πάντως, οἷον ἐμόν γε μένος καὶ χεῖρες ἄαπτοι,
οὐκ ἂν με τρέψειαν, ὅσοι θεοὶ εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ.
σφῶϊν δὲ πρὶν περ τρόμος ἔλλαβε φαίδιμα γυῖα,

πρὶν πόλεμόν τ' ἰδέειν, πολέμοιό τε μέριμνα ἔργα.
 ᾧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δέ κεν τετελεσμένον ἦεν·
 οὐκ ἂν ἐφ' ὑμετέρων ὀχέων, πληγέντε κεραυνῶ, 455
 ἄν ἐς Ὀλυμπον ἵκεσθον, ἵν' ἀθανάτων ἔδος ἐστίν.

Ὡς ἔφαθ'· αἱ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη·
 πλησίαι αἶγ' ἦσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην.
 ἦτοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν, οὐδέ τι εἶπεν,
 σκυζομένη Διὶ πατρί, χόλος δέ μιν ἄγριος ἦρει. 460

Ἥρη δ' οὐκ ἔχαδε στῆθος χόλον, ἀλλὰ προσηΐδα·
 Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες!
 εὖ νῦ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὅ τοι σθένος οὐκ ἀλαπαδνό·
 ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητῶν,
 οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται. 465

[ἀλλ' ἦτοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', εἰ σὺ κελεύεις·
 βουλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἣτις ὀνήσει,
 ὡς μὴ πάντες ὄλωνται, ὀδυσσαμένοιο τεοῖο.]

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 ἦοῦς δὴ καὶ μᾶλλον ὑπερμενέα Κρονίωνα 470
 ὄψαι, αἶ κ' ἐθέλησθα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
 ὀλλύντ' Ἀργείων πουλὴν στρατὸν αἰχμητῶν.
 οὐ γὰρ πρὶν πόλεμου ἀποπαύσεται ὄβριμος Ἔκτωρ,
 πρὶν ὄρθαι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλεΐωνα.

[ἦματι τῷ, ὅτ' ἂν οἳ μὲν ἐπὶ πρόμνησι μάχωνται, 475
 στείνει ἐν αἰνοτάτῳ, περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.]

ὡς γὰρ θέσφατόν ἐστι· σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω
 χωομένης, οὐδ' εἴ κε τὰ νεῖατα πείραθ' ἴκηαι
 γαίης καὶ πόντιο, ἵν' Ἰαπετός τε Κρόνος τε
 ἦμενοι, οὐτ' ἀγῆς Ὑπερίονος Ἥελίοιο 480
 τέρποντ', οὐτ' ἀνέμοισι, βαθύς δέ τε Τάρταρος ἀμφίς·

οὐδ' ἦν ἔνθ' ἀφίκηαι ἀλωμένη, οὐ σευ ἔγωγε
σκυζομένης ἀλέγω, ἐπεὶ οὐ σέο κύντερον ἄλλο.

Ὡς φάτο· τὸν δ' οὔτι προσέφη λευκώλενος Ἥρη.
485 ἐν δ' ἔπεσ' Ὠκεανῷ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο,
ἔλκον νύκτα μέλαιναν ἐπὶ ζεΐδωρον ἄρουραν.

Τρωσὶν μὲν ῥ' ἀέκουσιν ἔδν φάος· αὐτὰρ Ἀχαιοῖς
ἀσπασίη, τρίλλιστος, ἐπήλυθε νύξ ἐρεβεννή.

Τρώων αὐτ' ἀγορὴν ποιήσατο φαίδιμος Ἔκτωρ,
490 νόσφι νεῶν ἀγαγὼν ποταμῷ ἐπι δινήεντι,
ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος.

ἔξ ἵππων δ' ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα, μῦθον ἀκούον,
τόν ῥ' Ἔκτωρ ἀγόρευε Διὶ φίλος· ἐν δ' ἄρα χειρὶ

ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυν· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
495 αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θῆε πόρκης·
τῷ ὄγ' ἐρεισάμενος, ἔπεα Τρώεσσι μετήυδα·

Κέλνυτέ μεν, Τρώες καὶ Δάρδανοι ἦδ' ἐπίκουροι·
νῦν ἐφάμην, νῆάς τ' ὀλέσας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
ἄψ ἀπονοστήσειν προῦτ' Ἴλιον ἠνεμόεσσαν·

500 ἀλλὰ πρὶν κνέφας ἦλθε, τὸ νῦν ἐσάωσε μάλιστα
Ἀργείους καὶ νῆας ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.

ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ,
δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθα· ἀτὰρ καλλίτριχας ἵππους
λύσαθ' ὑπέξ ὀχέων, παρὰ δὲ σφισι βάλλετ' ἐδωδῆν·

505 ἐκ πόλιος δ' ἄξασθε βόας καὶ ἴφια μῆλα
καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζεσθε,
σίτον τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγεσθε·
ὥς κεν παννύχιοι μέσφ' ἠοῦς ἠριγενεῖης

καίωμεν πυρὰ πολλὰ, σέλας δ' εἰς οὐρανὸν ἵκη·

510 μήπως καὶ διὰ νύκτα καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ

φεύγειν ὀρμήσονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 μὴ μὰν ἄσπουδί γε νεῶν ἐπιβαῖεν ἔκηλοι·
 ἀλλ' ὡς τις τούτων γε βέλος καὶ οἴκοθι πέσση,
 βλήμενος ἢ ἰῶ, ἢ ἔγχει ὀξύοντι,
 νηὸς ἐπιθρόσκων· ἵνα τις στυγέησι καὶ ἄλλος, 515
 Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισι φέρειν πολύδακρον Ἄρηα.
 κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστν Διὶ φίλοι ἀγγελλόντων,
 παῖδας πρωθήβας, παλιοκροτάφους τε γέροντας
 λέξασθαι περὶ ἄστν θεοδμήτων ἐπὶ πύργων·
 θηλότεραι δὲ γυναῖκες ἐνὶ μεγάροισιν ἐκάστη 520
 πῦρ μέγα καιόντων· φυλακὴ δέ τις ἔμπεδος ἔστω,
 μὴ λόχος εἰσέλθῃσι πόλιν, λαῶν ἀπεόντων.
 ᾧδ' ἔστω, Τρῶες μεγαλήτορες, ὡς ἀγορεύω·
 μῦθος δ', ὃς μὲν νῦν ὑγιῆς, εἰρημένος ἔστω·
 τὸν δ' ἠοῦς Τρῶεσσι μεθ' ἵπποδάμοις ἀγορεύσω. 525
 εὐχομαι ἐλπόμενος Διὶ τ' ἄλλοισὶν τε θεοῖσιν,
 ἐξελάαν ἐνθένδε κύνας Κηρεσσιφορήτους.
 [οὓς Κῆρες φορέουσι μελαινάων ἐπὶ νηῶν.]
 ἀλλ' ἦτοι ἐπὶ νυκτὶ φυλάξομεν ἡμέας αὐτούς·
 πρωὶ δ' ὑπηῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες, 530
 νηυσὶν ἐπιγλαφυρῆσιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα.
 εἶσομαι, εἴ κέ μ' ὁ Τυδεΐδης κρατερός Διομήδης
 παρ νηῶν πρὸς τεῖχος ἀπώσεται, ἢ κεν ἐγὼ τὸν
 χαλκῷ δηώσας, ἔναρα βροτόεντα φέρωμαι.
 αὐριον ἦν ἀρετὴν διαείσεται, εἴ κ' ἐμὸν ἔγχος 535
 μείνῃ ἐπερχόμενον· ἀλλ' ἐν πρώτοισιν, οἴω,
 κείσεται οὐτηθεῖς, πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι,
 ἠελίου ἀνιόντος ἐς αὐριον. εἰ γὰρ ἐγὼν ὡς
 εἶην ἀθάνατος καὶ ἀγήραος ἦματα πάντα,

540 τιοίμην δ', ὡς τίει Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων,
ὡς νῦν ἡμέρη ἦδε κακὸν φέρει Ἀργείοισιν.

Ὡς Ἐκτωρ ἀγόρευ' ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν.
οἱ δ' ἵππους μὲν λύσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἰδρώοντας,
δῆσαν δ' ἰμάντεσσι παρ' ἄρμασιν οἷσιν ἕκαστος·

545 ἐκ πόλιος δ' ἄξαντο βόας καὶ ἴφια μῆλα
καρπαλίμως· οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζοντο,
σιτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγοντο.
[ἔρδον δ' ἀθανάτοισι τεληέσσας ἑκατόμβας.

κνίσσῃν δ' ἐκ πεδίου ἄνεμοι φέρον οὐρανὸν εἴσω
550 ἠδεῖαν· τῆς δ' οὔτι θεοὶ μάκαρες दाτέοντο,
οὐδ' ἔθελον· μάλα γάρ σφιν ἀπήχθετο Ἴλιος ἰρή,
καὶ Πριάμος καὶ λαὸς εὐμμελίῳ Πριάμοιο.]

Οἱ δέ, μέγα φρονέοντες, ἐπὶ πτολέμοιο γεφύρῃ
εἶατο παννύχιοι· πυρὰ δὲ σφισι καίετο πολλὰ.

555 ὡς δ' ὅτ' ἐν οὐρανῷ ἄστρα φαινήν ἄμφι σελήνην
φαίνεται ἀριπρεπέα, ὅτε τ' ἐπλετο νήνεμος αἰθήρ·
[ἐκ τ' ἔφανε πᾶσαι σκοπιαὶ καὶ πρῶνες ἄκροι,
καὶ νάπαι· οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερῷάγῃ ἄσπετος
αἰθήρ,]

πάντα δὲ τ' εἶδεται ἄστρα· γέγηθε δέ τε φρένα ποιμίν·

560 τόσσα μεσηγὺ νεῶν ἠδὲ Ξάνθοιο ῥοάων,
Τρώων καιόντων, πυρὰ φαίνεται Ἰλιόθι πρό.
χίλι' ἄρ' ἐν πεδίῳ πυρὰ καίετο· παρ δὲ ἑκάστῳ
εἶατο πεντήκοντα, σέλα πυρὸς αἰθομένοιο.

ἵπποι δὲ κρῖ λευκὸν ἔρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας,
565 ἑσταότες παρ' ὄχεσφιν, εὐθρονον Ἡῶ μίμνον.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Ι.

SUMMARIUM.

Apud Achivos, et praeterito discrimine percussos, et instante conterritos, clam ab Agamemnone proceres convocantur, quibus rex consilium fugae et properandae per noctem navigationis indicit (1-28). A turpi incepto dehortantur eum Diomedes ac Nestor (29-78). Excubiae locantur pro munimentis castrorum, in Agamemnonis tentorio coena paratur proceribus, post coenam sollicitate agitur de Achille placando et ad exercitum reducendo (79-113). Ipse Agamemno illi, si iracundiam suam publicae necessitati remisit, et intactam Briseidem et eximia dona promittit (114-161). His cum conditionibus mittuntur viri a Nestore delecti, Phoenix, quem Achilli pater rectorem iuventae addiderat, Ajax maior, Ulysses, duo caduceatores (162-184). Legatos amice excipit Achilles, sed eorum, quamvis accuratas, graves, blandas orationes et omnia Agamemnonis promissa adspernatur; praeterea Phoenicem apud se retinet, cum eoque in patriam propediem se rediturum minatur (185-668). Ita postquam irritam legationem renunciarunt Ajax et Ulysses, graviter afflictos principes confirmat Diomedes, et ad pertinaciam pugnandi hortatur (669-713).

1 Δ

Προσβεία

Ο: οί μιν Τρώες

κατασπίνθη ἔγχε

πύθει δ' ἀλίπτε

ἰδ' ἀνεμοι δού

βούρης καὶ Ζεφύ

ἰδόντι ἔκτανος

καθ' ἑστία· πολλὰ

ἔς ἰθαύετο δρού

Ἄτρεϊδης δ' ἔ

φοίτα κηρύσσου

ἀνδρῶν εἰς ἰγρο

πυλὸν βοῶν· ἀν

ἴω δ' εἰν ἀγο

ἴσμεο διακονῶν

ἴμε καὶ αἰγυλί

ἔς δ' ἰμπερτενέχ

Ι Δ Ι Α Δ Ο Σ Ι.

Πρεσβεία πρὸς Ἀχιλλέα. Διταί.

Ὡς οἱ μὲν Τρῶες φυλακὰς ἔχον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
θεσπεσίη ἔχε φύζα, φόβου κρούοντος ἑταίρη·
πένθει δ' ἀτλήτῳ βεβολήατο πάντες ἄριστοι.
ὥς δ' ἄνεμοι δύο πόντον ὀρίνετον ἰχθυόεντα,
Βορέης καὶ Ζέφυρος, τότε Θρήκηθεν ἄητον,
ἔλθόντ' ἑξαπίνης· ἄμυδις δέ κη κῆμα κελαινὸν
κορθύεται· πολλὸν δὲ παρεξ ἄλα φῦκος ἔχευαν·
ὥς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.

5

Ἄτρεΐδης δ', ἄχει μὲγάλῳ βεβολημένος ἦτορ,
φοῖτα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κελεύων,
κλήθην εἰς ἀγορὴν κικλήσκων ἄνδρα ἕκαστον,
μηδὲ βοᾶν· αὐτὸς δὲ μετὰ πρῶτοισι πονεῖτο.
ἴζον δ' εἰν ἀγορῇ τετιηότες· ἂν δ' Ἀγαμέμνων
ἴστατο δακρυχέων, ὥστε κρήνη μελάνυδρος,
ἦτε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ·
ὥς ὁ βαρυστενάχων ἔπε' Ἀργείοισι μετηύδα·

15

- ὦ φίλοι, Ἀργείων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἄτη ἐνέδησε βαρσῆ·
 σχέτιλις, ὃς πρὶν μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν,
 20 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι·
 νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο, καὶ με κελεύει
 δυσκλέα Ἄργος ἱκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν.
 οὕτω πού Διὶ μέλλει ὑπερμενεῖ φίλον εἶναι,
 ὃς δὴ πολλῶν πολιῶν κατέλυσε κάρηνα,
 25 ἠδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες·
 φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
 οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυάγυιαν.
 Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ.
 30 δὴν δ' ἄνεω ἦσαν τετιηότες νῆες Ἀχαιῶν·
 ὄψε δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 Ἄτρεϊδη, σοὶ πρῶτα μαχήσομαι ἀφραδέοντι,
 ἧ θέμις ἐστίν, ἀναξ, ἀγορῆ· σὺ δὲ μῆτι χολωθῆς.
 ἀλκὴν μὲν μοι πρῶτον ὄνειδισας ἐν Δαναοῖσιν,
 35 φᾶς ἔμεν ἀπτόλεμον καὶ ἀνάλκιδα· ταῦτα δὲ πάντα
 ἴσασ' Ἀργείων ἡμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες.
 σοὶ δὲ διάνδιχα δῶκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω·
 σκῆπτρῳ μὲν τοι δῶκε τετιμῆσθαι περὶ πάντων·
 ἀλκὴν δ' οὕτοι δῶκεν, ὅ,τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 40 δαιμόνι', οὕτω πού μάλα ἔλπειαι νῆας Ἀχαιῶν
 ἀπτολέμους τ' ἔμεναι καὶ ἀνάλκιδας, ὡς ἀγορεύεις;
 εἰ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐπέσσεται, ὥστε νέεσθαι,
 ἔρχεο· πάρος τοι ὁδός, νῆες δὲ τοι ἄγχι θαλάσσης
 ἐστᾶσ', αἷ τοι ἔποντο Μυκῆνηθεν μάλα πολλαί.
 45 ἀλλ' ἄλλοι μενέουσι καρηκομόωντες Ἀχαιοί,

εἰσόκε περ Τροίην διαπέρομεν. εἰ δὲ καὶ αὐτοί,
φενγόντων σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
νώϊ δ', ἐγὼ Σθένελός τε, μαχησόμεθ', εἰσόκε τέκμων
Ἰλίου εὐρωμεν· σὺν γὰρ θεῷ εἰλήλουθμεν.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον νῆες Ἀχαιῶν, 50
μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.

τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετεφώνεεν ἱππότα Νέστωρ·

Τυδείδη, πέρι μὲν πολέμῳ ἔνι καρτερός ἐσσι,
καὶ βουλῇ μετὰ πάντα ὁμήλικας ἔπλεν ἄριστος·
οὔτις τοι τὸν μῦθον ὀνόσσειται, ὅσσοι Ἀχαιοί, 55
οὔδὲ πάλιν ἐρέει· ἀτὰρ οὐ τέλος ἴκεο μύθων.

ἦ μὴν καὶ νέος ἐσσί, ἐμὸς δέ κε καὶ παῖς εἴης
ὀπλότατος γενεῆφιν· ἀτὰρ πεπνυμένα βάζεις
Ἀργείων βασιλῆας, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπες.

ἀλλ' ἄγ', ἐγὼν, ὃς σεῖο γεραίτερος εὐχομαι εἶναι, 60
ἐξείπω, καὶ πάντα δίδχομαι· οὔδὲ κέ τις μοι
μῦθον ἀτιμήσει, οὔδὲ κρείων Ἀγαμέμνων.

ἄφρητῶρ, ἀθήμεστος, ἀνέστιός ἐστιν ἐκείνος,
ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου, ὀκρυόεντος.

ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ, 65
δόρυπα τ' ἐφοπλισόμεσθα· φυλακτῆρες δὲ ἕκαστοι
λεξάσθων παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτός.

κούροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ ἔπειτα,
Ἄτρεϊδη, σὺ μὲν ἄρχε· σὺ γὰρ βασιλεύτατός ἐσσι.
δαίνυ δαῖτα γέρουσιν· ἔοικέ τοι, οὔτοι ἀεικές. 70

πλείαι τοι οἴνου κλισίαι, τὸν νῆες Ἀχαιῶν
ἡμάτια Θρήκηθεν ἐπ' εὐρέα πόντον ἄγουσιν·
πᾶσά τοί ἐσθ' ὑποδεξίη· πολέεσσι δ' ἀνάσσεις.
πολλῶν δ' ἀγρομένων, τῷ πείσεαι, ὃς κεν ἀρίστην

75 βουλὴν βουλευέσθῃ· μάλα δὲ χρεὼ πάντας Ἀχαιοὺς
 ἐσθλῆς καὶ πυκινῆς, ὅτι δῆϊοι ἐγγύθι νηῶν
 καίουσιν πυρὰ πολλά· τίς ἂν τάδε γηθήσειεν;
 νύξ δ' ἦδ' ἠὲ διαρῥαίσει στρατὸν ἠὲ σαώσει.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ'
 ἐπίθοντο.

80 ἐκ δὲ φυλακτῆρες σὺν τεύχεσιν ἐσσεύοντο,
 ἄμφι τε Νεστορίδην Θρασυμήδεα, ποιμένα λαῶν,
 ἠδ' ἄμφ' Ἀσκάλαφον καὶ Ἰάλμενον, νῆας Ἄρης,
 ἄμφι τε Μηριόνην, Ἀφαρῆά τε Δηίπτυρόν τε,
 ἠδ' ἄμφι Κρείοντος υἱόν, Λυκομήδεα δῖον.

85 ἔπ' ἔσαν ἠγεμόνες φυλάκων, ἑκατὸν δὲ ἐκάστω
 κοῦροι ἅμα στεῖχον, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες·
 καὶ δὲ μέσον τάφρου καὶ τείχεος ἴζον ἰόντες·
 ἔνθα δὲ πῦρ κήαντο, τίθεντο δὲ δόρυπον ἕκαστος.

Ἄτρείδης δὲ γέροντας ἀολλέας ἤγεν Ἀχαιῶν

90 ἐς κλισίην, παρὰ δὲ σφι τίθει μενοεικέα δαῖτα.
 οἱ δ' ἐπ' ὄνειάθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς ὁ γέρον πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν,
 Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή·

95 ὁ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

Ἄτρείδη κύνδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 ἐν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ' ἄρξομαι· οὐνεκα πολλῶν
 λαῶν ἐσσι ἄναξ, καὶ τοι Ζεὺς ἐγγυάλιξεν
 σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βουλευῆσθα.

100 τῷ σε χρὴ πέρι μὲν φάσθαι ἔπος, ἠδ' ἐπακοῦσαι,
 κρηῆναι δὲ καὶ ἄλλω, ὅτ' ἂν τινα θυμὸς ἀνώγη
 εἰπεῖν εἰς ἀγαθόν· σέο δ' ἔξεται, ὅ τι κεν ἄρχῃ.

αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὡς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
οὐ γάρ τις νόον ἄλλος ἀμείνονα τοῦδε νοήσει,
οἷον ἐγὼ νοέω, ἦμὲν πάλαι, ἦδ' ἔτι καὶ νῦν, 105
ἔξετι τοῦ ὅτε, Διογενές, Βρισηΐδα κούρην

χωομένου Ἀχιλλῆος ἔβης κλισίηθεν ἀπούρας·
οὔτι καθ' ἡμέτερόν γε νόον. μάλα γάρ τοι ἔγωγε
πόλλ' ἀπεμυθεόμην· σὺ δὲ σῶ μεγαλήτορι θυμῷ
εἶξας, ἄνδρα φέριστον, ὃν ἀθάνατοὶ περ ἔτισαν, 110
ἠτίμησας· ἐλὼν γὰρ ἔχεις γέρας. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
φραζόμεσθ', ὡς κέν μιν ἄρεσσάμενοι πεπίθωμεν
δώροισιν ἃ ἄγανοῖσιν, ἔπεσσί τε μελιχίοισιν.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
ᾧ γέρον, οὔτι ψεύδος ἐμὰς ἄτας κατέλεξας. 115

ἄσάμην, οὐδ' αὐτὸς ἀναίνομαι! ἀντί νυ πολλῶν
λαῶν ἐστὶν ἀνὴρ, ὅντε Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ·
ὡς νῦν τοῦτον ἔτισε, δάμασσε δὲ λαὸν Ἀχαιῶν.
ἀλλ' ἐπεὶ ἄσάμην, φρεσὶ λευγαλέησι πιθήσας,
ἂψ ἐθέλω ἄρῆσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἀποινα· 120

ὑμῖν δ' ἐν πάντεσσι περικλυτὰ δῶρ' ὀνομήνω·
ἐπὶ ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
αἶθωνας δὲ λέβητας εἴκοσι, δώδεκα δ' ἵππους
πηγούς, ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο. 125
οὐ κεν ἀλήϊος εἴη ἀνὴρ, ὃς τόσσα γένοιτο,

οὐδέ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
ὅσσα μοι ἠνείκαντο ἀέθλια μώνυχες ἵπποι.
δώσω δ' ἐπτὰ γυναῖκας, ἀμύμονα ἔργ' εἰδυίας,
Λεσβίδας, ἅς, ὅτε Λέσβον ἐνκτιμένην ἔλεν αὐτός,
ἔξελόμην, αἷ κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν. 130

τάς μὲν οἱ δώσω, μετὰ δ' ἔσσεται, ἦν τότε ἀπηύρων,

- κούρην Βρισῆος· καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι,
 μήποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι, ἠδὲ μιγῆναι,
 ἧ θέμις ἀνθρώπων πέλει, ἀνδρῶν ἠδὲ γυναικῶν.
 135 ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὐτε
 ἄστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώσω ἄλαπάξαι,
 νῆα ἄλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηυσάσθω,
 εἰσελθῶν, ὅτε κεν δατεώμεθα ληΐδ' Ἀχαιοί.
 Τρωϊάδας δὲ γυναικας εἴκοσιν αὐτὸς ἐλέσθω,
 140 αἶ κε μετ' Ἀργεῖην Ἑλένην κάλλισται ἕωσιν.
 εἰ δέ κεν Ἄργος ἰκοίμεθ' Ἀχαικόν, οὗθαυ ἀρούρης,
 γαμβρός κέν μοι ἔοι· τίσω δέ μιν ἴσον Ὀρέστη,
 ὅς μοι τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ.
 τρεῖς δέ μοι εἰσι θυγατρεις ἐνὶ μεγάρω εὐπύκτω,
 145 Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιάνασσα·
 τάων ἦν κ' ἐθέλῃσι, φίλην ἀνάεδνον ἀγέσθω
 πρὸς οἶκον Πηλῆος· ἐγὼ δ' ἐπὶ μείλια δώσω
 πολλὰ μάλ', ὅσσ' οὐπω τις εἴη ἐπέδωκε θυγατρί.
 ἑπτὰ δέ οἱ δώσω εὐναιόμενα πτολίεθρα,
 150 Καρδαμύλην, Ἐνόπην τε καὶ Ἴρην ποιήεσσαν,
 Φηράς τε Ζαθείας ἠδ' Ἀνθειαν βαθύλειμον,
 καλήν τ' Αἴπειαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.
 πᾶσαι δ' ἐγγύς ἁλός, νέαται Πύλου ἡμαθόεντος·
 ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηνες, πολυβοῦνται,
 155 οἱ κέ ε' δωτίνῃσι, θεὸν ὧς, τιμήσουσιν,
 καὶ οἱ ὑπὸ σκήπτρω λιπαράς τελέουσι θέμιστας.
 ταῦτά κέ οἱ τελέσαιμι, μεταλλήξαντι χόλοιο.
 δμηθῶτω! Αἴδης τοι ἀμείλιχος ἠδ' ἀδάμαστος·
 τούνεκα καὶ τε βροτοῖσι θεῶν ἔχθιστος ἀπάντων·
 160 καὶ μοι ὑποστήτω, ὅσσον βασιλεύτερός εἰμι,

ἢ δ' ὅσον γενεῇ προγενέστερος εὐχομαι εἶναι.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γεγήμιος ἵππότης Νέστωρ·
 Ἀτρεΐδῃ κύνδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνον,
 δῶρα μὲν οὐκέτ' ὄνοστα διδοῖς Ἀχιλλῆϊ ἀνακτι·
 ἀλλ' ἄγετε, κλητοὺς ὀτρύνομεν, οἳ κε τάχιστα
 ἔλθωσ' ἐς κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος.

165

εἰ δ', ἄγε, τοὺς ἂν ἐγὼν ἐπιόψομαι· οἳ δὲ πιθέσθων.
 Φοῖνιξ μὲν πρῶτιστα, Διὶ φίλος, ἠγησάσθω·
 αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴας τε μέγας καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·
 κηρῶν δ' Ὀδῖος τε καὶ Εὐρυβάτης ἅμ' ἐπέσθων·
 φέρετε δὲ χερσὶν ὕδωρ, εὐφημησαί τε κέλεσθε,
 ὄφρα Διὶ Κρονίδῃ ἄρησόμεθ', αἴ κ' ἐλεήσῃ.

170

Ὡς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ἐαδόμεν μῦθον ἔειπεν.

αὐτίκα κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχουσαν,
 κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο·

175

νόμησαν δ' ἄρα πᾶσιν, ἐπαρξάμενοι δεπᾶεσσι·
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ', ἐπιόν θ', ὅσον ἠθέλε θυμός,
 ὠρμῶντ' ἐκ κλισίης Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο.

τοῖσι δὲ πόλλ' ἐπέτελλε Γεγήμιος ἵππότης Νέστωρ,
 δειδίλλων ἐς ἕκαστον, Ὀδυσσῆϊ δὲ μάλιστα,
 πειρᾶν, ὡς πεπίθοιεν ἀμύμονα Πηλείωνα.

180

Τὼ δὲ βράτην παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 πολλὰ μάλ' εὐχομένω γαιηόχῳ Ἐννοσιγαίῳ,
 ῥηϊδίως πεπιθεῖν μεγάλας φρένας Αἰακίδαο.

Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην·
 τὸν δ' εὖρον φρένα τερπόμενον φόρμιγγι λιγείῃ,
 καλῆ, δαιδαλέῃ, ἐπὶ δ' ἀργύρεον ζυγὸν ἦεν·
 τὴν ἄρετ' ἐξ ἐνάρων, πόλιν Ἥετίωνος ὀλέσσας·
 τῇ ὄγε θυμὸν ἔτερπεν, ἄειδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν.

185

- 190 Πάτροκλος δέ οἱ οἶος ἐναντίος ἦστο σιωπῆ,
δέγμενος Αἰακίδην, ὅποτε λήξειεν ἀείδων.
τῷ δὲ βράτην προτέρω, ἤγειτο δὲ δῖος Ὀδυσσεύς·
στὰν δὲ πρόσθ' αὐτοῖο· ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς,
αὐτῇ σὺν φόρμιγγι, λιπῶν ἔδος, ἔνθα θάασεν.
- 195 ὣς δ' αὐτως Πάτροκλος, ἐπεὶ ἶδε φῶτας, ἀνέστη.
τῷ καὶ δεικνύμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Χαίρετον· ἦ φίλοι ἄνδρες ἰκάνετον! ἦ τι μάλα χρεώ·
οἱ μοι σκνυζομένω περ Ἀχαιῶν φίλτατοί ἐστων.
Ὡς ἄρα φωνήσας προτέρω ἄγε δῖος Ἀχιλλεύς,
200 εἶσεν δ' ἐν κλισμοῖσι, τάπησί τε πορφυρέοισιν·
αἶψα δὲ Πάτροκλον προσεφώνεεν, ἐγγὺς ἔοντα·
Μεῖζονα δὴ κρητῆρα, Μενoitίου νιέ, καθίστα·
ζωρότερον δὲ κέραιε, δέπας δ' ἔντυνον ἐκάστῳ.
οἱ γὰρ φίλτατοι ἄνδρες ἐμῷ ὑπέασι μελάθρῳ.
- 205 Ὡς φάτο· Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπέιθεθ' ἑταίρῳ.
αὐτὰρ ὄγε κρεῖιον μέγα κάββαλεν ἐν πυρὸς αὐγῆ,
ἐν δ' ἄρα νῶτον ἔθην' οἶος καὶ πίνος αἰγός,
ἐν δὲ σὺς σιάλοιο θάχιν τεθαλυῖαν ἀλοιφῆ.
τῷ δ' ἔχεν Ἀντομέδων, τάμνεν δ' ἄρα δῖος Ἀχιλλεύς·
- 210 καὶ τὰ μὲν εὖ μίστυλλε, καὶ ἄμφ' ὄβελοῖσιν ἔπειρεν·
πῦρ δὲ Μενoitιάδης δαῖεν μέγα, ἰσόθεος φῶς.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκάη, καὶ φλόξ ἐμαράνθη,
ἀνθρακίην στορέσας, ὄβελους ἐφύπερθε τάνυσσεν·
πάσσε δ' ἄλός θείοιο, κρατεντάων ἐπαείρας.
- 215 αὐτὰρ ἐπὶ ᾧ ὤπησε, καὶ εἰν ἔλεοῖσιν ἔχευεν,
Πάτροκλος μὲν σῆτον ἐλῶν ἐπένευε τραπέζῃ,
καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
αὐτὸς δ' ἀντίον ἴξεν Ὀδυσσῆος θείοιο,

πύου τοῦ ἐπέ
Πάτροκλον, ἢ
οἱ δ' ἐπ' ἀνέ
αὐτὰρ ἐπεὶ πύου
εἶς Αἰας Φοῖ
καρπόμενος δ' ο
καὶ Ἀχιλλεύς
μὲν ἐν κλισίῃ
τῆς καὶ ἐνθάδε
δαῖενσθ'· ἀλλ
ἀλλὰ λίγ μὲν
θεῖμεν ἐν δαί
τῆς εὐσελμούς
ἔγγυς γὰρ νῆα
τῶν ἐπέπυ
κρέμετο πυρῶ
ἠήσεθ'· αἰ
εἰς δὲ συμ Κ
ἰστράπτει· Ἐκ
μῆται ἐπάγ
αἶμας, οὐδὲ θε
ῶνται δὲ τέχνη
στῆνται γὰρ ν
αὐτὰς ἢ ἐμπ
ἠώσεν παρ
αὐτῶν δὲ
ἐπέσσωσι θε
φύσθαι ἐν Τ
αὐτῶν, εἰ μὲ
Ilad. I.

τοίχου τοῦ ἑτέροιο· θεοῖσι δὲ θῦσαι ἀνώγει
Πάτροκλον, ὃν ἑταῖρον· ὃ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλίας. 220

οἱ δ' ἐπ' ὄνειάθ' ἐτοῖμα προκειμένα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
νεῦσ' Αἴας Φοῖνικι. νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς·
πλησάμενος δ' οἴνοιο δέπας, δείδεκτ' Ἀχιλῆα·

Χαῖρ', Ἀχιλεῦ! δαιτὸς μὲν εἴσης οὐκ ἐπιδενεῖς, 225

ἡμὲν ἐνὶ κλισίῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
ἠδὲ καὶ ἐνθάδε νῦν· πάρα γὰρ μενοεικέα πολλὰ
δαίνυσθ'· ἀλλ' οὐ δαιτὸς ἐπηράτου ἔργα μέμηλεν·

ἀλλὰ λῆν μέγα πῆμα, Διοτρεφές, εἰσορόωντες,
δειδιμεν· ἐν δοιῇ δὲ σαωσέμεν ἢ ἀπολέσθαι 230

νηῆς εὖσσελμούς, εἰ μὴ σύγε δύσειαι ἀλκῆν.

ἐγγὺς γὰρ νηῶν καὶ τείχεος αὐλὴν ἔθεντο

Τρῶες ὑπὲρ θυμοι, τηλεκλητοὶ τ' ἐπίκουροι,

κῆήμενοι πυρὰ πολλὰ κατὰ στρατόν, οὐδ' ἔτι φασὶν
σχίσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι. 235

Ζεὺς δὲ σφι Κρονίδης ἐνδέξια σήματα φαίνων

ἀστράπτει· Ἐκτωρ δὲ μέγα σθένει βλεμεαίνων

μαίνεται ἐκπάγλως, πίσυρος Διί, οὐδέ τε τίει

ἀνέρας, οὐδὲ θεούς· κρατερὴ δὲ ἐλύσσα δέδυκεν·

ἀράται δὲ τάχιστα φανήμεναι Ἥῳ δῖαν· 240

στεῦται γὰρ νηῶν ἀποκόψειν ἄκρα κόρυμβα,

αὐτὰς τ' ἐμπρήσειν μαλεροῦ πυρός· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς

δηώσειν παρὰ τῆσιν, ὀρινομένους ὑπὸ καπνοῦ.

ταῦτ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μὴ οἱ ἀπειλὰς

ἐκτελέσωσι θεοί· ἡμῖν δὲ δὴ αἴσιμον εἶη 245

φθίσθαι ἐνὶ Τροίῃ, ἐκὰς Ἄργεος ἱπποβότοιο.

ἀλλ' ἄνα, εἰ μέμονάς γε, καὶ ὄψέ περ, νῆας Ἀχαιῶν

τειρομένους ἐρύεσθαι ὑπὸ Τρώων ὄρουμαγδοῦ.
 αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται· οὐδέ τι μῆχος
 250 ῥεχθέντος κακοῦ ἔστ' ἄκος εὐρεῖν· ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 φράξεν, ὅπως Δαναοῖσιν ἀλεξήσεις κακὸν ἡμᾶρ.
 ὦ πέπον, ἧ μὲν σοίγε πατὴρ ἐπειέλλετο Πηλεὺς
 ἡματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπεν·
 τέκνον ἐμόν, κάρτος μὲν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
 255 δώσουσ', αἴ κ' ἐθέλωσι· σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμὸν
 ἴσχειν ἐν στήθεσσι· φιλοφροσύνη γὰρ ἀμείνων·
 ληγέμεναι δ' ἔριδος κακομηχάνου, ὄφρα σε μᾶλλον
 τίωσ' Ἀργείων ἡμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες.
 ὡς ἐπέτελλ' ὁ γέρον· σὺ δὲ λήθῃαι. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 260 παύε', ἕα δὲ χόλον θυμαλγέα! σοὶ δ' Ἀγαμέμνων
 ἄξια δῶρα δίδωσι, μεταλλήξαντι χόλοιο.
 εἰ δέ, σὺ μὲν μὲν ἀκουσον, ἐγὼ δὲ κέ τοι καταλέξω,
 ὅσσα τοι ἐν κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῶρ' Ἀγαμέμνων·
 ἔπι ἄπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
 265 αἶθωνας δὲ λέβητας εἴκοσι, δώδεκα δ' ἵππους
 πηγούς, ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
 οὐ κεν ἀλήϊος εἴη ἀνήρ, ὃ τόσσα γένοιτο,
 οὐδέ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
 ὅσσ' Ἀγαμέμνονος ἵπποι ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
 270 δώσει δ' ἑπτὰ γυναῖκας, ἀμύμονα ἔργ' εἰδυίας,
 Λεσβίδας, ἅς, ὅτε Λέσβον ἐνκτιμένην ἔλες αὐτός,
 ἐξέλεθ', αἶ τότε κάλλει ἐνίκων φύλα γυναικῶν.
 τὰς μὲν τοι δώσει, μετὰ δ' ἔσσεται, ἦν τότ' ἀπήγυρα
 κούρην Βρισῆος· καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὀμεῖται,
 275 μήποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι, ἠδὲ μιγῆναι,
 ἧ θέμις ἐστίν, ἀναξ, ἦτ' ἀνδρῶν ἦτε γυναικῶν.

ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσπεται· εἰ δέ κεν αὐτε
 ἄστν μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώωσ' ἀλαπάξαι,
 νῆα ἄλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηήσασθαι,
 εἰσελθῶν, ὅτε κεν δατεώμεθα λῆϊδ' Ἀχαιοί. 280
 Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας εἰκοσιν αὐτὸς ἐλέσθαι,
 αἶ κε μετ' Ἀργεῖην Ἑλένην κάλλισται ἕωσιν.
 εἰ δέ κεν Ἄργος ἰκοίμεθ' Ἀχαικόν, οὐθαρ ἀρούρης,
 γαμβρός κέν οἱ ἔοις· τίσει δέ σε ἴσον Ὀρέστη,
 ὅς οἱ τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἐν πολλῇ. 285
 τρεῖς δέ οἱ εἰσι θυγατρὲς ἐνὶ μεγάρῳ εἰπήκτω,
 Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιόνασσα·
 τάων ἦν κ' ἐθέλησθαι, φίλην ἀνάεδνον ἄγεσθαι
 πρὸς οἶκον Πηλῆος· ὁ δ' αὐτ' ἐπὶ μείλια δώσει
 πολλὰ μάλ', ὅσσ' οὐπω τις εἴη ἐπέδωκε θυγατρί. 290
 ἑπτὰ δέ τοι δώσει εὐναίόμενα πτολίεθρα,
 Καρδαμύλην, Ἐνόπην τε καὶ Ἰοῖν ποιήεσσαν,
 Φηράς τε Ζαθέας ἠδ' Ἀνθειαν βαθυύλεμον,
 καλήν τ' Αἰπείαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν
 πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἁλὸς, νέεται Πύλου ἡμαθόεντος· 295
 ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολυῤῆνες, πολυβοῦνται,
 οἳ κέ σε δωτίνησι, θεὸν ὥς, τιμήσουσιν,
 καὶ τοι ὑπὸ σκῆπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.
 ταῦτά κέ τοι τελέσειε, μεταλλήξαντι χόλοιο.
 εἰ δέ τοι Ἀτρεΐδης μὲν ἀπήχθετο κηρόφι μᾶλλον, 300
 αὐτὸς καὶ τοῦ δῶρα· σὺ δ' ἄλλους περ Παναχαιοὺς
 τειρομένους ἐλέαιρε κατὰ στρατόν, οἳ σε, θεὸν ὥς,
 τίσουσ'· ἧ γὰρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἄροιο.
 νῦν γάρ χ' Ἐκτορ' ἔλοις, ἐπεὶ ἂν μάλα τοι σχεδὸν ἔλθοι,
 λύσσαν ἔχων ὀλοήν· ἐπεὶ οὐτινά φησιν ὁμοῖον 305

οἱ ἔμεναι Δαναῶν, οὓς ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν.

- Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκύνεσσι Ἀχιλλεύς·
 Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 χρὴ μὲν δὴ τὸν μῦθον ἀπληγέως ἀποειπεῖν,
 310 ἢ περ δὴ φρονέω τε, καὶ ὡς τετελεσμένον ἔσται·
 ὡς μὴ μοι τρύζητε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος.
 ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς Ἄϊδαο πύλησιν,
 ὅς γ' ἕτερον μὲν κεύθη ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ εἶπη.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὡς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
 315 οὐτ' ἔμεγ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα πεισέμεν οἴω,
 οὐτ' ἄλλους Δαναούς· ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν,
 μάρνασθαι δῆϊοισιν ἐπ' ἀνδράσι νεολεμέσσι αἰεὶ.
 ἴση μοῖρα μένοντι, καὶ εἰ μάλα τις πολεμίζοι·
 ἐν δὲ ἰῆ τιμῇ ἡμὲν κακός, ἡδὲ καὶ ἐσθλός·
 320 κἀτθαν' ὁμῶς ὃ, τ' ἀεργὸς ἀνὴρ, ὃ, τε πολλὰ ἐοργῶς.
 οὐδέ τί μοι περὶ κείται, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῶ,
 αἰεὶ ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζεις.
 ὡς δ' ὄρνις ἀπτήσι νεοσσοῖσι προσφέρεισιν
 μάλιστα, ἐπεὶ κε λάβησι, κακῶς δ' ἄρα οἱ πέλει ἀντή·
 325 ὡς καὶ ἐγὼ πολλὰς μὲν ἀνῆκτους νύκτας ἴαυον,
 ἡμᾶτα δ' αἰματόεντα διέπρησσον πολεμίζων,
 ἀνδράσι μαρνάμενος δάρον ἔνεκα σφετεράων.
 δώδεκα δὴ σὺν νηυσὶ πόλεις ἀλάπαξ' ἀνθρώπων,
 πεζὸς δ' ἑνδεκά φημι κατὰ Τροίην ἐρίβωλον·
 330 τάων ἐκ πασέων κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
 ἐξελόμην, καὶ πάντα φέρων Ἀγαμέμνονι δόσκον
 Ἀτρεΐδῃ· ὃ δ' ὀπισθε μένων παρὰ νηυσὶ θεῆσιν,
 δεξάμενος, διὰ παῦρα δασάσκετο, πολλὰ δ' ἔχεσκεν.
 ἄλλα δ' ἀριστήεσσι δίδου γέρα καὶ βασιλεῦσιν·

τοῖσι μὲν ἔμπεδα κείται, ἐμεῦ δ' ἀπὸ μόνου Ἀχαιῶν 335
εἴλετ', ἔχει δ' ἄλοχον θυμαρῆα· τῇ παριαύων

τερπέσθω. τί δὲ δεῖ πολεμιζέμεναι Τρώεσσι
Ἀργείους; τί δὲ λαὸν ἀνήγαγεν ἐνθάδ' ἀγείρας
Ἀτρεΐδης; ἢ οὐχ Ἑλένης ἔνεκ' ἠυκόμοιο;

ἢ μῶνοι φιλέουσ' ἄλόχους μερόπων ἀνθρώπων 340
Ἀτρεΐδαι; ἐπεὶ, ὅστις ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἐχέφρων,
τὴν αὐτοῦ φίλει καὶ κήδεται· ὡς καὶ ἐγὼ τὴν
ἐκ θυμοῦ φίλεον, δουρικτητὴν περ εὐῶσαν.

νῦν δ' ἐπεὶ ἐκ χειρῶν γέρας εἴλετο, καὶ μ' ἀπάτησεν,
μή μιν πειράτω, εὖ εἰδότης· οὐδέ με πείσει. 345

ἀλλ', Ὀδυσσεῦ, σὺν σοί τε καὶ ἄλλοισιν βασιλεῦσιν
φραζέσθω, νήεσσιν ἀλεξέμεναι δῆϊον πῦρ.

ἢ μὲν δὴ μάλα πολλὰ πονήσατο νόσφιν ἐμεῖο,
καὶ δὴ τεῖχος ἔδειμε, καὶ ἤλασε τάφρον ἐπ' αὐτῷ
εὐρεΐαν, μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξεν· 350

ἀλλ' οὐδ' ὡς δύναται σθένος Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο
ἴσχειν. ὄφρα δ' ἐγὼ μετ' Ἀχαιοῖσιν πολέμιζον,
οὐκ ἐθέλεσκε μάχην ἀπὸ τεύχεος ὀρνύμεν Ἐκτωρ,
ἀλλ' ὅσον ἐς Σκαιᾶς τε πύλας καὶ φηγὸν ἴκανεν·
ἐνθα ποτ' οἶον ἔμιμνε, μόγις δέ μιν ἐκφυγεν ὀρμῆν. 355

νῦν δ', ἐπεὶ οὐκ ἐθέλω πολεμιζέμεν Ἐκτορι δίῳ,
αὔριον ἰρὰ Διὸς ῥέξας καὶ πᾶσι θεοῖσιν,
νηήσας εὖ νῆας, ἐπὶν ἄλαδε προερούσσω,

ὄψαι, ἣν ἐθέλησθα, καὶ αἶ κέν τοι τὰ μεμήγη,
ἦρι μάλ' Ἑλλήσποντον ἐπ' ἰχθυόεντα πλεύσας 360
νῆας ἐμάς, ἐν δ' ἄνδρας ἐρεσσέμεναι μεμαῶτας·
εἰ δέ κεν εὐπλοίην δώῃ κλυτὸς Ἐννοσίγαιος,
ἤματί κε τριτάτῳ Φθίην ἐρίβωλον ἰκοίμην.

- ἔστι δέ μοι μάλα πολλά, τὰ κάλλιπον ἐνθάδε ἔρῳων·
 365 ἄλλον δ' ἐνθάενδε χρυσὸν καὶ χαλκὸν ἐρυθρόν,
 ἠδὲ γυναῖκας εὐζώνους, πολίων τε σίδηρον
 ἄξομαι, ἄσπ' ἔλαχόν γε· γέρας δέ μοι, ὅσπερ ἔδωκεν,
 αὐτὶς ἐφρυβρίζων ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἀτρεΐδης. — τῷ πάντ' ἀγορευέμεν, ὡς ἐπιτέλλω,
 370 ἀμφοδόν· ὄφρα καὶ ἄλλοι ἐπισκίζωνται Ἀχαιοί,
 εἴ τινά που Δαναῶν ἔτι ἔλπεται ἔξαπατήσῃν,
 αἰὲν ἀναιδεῖην ἐπιειμένος! — οὐδ' ἂν ἔμοιγε
 τετλαίη, κύνεός περ ἐὼν, εἰς ὧπα ἰδέσθαι.
 οὐδέ τί οἱ βουλάς συμφράσσομαι, οὐδέ μὲν ἔργον.
 375 ἐκ γὰρ δὴ μ' ἀπάτησε καὶ ἤλιτεν· οὐδ' ἂν εἴ αὐτὶς
 ἔξαπάφοιτ' ἐπέεσσιν· ἄλις δέ οἱ! ἀλλὰ ἔκηλος
 ἐρῳέτω· ἐκ γὰρ εὖ φρένας εἴλετο μητίετα Ζεὺς.
 ἐχθρὰ δέ μοι τοῦ δῶρα, τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἴσῃ.
 οὐδ' εἴ μοι δεκάκις τε καὶ εἰκοσάκις τόσα δοίη,
 380 ὅσα τέ οἱ νῦν ἐστί, καὶ εἴ ποθεν ἄλλα γένοιτο·
 οὐδ' ὅσ' ἐς Ὀρχομενὸν ποτινίσσεται, οὐδ' ὅσα Θήβας
 Αἰγυπτίας, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται·
 αἴθ' ἑκατόμυλοι εἰσι, διηκόσιοι δ' ἂν ἑκάστην
 ἀνέρες ἔξοιχνεῦσι σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν·
 385 οὐδ' εἴ μοι τόσα δοίη, ὅσα ψάμαθός τε κόνις τε,
 οὐδέ κεν ὡς ἔτι θυμὸν ἐμὸν πείσει Ἀγαμέμνων,
 πρὶν γ' ἀπὸ πᾶσαν ἐμοὶ δόμεναι θυμαλγέα λώβην.
 κούρη δ' οὐ γαμέω Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο·
 οὐδ' εἴ χρυσεὴ Ἀφροδίτῃ κάλλος ἐρίζοι,
 390 ἔργα δ' Ἀθηναίῃ γλαυκῶπιδι ἰσοφαρίζοι,
 οὐδέ μιν ὡς γαμέω· ὁ δ' Ἀχαιῶν ἄλλον ἐλέσθω,
 ὅστις οἱ τ' ἐπέοικε, καὶ ὅς βασιλεύτερός ἐστιν.

ἦν γὰρ δὴ με σώωσι θεοὶ καὶ οἴκαδ' ἵκωμαι,
 Πηλεὺς θῆν μοι ἔπειτα γυναῖκα γαμέσσεται αὐτός.
 πολλαὶ Ἀχαιῖδες εἰσὶν ἅν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε, 395
 κοῦραι ἀριστήων, οἷτε πτολίεθρα ῥύονται·
 τάων ἦν κ' ἐθέλωμι, φίλην ποιήσομ' ἄκοιτιν.
 ἔνθα δέ μοι μάλα πολλὸν ἐπέσσυτο θυμὸς ἀγήρω,
 γήμαντι μνηστῆν ἄλοχον, εἰκυῖαν ἄκοιτιν,
 κτήμασι τέρπεσθαι, τὰ γέρων ἐκθήσατο Πηλεὺς. 400
 οὐ γὰρ ἐμοὶ ψυχῆς ἀντάξιον, οὐδ' ὅσα φασὶν
 Ἴλιον ἐκτῆσθαι, εὐναιόμενον πτολίεθρον,
 τοπρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἔλθεῖν νῆας Ἀχαιῶν·
 οὐδ' ὅσα λάϊνος οὐδὸς ἀφήτορος ἐντὸς ἔεργει,
 Φοῖβου Ἀπόλλωνος, Πυθοῖ ἐνι πετρῆεσση. 405
 λῆιστοὶ μὲν γὰρ τε βόες καὶ ἴφια μῆλα,
 κητιοὶ δὲ τρίποδες τε καὶ ἵππων ξανθὰ κάρηνα·
 ἀνδρὸς δὲ ψυχὴ πάλιν ἔλθεῖν οὔτε λειστή,
 οὐθ' ἐλετή, ἐπεὶ ἄρ κεν ἀμείψεται ἔρκος ὀδόντων.
 μήτηρ γὰρ τέ μέ φησι θεά, Θέτις ἀργυρόπεζα, 410
 διχθαδίας Κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλοςδε.
 εἰ μὲν κ' αὐθι μένων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,
 ὦλετο μὲν μοι νόστος, ἀτὰρ κλέος ἄφθιτον ἔσται·
 εἰ δέ κεν οἴκαδ' ἵκωμι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν, 415
 ὦλετό μοι κλέος ἐσθλόν, ἐπὶ δηρὸν δέ μοι αἰὼν
 ἔσσειται, οὐδέ κέ μ' ὦκα τέλος θανάτοιο κιχείη.
 καὶ δ' ἅν τοῖς ἄλλοισιν ἐγὼ παραμυθησαίμην,
 οἴκαδ' ἀποπλείειν· ἐπεὶ οὐκέτι δήτετε τέκμωρ
 Ἴλιου αἰπεινῆς· μάλα γὰρ ἔθεν εὐρύοπα Ζεὺς 420
 χεῖρα ἐὼν ὑπερέσχε, τεθαρσῆκασι δὲ λαοί.
 ἀλλ' ὑμεῖς μὲν ἴοντες, ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν

- ἀγγελίην ἀπόφασθε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων·
 ὄφρ' ἄλλην φράζωνται ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ἀμείνω,
 ἢ κέ σφιν νῆάς τε σὴν καὶ λαὸν Ἀχαιῶν
 425 νηυσὶν ἐπι γλαφυροῆς· ἐπεὶ οὐ σφισιν ἦδε γ' ἐτοίμη,
 ἦν νῦν ἐφράσσαντο, ἐμεῦ ἀπομνησίσαντος.
 Φοῖνιξ δ' αὖθι παρ' ἄμμι μένων κατακοιμηθήτω,
 ὄφρα μοι ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἔπηται
 αὐρίον, ἦν ἐθέλησιν· ἀνάγκη δ' οὔτι μιν ἄξω.
 430 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ,
 μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατεροῦς ἀπέειπεν.
 ὄπρ' ἐδὲ δὴ μετέειπε γέρον ἵππηλάτα Φοῖνιξ,
 δάκρυ' ἀναπρόησας· περὶ γὰρ δῖε νηυσὶν Ἀχαιῶν·
 Εἰ μὲν δὴ νόστον γε μετὰ φρεσὶ, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 435 βάλλεαι, οὐδέ τι πάμπαν ἀμύνειν νηυσὶ θοῆσιν
 πῦρ ἐθέλεις αἰδήλον, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ·
 πῶς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σείο, φίλον τέκος, αὖθι λιποίμη
 οἶος; — σοὶ δέ μ' ἔπεμπε γέρον ἵππηλάτα Πηλεὺς
 ἡματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπεν
 440 νήπιον, οὐπὼ εἰδόθ' ὁμοίου πολέμοιο,
 οὐδ' ἀγορέων, ἵνα τ' ἄνδρες ἀριπρεπέες τελέθουσιν.
 τοῦνεκά με προέηκε, διδασκόμεναι τάδε πάντα,
 μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι, προηκτιῆρά τε ἔργων.
 ὣς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σείο, φίλον τέκος, οὐκ ἐθέλοισι
 445 λείπεσθ', οὐδ' εἰ κέν μοι ὑποσταίῃ θεὸς αὐτός,
 γῆρας ἀποξύσας, θήσειν νέον ἠβώοντα,
 οἶον ὅτε πρῶτον λίπον Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
 φεύγων νείκεα πατρὸς Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο·
 ὅς μοι παλλακίδος περιχώσατο καλλικόμοιο·
 450 τὴν αὐτὸς φιλέεσκεν, ἀτιμάζεσκε δ' ἄκοιτιν,

μητέρῳ ἐμήν· ἦ δ' αἰὲν ἐμὲ λισσέσκετο γούνων,
παλλακίδι προμιγῆναι, ἵν' ἐχθήρειε γέροντα.
τῇ πιθόμην καὶ ἔρεξα· πατήρ δ' ἐμὸς ἀντίκ' οἷσθεῖς,
πολλὰ κατηρᾶτο, στυγεράς δ' ἐπεκέλειτ' Ἐρινυῖς,
μήποτε γούνασιν οἷσιν ἐφέσσεσθαι φίλον υἷόν, 455
ἐξ ἐμέθεν γεγαῶτα· θεοὶ δ' ἐτέλειον ἐπαράς,
Ζεὺς τε καταχθόνιος καὶ ἐπαινή Περσεφόνηα.
τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατακτάμεν ὄξει χαλκῷ·
ἀλλὰ τις ἀθανάτων παῦσεν χόλον, ὅς ῥ' ἐνὶ θυμῷ
δήμου θῆκε φάτιν καὶ ὀνειδέα πόλλ' ἀνθρώπων· 460
ὡς μὴ πατροφόνος μετ' Ἀχαιοῖσιν καλεοίμην.
ἐνθ' ἐμοὶ οὐκέτι πάμπαν ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμός,
πατρός χωομένοιο, κατὰ μέγαρα στρωφᾶσθαι.
ἦ μὲν πολλὰ ἔται καὶ ἀνεψιοὶ ἀμφὶς ἔόντες
αὐτοῦ λισσόμενοί κατερήτουν ἐν μεγάροισιν. 465
πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς
ἔσφαζον, πολλοὶ δὲ σύες θαλέθοντες ἀλοιφῇ
εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἥφαιστοιο·
πολλὸν δ' ἐκ κεράμων μέθυ πίνετο τοῖο γέροντος.
εἰνάνυχες δέ μοι ἀμφ' αὐτῷ παρὰ νύκτας ἴανον· 470
οἱ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον· οὐδέ ποτ' ἔσβη
πῦρ, ἕτερον μὲν ὑπ' αἰθούσῃ εὐερκέος ἀνλῆς,
ἄλλο δ' ἐνὶ προδόμῳ, πρόσθεν θαλάμοιο θυράων.
ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη μοι ἐπήλυθε νύξ ἐρεβεννή,
καὶ τότε ἐγὼ θαλάμοιο θύρας πνικινῶς ἀραρυίας 475
ῥήξας ἐξῆλθον, καὶ ὑπέρθορον ἐρκίον ἀνλῆς
ῥεῖα, λαθῶν φύλακὰς τ' ἀνδρας δμωάς τε γυναῖκας.
φεῦγον ἔπειτ' ἀπάνευθε δι' Ἑλλάδος εὐρονχόροιο,
Φθίην δ' ἐξικόμην ἐριβώλακα, μητέρα μῆλων,

- 480 ἐς Πηλῆα ἀναχθ'· ὁ δέ με πρόφρων ὑπέδεκτο,
 καί με φίλησ', ὡσεὶ τε πατὴρ ὄν παῖδα φιλήσῃ
 μοῦνον, τηλύγετον, πολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεσσιν·
 καὶ μ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δέ μοι ὤπασε λαόν·
 ναῖον δ' ἐσχατιὴν Φθίης, Δολόπεσσιν ἀνάσσων.
 485 καὶ σε τοσοῦτον ἔθηκα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 ἐκ θυμοῦ φιλέων· ἐπεὶ οὐκ ἐθέλεσκες ἄμ' ἄλλω
 οὔτ' ἐς δαῖτ' ἵεναι, οὔτ' ἐν μεγάροισι πάσασθαι,
 πρὶν γ' ὅτε δή σ' ἐπ' ἐμοῖσιν ἐγὼ γούνασσι καθίσσας,
 ὄψου τ' ἄσαιμι προταμῶν καὶ οἶνον ἐπισχῶν·
 490 πολλάκι μοι κατέδενσας ἐπὶ στήθεσσι χιτῶνα
 οἴνου, ἀποβλύζων ἐν νηπιῇ ἀλεγεινῇ.
 ὡς ἐπὶ σοὶ μάλα πόλλ' ἔπαθον καὶ πόλλ' ἐμόγησα,
 τὰ φρονέων, ὃ μοι οὔτι θεοὶ γόνον ἐξετέλειον
 ἐξ ἐμεῦ· ἀλλὰ σὲ παῖδα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 495 ποιεύμην, ἵνα μοὶ ποτ' ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνης.
 ἀλλ', Ἀχιλεῦ, δάμασον θυμὸν μέγαν· οὐδέ τι σε χροί-
 νηλεές ἦτορ ἔχειν· στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί,
 τῶνπερ καὶ μείζων ἀρετὴ τιμὴ τε βίη τε.
 καὶ μὲν τοὺς θυέεσσι καὶ εὐχολῆς ἀγανῆσιν,
 500 λοιβῆ τε κνίσση τε, παρατροπῶσ' ἀνθρώποι
 λισσόμενοι, ὅτε κέν τις ὑπερβῆῃ καὶ ἀμάρτη.
 καὶ γὰρ τε Διταὶ εἶσι Διὸς κούραι μεγάλοιο,
 χολαὶ τε ῥυσαί τε, παραβλώπες τ' ὄφθαλμῶ·
 αἱ ῥά τε καὶ μετόπισθ' Ἄτης ἀλέγουσι κιοῦσαι.
 505 ἦ δ' Ἄτη σθεναρὴ τε καὶ ἀρτίπος· οὐνεκα πάσας
 πολλὸν ὑπεκπροθέει, φθάνει δέ τε πᾶσαν ἐπ' αἴαν,
 βλάπτουσ' ἀνθρώπους· αἱ δ' ἐξακέονται ὀπίσσω.
 ὅς μὲν τ' αἰδέσεται κούρας Διὸς ἄσσον ἰούσας,

τόν δέ μέγ' ὤνησαν, καί τ' ἔκλυον εὐξαμένοιο·
ὅς δέ κ' ἀνήρηται, καί τε στερεῶς ἀποείπη, 510

λίσσονται δ' ἄρα ταίγε Δία Κρονίωνα κοῦσαι,
τῷ Ἄτιν ἅμ' ἐπεσθαι, ἵνα βλαφθεὶς ἀποτίσῃ.

ἀλλ', Ἀχιλεῦ, πόρε καὶ σὺ Διὸς κούρησιν ἐπεσθαι
τιμὴν, ἢ τ' ἄλλων περ ἐπιγνάμπτει νόον ἐσθλῶν.

εἰ μὲν γὰρ μὴ δῶρα φέροι, τὰ δ' ὀπισθ' ὀνομάζοι 515
Ἄτρείδης, ἀλλ' αἰὲν ἐπιζαφελῶς χαλεπαῖνοι,

οὐκ ἂν ἔγωγέ σε μῆνιν ἀπορῥήψαντα κελοίμην
Ἄργείοισιν ἀμυνέμεναι, χατέουσί περ ἔμπης·

νῦν δ' ἅμα τ' ἀντίκα πολλὰ διδοῖ, τὰ δ' ὀπισθεν
ὑπέστη,

ἄνδρας δέ λίσσεσθαι ἐπιπροέηκεν ἀρίστους, 520
κρινάμενος κατὰ λαὸν Ἀχαικόν, οἷτε σοὶ αὐτῷ

φίλιτατοι Ἀργείων· τῶν μὴ σύγῃ μῦθον ἐλέγξης,
μηδὲ πόδας· πρὶν δ' οὔτι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι.

οὕτω καὶ τῶν πρόσθεν ἐπευθόμεθα κλέα ἀνδρῶν
ἠρώων, ὅτε κέν τιν' ἐπιζάφελος χόλος ἴκοι· 525

δωρητοὶ τε πέλοντο, παρὰρῥήτοί τ' ἐπέεσσιν.
μῆνιμαί τόδε ἔργον ἐγὼ πάλαί, οὔτι νέον γε,

ὡς ἦν· ἐν δ' ὑμῖν ἐρέω πάντεσσι φίλοισιν.
Κουρητῆς τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμαι

ἄμφι πόλιν Καλυδῶνα, καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον. 530
Αἰτωλοὶ μὲν, ἀμυνόμενοι Καλυδῶνος ἐρανήης·

Κουρητῆς δέ, διαπραθέειν μεμαῶτες Ἄρηϊ.
καὶ γὰρ τοῖσι κακὸν χρυσόθρονος Ἄρτεμις ὤρσεν,

χωσαμένη, ὃ οἱ οὔτι θαλύσια γοννῶ ἀλωῆς
Οἰνεὺς ῥέξ'· ἄλλοι δέ θεοὶ δαίνυνθ' ἐκατόμβας· 535

οἷη δ' οὐκ ἔρξεξε Διὸς κούρη μέγαλοιο,
οἷη δ' οὐκ ἔρξεξε Διὸς κούρη μέγαλοιο,

- ἢ λάθει, ἢ οὐκ ἐνόησεν· ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ.
 ἢ δὲ χολωσαμένη, δῖον γένος, Ἰοχέαιρα,
 ὤρσεν ἔπι χλοῦνην σὺν ἄγριον, ἀργιόδοντα,
 540 ὅς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν ἔθων Οἰνήος ἀλώην·
 πολλὰ δ' ὄγε προθέλυμα χαμαὶ βάλε δένδρεα μακρὰ,
 αὐτῆσιν ῥίζησι καὶ αὐτοῖς ἀνθεσι μήλων.
 τὸν δ' υἱὸς Οἰνήος ἀπέκτεινεν Μελέαγρος,
 πολλέων ἐκ πολίων θηρήτορας ἀνδρας ἀγείρας
 545 καὶ κύνας· οὐ μὲν γάρ κ' ἐδάμη παύροισι βροτοῖσιν·
 τόσσος ἔην, πολλοὺς δὲ πυρῆς ἐπέβησ' ἀλεγεινῆς.
 ἢ δ' ἄμφ' αὐτῷ θῆκε πολὺν κέλαδον καὶ αὐτὴν,
 ἄμφι συὸς κεφαλῇ καὶ δέρματι λαχνήντη,
 Κουρήτων τε μεσηγῦ καὶ Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
 550 ὄφρα μὲν οὖν Μελέαγρος Ἀρηΐφιλος πολέμιζεν,
 τόφρα δὲ Κουρήτεσσι κακῶς ἦν· οὐδ' ἐδύνατο
 τεῖχος ἔκτοσθεν μίμνειν, πόλεες περ ἑόντες.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Μελέαγρον ἔδν χόλος, ὅστε καὶ ἄλλων
 οἰδάνει ἐν στήθεσσι νόον πύκα περ φρονεόντων·
 555 ἦτοι ὁ μητρὶ φίλῃ Ἀλθαίῃ χωόμενος κῆρ,
 κεῖτο παρὰ μνηστῆ ἀλόχῳ, καλῇ Κλεοπάτρῃ,
 κούρῃ Μαρπήσσης καλλισφύρου Εὐηνίνης,
 Ἴδεώ θ', ὅς κάρτιστος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν
 τῶν τότε - καὶ ῥα ἀνακτος ἐναντίον εἶλετο τόξον
 560 Φοῖβου Ἀπόλλωνος, καλλισφύρου εἵνεκα νύμφης·
 τὴν δὲ τότε ἐν μεγάροισι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 Ἀλκυνόην καλέεσκον ἐπώνυμον, οὐνεκ' ἄθ' αὐτῆς
 μήτηρ, Ἀλκύνος πολυπενθέος οἶτον ἔχουσα,
 κλαῖ', ὅτε μιν ἐκάεργος ἀνήρπασε Φοῖβος Ἀπόλλων -
 565 τῇ ὄγε παρκατέλεκτο, χόλον θυμαλγέα πέσσων,

ἔξ ἀρέων μητρὸς κεχολωμένος, ἣ ῥα θεοῖσιν
 πόλλ' ἀχέουσ' ἠρᾶτο κασιγνήτιο φόνιο·
 πολλὰ δὲ καὶ γαῖαν πολυφόρβην χερσὶν ἄλοια,
 κικλήσκουσ' Αἶδην καὶ ἐπαινήν Περσεφόνειαν,
 πρόχην καθεζομένην, δεύοντο δὲ δάκρυσι κόλποι, 570

παιδὶ δόμεν θάνατον· τῆς δ' ἠεροφοῖτις Ἐριννὺς
 ἔκλυεν ἔξ Ἐρέβουσφιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσα·
 τῶν δὲ τάχ' ἀμφὶ πύλας ὀμαδος καὶ δοῦπος ὀρώρει,
 πύργων βαλλομένων· τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες
 Αἰτωλῶν, πέμπτον δὲ θεῶν ἱερῆας ἀρίστους, 575

ἔξελθεῖν καὶ ἀμῦναι, ὑποσχόμενοι μέγα δῶρον.
 ὀπόθι πιότατον πεδίον Καλυδῶνος ἔραυνῆς,
 ἔνθα μιν ἦρωγον τέμενος περικαλλὲς ἐλέσθαι,
 πεντηκοντόγυον· τὸ μὲν ἡμισυ, οἰνοπέδοιο,
 ἡμισυ δέ, ψιλὴν ἄροσιν πεδίοιο ταμέσθαι. 580

πολλὰ δέ μιν λιτάνευε γέρον ἱππηλάτα Οἰνεύς,
 οὐδοῦ ἐπεμβεβαῶς ὑψηρεφέος θαλάμοιο,
 σείων κολλητὰς σανίδας, γουνούμενος νιόν·
 πολλὰ δὲ τόνγε κασιγνηται καὶ πότνια μήτηρ
 ἔλλισσονθ'· ὃ δὲ μᾶλλον ἀναίνετο· πολλὰ δ' ἑταῖροι, 585

οἱ οἱ κεδνότατοι καὶ φίλτατοι ἦσαν ἀπάντων·
 ἀλλ' οὐδ' ὡς τοῦ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ θάλαμος πύκα βάλλετο· τοὶ δ' ἐπὶ
 πύργων

βαῖνον Κουρήτες, καὶ ἐνέπρηθον μέγα ἄστυ.
 καὶ τότε δὴ Μελέαγρον εὐζῶνος παρῶκοιτις 590
 λίσσετ' ὀδυρομένην, καὶ οἱ κατέλεξεν ἅπαντα
 κήδε', ὅσ' ἀνθρώποισι πέλει, τῶν ἄστυ ἀλόγη·
 ἄνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δὲ τε πῦρ ἀμαθύνει,

τέκνα δέ τ' ἄλλοι ἄγουσι, βαθυζώνους τε γυναῖκας.
 595 τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἀκούοντος κακὰ ἔργα·
 βῆ δ' ἰέναι, χροῖ δ' ἔντε' ἐδύσατο παμφανόωντα.
 ὥς ὁ μὲν Αἰτωλοῖσιν ἀπήμυνεν κακὸν ἥμαρ.
 εἷξας ᾧ θυμῷ· τῷ δ' οὐκέτι δῶρ' ἐτέλεσσαν
 πολλά τε καὶ χαρίεντα, κακὸν δ' ἤμυνε καὶ οὕτως.
 600 ἀλλὰ σὺ μή τοι ταῦτα νόει φρεσὶ, μηδέ σε δαίμων
 ἐνταῦθα τρέψει, φίλος· κάκιον δέ κεν εἴη,
 νηυσὶν καιομένησιν ἀμυνέμεν· ἀλλ' ἐπὶ δώροισι
 ἔρχεο· ἴσον γάρ σε θεῶ τίσουσιν Ἀχαιοί.
 εἰ δέ κ' ἄτερ δῶρων πόλεμον φθισήνορα δύης,
 605 οὐκέθ' ὁμῶς τιμῆς ἔσεαι, πόλεμόν περ ἀλαλκῶν.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς
 Ἀχιλλεύς·

Φοῖνιξ, ἄττα γεραιέ, Διοτρεφές, οὔτι με τούτης
 χρεὼ τιμῆς· φρονέω δὲ τετιμῆσθαι Διὸς αἴση,
 ἢ μ' ἔξει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, εἰσόκ' αὐτμῆ
 610 ἐν στήθεσσι μένη, καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη.
 ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 μή μοι σύγχει θυμὸν ὀδυρόμενος καὶ ἀχέων,
 Ἀτρεΐδῃ ἥρωϊ φέρων χάριν· οὐδέ τί σε χροῖ
 τὸν φιλέειν, ἵνα μή μοι ἀπέχθῃται φιλέοντι·
 615 καλὸν τοι σὺν ἐμοὶ τὸν κήδειν, ὅς κ' ἐμὲ κήδη.
 ἴσον ἐμοὶ βασιλεὺς, καὶ ἤμισυ μείρεο τιμῆς.
 οὔτοι δ' ἀγγελέουσι, σὺ δ' αὐτόθι λέξεο μίμωνων
 εὐνῆ ἐνὶ μαλακῇ· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφιν
 φρασσόμεθ', ἢ κε νεώμεθ' ἐφ' ἡμέτερ', ἢ κε μένωμεν.
 620 Ἦ, καὶ Πατρόκλῳ ὄγ' ἐπ' ὀφρούσι νεῦσε σιωπῆ,
 Φοῖνικι στορέσαι πνικινὸν λέχος, ὄφρα τάχιστα

ἐκ κλισίης νόστοιο μεδοίατο. τοῖσι δ' ἄρ' Αἴας
ἀντίθεος Τελαμωνιάδης μετὰ μῦθον ἔειπεν·

Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
ἴομεν· οὐ γάρ μοι δοκεῖ μύθοιο τελευτὴ 625

τῆδέ γ' ὁδῶ κρανέεσθαι· ἀπαγγεῖλαι δὲ τάχιστα
χρὴ μῦθον Δαναοῖσι, καὶ οὐκ ἀγαθόν περ ἔοντα,
οἳ που νῦν ἔαται ποτιδέγμενοι. ἀντάρ Ἀχιλλεύς
ἄγριον ἐν στήθεσσι θείο μεγαλήτορα θυμόν·
σχέλιος, οὐδὲ μετατρέπεται φιλότιτος ἑταίρων, 630

τῆς, ἣ μιν παρὰ νηυσὶν ἐτίομεν ἔξοχον ἄλλων·
νηλής! — καὶ μὲν τίς τε κασιγνήτοιο φονῆος
ποινὴν ἢ οὐ παιδὸς ἐδέξατο τεθνηῶτος·

καὶ ὅ' ὁ μὲν ἐν δήμῳ μένει αὐτοῦ, πόλλ' ἀποτίσας·
τοῦ δὲ τ' ἐρητύεται κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ, 635

ποινὴν δεξαμένον. σοὶ δ' ἄλληκτιόν τε κακόν τε
θυμόν ἐνὶ στήθεσσι θεοὶ θέσαν εἵνεκα κούρης

οἴης. νῦν δέ τοι ἑπτὰ παρίσχομεν ἔξοχ' ἀρίστας,
ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τῆσι· σὺ δ' ἴλαον ἐνθεο θυμόν,

αἰδεσσαι δὲ μέλαθρον· ὑπώροφιοι δέ τοι εἴμεν 640
πληθύος ἐκ Δαναῶν, μέμαμεν δέ τοι ἔξοχον ἄλλων

κήδιστοὶ τ' ἔμεναι καὶ φίλτατοι, ὅσσοι Ἀχαιοί.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς

Ἀχιλλεύς·

Αἴαν Διογενὲς, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
πάντα τί μοι κατὰ θυμόν εἴσω μνηθήσασθαι· 645

ἀλλὰ μοι οἰδάνεται κραδίη χόλω, ὅπποτ' ἐκείνων
μνήσομαι, ὡς μ' ἀσύφηλον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν

Ἀτρεΐδης, ὡσεὶ τιν' ἀτίμητον μετανάστην.
ἀλλ' ὑμεῖς ἔρχεσθε, καὶ ἀγγελίην ἀπόφασθε·

650 οὐ γὰρ πρὶν πολέμοιο μεδήσομαι αἵματόεντος,
 πρὶν γ' υἷον Πριάμοιο δαΐφρονος Ἐκτορα δῖον,
 Μυρμιδόνων ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθαι,
 κτείνοντ' Ἀργείους, κατὰ τε σμύξαι πυρὶ νῆας.
 ἀμφὶ δέ τοι τῆ ἔμῃ κλισίῃ καὶ νηϊ μελαίνῃ

655 Ἐκτορα, καὶ μεμαῶτα, μάχης στήσεσθαι οἴω.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ ἕκαστος ἔλων δέπας ἀμφικύπελλον,
 σπείσαντες, παρὰ νῆας ἴσαν πάλιν· ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.
 Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν ἰδὲ δμῶῃσι κέλευσεν,
 Φοῖνικι στορέσαι πνικινὸν λέχος ὅτι τάχιστα.

660 αἱ δ' ἐπιπειθόμεναι στόρεσαν λέχος, ὡς ἐκέλευσεν,
 κῶεά τε ῥῆγός τε, λίνιοί τε λεπτόν ἄωτον.

ἔνθ' ὁ γέρον κατέλεκτο, καὶ Ἡῶ δῖαν ἔμιμνεν.

αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὖδε μυχῶ κλισίης εὐπήκτου·

τῷ δ' ἄρα παρκατέλεκτο γυνή, τὴν Λεσβόθεν ἦγεν,

665 Φόρβαντος θυγάτηρ, Διομήδη καλλιπάρηος.

Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἐλέξατο· παρ δ' ἄρα καὶ τῷ

Ἴφρις εὐζωνος, τὴν οἱ πόρος δῖος Ἀχιλλεὺς,

Σκῦρον ἔλων αἰπεῖαν, Ἐννηος πτολίεθρον.

Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδαο γέγοντο,

670 τοὺς μὲν ἄρα χρυσέοισι κυπέλλοις νῆες Ἀχαιῶν

δειδέχατ' ἄλλοθεν ἄλλος ἀνασταδόν, ἕκ τ' ἐρέοντο·

πρῶτος δ' ἐξερέεινεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

εἶπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν·

ἦ ὅ' ἐθέλει νήεσσιν ἀλεξέμεναι δῆϊον πῦρ,

675 ἢ ἀπέειπε, χόλος δ' εἴ ἔχει μεγαλήτορα θυμόν;

τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·

Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,

κείνός γ' οὐκ ἐθέλει σβέσσαι χόλον, ἀλλ' εἴ μ' ἄλλον

πιμπλάνεται μένεος· σέ δ' ἀναίνεται ἠδὲ σά δῶρα.
 αὐτόν σε φράζεσθαι ἐν Ἀργείοισιν ἄνωγεν, 680

ὅπως κεν νῆάς τε σόης καὶ λαὸν Ἀχαιῶν·
 αὐτὸς δ' ἠπειλήσεν, ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφιν
 νῆας εὖσσέλμους ἄλαδ' ἐλκόμεν ἀμφιελίσσας.
 καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἔφη παραμυθήσασθαι,
 οἴκαδ' ἀποπλείειν· ἐπεὶ οὐκέτι δῆριτε τέκμωρ 685

Ἰλίου αἰπεινῆς· μάλα γάρ ἐθεν εὐρύοπα Ζεὺς
 χεῖρα ἐῖν ὑπερέσχε, τεθαρσῆκασι δὲ λαοί.
 ὡς ἔφατ'· εἰσὶ καὶ οἶδε τάδ' εἶπέμεν, οἳ μοι ἔποντο,
 Αἴας καὶ κήρουκε δύω, πεπνημένω ἄμφω.

Φοῖνιξ δ' αὖθ' ὁ γέρον καταλέξατο· ὡς γὰρ ἀνώγει, 690
 ὄφρα οἱ ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἔπηται
 αὔριον, ἣν ἐθέλησιν· ἀνάγκη δ' οὔτι μιν ἄξει.

Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 [μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερώς ἀγόρευσεν.]
 δὴν δ' ἀνεω ἦσαν τετιηότες νῆες Ἀχαιῶν· 695

ὄψε δὲ δὴ μετέειπε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
 Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 μὴ ὄφελος λίσσεσθαι ἀμύμονα Πηλεΐωνα,
 μυρία δῶρα διδούς· ὁ δ' ἀγήνωρ ἐστὶ καὶ ἄλλως·
 νῦν αὖ μιν πολὺ μᾶλλον ἀγηρορήσιν ἐνήκας. 700

ἀλλ' ἦτοι κεῖνον μὲν εἴασομεν, ἣ κεν ἴησιν,
 ἣ κε μένη· τότε δ' αὖτε μαχήσεται, ὅππότε κέν μιν
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγη, καὶ θεὸς ὄρση.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες·
 νῦν μὲν κοιμήσασθε, τεταρπόμενοι φίλον ἦτορ 705

σίτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κε φανῆ καλὴ ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 Iliad. I. P

καρπαλίμως πρὸ νεῶν ἐχέμεν λαόν τε καὶ ἵππους,
ὀτρύνων· καὶ δ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μάχεσθαι.

710 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες,
μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἵπποδάμοιο.
καὶ τότε δὴ σπείσαντες ἔβαν κλισίηνδε ἕκαστος·
ἔνθα δὲ κοιμήσαντο, καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

Ἐπιτομή
ἐσθία
ἢ βασιλῆς
ἰστορ.
ἰστορ.
ἰστορ.

Ι Δ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Κ.

S U M M A R I U M.

Agamemno insomnis cum fratre Menelao lectis evocant Nestorem et alios principum, cum iisque excubias ad fossam obeunt (1-193). Consilio ibi, ut in trepidis rebus, habito, mittunt speculatores in castra Troiana, Diomedem atque Ulyssem (194-271). His aliquantum progressis praepes avis prosperum augurium affert (272-298). Eodem tempore Achivorum consilia exploratum prodierat Troianus quidam, Dolo, Hectoris promissis incitatus, quem, ad navalia quum maxime tendentem, illi comprehendunt (299-381). Hic quum vitam sibi deprecatus, omnem situm castrorum, et, ubi Rhesus, rex Thracum, tenderet, indicavit, proditor a Diomede occiditur (382-464). Iam pergunt ad cubilia Rhesi, quem modo subvenisse cum insignibus equis audierant; et ipsum quidem cum duodecim sociis obruncat Diomedes, equos avertit Ulysses (465-503). Heroës, a Minerva moniti, ne spe plura praedandi diutius morentur, dum Apollo Thraces et Troianos excitat, salvi ad suos revertuntur (504-579).

I Δ I

Ἄλλοι μὲν πύρα
ἰδὼν παρρηγίω
οὐκ ἄτροιόν
πύρος ἔχε γλυκερο
ἔσ' ὅτ' ἀν' ἄστ
ἴσταν ἢ πολὺν ὄ
ἠμετόν, ὅτε πέ
ἰ ποδι πτολέμου
ἰ πικρὴ ἐν στήθ
ἰόθεν ἐκ καρδί
τοι ὅτ' ἐς πείδι
ἰμάζεν πύρα
ἰάν σφογγῶν
ἰπὸς ὅτ' ἐς νῆα
ἰαίης ἐκ κεφαλή
ἰπὸς ἔσθ' ἰδι
ἰε δὲ οἱ μετὰ θ

Ι Δ Ι Α Δ Ο Σ Κ.

Δ ο λ ώ ν ε ι α.

Ἄλλοι μὲν παρὰ νηυσὶν ἀριστῆες Παναχαιῶν
εὖδον παννύχιοι, μαλακῶ δεδμημένοι ὕπνω·
ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
ἕπνος ἔχε γλυκερός, πολλὰ φρεσὶν ὄρμαίνοντα.
ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀστράπτῃ πόσις Ἥρης ἠνυκόμοιο, 5
τεύχων ἢ πολὺν ὄμβρον ἀθέσφατον, ἢ ἐχάλαζαν,
ἢ νιφετόν, ὅτε πέρ τε χιῶν ἐπάλυνεν ἀρούρας,
ἢ ποθι πτολέμοιο μέγα στόμα πενκεδανοῖο·
ὡς πυκνὴ ἐν στήθεσσι ἀνεστενάχισ' Ἀγαμέμνων
νειόθεν ἐκ κραδίης· τρομέοντο δέ οἱ φρένες ἐντός. 10
ἦτοι ὅτ' ἐς πεδίον τὸ Τρωϊκὸν ἀθρήσειεν,
θαύμαζεν πυρὰ πολλὰ, τὰ καίετο Ἰλιόθι πρό,
αὐλῶν συρίγγων τ' ἐνοπήν, ὀμαδὸν τ' ἀνθρώπων.
αὐτὰρ ὅτ' ἐς νῆάς τε ἴδοι καὶ λαὸν Ἀχαιῶν,
πολλὰς ἐκ κεφαλῆς προθελύμνους ἔλκετο χαίτας 15
ὑπόθ' ἑόντι Διὶ· μέγα δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ.
ἦδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή,

- Νέστορ' ἐπι πρῶτον Νηλήϊον ἐλθέμεν ἀνδρῶν,
 εἴ τινά οἱ σὺν μῆτιν ἀμύμονα τεκτῆναιτο,
 20 ἦτις Ἀλεξίκακος πᾶσιν Δαναοῖσι γένοιτο.
 ὀρθωθεὶς δ' ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·
 ἀμφὶ δ' ἔπειτα δαφρινὸν ἐέσσατο δέρμα λέοντος,
 αἰθωνος, μέγαλοιο, ποδηγεκῆς· εἵλετο δ' ἔγχος.
 25 Ὡς δ' αὐτως Μενέλαον ἔχε τρόμος· οὐδὲ γὰρ αὐτῷ
 ὕπνος ἐπὶ βλαφάροισιν ἐφίζανε, μῆτι πάθοιεν
 Ἀργεῖοι, τοὶ δὴ ἔθεν εἴνεκα πουλὺν ἐφ' ὕγρην
 ἦλυθον ἐς Τροίην, πόλεμον θρασὺν ὀρμαίνοντες.
 παρδαλέη μὲν πρῶτα μετάφρενον εὐρὺν κάλυπεν
 30 ποικίλη, αὐτὰρ ἐπὶ στεφάνην κεφαλῆφιν ἀείρας
 θήκατο χαλκαίην· δόρυ δ' εἵλετο χειρὶ παχειῇ.
 βῆ δ' ἵμεν ἀνστήσων ὄν ἀδελφεόν, ὃς μέγα πάντων
 Ἀργείων ἦρασσε, θεὸς δ' ὡς τίετο δῆμῳ.
 τὸν δ' εὖθ' ἀμφ' ὤμοισι τιθήμενον ἔντεα καλά,
 35 νῆϊ πάρα πρύμνῃ· τῷ δ' ἀσπάσιος γένετ' ἐλθῶν.
 τὸν πρότερος προσέειπε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 Τίφθ' οὕτως, ἦθεῖς, κορύσσειαι; ἢ τιν' ἐταίρων
 ὀτρύνεις Τρῳέεσσιν ἐπίσκοπον; ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 δεῖδω, μὴ οὔτις τοι ὑπόσχηται τόδε ἔργον,
 40 ἄνδρας δυσμενέας σκοπιαζέμεν οἷος ἐπελθῶν
 νύκτα δι' ἀμβροσίην· μάλα τις θρασυκάρδιος ἔσται.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων
 χρεῶ βουλῆς ἐμὲ καὶ σέ, Διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε,
 κερδαλέης, ἦτις κεν ἐρύσσεται ἠδὲ σαώσῃ
 45 Ἀργείους καὶ νῆας· ἐπεὶ Διὸς ἐτράπετο φρήν.
 Ἐκτορέοις ἄρα μᾶλλον ἐπὶ φρένα θῆχ' ἱεροῖσιν.

οὐ γάρ πω ἰδόμεν, οὐδ' ἔκλυον ἀνδήσαντος,
 ἄνδρ' ἕνα τοσσάδε μέρομεθ' ἐπ' ἡματι μητίσασθαι,
 ὅσσ' Ἐκτωρ ἔρρεξε, Διὶ φίλος, υἱᾶς Ἀχαιῶν,
 αὐτως, οὔτε θεᾶς υἱὸς φίλος, οὔτε θεοῖο. 50

ἔργα δ' ἔρεξ', ὅσα φημι μελησέμεν Ἀργείοισιν
 δηθά τε καὶ δολιχόν· τόσα γὰρ κακὰ μήσατ' Ἀχαιοὺς.
 ἀλλ' ἴθι νῦν, Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα κάλεσσον,
 ῥίμφα θεῶν ἐπὶ νῆας· ἐγὼ δ' ἐπὶ Νέστορα διόν
 εἶμι, καὶ ὄτρυνέω ἀνστήμεναι· αἳ κ' ἐθέλησιν 55

ἔλθεῖν ἐς φυλάκων ἱερὸν τέλος, ἧδ' ἐπιτεῖλαι.
 κείνω γὰρ κε μάλιστα πιθοῖάτο· τοῖο γὰρ υἱὸς
 σημαίνει φυλάκεσσι, καὶ Ἰδομενῆος ὀπάων,
 Μηριόνης· τοῖσιν γὰρ ἐπετρόπομέν γε μάλιστα.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος· 60
 πῶς γὰρ μοι μύθῳ ἐπιτέλλεται ἧδὲ κελεύεις;
 αὐθι μένω μετὰ τοῖσι, δεδεγμένος εἰσόκεν ἔλθης,
 ἢ θεῶ μετὰ σ' αὐτίς, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτεῖλω;

Τὸν δ' αὐτε προσέειπεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων· 65
 αὐθι μένειν, μήπως ἀβροτάξομεν ἀλλήλοιν
 ἐρχομένῳ· πολλαὶ γὰρ ἀνὰ στρατόν εἰσι κέλευθοι.
 φθέγγεο δ', ἧ κεν ἴησθα, καὶ ἐγρήγορθαι ἀνωχθι,
 πατρόθεν ἐκ γενεῆς ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον,
 πάντας κνδαίνων· μηδὲ μεγαλίζεο θυμῷ.

ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ περ πονεώμεθα· ὠδέ που ἄμμιν 70
 Ζεὺς ἐπὶ γεινομένοισιν ἴει κακότητα βαρεῖαν.

Ὡς εἰπὼν ἀπέπεμπεν ἀδελφεόν, εὖ ἐπιτείλας.
 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετὰ Νέστορα, ποιμένα λαῶν·
 τὸν δ' εὗρεν παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηϊ μελαίνῃ,
 εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ· παρὰ δ' ἔντεα ποικίλ' ἔκειτο, 75

ἄσπις καὶ δύο δοῦρε, φαινή τε τρυφάλεια.
 παρ δὲ ζωστήρῃ κείτο παναίολος, ᾧ ῥ' ὁ γεραῖός
 ζώννυθ', ὅτ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσοιτο,
 λαὸν ἄγων· ἐπεὶ οὐ μὲν ἐπέτρεπε γήραϊ λυγρῷ.

80 ὄρθωθεις δ' ἄρ' ἐπ' ἀγκῶνος, κεφαλὴν ἐπαίρας,
 Ἄτρεΐδην προσέειπε, καὶ ἔξερεείνετο μύθῳ·

Τίς δ' οὔτος κατὰ νῆας ἀνά στρατὸν ἔρχεται οἶος
 νύκτα δι' ὄφραϊν, ὅτε θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
 [ἢ τι ν' οὐρήων διζήμενος, ἢ τι ν' ἐταίρων;]

85 φθέγγεο, μηδ' ἀκίων ἐπ' ἐμ' ἔρχεο· τίπτε δέ σε χρεώ;

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 ὦ Νέστωρ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 γνῶσθαι Ἄτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, τὸν περὶ πάντων
 Ζεὺς ἐνέηκε πόνοισι διαμπερές, εἰσόξ' αὐτῆ

90 ἐν στήθεσσι μένη, καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη.

πλάζομαι ὦδ', ἐπεὶ οὐ μοι ἐπ' ὄμμασι νήδυμος ὕπνος
 ἰζάνει, ἀλλὰ μέλει πόλεμος καὶ κῆδε' Ἀχαιῶν.

αἰνῶς γὰρ Δαναῶν περιδειδία, οὐδέ μοι ἦτορ
 ἔμπεδον, ἀλλ' ἀλαλκνέτημαι· κραδίη δέ μοι ἔξω

95 στηθέων ἐκθρόσκει, τρομέει δ' ὑπὸ φαιδίμα γνῖα.

ἀλλ' εἴ τι δραίνεις, ἐπεὶ οὐδὲ σέγ' ὕπνος ἰκάνει·

δεῦρ' ἐς τοὺς φύλακας καταβείομεν, ὄφρα ἴδωμεν,
 μῆ τοὶ μὲν καμῶν ἀδδηκότες ἦδὲ καὶ ὕπνῳ
 κοιμήσονται, ἅτάρ φυλακῆς ἐπὶ πάγχυ λάθωνται.

100 δυσμενέες δ' ἄνδρες σχεδὸν εἵαται· οὐδέ τι ἴδμεν,
 μήπως καὶ διὰ νύκτα μενοινήσωσι μάχεσθαι.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γεργήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 Ἄτρεΐδη κῦδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 οὐ θῆν' Ἐκτορι πάντα νοήματα μητίσθαι Ζεὺς

ἐκτελέει, ὅσα πού νυν ἐέλπεται· ἀλλὰ μιν οἶω 405
κῆδεσι μοχθήσειν καὶ πλείοσιν, εἴ κεν Ἀχιλλεύς
ἐκ χόλου ἀργαλέοιο μεταστρέψῃ φίλον ἦτορ.

σοὶ δὲ μάλ' ἔψομ' ἐγώ· ποτὶ δ' αὖ καὶ ἐγείρομεν ἄλλους,
ἦμῖν Τυδεΐδην δουρικλυτὸν ἦδ' Ὀδυσῆα,
ἦδ' Αἴαντα ταχύν καὶ Φυλῆος ἀλκιμον υἱόν. 410

ἀλλ' εἴ τις καὶ τούσδε μετοιχόμενος καλέσειεν,
ἀντίθεόν τ' Αἴαντα καὶ Ἴδομενῆα ἀνακτα·
τῶν γὰρ νῆες ἔασιν ἑκαστάτω, οὐδὲ μάλ' ἐγγύς.
ἀλλὰ φίλον περ ἔοντα καὶ αἰδοῖον Μενέλαον
νεικέσω - εἶπερ μοι νεμεσήσεται - οὐδ' ἐπικεύσω, 415
ὡς εὔδει, σοὶ δ' οἶω ἐπέτρεψεν πονέεσθαι.

νῦν ὄφελεν κατὰ πάντας ἀριστήσας πονέεσθαι
λισσόμενος· χρεῖώ γὰρ ἰκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
ὦ γέρον, ἄλλοτε μὲν σε καὶ αἰτιάσθαι ἄνωγα· 420
πολλάκι γὰρ μεθιεῖ τε, καὶ οὐκ ἐθέλει πονέεσθαι,
οὔτ' ὄκνω εἶκων, οὔτ' ἀφραδίησι νόοιο,
ἀλλ' ἐμέ τ' εἰσορόων, καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενος ὀρμήν.

νῦν δ' ἐμέο πρότερος μάλ' ἐπέγρευτο, καὶ μοι ἐπέστη·
τὸν μὲν ἐγὼ προέηκα καλήμεναι, οὓς σὺ μεταλλάξ. 425
ἀλλ' ἴομεν· κείνους δὲ κίχησόμεθα πρὸ πύλων
ἐν φυλάκεσσ'· ἵνα γὰρ σφιν ἐπέφραδον ἠγερέεσθαι.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερόνιος ἱππότης Νέστωρ·
οὕτως οὐτίς οἱ νεμεσήσεται οὐδ' ἀπιθήσει
Ἀργείων, ὅτε κέν τιν' ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ. 430

Ὡς εἰπὼν ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα·
ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·
ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν περονήσατο φοινικόεσσαν,

- διπλῆν, ἐκταδίην, οὐλῆ δ' ἐπενήνοθε λάχνη.
 135 εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὄξει χαλκῶ·
 βῆ δ' ἰέναι κατὰ νῆας Ἀχαιοῶν χαλκοχιτώνων.
 πρῶτον ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον,
 ἐξ ὕπνου ἀνέγειρε Γερῆνιος ἱππότη Νέστωρ,
 φθεγγόμενος· τὸν δ' αἶψα περὶ φρένας ἤλυθ' ἰωή,
 140 ἐν δ' ἦλθε κλισίης, καὶ σφραας πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Τίφθ' οὔτω κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν οἷοι ἀλᾶσθε
 νύκτα δι' ἀμβροσίην; ὅ, τι δὴ χρεῖῶ τόσον ἴκει;
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερῆνιος ἱππότη Νέστωρ·
 Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 145 μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιοῦς.
 ἀλλ' ἔπευ, ὄφρα καὶ ἄλλον ἐγείρομεν, ὄντ' ἐπέοικεν
 βουλὰς βουλεύειν, ἢ φευγέμεν, ἢ μάχεσθαι.
 Ὡς φάθ'· ὃ δὲ κλισίηνδε κίων πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 ποικίλον ἄμφ' ὤμοισι σάκος θέτο, βῆ δὲ μετ' αὐτούς.
 150 βᾶν δ' ἐπὶ Τυδείδην Διομήδεα· τὸν δ' εἰλίχανον
 ἐκτὸς ἀπὸ κλισίης σὺν τεύχεσιν· ἄμφι δ' ἑταῖροι
 εὐδον· ὑπὸ κρασὶν δ' ἔχον ἀσπίδας· ἔγχεα δὲ σφιν
 ὄρθ' ἐπὶ σανρωτῆρος ἐλήλατο· τῆλε δὲ χαλκὸς
 λάμφ', ὥστε στεροπὴ πατρὸς Διός. αὐτὰρ ὄγ' ἦρωις
 155 εὐδ', ὑπὸ δ' ἔστρωτο ζῶνὸν βοὸς ἀγραύλοιο·
 αὐτὰρ ὑπὸ κράτεσφι τάπης τετάνυστο φαεινός.
 τὸν παρστιάς ἀνέγειρε Γερῆνιος ἱππότη Νέστωρ,
 λάξ ποδὶ κινήσας, ὠτρυνέ τε, νεῖκεσέ τ' ἄντην·
 Ἔγρεο, Τυδέος υἱέ! τί πάννηχον ὕπνον ἀωτεῖς;
 160 οὐκ αἶεις, ὡς Τρῶες ἐπὶ θρωσμοῦ πεδίοιο
 εἶαται ἄγχι νεῶν, ὀλίγος δ' ἔτι χῶρος ἐρύκει;
 Ὡς φάθ'· ὃ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλα κραίπνῳς ἀνόρουσεν,

καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Σχέτλιός ἐσσι, γεραιέ· σὺ μὲν πόνου οὐποτελήγεις.
οὐ νῦν καὶ ἄλλοι ἔασι νεώτεροι νῆες Ἀχαιῶν, 465
οἳ κεν ἔπειτα ἕκαστον ἐγείρειαν βασιλῆων,
πάντη ἐποιχόμενοι; σὺ δ' ἀμήχανός ἐσσι, γεραιέ.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, φίλος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
εἰσὶν μὲν μοι παῖδες ἀμύμονες, εἰσὶ δὲ λαοὶ 470
καὶ πολέες, τῶν κέν τις ἐποιχόμενος καλέσειεν·
ἀλλὰ μάλα μεγάλη χρεῖα βεβίηκεν Ἀχαιοῦς.
νῦν γὰρ δὴ πάντεσσιν ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆς,
ἢ μάλα λυγρὸς ὄλεθρος Ἀχαιοῖς, ἢ βιῶναι.
ἀλλ' ἴθι νῦν, Αἴαντα ταχύν καὶ Φυλῆος υἱὸν 475
ἀνστησον - σὺ γάρ ἐσσι νεώτερος - εἴ μ' ἐλεαίρεις.

Ὡς φασθ'· ὁ δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐέσσατο δέσμα λεόντος,
αἴθωνος, μεγάλοιο, ποδιηκεές· εἴλετο δ' ἔγχος.
βῆ δ' ἰέναι, τοὺς δ' ἔνθεν ἀναστήσας ἄγεν ἤρωις.

Οἱ δ' ὅτε δὴ φυλάκεσσι ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν, 480
οὐδὲ μὲν εὐδοντας φυλάκων ἠγήτορας εὔρον·
ἀλλ' ἐγρηγορτὶ σὺν τεύχεσιν εἶατο πάντες.
ὥς δὲ κύνες περὶ μῆλα δυσωρήσονται ἐν ἀνλῇ,
θηρὸς ἀκούσαντες κρατερόφρονος, ὅστε κατ' ὕλην
ἔρχεται δι' ὄρεσφι· πολὺς δ' ὄρουμαγδὸς ἐπ' αὐτῶν 485
ἀνδρῶν ἠδὲ κνῶν· ἀπὸ τέ σφισιν ὕπνος ὄλωλεν·
ὥς τῶν κνηδύμος ὕπνος ἀπὸ βλεφάρουιν ὄλώλει,
νύκτα φυλασσομένοισι κακὴν· πεδίοις γὰρ αἰεὶ
τειράφαθ', ὅπποτ' ἐπὶ Τρώων αἴοιεν ἰόντων.

τοὺς δ' ὁ γέρον γήθησεν ἰδὼν, θάρσυνέ τε μύθῳ· 490
[καί σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·]

Οὐτω νῦν, φίλα τέκνα, φυλάσσετε· μηδέ τιν' ὑπνος
αἰρεῖτω, μὴ χάσμα γενώμεθα δυσμενέεσσιν.

Ὡς εἰπὼν τάφροιο διέσσυτο· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
195 Ἀργείων βασιλῆες, ὅσοι κεκλήατο βουλήν.

τοῖς δ' ἅμα Μηριόνης καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς
ἦῖσαν· αὐτοὶ γὰρ κάλεον συμητιάσθαι.

τάφρον δ' ἐκδιαβάντες ὄρουκτῆν, ἐδριόωντο
ἐν καθαροῦ, ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος

200 πιπτόντων· ὅθεν αὐτὶς ἀπειράπετ' ὄβριμος Ἐκτωρ,
ὄλλυς Ἀργείους, ὅτε δὴ περὶ νύξ ἐκάλλυφεν.

ἔνθα καθεζόμενοι, ἔπε' ἀλλήλοισι πίφανσκον.

τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Γερῆνιος ἱππότης Νέστωρ·

ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δὴ τις ἀνὴρ πεπίθοιθ' ἐῷ αὐτοῦ
205 θυμῷ τολμήεντι, μετὰ Τρώας μεγαθύμους

ἐλθεῖν; εἴ τινά που δηῖων ἔλοι ἐσχατόωντα,

ἢ τινά που καὶ φῆμιν ἐνὶ Τρώεσσι πύθοιτο,

ἄσσα τε μητιόωσι μετὰ σφίσιν· ἢ μεμιάσιν

αὐθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἢ πόλινδε

210 ἄψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιοὺς.

ταῦτά κε πάντα πύθοιτο, καὶ ἄψ εἰς ἡμέας ἔλθοι

ἀσκηθῆς· μέγα κέν οἱ ὑπουράνιον κλέος εἶη

πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, καὶ οἱ δόσις ἔσσειται ἐσθλή.

ὅσοι γὰρ νήεσσιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,

215 τῶν πάντων οἱ ἕκαστος οἷν δώσουσι μέλαιναν,

θῆλυν, ὑπόρρηνον· τῇ μὲν κτέρας οὐδὲν ὁμοῖον·

αἰεὶ δ' ἐν δαίτησι καὶ εἰλαπίνησι παρέσται.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

220 Νέστορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ,

ἀνδρῶν δυσμενέων δύναι στρατὸν, ἐγγὺς ἐόντων,
 Τρώων· ἀλλ' εἴ τίς μοι ἀνὴρ ἄμ' ἔποιτο καὶ ἄλλος,
 μᾶλλον θαλπωρὴ καὶ θαρσαλεώτερον ἔσται.

σὺν τε δὺ' ἐρχομένω, καὶ τε πρό ὃ τοῦ ἐνόησεν,
 ὅπως κέρδος ἔη· μῦθος δ' εἶπερ τε νοήσῃ, 225
 ἀλλὰ τέ οἱ βράσσων τε νόος, λεπτή δέ τε μῆτις.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔθελον Διομήδεϊ πολλοὶ ἔπεσθαι·
 ἠθέλετην Αἴαντε δύω, θεράποντες Ἄρηος,
 ἠθελε Μηριόνης, μάλα δ' ἠθελε Νέστορος υἱός·
 ἠθελε δ' Ἀτρεΐδης, δουρικλειτὸς Μενέλαος· 230
 ἠθελε δ' ὃ τλήμων Ὀδυσσεὺς καταδύναι ὄμιλον
 Τρώων· αἰεὶ γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἐτόλμα.

τοῖσι δέ καὶ μετέειπεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 Τυδεΐδη Διόμηδες, ἐμῶ κεχαρισμένε θυμῶ,
 τὸν μὲν δὴ ἔταρόν γ' αἰρήσασθαι, ὃν κ' ἐθέλησθαι, 235
 φαινομένων τὸν ἄριστον· ἐπεὶ μεμάασί γε πολλοί.
 μηδὲ σύγ', αἰδόμενος σῆσι φρεσὶ, τὸν μὲν ἄρειω
 καλλείπειν, σὺ δὲ χεῖρον ὀπάσσειν, αἰδοῖ εἰκῶν,
 ἐς γενεὴν ὀρόων, μηδ' εἰ βασιλεύτερός ἐστιν.

Ὡς ἔφατ'· ἔδδδισεν δὲ περὶ Ξανθῶ Μενελάω. 240
 τοῖς δ' αὖτις μετέειπε βοήν ἄγαθὸς Διομήδης·

Εἰ μὲν δὴ ἔταρόν γε κλεύετε μ' αὐτὸν ἐλέσθαι,
 πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θεῖοιο λαθοίμην,
 οὗ πέρι μὲν πρόφρων κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
 ἐν πάντεσσι πόνοισι, φιλεῖ δέ εἰ Παλλὰς Ἀθήνη; 245
 τούτου γ' ἔσπομένοιο, καὶ ἐκ πυρὸς αἰθομένοιο
 ἄμφω νοστήσαιμεν, ἐπεὶ περίοιδε νοῆσαι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 Τυδεΐδη, μήτ' ἄρ' με μάλ' αἶνεε, μήτε τι νείκει.

- 250 εἰδόσι γάρ τοι ταῦτα μετ' Ἀργείοις ἀγορεύεις.
 ἀλλ' ἴομεν· μάλα γὰρ νύξ ἀνεται, ἐγγύθι δ' ἠώς·
 ἄστρα δὲ δὴ προβέβηκε, παρώχθηκεν δὲ πλέων νύξ
 τῶν δύο μοιράων, τριτάτη δ' ἔτι μοῖρα λέλειπται.
 Ὡς εἰπόνθ' ὄπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην.
- 255 Τυδεΐδῃ μὲν δῶκε μενεπτόλεμος Θρασυμήδης
 φάσγανον ἄμφηκες - τὸ δ' εὖν παρὰ νῆϊ λέλειπτο -
 καὶ σάκος· ἀμφὶ δὲ οἱ κινέην κεφαλῆφιν ἔθηκεν
 ταυρεῖην, ἀφαλόν τε καὶ ἄλλοφον, ἥτε καταῖτυξ
 κέκληται, ῥύεται δὲ κάρη Θαλερῶν αἰζῆων.
- 260 Μηριόνης δ' Ὀδυσῆϊ δίδου βίον ἠδὲ φαρέτρην,
 καὶ ξίφος· ἀμφὶ δὲ οἱ κινέην κεφαλῆφιν ἔθηκεν,
 ῥινοῦ ποιητήν· πολέσιν δ' ἐντοσθεν ἱμάσιν
 ἐντέτατο στρεῶς· ἔκτοσθε δὲ λευκοὶ ὀδόντες
 ἀργιόδοτος ὑὸς Θαμέες ἔχον ἔνθα καὶ ἔνθα,
- 265 εὖ καὶ ἐπισταμένως· μέσση δ' ἐνὶ πῖλος ἀρήρει.
 τὴν ῥά ποτ' ἐξ Ἐλεῶνος Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο
 ἐξέλετ' Ἀντόλυκος, πνικινὸν δόμον ἀντιτορήσας·
 Σκάνδειαν δ' ἄρα δῶκε Κυθηρίῳ Ἀμφιδάμαντι·
 Ἀμφιδάμας δὲ Μόλω δῶκε ξεινήιον εἶναι·
- 270 ἀντάρ ὁ Μηριόνη δῶκεν ᾧ παιδὶ φορῆναι·
 δὴ τότε Ὀδυσσεὺς πύκασεν κάρη ἀμφιτεθεῖσα.
 Τῷ δ' ἐπεὶ οὖν ὄπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην,
 βάν ῥ' ἰέναι, λιπέτην δὲ κατ' ἀντόθι πάντας ἀρίστους·
 τοῖσι δὲ δεξιὸν ἦκεν ἐρωδιὸν ἐγγὺς ὀδοῖο
- 275 Παλλὰς Ἀθηναίη· τοὶ δ' οὐκ ἴδον ὄφθαλμοῖσιν
 νύκτα δι' ὄρφναίνην, ἀλλὰ κλάγξαντος ἄκουσαν.
 χαῖρε δὲ τῷ ὄρνιθ' Ὀδυσσεύς, ἠρᾶτο δ' Ἀθήνη·
 Κλυθὶ μὲν, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἥτε μοι αἰεὶ

ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίστασαι, οὐδέ σε λήθω
κινύμενος· νῦν αὖτε μάλιστα με φίλαι, Ἀθήνη· 280

δὸς δὲ πάλιν ἐπὶ νῆας εὐκλείας ἀφικέσθαι,
ῥέξαντας μέγα ἔργον, ὃ κε Τρῶεσσι μελήσει.

Δεύτερος αὖτ' ἠρᾶτο βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
κέκλυθι νῦν καὶ ἐμεῖο, Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη·
σπεῖό μοι, ὥς ὅτε πατρὶ ἄμ' ἔσπεο Τυδεΐ δίῳ 285

ἔς Θήβας, ὅτε τε πρὸ Ἀχαιῶν ἀγγελος ἦει.
τοὺς δ' ἄρ' ἐπ' Ἀσωπῷ λίπε χαλκοχίτωνας Ἀχαιοὺς·

αὐτὰρ ὁ μειλίχιον μῦθον φέρε Καδμείοισιν
κεῖσ'· ἀτὰρ ἄψ ἀπιῶν μάλα μέριμερα μῆσατο ἔργα,
σὺν σοί, διὰ θεά, ὅτε οἱ πρόφρασσα παρῆσθης. 290

ὣς νῦν μοι ἐθέλουσα παρίστασο, καὶ με φύλασσε.

σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἦνιν, εὐρυμέτωπον,
ἀδμήτην, ἣν οὐπω ὑπὸ ζυγὸν ἠγάγεν ἀνήρ·
τήν τοι ἐγὼ ῥέξω, χρυσὸν κέρασιν περιχεύας.

Ὡς ἔφαν εὐχόμενοι· τῶν δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη. 295

οἱ δ' ἐπεὶ ἠρήσαντο Διὸς κόρη μέγαλοιο,
βᾶν ῥ' ἴμεν, ὥστε λέοντε δύω, διὰ νύκτα μέλαιναν,
ἄμ' φόνον, ἂν νέκυσας, διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἶμα.

Οὐδὲ μὲν οὐδὲ Τρῶας ἀγήνορας εἶασ' Ἐκτωρ
εὐδαιν, ἀλλ' ἄμοδις κικλήσκειτο πάντας ἀρίστους, 300
ὅσοι ἔσαν Τρώων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες·

τοὺς ὄγε συγκαλέσας, πνικιὴν ἠστύνετο βουλήν·

Τίς κέν μοι τόδε ἔργον ὑποσχόμενος τελέσειεν
δώρω ἔπι μεγάλῳ; μισθὸς δέ οἱ ἄριστος ἔσται. 305

δώσω γὰρ δίφρον τε, δύω τ' ἐρικύχενας ἵππους,
οἳ κεν ἀριστοὶ ἔωσι θοῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
ὅστις κε τλαίη, οἷ τ' αὐτῷ κῆδος ἄροιτο,

- νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἔλθόμεν, ἔκ τε πυθέσθαι,
 ἢ φυλάσσονται νῆες θοαί, ὡς τοπάρος περ,
 310 ἢ ἤδη χεῖρεσσιν ὑφ' ἡμετέρησι δαμέντες,
 φύξιν βουλεύουσι μετὰ σφίσι, οὐδ' ἐθέλουσιν
 νύκτα φυλασόμεναι, καμάτῳ ἀδδηκότες αἰνῶ.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ.
 ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δόλων, Εὐμήδεος υἱός,
 315 κήρυκος θεῖοιο, πολύχρυσος, πολύχαλκος·
 ὃς δὴ τοι εἶδος μὲν ἔην κακός, ἀλλὰ ποδώκης·
 αὐτὰρ ὁ μῦθος ἔην μετὰ πέντε κασιγνήτησιν.
 ὃς ἄρα τότε Τρωσὶν τε καὶ Ἑκτορι μῦθον ἔειπεν·
 Ἑκτορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ,
 320 νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἔλθόμεν, ἔκ τε πυθέσθαι.
 ἀλλ' ἄγε μοι τὸ σκῆπτρον ἀνάσχεο, καὶ μοι ὄμοσον,
 ἢ μὲν τοὺς ἵππους τε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῶ
 δωσέμεν, οἳ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλείωνα.
 σοὶ δ' ἐγὼ οὐχ ἄλιος σκοπὸς ἔσσομαι, οὐδ' ἀπὸ δόξης.
 325 τόφρα γὰρ ἐς στρατὸν εἶμι διαμπερές, ὄφρ' ἂν ἴκωμαι
 νῆ' Ἀγαμεμνονέην, ὅθι που μέλλουσιν ἄριστοι
 βουλὰς βουλεύειν, ἢ φευγέμεν, ἢ μάχεσθαι.
 Ὡς φάθ'· ὁ δ' ἐν χερσὶ σκῆπτρον λάβε, καὶ οἱ
 ὄμοσεν·
 ἴστω νῦν Ζεὺς ἀντός, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
 330 μὴ μὲν τοῖς ἵπποισιν ἀνὴρ ἐποχήσεται ἄλλος
 Τρώων· ἀλλὰ σέ φημι διαμπερές ἀγλαϊεῖσθαι.
 Ὡς φάτο, καὶ ὁ ἐπίορκον ἐπώμοσε· τὸν δ' ὀρόθυνεν.
 ἀντίκα δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐβάλλετο καμπύλα τόξα·
 ἔσσατο δ' ἔκτοσθεν ῥινὸν πολιοῖο λύκοιο,
 335 κρατὶ δ' ἐπὶ κτιδέην κνήην· ἔλε δ' ὄξυν ἄκοντα·

βῆ δ' ἵεναι προτὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ· οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
 ἐλθῶν ἐκ νηῶν ἄψ' Ἐκτορι μῦθον ἀποίσειν.

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν κάλλιψ' ὄμιλον,
 βῆ ῥ' ἄν' ὁδὸν μεμαῶς· τὸν δὲ φράσατο προσιόντα
 Διογενῆς Ὀδυσσεύς, Διομήδεα δὲ προσέειπεν· 340

Οὗτός τοι, Διόμηδες, ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεται ἀνὴρ,
 οὐκ οἶδ', ἢ νήεσσιν ἐπίσκοπος ἡμετέρησιν,
 ἢ τινα συλήσων νεκύων κατατεθνηῶτων.

ἀλλ' ἐῷμέν μιν πρῶτα παρεξελθεῖν πεδίοιο
 τυτθόν· ἔπειτα δὲ κ' αὐτὸν ἐπαΐξαντες ἔλοιμεν 345
 καρπαλίμως· εἰ δ' ἄμμε παραφθαίησι πόδεσσι,
 αἰεὶ μιν ποτὶ νῆας ἀπὸ στρατόφι προτιειλεῖν,
 ἔγχει ἐπαΐσσω, μήπως προτὶ ἄστν ἀλύξη.

Ὡς ἄρα φωνήσαντε, παρεῖξ ὁδοῦ ἐν νεκύεσσιν
 κλυθήτην· ὁ δ' ἄρ' ὦκα παρεδραμεν ἀφραδίησιν. 350

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀπέην, ὅσσον τ' ἐπίουρα πέλονται
 ἡμιόνων - αἶ γάρ τε βοῶν προφερέστεραὶ εἰσιν,
 ἐλκόμεναι γειοῖο βαθείης πηκτὸν ἄροτρον -
 τὼ μὲν ἐπεδραμέτην· ὁ δ' ἄρ' ἔστη δοῦπον ἀκούσας.

ἔλπετό γάρ κατὰ θυμόν, ἀποστρέψοντας ἐταίρους 355
 ἐκ Τρώων ἵεναι, πάλιν Ἐκτορος ὀτρύναντος.

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀπεσαν δουρηνεκές, ἢ καὶ ἔλασσον,
 γνῶ ῥ' ἀνδρας δηϊούς, λαυπηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα
 φευγόμεναι· τοὶ δ' αἴψα διώκειν ὠρμήθησαν.

ὥς δ' ὅτε καρχαρόδοντε δῦω κύνε, εἰδότε θήρης, 360
 ἢ κεμάδ' ἢ ἐλαγῶν ἐπείγεται ἐμμενὲς αἰεὶ
 χῶρον ἄν' ὑλήενθ', ὁ δὲ τε προθήησι μεμηκῶς·
 ὥς τὸν Τυδείδης ἠδὲ πτολίπορθος Ὀδυσσεύς,
 λαοῦ ἀποτιμήξαντε, διώκετον ἐμμενὲς αἰεὶ.

365 ἄλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλα μιγήσεσθαι φυλάκεσσι,
 φεύγων ἐς νῆας, τότε δὴ μένος ἔμβαλ' Ἀθήνη
 Τυδείδῃ· ἵνα μή τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 φθαίῃ ἐπευξάμενος βαλέειν, ὃ δὲ δεύτεροξ' ἔλθοι.
 δουρὶ δ' ἐπαΐσσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης·

370 Ἦέ μὲν', ἦέ σε δουρὶ κινήσομαι· οὐδέ σε φημι
 δηρὸν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἀλύξειν αἰπὺν ὄλεθρον.

Ἦ ῥα, καὶ ἔγχος ἀφήκεν, ἐκὼν δ' ἠμάστανε φωτός.
 δεξιτερὸν δ' ὑπὲρ ὤμων εὐΐξου δουρὸς ἀκωκῆ
 ἐν γαίῃ ἐπάγη· ὃ δ' ἄρ' ἔσθη, τάρβησέν τε,

375 βαμβαίνων - ἄραβος δὲ διὰ στόμα γίγνεται ὀδόντων -
 χλωρὸς ὑπαὶ δειούς. τῷ δ' ἀσθμαίνοντε κινήτην,
 χειρῶν δ' ἀψάσθη· ὃ δὲ δακρύσας ἔπος· ἠΐδα·

Ζωγρεῖτ', αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι. ἔστι γὰρ ἔνδον
 χαλκός τε χρυσός τε, πολύνκητός τε σίδηρος·

380 τῶν κ' ὑμῖν χαρίσαιο πατήρ ἀπερείσι' ἄποινα,
 εἴ κεν ἐμὲ ζῶν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις
 Ὀδυσσεύς·

θάρσει, μηδέ τί τοι θάνατος καταθύμιος ἔστω·
 ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·

385 πῆ δ' οὕτως ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεαι οἷος
 νύκτα δι' ὄρφναίην, ὅτε θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
 ἢ τινα συλήσων νεκρῶν κατατεθνηῶτων;

ἢ σ' Ἐκτωρ προέηκε διασκοπιᾶσθαι ἕκαστα
 νῆας ἐπι γλαφυράς; ἢ σ' αὐτὸν θυμὸς ἀνήκεν;

390 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Δόλων· ὑπὸ δ' ἔτρεμε γυῖα·
 πολλῆσιν μ' ἄτησι παρέκ νόον ἠγάγεν Ἐκτωρ,
 ὃς μοι Πηλείωνος ἀγαθοῦ μώνυχας ἵππους

δωσέμεναι κατένευσε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῶ·
 ἤνώγει δέ μ' ἰόντα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
 ἀνδρῶν δυσημενέων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πνυθέσθαι, 395
 ἢ ἐφυλάσσονται νῆες θοαί, ὡς τοπάρος περ,
 ἢ ἤδη χεῖρεσσιν ὑφ' ἡμετέροισι δαμέντες,
 φύξιν βουλεύοιτε μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλοιτε
 νύκτα φυλασσέμεναι, καμῶν ἀδδηκότες αἰνῶ.

Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 400
 ἢ ῥά νύ τοι μεγάλων δῶρων ἐπεμαίετο θυμός,
 ἵππων Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι, ἢ δ' ὀχέεσθαι,
 ἄλλω γ' ἢ Ἀχιλῆϊ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπέ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον· 405

ποῦ νῦν δεῦρο κίων λίπες Ἐκτορα, ποιμένα λαῶν;
 ποῦ δέ οἱ ἔντεα κεῖται Ἀρήϊα, ποῦ δέ οἱ ἵπποι;
 πῶς δ' αἰ τῶν ἄλλων Τρώων φυλακαὶ τε καὶ εὐναί;
 [ἄσσα τε μητιόωσι μετὰ σφίσιν· ἢ μεμάασιν
 ἀνθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἢ ἐπόλιωδε 410
 ἢ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιοὺς;]

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Δόλων, Εὐμήδεος υἱός·
 τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
 Ἐκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν, ὅσοι βουληφόροι εἰσὶν,
 βουλάς βουλεύει θεῖον παρὰ σήματι Ἴλου, 415
 νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου· φυλακὰς δ' ἄς εἶρεαι, ἦρωες,
 οὔτις κεκριμένη ῥύεται στρατόν, οὐδὲ φυλάσσει.
 ὅσσοι μὲν Τρώων πυρὸς ἐσχάροι, οἷσιν ἀνάγκη,
 οἱ δ' ἐγρηγόρθασιν, φυλασσέμεναί τε κέλονται
 ἀλλήλοισι. ἀτὰρ αὖτε πολύκλητοι ἐπίκουροι 420
 εὐδουσι· Τρῶσιν γὰρ ἐπιτραπέουσι φυλάσσειν·

οὐ γὰρ σφιν παῖδες σχεδὸν εἶαται, οὐδὲ γυναιῖκες.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 πῶς γὰρ νῦν, Τρώεσσι μεμιγμένοι ἵπποδάμοισιν
 425 εὐδουσ', ἢ ἀπάνευθε; δίειπέ μοι, ὄφρα δαείω.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Δόλων, Εὐμήδεος υἱός·
 τοιγὰρ ἐγὼ καὶ ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
 πρὸς μὲν ἄλός Κᾶρες καὶ Παίονες ἀγκυλότοχοι,
 καὶ Λέλεγες καὶ Κανύκωνες, δῖοί τε Πελασγοί·
 430 πρὸς Θύμβρης δ' ἔλαχον Λύκιοι, Μυσοὶ τ' ἀγέρωχοι,
 καὶ Φρόγγες ἵππόδαμοι καὶ Μήονες ἵπποκορυσταί.
 ἀλλὰ τίη ἐμὲ ταῦτα διεξερέεσθε ἕκαστα;

εἰ γὰρ δὴ μέματον Τρώων καταδῦναι ὄμιλον,
 Θρηῖκες οἷδ' ἀπάνευθε νεήλυδες, ἔσχατοι ἄλλων·
 435 ἐν δέ σφιν Ῥῆσος βασιλεύς, παῖς Ἡιονῆος.

τοῦ δὴ καλλίστους ἵππους ἴδον ἠδὲ μεγίστους·
 λευκότεροι χιόνος, θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι.
 ἄρμα δέ οἱ χρυσῶ τε καὶ ἀργύρῳ εὖ ἤσκηται·
 τεύχεα δὲ χρύσεια, πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
 440 ἦλυθ' ἔχων· τὰ μὲν οὔτι καταθνητοῖσιν ἔοικεν
 ἀνδρεσσιν φορέειν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

ἀλλ' ἐμὲ μὲν νῦν νηυσὶ πελάσσειτον ὠκνπόροισιν,
 ἢ ἐμὲ δήσαντες λίπετ' ἀντίοθι νηλεῖ δεσμῶ,
 ὄφρα κεν ἔλθῃτον, καὶ πειρηθῆτον ἐμεῖο,
 445 ἢ ῥα κατ' αἴσαν ἔειπον ἐν ὑμῖν, ἦε καὶ οὐκί.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδραϊδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης,
 μὴ δὴ μοι φύξιν γε, Δόλων, ἐμβάλλεο θυμῶ,
 ἐσθλά περ ἀγγελίας, ἐπεὶ ἴκεο χεῖρας ἐς ἅμας.
 εἰ μὲν γὰρ κέ σε νῦν ἀπολύσομεν, ἦε μεθῶμεν,
 450 ἢ τε καὶ ὕστερον εἶσθα θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,

ἢ δὲ διοπτρεύσων, ἢ ἐναντίβιον πολεμίζων·
εἰ δέ κ' ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης,
οὐκέτ' ἔπειτα σὺ πῆμά ποτ' ἔσσειαι Ἀργείοισιν.

Ἦ, καὶ ὁ μὲν μιν ἔμελλε γενείου χειρὶ παχείῃ
ἀπάμενος λίσσεσθαι· ὁ δ' ἀνχένα μέσσον ἔλασεν, 455
φασγάνῳ αἶξας, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·

φθεγγομένου δ' ἄρα τοῦγε κάρη κονίησιν ἐμίχθη.
τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κτιδέην κυνέην κεφαλήφιν ἔλοντο,
καὶ λυκέην καὶ τόξα παλίντονα καὶ δόρυ μακρόν·
καὶ τὰ γ' Ἀθηναίῃ ληϊτίδι διὸς Ὀδυσσεὺς 460

ὑπόσ' ἀνέσχεθε χειρὶ, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠΐδα·

Χαῖρε, θεά, τοῖςδεσσι! σὲ γὰρ πρώτην ἐν Ὀλύμπῳ
πάντων ἀθανάτων ἐπιβωσόμεθ'· ἀλλὰ καὶ αὐτίς
πέμπων ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν ἵππους τε καὶ εὐνάς.

Ἦς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ ἔθεν ὑπόσ' αἰείρας 465
θῆκεν ἀνά μυρικήν· δέελον δ' ἐπὶ σῆμά τ' ἔθηκεν,
συμμάσφας δόνακας, μυρικής τ' ἐριθηλέας ὄζους·
μὴ λάθοι αὐτίς ἰόντε θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν.

τῶ δὲ βράτην προτέρω, διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἶμα·
αἶψα δ' ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν τέλος ἴξον ἰόντες. 470

οἱ δ' εὐδον καμάτῳ ἀδδηκότες, ἔντεα δέ σφιν
καλὰ παρ' αὐτοῖσι χθονὶ κέκλιτο, εὖ κατὰ κόσμον,
τριστοιχί· παρὰ δέ σφιν ἐκάστω δίζυγες ἵπποι.

Ῥῆσος δ' ἐν μέσῳ εὐδε, παρ' αὐτῶ δ' ὠκέες ἵπποι
ἔξ ἐπιδιφριάδος πνυμάτης ἱμάσι δέδεντο· 475
τόν δ' Ὀδυσσεὺς προπάροισεν ἰδὼν Διομήδεϊ δεῖξεν·

Οὗτός τοι, Διόμηδες, ἀνήρ, οὔτοι δέ τοι ἵπποι,
οὓς νῶϊν πίφανσκε Δόλων, ὃν ἐπέφνομεν ἡμεῖς.
ἀλλ' ἄγε δῆ, πρόφερε κρατερόν μένος· οὐδέ τί σε χροῖ

480 ἐστάμεναι μέλεον σὺν τεύχεσιν· ἀλλὰ λύ' ἵππους·
ἢ ἐ σὺ γ' ἄνδρας ἔναιρε, μελήσουσιν δ' ἔμοι ἵπποι.

Ὡς φάτο· τῷ δ' ἔμπνευσε μένος γλαυκῶπις Ἀθήνη·
κτεῖνε δ' ἐπιστροφάδην, τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' ἀεικής,
ἄορι θεινομένων· ἐρυθαίνεται δ' αἵματι γαῖα.

485 ὣς δὲ λέων μῆλοισιν ἀσημάντοισιν ἐπελθῶν,
αἴγεσιν ἢ οἴεσσι, κακὰ φρονέων ἐνοροῦσῃ·
ὣς μὲν Θρηϊκάς ἄνδρας ἐπώχετο Τυδέος υἱός,
ὄφρα δυῶδεκ' ἔπεφνεν· ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεύς,
ὄντινα Τυδείδης ἄορι πλήξειε παραστάς,

490 τὸν δ' Ὀδυσσεύς μετόπισθε λαβῶν ποδὸς ἐξερούσασκεν,
τὰ φρονέων κατὰ θυμόν, ὅπως καλλίτριχες ἵπποι
ῥεῖα διέλθοιεν, μηδὲ τρομεοῖατο θυμῷ,
νεκροῖς ἀμβαίνοντες· ἀήθεσσον γὰρ εἴ' αὐτῶν.
ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆα κιχήσατο Τυδέος υἱός,

495 τὸν τρισκαιδέκατον μελιηδέα θυμόν ἀπηύρα,
ἄσθμαίνοντα· κακὸν γὰρ ὄναρ κεφαλῆφιν ἐπέστη.
[τὴν νύκτ', Οἰνείδαο πάϊς, διὰ μῆτιν Ἀθήνης.]

τόφρα δ' ἄρ' ὁ τλήμων Ὀδυσσεύς λύε μώνυχας ἵππους,
σὺν δ' ἤειρεν ἱμάσι, καὶ ἐξήλαυνεν ὄμιλον,

500 τόξω ἐπιπλήσσω· ἐπεὶ οὐ μάστιγα φαεινὴν
ποικίλου ἐκ δίφροιο νοήσατο χερσὶν ἐλέσθαι·
ῥοίζησεν δ' ἄρα, πιφάσκων Διομήδει δίω.

Αὐτὰρ ὁ μερμήριζε μένων, ὅτι κύντατον ἔρδοι·
ἢ ὄγε δίφρον ἐλών, ὅθι ποικίλα τεύχε' ἔκειτο,

505 ῥυμοῦ ἐξερούοι, ἢ ἐκφέροι ὑψὸς ἀείρας·
ἢ εἴτι τῶν πλεόνων Θρηϊκῶν ἀπὸ θυμόν ἔλοιτο.
ἕως ὁ ταῦθ' ὤρμαινε κατὰ φρένα, τόφρα δ' Ἀθήνη
ἐγγύθεν ἱσταμένη προσέφη Διομήδεα δίον·

Νόστου δὴ μνήσαι, μεγαθύμου Τυδέος υἱέ,
 νῆας ἔπι γλαφυράς· μὴ καὶ πεφοβημένος ἔλθῃς· 510
 μὴ πού τις καὶ Τρώας ἐγείρῃσιν θεὸς ἄλλος.

Ὡς φάθ'· ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὅπα φωνησάσης·
 καρπαλίμως δ' ἵππων ἐπεβήσεται· κόπτε δ' Ὀδυσσεύς
 τόξῳ· τοὶ δ' ἐπέοντο θεᾶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Οὐδ' ἀλαοσκοπιῆν εἶχ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων, 515
 ὡς ἰδ' Ἀθηναίην μετὰ Τυδέος υἱὸν ἔπουσαν·
 τῇ κοτέων, Τρώων κατεδύσατο πούλην ὄμιλον,

ᾧρσεν δὲ Θρηκῶν βουλευφόρον Ἴπποκόωντα,
 ῥῆσον ἀνεπιὸν ἐσθλόν· ὁ δ' ἐξ ὕπνου ἀνορούσας,
 ὡς ἴδε χῶρον ἐρημον, ὅθ' ἕστασαν ὠκείες ἵπποι, 520

ἄνδρας τ' ἀσπαίροντας ἐν ἀργαλέῃσι φρονῆσιν,
 ᾧμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον τ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον.
 Τρώων δὲ κλαγγή τε καὶ ἀσπειτος ὤρητο κυδοιμός,
 θυνότων ἄμυδις· θηεῦντο δὲ μέρομερα ἔργα, 525
 ὅσσοι ἄνδρες ῥέξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.

Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον, ὅθι σκοπὸν Ἐκτορος ἔκταν,
 ἐνθ' Ὀδυσσεύς μὲν ἔρυνξε, Διὶ φίλος, ὠκείας ἵππους·
 Τυδεΐδης δὲ χαμᾶζε θεῶν ἕναρα βροτόεντα
 ἐν χεῖρεσσ' Ὀδυσῆϊ τίθει· ἐπεβήσατο δ' ἵππων. 530

μάστιξεν δ' ἵππους, τῶ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην.
 [νῆας ἔπι γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ.]

Νέστωρ δὲ πρῶτος κτύπον αἶε, φώνησέν τε·
 ὦ φίλοι, Ἀργείων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω; κέλεται δέ με θυμός.
 ἵππων μ' ὠκνπόδων ἀμφὶ κτύπος οὐατα βάλλει. 535
 αἶ γὰρ δὴ Ὀδυσσεύς τε καὶ ὁ κρατερός Διομήδης
 ᾧδ' ἄφαρ ἐκ Τρώων ἔλασαίατο μώνυχας ἵππους.

ἀλλ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μήτι πάθωσιν
Ἄργείων οἱ ἄριστοι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.

540 Οὐπω πᾶν εἶρητο ἔπος, ὅτ' ἄρ' ἤλυθον αὐτοί.
καί ῥ' οἱ μὲν κατέβησαν ἐπὶ χθόνα· τοὶ δὲ χαρέντες
δεξιῇ ἠσπάζοντο, ἔπεσσι τε μελιχίοισιν.

πρῶτος δ' ἐξερέεινε Γεργήνιος ἵππότης Νέστωρ·

Εἶπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
545 ὅπως τούσδ' ἵππους λάβητον· καταδύντες ὄμιλον
Τρώων; ἢ τίς σφωε πόρην θεὸς ἀντιβολήσας;
αἰνῶς ἀκτίνεσσι βροχίονες ἡελίοιο.

αἰεὶ μὲν Τρώεσσ' ἐπιμίσγομαι, οὐδέ τί φημι
μιμνάξω παρὰ νηυσί, γέρον περ ἑὼν πολεμιστής·

550 ἀλλ' οὐπω τοίους ἵππους ἴδον, οὐδ' ἐνόησα.
ἀλλά τιν' ὑμῖν οἴω δόμεναι θεὸν ἀντιάσαντα·
ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς,
κούρη τ' αἰγιόχοιο Διός, γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

555 ὦ Νέστωρ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
ῥεῖα θεὸς γ' ἐθέλων καὶ ἀμείνονας, ἤπερ οἶδε,
ἵππους δωρήσαιτ', ἐπειὴ πολὺ φέστεροί εἰσιν.

ἵπποι δ' οἶδε, γεραιέ, νεήλυδες, οὓς ἐρεεῖνεις,
Θρηῆκιοι· τὸν δὲ σφιν ἄνακτ' ἀγαθὸς Διομήδης

560 ἔκτανε, παρ δ' ἐτάρους δυοκαίδεκα πάντας ἀρίστους·
τὸν τρισκαίδεκατον σκοπὸν εἶλομεν ἐγγύθι νηῶν·
τόν ῥα διοπτῆρα στρατοῦ ἔμμεναι ἡμετέροιο
Ἐκτωρ τε προσέηκε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγαυοί.

Ὡς εἰπὼν τάφροιο διήλασε μώνυχας ἵππους,
565 καρχαλόων· ἅμα δ' ἄλλοι ἴσαν χαίροντες Ἀχαιοί.
οἱ δ' ὅτε Τυδείδω κλισίην εὐτυκτον ἴκοντο,

ἵππους μὲν κατέδησαν ἔντυμῆτοισιν ἱμάσιν
 φάτνη ἐφ' ἵππειῃ, ὅθι περ Διομήδεος ἵπποι
 ἕστασαν ὠκύποδες, μελιηδέα πυρὸν ἔδοντες.
 νῆϊ δ' ἐνὶ πρύμνῃ ἕναρα βροτόεντα Δόλωνος 570
 θῆκ' Ὀδυσσεύς, ὅφρ' ἱρὸν ἐτοιμασσαίαιτ' Ἀθήνη.
 αὐτοὶ δ' ἰδρῶ πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάσση,
 ἐσβάντες, κνήμας τε ἰδὲ λόφον, ἀμφὶ τε μηρούς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σφιν κῆμα θαλάσσης ἰδρῶ πολλὸν 575
 νύψεν ἀπὸ χρωτός, καὶ ἀνέψυχθεν φίλον ἦτορ,
 ἔς ᾧ ἄσαμίνθους βάντες ἐϋξέστας λούσαντο.
 τῷ δὲ λοεσσαμένῳ, καὶ ἀλειψαμένῳ λίπ' ἐλαίῳ,
 δαίπνω ἐφιζανέτην· ἀπὸ δὲ κρητῆρος Ἀθήνη
 πλείον ἀφυσσάμενοι λείβον μελιηδέα οἶνον.

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher.]

Λ I
 Ρ Α Ψ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ι Δ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Δ.

(304-308)

SUMMARIUM.

Instructus splendidis armis Agamemno mane copias suas in aciem educit, simul Hector et alii principes Troianorum (1-66). Insolita virtute Agamemnonis, quae et incognitam turbam inflamat, Troiani commoventur, magna clade accepta (67-162). Hector ipse, ad urbis usque moenia repulsus, Iovis iussu impetum furentis adversarii declinat, donec ille saucius proelio egreditur (163-283). Quo facto, Hector ad pugnandum redit, et novam ardorem iniicit suis (284-309). Aciem inclinatam restituunt Diomedes, Ulysses, Ajax: sed Diomedes, a Paride vulneratus, cito ad naves revehitur (310-400); item Ulysses, vulneratus a Soco, atque, eo transfixo, a Troianis circumventus, ope Menelai et Aiacis dimicationi eripitur (401-488); mox Paridis sagittis vulnerantur Machao et Eurypylus (489-596). Machaonem, Nestoris curru praetervehentem, conspicatus Achilles, Patroclum mittit praesentia cogniturum (597-617). Is ubi Machaonem agnovit, a Nestore miserissimam fortunam proelii edocetur rogaturque, ut vel Achillem ad auxilium Achivis ferendum impleret, vel ipse, Achillis arma indutus, hostes terreat (618-803). In reditu Patroclus Eurypylum ex vulnere aegrum offendit, eique in tentorium delato medetur (804-848).

I Δ I A

α μ ε ν ο

ὅς δ' ἐκ λεγέων πα
πό, ὃ ἀδανάτω
ἔριδα προῖα
πόλεον, πόλεμοιο τ
ἔν' Ὀδυσσῆ
ἐν μεσοῖτο ἔσ
ἐν ἔπ' Αἰαντος ἀ
ἔπ' Ἀχιλλῆος το
ποιον, ἦροσεν πῖσιν
ἔν' στυσ ἦροσεν δε
ἔπ' Ἀχαιοῖσιν δὲ
ἔπ' ἀλλήτων πολ
ἔπ' ἄφαρ πόλε
ἔπ' ἡλασσοῖσι
ἔπ' ἀφείδης δ' ἐβόη
ἔπ' ἄφρονας ἐν δ' ἀν
ἔπ' ἄφρονας μὲν πρώτα

Ι Δ Ι Α Δ Ο Σ Δ.

Ἀγαμέμνωνος ἀριστεία.

Ἦώς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγανού Τιθωνοῖο
ὤρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φώς φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν.
Ζεὺς δ' Ἐριδα προΐαλλε θεὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
ἀργαλήην, πολέμοιο τέρας μετὰ χερσὶν ἔχουσαν.
στῆ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆος μεγακῆτει νηὶ μελαίνῃ, 5
ἣ ᾗ ἐν μεσσάτῳ ἔσκε, γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσσε,
ἡμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο,
ἠδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος· τοὶ ᾗ ἔσχατα νῆας εἴσας
εἶρυσαν, ἠγορήη πίσυνοι καὶ κάρτει χερσῶν.
ἐνθα στυῶσ' ἠῦσε θεὰ μέγα τε δεινόν τε 10
ὄρθι', Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ' ἐκάστω
καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
[τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ', ἠὲ νέεσθαι
ἐν νηυσὶ γλαφυρῆσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.]
Ἄτρεΐδης δ' ἐβόησεν, ἰδὲ ζώννυσθαι ἄνωγεν 15
Ἀργείους· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσατο νώροπα χαλκόν.
κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν

- καλάς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυροίοις ἀραρυίας·
 δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσιν ἔδυνεν,
 20 τὸν ποτέ οἱ Κινύρης δῶκε, ξεινήϊον εἶναι.
 πεύθετο γὰρ Κύπρονδε μέγα κλέος, οὔνεκ' Ἀχαιοὶ
 ἐς Τροίην νήεσσιν ἀναπλεύσεσθαι ἔμελλον·
 τοὔνεκά οἱ τὸν δῶκε, χαριζόμενος βασιλῆϊ.
 τοῦ δ' ἦτοι δέκα οἴμοι ἔσαν μέλανος κνάνοιο,
 25 δώδεκα δὲ χρυσοῖο, καὶ εἴκοσι κασσιτέροιο·
 κνάνεοι δὲ δράκοντες ὄρωρέχατο προτὶ δειρῆν
 τρεῖς ἐκάτερθ', ἴρισσιν ἐοικότες, ἄστε Κρονίων
 ἐν νέφει στήριξε, τέρας μερόπων ἀνθρώπων.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος· ἐν δέ οἱ ἦλοι
 30 χρύσειοι πάμφαινον· ἀτὰρ περὶ κουλεὸν ἦεν
 ἀργύρεον, χρυσεόισιν ἀορτήρεσσιν ἀρηρός.
 ἂν δ' ἔλετ' ἀμφιβρότην, πολυδαίδαλον ἀσπίδα θούριν,
 καλήν, ἣν πέρι μὲν κύκλοι δέκα χάλκεοι ἦσαν·
 ἐν δέ οἱ ὀμφαλοὶ ἦσαν εἴκοσι κασσιτέροιο
 35 λευκοί, ἐν δὲ μέσοισιν ἔην μέλανος κνάνοιο.
 τῆ δ' ἐπὶ μὲν Γοργῶ βλοσυρῶπις ἐστεφάνωτο,
 δεινὸν δερκομένη· περὶ δὲ Δεῖμός τε Φόβος τε.
 τῆς δ' ἐξ ἀργύρεος τελαμῶν ἦν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῶ
 κνάνεος ἐλέλικτο δράκων, κεφαλαὶ δέ οἱ ἦσαν
 40 τρεῖς ἀμφιστροφές, ἐνὸς ἀνχένος ἐκπεφυῦνται.
 κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κνέην θέτο, τετραφάληρον,
 ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
 εἶλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω, κεκορυθμένα χαλκῶ,
 ὄξεα· τῆλε δὲ χαλκὸς ἀπ' αὐτόφιν οὐρανὸν εἶσω
 45 λάμπ'· ἐπὶ δ' ἐγδούπησαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη,
 τιμῶσαι βασιλῆα πολυχρῦσοιο Μυκίηνης.

Ἡνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἑῷ ἐπέτελλεν ἕκαστος,
 ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκόμεν αὐθ' ἐπὶ τάφῳ·
 αὐτοὶ δὲ πρυλῆες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 ῥῶοντ'· ἀσβεστος δὲ βοή γένετ' ἠῶθι πρό. 50

φθάν δὲ μέγ' ἱππήων ἐπὶ τάφῳ κοσμηθέντες·
 ἱππῆες δ' ὀλίγον μετεκίαθον· ἐν δὲ κυδοιμόν
 ὤρσε κακὸν Κρονίδης, κατὰ δ' ὑπόθεν ἤκεν ἔερσας
 αἵματι μυδαλέας ἐξ αἰθέρος, οὐνεκ' ἔμελλεν
 πολλὰς ἰφθίμους κεφαλὰς Ἄϊδι προϊάψειν. 55

Τρῶες δ' αὐθ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῶν πεδίῳ,
 Ἐκτορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα,
 Αἰνεΐαν θ', ὃς Τρῶσιν, θεὸς ὣς, τίετο δῆμον,
 τρεῖς τ' Ἀντηγορίδας, Πόλυβον καὶ Ἀγήνορα δῖον,
 ἠΐθεόν τ' Ἀκάμαντ', ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν. 60

Ἐκτωρ δ' ἐν πρώτοισι φέρ' ἀσπίδα πάντοσ' εἵσιν.
 οἷος δ' ἐκ νεφέων ἀναφαίνεται οὐλῖος ἀστήρ,
 παμφαίνων, τοτὲ δ' αὐτίς ἔδν νέφεα σκίοεντα·
 ὡς Ἐκτωρ ὅτε μὲν τε μετὰ πρώτοισι φάνεσκεν,
 ἄλλοτε δ' ἐν πνυμάτοισι, κελεύων· πᾶς δ' ἄρα χαλκῶ 65
 λάμφ', ὥστε στεροπὴ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.

Οἱ δ', ὥστ' ἀμητῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισιν
 ὄγμον ἐλαύνωσιν, ἀνδρὸς μάκαρος κατ' ἄρουραν,
 πυρῶν ἢ κριθῶν· τὰ δὲ δράγματα ταρφέα πίπτει·
 ὡς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες 70
 δῆουν, οὐδ' ἕτεροι μνώοντ' ὀλοοῖο φόβοιο·
 ἴσας δ' ὑσμίνῃ κεφαλὰς ἔχον· οἱ δὲ, λύκοι ὡς,
 θῦνον. Ἔρις δ' ἄρ' ἔχαιρε πολύστονος εἰσορόωσα·
 οἷη γάρ ῥα θεῶν παρετύγχανε μαρναμένοισιν·
 οἱ δ' ἄλλοι οὐ σφιν πάρεσαν θεοί, ἀλλὰ ἔκηλοι 75

- σφοῖσιν ἐνὶ μεγάροισι καθείατο, ἤχι ἐκάστω
 δώματα καλὰ τέτυκτο κατὰ πτύχας Οὐλύμπιοιο.
 πάντες δ' ἠτιόωντο κελαινεφέα Κρονίωνα,
 οὔνεκ' ἄρα Τρώεσσι βρούλετο κῦδος ὀρέξαι.
 80 τῶν μὲν ἄρ' οὐκ ἀλέγισε πατήρ· ὁ δὲ νόσφι λιασθεῖς,
 τῶν ἄλλων ἀπάνευθε καθέζετο, κῦδεῖ γαίω,
 εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 χαλκοῦ τε στεροπῆν, ὀλλύντας τ' ὀλλυμένους τε.
 Ὄφρα μὲν ἤως ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
 85 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπιετο, πίπτε δὲ λαός·
 ἦμος δὲ δρυτόμος περ' ἀνῆρ ὠπλίσσατο δεῖπνον
 οὔρεος ἐν βήσσησιν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο χεῖρας
 τάνων δένδρεα μακρὰ, ἄδος τέ μιν ἵκετο θυμόν,
 σίτου τε γλυκεροῖο περὶ φρένας ἴμερος αἰρεῖ·
 90 τῆμος σφῆ' ἀρετῇ Δαναοὶ ῥήξαντο φάλαγγας,
 κεκλόμενοι ἐτάροισι κατὰ στήχας. ἐν δ' Ἀγαμέμνων
 πρῶτος ὄρουσ'· ἔλε δ' ἄνδρα Βιήνορα, ποιμένα λαῶν,
 αὐτόν, ἔπειτα δ' ἑταῖρον, Ὀϊλήα πλήξιππον.
 ἦτοι ὄγ' ἐξ ἵππων κατεπάλμενος, ἀντίος ἔστη·
 95 τὸν δ' ἰθὺς μεμαῶτα μετώπιον ὄξεϊ δουρὶ
 νύξ', οὐδὲ στεφάνη δόρου οἱ σχέθε χαλκοβάρεια,
 ἀλλὰ δι' αὐτῆς ἦλθε καὶ ὄστέον, ἐγκέφαλος δὲ
 ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δὲ μιν μεμαῶτα.
 καὶ τοὺς μὲν λίπεν αὐθι ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 100 στήθεσι παμφαίνοντας, ἐπεὶ περιίδυσε χιτῶνας·
 αὐτὰρ ὁ βῆ ἔ' Ἴσόν τε καὶ Ἀντιφον ἐξεναρίζων,
 νῆε δὺω Πριάμοιο, νόθον καὶ γνήσιον, ἄμφω
 εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἔοντας· ὁ μὲν νόθος ἠνιόχευεν,
 Ἀντιφος αὖ παρέβασκε περικλυτός· ὦ ποτ' Ἀχιλλεύς

Ἴδης ἐν κνημοῖσι δίδη μόσχοισι λύγοισιν, 105
ποιμαίνοντ' ἐπ' ὄεσσι λαβῶν, καὶ ἔλυσεν ἀποίνων.

δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης εὐρουκρείων Ἀγαμέμνων
τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο κατὰ στήθος βάλε δουρί·
Ἀντιφον αὖ παρὰ οὓς ἔλασε ξίφει, ἐκ δ' ἔβαλ' ἵππων.
σπερχόμενος δ' ἀπὸ τοῖν ἐσύλα τεύχεα καλά, 110

γιννώσκων· καὶ γὰρ σφε πάρος παρὰ νηυσὶ θοῆσιν
εἶδεν, ὅτ' ἔξ Ἴδης ἀγαγεν πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
ὡς δὲ λέων ἐλάφοιο ταχείης νήπια τέκνα
ῥηϊδίως συνέαξε, λαβῶν κρατεροῖσιν ὀδοῦσιν,
ἔλθων εἰς εὐνήν, ἀπαλόν τέ σφ' ἦτορ ἀπηύρα· 115

ἢ δ' εἶπερ τε τύχησι μάλα σχεδόν, οὐ δύναται σφιν
χραιομεῖν· αὐτὴν γὰρ μιν ὑπὸ τρόμος αἰνὸς ἰκάνει·
καρπαλίμως δ' ἦιξε διὰ δρυμὰ πικνὰ καὶ ὕλην,
σπεύδουσ', ἰδρώουσα, κραταιοῦ θηρὸς ὑφ' ὄρμης·
ὡς ἄρα τοῖς οὔτις δύνατο χραιομηῆσαι ὄλεθρον 120
Τρώων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπ' Ἀργείοισι φέβοντο.

Αὐτὰρ ὁ Πείσανδρόν τε καὶ Ἴππόλοχον μενεχάρμην,
υἱέας Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος, ὅς ῥα μάλιστα,
χρυσὸν Ἀλεξάνδροιο δεδεγμένος, ἀγλαὰ δῶρα,
οὐκ εἶασχ' Ἑλένην δόμεναι ξανθῷ Μενελάῳ· 125

τοῦπερ δὴ δύο παῖδε λάβε κρείων Ἀγαμέμνων,
εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἑόντας, ὁμοῦ δ' ἔχον ὠκίας ἵππους·
ἐκ γὰρ σφεας χειρῶν φύγον ἠνία σιγαλόεντα,
τῷ δὲ κνηθητήν· ὁ δ' ἐναντίον ὤρτο, λέων ὡς,
Ἀτρεΐδης· τῷ δ' αὖτ' ἐκ δίφρου γονναξέσθην· 130

Ζῶγρει, Ἀτρέος υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα·
πολλὰ δ' ἐν Ἀντιμάχοιο δόμοις κειμήλια κέϊται,
χαλκός τε χρυσός τε, πολύνκητός τε σίδηρος·

τῶν κέν τοι χαρίσαιο πατήρ ἄπερείσι ἄποινα,
 135 εἰ νῶϊ ζωούς πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.

Ὡς τῷγε κλαίοντε προσαυδήτην βασιλῆα
 μελιχίοις ἐπέεσσιν· ἀμείλικτον δ' ὄπ' ἄκουσαν·

Εἰ μὲν δὴ Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος υἱέες ἐστίον,
 ὅς ποτ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ Μενέλαον ἄνωγεν,
 140 ἀγγελίην ἐλθόντα σὺν ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ,

αὐθι κατακτεῖναι, μηδ' ἐξέμεν ἄψ ἐς Ἀχαιοὺς·
 νῦν μὲν δὴ τοῦ πατρὸς ἀεικέα τίσετε λῶβην.

Ἢ, καὶ Πείσανδρον μὲν ἄφ' ἵππων ὥσε χαμᾶζε,
 δουρὶ βαλὼν πρὸς στήθος· ὁ δ' ὑπτιος οὐδεὶ ἐρείσθη.

145 Ἴππόλοχος δ' ἀπόρουσε, τὸν αὖ χαμαὶ ἐξενάριξεν,
 χεῖρας ἀπὸ ξίφει τμήξας, ἀπὸ τ' αὐχένα κόψας·
 ὄλμον δ' ὡς ἔσσευε κυλίνδεσθαι δι' ὀμίλου.

τοὺς μὲν ἔασ'· ὁ δ', ὅθι πλεῖσται κλονέοντο φάλαγγες,
 τῆ ὅ' ἐνόρουσ', ἅμα δ' ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοί.

150 πεζοὶ μὲν πεζοὺς ὄλεκον φεύγοντας ἀνάγκη,
 ἵππεῖς δ' ἵππηϊας - ὑπὸ δέ σφισιν ὄρτο κονίη
 ἐκ πεδίου, τὴν ὄρσαν ἐρίγδουποι πόδες ἵππων -
 χαλκῶ δηϊόωντες. ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
 αἰὲν ἀποκτείνων ἔπειτ', Ἀργείοισι κελεύων.

155 ὡς δ' ὅτε πῦρ αἰδηλον ἐν ἀξύλῳ ἐμπέση ὕλη·
 πάντη τ' εἰλυφόων ἄνεμος φέρει, οἱ δέ τε θάμνοι
 πρόρριζοι πίπτουσιν, ἐπειγόμενοι πυρὸς ὀρμῆ·
 ὡς ἄρ' ὑπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι πίπτε κάρηνα
 Τρώων φευγόντων, πολλοὶ δ' ἐριαύχενες ἵπποι

160 κείν' ὄχεα κροτάλιζον ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας,
 ἠριόχους ποθέοντες ἀμύμονας· οἱ δ' ἐπὶ γαίῃ
 κείατο, γύπεσσιν πολὺ φίλτεροι ἢ ἀλόχοισιν.

Ἔκτορα δ' ἐκ βελέων ὑπαγε Ζεὺς, ἐκ τε κονίης,
 ἐκ τ' ἀνδροκτασίης, ἐκ θ' αἵματος, ἐκ τε κυδοιμοῦ.
 Ἀτρείδης δ' ἔπετο, σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων. 165

οἱ δὲ παρ' Ἴλου σῆμα παλαιοῦ Δαρδανίδαο,
 μέσσον κάπ πεδίον, παρ' ἐρινεὸν ἐσσεύοντο,
 ἰέμενοι πόλιος· ὁ δὲ κεκληγῶς ἔπετ' αἰεὶ
 Ἀτρείδης, λύθρω δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἴκοντο, 170

ἐνθ' ἄρα δὴ ἴσταντο, καὶ ἀλλήλους ἀνέμιμνον.
 οἱ δ' ἔτι κάμ μέσσον πεδίον φοβέοντο, βόες ὡς,
 ἄστε λέων ἐφόβησε, μολῶν ἐν νυκτὸς ἀμολγαῖ,
 πάσας· τῇ δὲ τ' ἰῆ ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος·
 τῆς δ' ἐξ ἀνχέν' ἔαξε, λαβὼν κρατεροῖσιν ὀδοῦσιν, 175

πρῶτον, ἔπειτα δὲ θ' αἶμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει
 ὡς τοὺς Ἀτρείδης ἔφερε κρείων Ἀγαμέμνων,
 αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον· οἱ δ' ἐφέβοντο.
 πολλοὶ δὲ πρηγεῖς τε καὶ ὑπτιοὶ ἔκπεσον ἵππων
 Ἀτρείδεω ὑπὸ χερσὶ· περὶ πρὸ γὰρ ἔγχεϊ θῦεν. 180

ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλεν ὑπὸ πτόλιν αἰπὺν τε τείχος
 ἵξεσθαι, τότε δὴ ῥα πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Ἴδης ἐν κορυφῇσι καθέζετο πιδηέσσης,
 οὐρανόθεν καταβάς· ἔχε δὲ στεροπὴν μετὰ χερσίν.
 Ἴριν δ' ὠτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελέουσαν· 185

Βάσκι' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, τὸν Ἔκτορι μῦθον ἔνισπε.
 ὄφρ' ἂν μὲν κεν ὄρῃ Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 θύνοντι ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
 τόφρ' ἀναχωρεῖτω, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνώχθω
 μάρνασθαι δηίοισι κατὰ κρατερῆν ὑσμίνην. 190
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἦ δουρὶ τυπεῖς ἢ βλήμενος ἰῶ,

εἰς ἵππους ἄλεται, τότε οἱ κράτος ἐγγυαλίξω,
κτείνειν, εἰσόκε νῆας εὖσσέλμους ἀφίκηται,
δύη τ' ἠέλιος, καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.

195 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθῃσε ποδὴνεμος ὠκέα Ἴρις.
βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρεων εἰς Ἴλιον ἰοῖν·

εὖρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἐκτορα δῖον,
ἑσταότ' ἐν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν·
ἄγχοῦ δ' ἰσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις·

200 Ἐκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε,
Ζεὺς με πατὴρ προσέηκε, τεῖν τάδε μυθήσασθαι.
ὄφρ' ἂν μὲν κεν ὄρεῖς Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
θύνοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
τόφρ' ὑπόεικε μάχης, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνωχθι

205 μάρονασθαι δῆϊοισι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.
αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἢ ἡ δουρὶ τυπεῖς ἢ βλήμενος ἰῶ,
εἰς ἵππους ἄλεται, τότε τοι κράτος ἐγγυαλίξει,
κτείνειν, εἰσόκε νῆας εὖσσέλμους ἀφίκηται,
δύη τ' ἠέλιος, καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.

210 Ἡ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις.
Ἐκτορ δ' ἐξ ὄρεων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμαῖζε,
πάλλων δ' ὄξεα δοῦρα κατὰ στρατὸν ὄχετο πάντη
ὄτρύνων μαχέσασθαι· ἔγειρε δὲ φύλοπιω αἰνήν.
οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν.

215 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας·
ἀρτύνθη δὲ μάχη, στάν δ' ἀντίοι· ἐν δ' Ἀγαμέμνων
πρῶτος ὄρουσ'· ἔθελεν δὲ πολὺ προμάχεσθαι ἀπάντων.

Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
ὅστις δὴ πρῶτος Ἀγαμέμνωνος ἀντίος ἦλθεν,

220 ἢ αὐτῶν Τρώων, ἢ κλειτῶν ἐπικούρων.

Ἴφιδάμας Ἀντηνορίδης, ἧς τε μέγας τε,
 ὃς τράφη ἐν Θρήκῃ ἐριβόλακι, μητέρι μήλων·
 Κισσῆς τόν γ' ἔθρεψε δόμοις ἐνι τυτθὸν ἔοντα,
 μητροπάτωρ, ὃς τίκτε Θεανῶ καλλιπάρηον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ὃ ἤβης ἐρικυδέος ἵκετο μέτρον, 225
 αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὄγε θυγατέρα ἦν·
 γήμας δ', ἐκ θαλάμοιο μετὰ κλέος ἵκετ' Ἀχαιῶν,
 σὺν δυοκαίδεκα νηυσὶ κορωνίσιν, αἳ οἱ ἔποντο·
 τὰς μὲν ἔπειτ' ἐν Περκώτῃ λίπε νῆας εἴσας,
 αὐτὰρ ὃ πεζὸς ἔων εἰς Ἴλιον εἰληλούθει· 230
 ὃς ὅρα τότε Ἀτρεΐδew Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἦλθεν.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Ἀτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παραὶ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος.
 Ἴφιδάμας δὲ κατὰ ζώνην, θώρηκος ἔνερθεν,
 νύξ'· ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε, βαρεῖη χειρὶ πιθήσας· 235
 οὐδ' ἔτορε ζωστήρα παναίολον, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 ἀργύρω ἀντομένη, μόλιβος ὣς, ἐτράπετ' αἰχμῇ.
 καὶ τόγχε χειρὶ λαβὼν εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
 ἔλκ' ἐπὶ οἷ μεμαῶς, ὥστε λίς· ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
 σπᾶσσατο· τὸν δ' ἄορι πλήξ' ἀνχένα, λῦσε δὲ γυῖα. 240
 ὃς ὃ μὲν αὖθι πεσὼν κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον,
 οἰκτροῦ, ἀπὸ μνηστῆς ἀλόχου, ἀστοῖσιν ἀρήγων,
 κουριδίης, ἧς οὔτι χάριν ἶδε, πολλὰ δ' ἔδωκεν·
 πρῶθ' ἑκατὸν βοῦς δῶκεν, ἔπειτα δὲ χίλι' ὑπέστη
 αἶγας ὁμοῦ καὶ οἷς, τὰ οἱ ἄσπετα ποιμαίνοντο. 245
 δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων ἐξενάριξεν,
 βῆ δὲ φέρων ἀν' ὄμιλον Ἀχαιῶν τεύχεα καλά.
 Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε Κόων, ἀριδείκετος ἀνδρῶν,
 πρῆστυγενῆς Ἀντηνορίδης, κρατερόν ῥά εἰ πένθος

- 250 ὀφθαλμούς ἐκάλυψε, κασιγνήτιο πεσόντος.
 στῆ δ' εὐράξ σὺν δουρί, λαθὼν Ἀγαμέμνονα δῖον·
 νύξε δέ μιν κατὰ χεῖρα μέσσην, ἀγκῶνος ἔνερθεν,
 ἀντικρὺ δὲ διέσχε φαινοῦ δουρὸς ἀκωκή.
 ὀίγησέν τ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
- 255 ἀλλ' οὐδ' ὡς ἀπέληγε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο,
 ἀλλ' ἐπόρουσε Κόωνι, ἔχων ἀνεμοτρεφὲς ἔγχος.
 ἦτοι ὁ Ἰφιδάμαντα κασιγνήτην καὶ ὄπατρον
 ἔλκε ποδὸς μεμαῶς, καὶ αὐτίε πάντας ἀρίστους·
 τὸν δ' ἔλκοντ' ἂν ὁμίλον ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
- 260 οὔτησε ξυστῶ χαλκήρεϊ, λύσε δὲ γυῖα·
 τοῖο δ' ἐπ' Ἰφιδάμαντι κάρη ἀπέκοψε παραστάς.
 ἐνθ' Ἀντήνορος νῆες, ὑπ' Ἀτρεΐδῃ βασιλῆϊ
 πότμον ἀναπλήσαντες, ἔδυν δόμον Ἀΐδος εἴσω.
 Αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν,
- 265 ἔγχεϊ τ' ἄορί τε, μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν,
 ὄφρα οἱ αἰμὶ ἔτι θερμὸν ἀνήνοθεν ἐξ ὠτειλῆς·
 αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσεται, πάνσατο δ' αἶμα,
 ὄξεϊαι δ' ὀδύνας δύνον μένος Ἀτρεΐδαο.
 ὡς δ' ὅτ' ἂν ὠδίνουσαν ἔχη βέλος ὄξυ γυναικα,
- 270 δριμύ, τό, τε προῖεῖσι μυγοστόκοι Εἰλείθυιαι,
 Ἥρης θυγατέρες, πικρὰς ὠδῖνας ἔχουσαι·
 ὡς ὄξεϊ ὀδύνας δύνον μένος Ἀτρεΐδαο.
 ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἠνιόχῳ ἐπέτελλεν,
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσιν ἐλαυνέμεν· ἦχθετο γὰρ κῆρ.
- 275 ἦυσεν δὲ διαπρύσιον, Δαναοῖσι γεγωνῶς·
 ὦ φίλοι, Ἀργείων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 ὑμεῖς μὲν νῦν νηυσὶν ἀμύνετε ποντοπόροισιν
 φύλοπιν ἀργαλέην, ἐπεὶ οὐκ ἐμὲ μητίετα Ζεὺς

εἶασε Τρώεσσι πανημέριον πολεμίζειν.

Ὡς ἔφαθ' ἠρίοχος δ' ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους 280
 νῆας ἐπι γλαφυράς· τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην·
 ἄφρεον δὲ στήθεα, ραίνοντο δὲ νέρθε κονίη,
 τειρόμενον βασιλῆα μάχης ἀπάνευθε φέροντες.

Ἐκτῶρ δ' ὡς ἐνόησ' Ἀγαμέμνονα νόσφι κίοντα,
 Τρωσί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέλετο, μακρὸν αὔσας· 285

Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
 ἀνέρες ἔσθε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς!
 οἴχετ' ἀνήρ ὠριστος, ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκεν
 Ζεὺς Κρονίδης. ἀλλ' ἰθύς ἐλάυνετε μώνυχας ἵππους
 ἰφθίμων Δαναῶν, ἵν' ὑπέρτερον εὖχος ἄρησθε. 290

Ὡς εἰπὼν ὠτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 ὡς δ' ὅτε πού τις θηρητῆρ κύνας ἀργιόδοντας
 σεύη ἐπ' ἀγροτέρῳ σὺν καπρίῳ ἢ ἢ λέοντι·
 ὡς ἐπ' Ἀχαιοῖσιν σεῦε Τρῶας μεγαθύμους
 Ἐκτῶρ Πριαμίδης, βροτολογῶ ἴσος Ἀρηϊ. 295
 αὐτὸς δ' ἐν πρώτοιισι μέγα φρονέων ἐβεβήκει·
 ἐν δ' ἔπεσ' ὑσμίνῃ, ὑπεραεὶ ἴσος ἀέλλη,
 ἦτε καθαλλομένη ἰοειδέα πόντον ὀρίνει.

Ἐνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξεν
 Ἐκτῶρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν; 300

Ἀσαῖον μὲν πρῶτα καὶ Ἀντόνοον καὶ Ὀπίτην,
 καὶ Δόλοπα Κλυτίδην καὶ Ὀφέλιον ἢ δ' Ἀγέλαον,
 Αἴσυμνόν τ' Ἰλρόν τε καὶ Ἴππόνοον μενεχάρμην.
 τοὺς ἄρ' ὄγ' ἠγεμόνας Δαναῶν ἔλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
 πληθύν· ὡς ὅποτε νέφεα Ζεφύρος στυφελίξῃ 305
 ἀργέστια Νότιοιο, βαθεῖη λαίλαπι τύπτων·
 πολλὸν δὲ τρόφι κῦμα κυλίνδεται, ὑπόσε δ' ἄχνη

σκίδνεται ἐξ ἀνέμοιο πολυπλάγκτιο ἰωῆς·

ὡς ἄρα πυκνὰ καρήαθ' ὑφ' Ἐκτορι δάμνατο λαῶν.

310 Ἐνθα κε λοιγὸς ἔην, καὶ ἀμήχανα ἔργα γέγοντο,
καὶ νῦ κεν ἐν νήεσσι πέσον φεύγοντες Ἀχαιοί,
εἰ μὴ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ κέκλειτ' Ὀδυσσεύς·

Τυδεΐδῃ, τί παθόντε λελάσμεθα θούριδος ἀλκῆς;
ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἐμ' ἴστασο· δὴ γὰρ ἔλεγχος

315 ἔσσεται, εἴ κεν νῆας ἔλῃ κορυθαίολος Ἐκτωρ.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερός Διομήδης·
ἦτοι ἐγὼ μενέω καὶ τλήσομαι· ἀλλὰ μίννυθα
ἡμέων ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ νεφεληγερέτα Ζεὺς
Τρῶσιν δὴ βόλεται δοῦναι κράτος, ἥεπερ ἡμῖν.

320 Ἦ, καὶ Θυμβραῖον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμαῖζε,
δουρὶ βαλὼν κατὰ μαζὸν ἀριστερόν· ἀντάρ Ὀδυσσεύς
ἀντίθεον θεράποντα, Μολλίονα, τοῖο ἄνακτος.

τοὺς μὲν ἔπειτ' εἶασαν, ἐπεὶ πολέμου ἀπέπαιυσαν·
τῷ δ' ἄν' ὁμίλον ἰόντε κυδοίμεον, ὡς ὅτε κάπρω

325 ἐν κυσὶ θηρευτῆσι μέγα φρονέοντε πέσητον·
ὡς ὄλεκον Τρῶας παλινορμένω· ἀντάρ Ἀχαιοὶ
ἀσπασίως φεύγοντες ἀνέπνεον Ἐκτορα δῖον.

Ἐνθ' ἐλέτην δίφρον τε καὶ ἀνέρε, δῆμον ἀρίστω,
νῆε δ' ὤ Μέροπος Περικωσίον, ὅς περὶ πάντων

330 ἦδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὓς παῖδας ἔασκεν
στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τῷ δέ οἱ οὔτι
πειθέσθην· Κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.
τοὺς μὲν Τυδεΐδης δουρικλειτὸς Διομήδης,
θυμοῦ καὶ ψυχῆς κεκαδὼν, κλυτὰ τεύχε' ἀπήυρα·

335 Ἴππόδαμον δ' Ὀδυσσεύς καὶ Ὑπείροχον ἐξενάριξεν.

Ἐνθα σφιν κατὰ ἴσα μάχην ἐτάνυσσε Κρονίων,

ἔξ Ἴδης καθορῶν· τοὶ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον.
 ἦτοι Τυδεὸς υἱὸς Ἀγαστιροφον οὔτασε δουρὶ
 Παιονίδην ἦρωα κατ' ἰσχίον· οὐ γάρ οἱ ἵπποι
 ἐγγύς ἔσαν προφυγεῖν· ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ. 340
 τοὺς μὲν γὰρ θεράπων ἀπάνευθ' ἔχεν· αὐτὰρ ὁ πεζὸς
 θῦνε διὰ προμάχων, εἴως φίλον ὤλεσε θυμόν.

Ἐκτωρ δ' ὅξυ νόησε κατὰ στίχας, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτοὺς
 κεκληγῶς· ἅμα δὲ Τρώων εἶποντο φάλαγγες.
 τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοήν ἀγαθὸς Διομήδης, 345
 αἶψα δ' Ὀδυσσεῖα προσεφώνεεν, ἐγγύς ἔοντα·

Νῶϊν δὴ τότε πῆμα κυλίνδεται, ὄβριμος Ἐκτωρ·
 ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν, καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.

Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, τιτυσκόμενος κεφαλήφιν, 350
 ἄκρον κακὸν κόρυθα· πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκῶφι χαλκός,
 οὐδ' ἴκετο χροῖα καλόν· ἐρύκακε γὰρ τρυφάλεια,
 τρίπτυχος, αὐλῶπις, τὴν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων.

Ἐκτωρ δ' ὦκ' ἀπέλεθρον ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὁμίλῳ·
 στῆ δὲ γυνύξ ἐριπῶν, καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχειῇ 355
 γαίης· ἀμφὶ δὲ ὅσσε κελαινὴ νύξ ἐκάλυπεν.

ὄφρα δὲ Τυδεΐδης μετὰ δούρατος ὤχετ' ἐρωήν,
 τῆλε διὰ προμάχων, ὅθι οἱ καταείσατο γαίης,
 τόφρ' Ἐκτωρ ἀμπνυτο, καὶ ἄψ ἐς δίφρον ὀρούσας
 ἐξέλασ' ἐς πληθύν, καὶ ἀλεύατο Κῆρα μέλαιναν. 360

δουρὶ δ' ἐπαΐσσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 Ἐξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κύν· ἦ τέ τοι ἄγχι
 ἦλθε κακόν· νῦν αὖτέ σ' ἐρύσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ὧ μέλλεις εὐχεσθαι, ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων.
 ἦ θῆν σ' ἐξανύω γε, καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας, 365

εἴ ποῦ τις καὶ ἔμοιγε θεῶν ἐπιτάροθός ἐστιν.
 νῦν αὖ τοὺς ἄλλους ἐπιείσομαι, ὄν κε κηεῖω.

- Ἦ, καὶ Παιονίδην δουρικλυτὸν ἔξενάριζεν.
 αὐτὰρ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠΰκόμοιο,
 370 Τυδείδῃ ἐπι τόξα τιταίνεται, ποιμένι λαῶν,
 στήλῃ κεκλιμένος, ἀνδροκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ
 Ἴλου Δαρδανίδαο, παλαιοῦ δημογέροντος.
 ἦτοι ὁ μὲν θώρηκα Ἀγαστρόφου ἰφθίμοιο
 αἶνυτ' ἀπὸ στήθεσφι παναίολον, ἀσπίδα τ' ὤμων,
 375 καὶ κόρυθα βριαρῆν· ὁ δὲ τόξου πῆχυν ἀνέλκεν,
 καὶ βάλεν, οὐδ' ἄρα μιν ἄλιον βέλος ἔκφυγε χειρός,
 ταρσὸν δεξιτεροῖο ποδός· διὰ δ' ἀμπερές ἰὸς
 ἐν γαίῃ κατέπηκτο. ὁ δὲ μάλα ἠδὺ γελάσσας,
 ἐκ λόχου ἀμπήδησε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠΰδα·
 380 Βέβληαι, οὐδ' ἄλιον βέλος ἔκφυγεν· ὡς ὄφελόν τοι,
 νεύατον ἐς κενεῶνα βαλὼν, ἐκ θυμὸν ἐλέσθαι.
 οὐτῶ κεν καὶ Τρῶες ἀνέπνευσαν κακότητος,
 οἶτε σε πεφρίκασι, λείονθ' ὡς μηκάδες αἶγες.
 Τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερός Διομήδης·
 385 τοξότα, λωβητῆρ, κέρα ἀγλαέ, παρθενοπίπτα,
 εἰ μὲν δὴ ἀντίβιον σὺν τεύχεσι πειρηθεῖς,
 οὐκ ἂν τοι χραίσμησι βίος καὶ ταρφέες ἰοί·
 νῦν δέ μ' ἐπιγράψας ταρσὸν ποδός, εὐχεται αὐτῶς.
 οὐκ ἀλέγω, ὡσεὶ με γυνή βάλῃ ἢ παῖς ἄφρων·
 390 κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάλκιδος οὐτιδανοῖο.
 ἦ τ' ἄλλως ὑπ' ἐμεῖο, καὶ εἴ κ' ὀλίγον περ ἐπάυρη,
 ὄξυ βέλος πέλεται, καὶ ἀκήριον αἶψα τίθησιν·
 τοῦ δὲ γυναικὸς μὲν τ' ἀμφίδροφοί εἰσι παρειαί,
 395 παῖδες δ' ὄρφανικοί· ὁ δὲ θ' αἵματι γαῖαν ἐρεύθων

πύθεται· οἰωνοὶ δὲ περὶ πλέες ἢ γυναιῖκες. 395

Ὡς φάτο· τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἐγγύθεν
ἐλθὼν

ἔστη πρόσθ'· ὃ δ' ὀπισθε καθεζόμενος, βέλος ὠκὺ
ἐκ ποδὸς ἔλκ'· ὀδύνη δὲ διὰ χροὸς ἦλθ' ἀλεγεινή.
ἔς δίφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἠνιόχῳ ἐπέτελλεν,
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῆσιν ἐλαννέμεν· ἦχθετο γὰρ κῆρ. 400

Οἰώθη δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς, οὐδέ τις αὐτῷ
Ἀργείων παρεμεινεν, ἐπεὶ φόβος ἔλλαβε πάντας·
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·

Ὡ μοι ἐγὼ, τί πάθω; μέγα μὲν κακόν, αἴ κε φέ-
βωμαι,

πληθὺν ταρβήσας· τὸ δὲ ῥίγιον, αἴ κεν ἀλώω 405
μοῦνος· τοὺς δ' ἄλλους Δαναοὺς ἐφόβησε Κρονίων.

ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
οἶδα γάρ, ὅτι κακοὶ μὲν ἀποίχονται πολέμοιο·
ὅς δέ κ' ἀριστεύησι μάχῃ ἐνι, τὸν δὲ μάλα χρεὼ
ἑστιάμεναι κρατερῶς, ἢ τ' ἔβλητ', ἢ τ' ἔβαλ' ἄλλον. 410

Ἔως ὃ ταῦθ' ὠρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἦλυθον ἀσπιστιῶν·
ἔλσαν δ' ἐν μέσσοισι, μετὰ σφίσι πῆμα τιθέντες.
ὡς δ' ὅτε κάπριον ἀμφὶ κύνες θαλεροὶ τ' αἰζηοὶ
σεύωνται, ὃ δέ τ' εἶσι βραθείης ἐκ ξυλόχοιο, 415

θήγων λευκὸν ὀδόντα μετὰ γναμπτήσιν γένυσσιν·
ἀμφὶ δέ τ' αἴσσουνται· ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων
γίγνεται· οἱ δὲ μένουσιν ἄφαρ, δεινὸν περ ἔοντα·
ὡς ῥα τότε ἀμφ' Ὀδυσῆα, Διὸ φίλον, ἑσσεύοντο
Τρῶες. ὃ δὲ πρῶτον μὲν ἀμύμονα Δηϊοπίτην 420
οὔτασεν ὦμον ὑπερθεν ἐπάλμενος ὄξει δουρί·

- αὐτὰρ ἔπειτα Θόωνα καὶ Ἐννομον ἐξενάριξεν·
 Χερσιδάμαντα δ' ἔπειτα, καθ' ἵππων αἵξαντα,
 δουρὶ κατὰ πρότησιν ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
 425 νύξεν· ὃ δ' ἐν κονίησι πεσών, ἔλε γαῖαν ἀγοστώ.
 τοὺς μὲν ἔασ', ὃ δ' ἄρ' Ἴππασίδην Χάροπ' οὐτασε δουρὶ,
 αὐτοκασίγνητον εὐηγενέος Σῶκοιο
 τῷ δ' ἐπαλεξήσων Σῶκος κίεν, ἰσόθεος φῶς·
 στήν δέ μάλ' ἐγγύς ἰών, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 430 ὦ Ὀδυσσεῦ πολύαινε, δόλων ἅτ' ἠδὲ πόνοιο,
 σήμερον ἢ διοϊσιν ἐπεύξεται Ἴππασίδησιν,
 τοιῶδ' ἄνδρε κατακτείνας, καὶ τεύχε' ἀπούρας·
 ἢ κεν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης.
 ὣς εἰπὼν οὕτωςε κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσθη·
 435 διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαίδαλου ἠρήρειστο·
 πάντα δ' ἀπὸ πλευρῶν χροῶα ἔργαθεν, οὐδέ τ' ἔασεν
 Παλλὰς Ἀθηναίη μυχθήμεναι ἔγκασι φωτός.
 γινῶ δ' Ὀδυσσεύς, ὃ οἱ οὔτι βέλος κατὰ καιρίον ἦλθεν·
 440 ἄψ δ' ἀναχωρήσας Σῶκον πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Ἄ δειλ', ἢ μάλα δή σε κικάνεται αἰπὺς ὀλεθρος.
 ἦτοι μὲν ῥ' ἐμ' ἔπαυσας ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι·
 σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ Κῆρα μέλαιναν
 ἡματι τῷδ' ἔσσεσθαι· ἐμῷ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα,
 445 εὐχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπόλῳ.
 Ἦ, καὶ ὃ μὲν φύγαδ' αὐτίς ὑποστρέψας ἐβεβήκει·
 τῷ δὲ μεταστρεφθέντι, μεταφρένω ἐν δόρου πῆξεν
 ὦμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασεν.
 δούπησεν δὲ πεσών· ὃ δ' ἐπεύξατο δῖος Ὀδυσσεύς·
 450 ὦ Σῶχ', Ἰππάσου νιὲ δαΐφρονος, ἵπποδάμοιο,

φθῆ σε τέλος θανάτοιο κιχήμενον, οὐδ' ὑπάλυξας.

ἄ δειλ', οὐ μὲν σοίγε πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
 ὄσσε καθαιρήσουσι θανόντι περ, ἀλλ' οἴωνοὶ
 ὤμησταὶ ἐρύουσι, περὶ πτερὰ πυκνὰ βαλόντες.
 ἀντάρ ἐπεὶ κε θάνω, κτεριοῦσί με δῖοι Ἀχαιοί.

455

Ὡς εἰπὼν, Σώκοιο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
 ἔξω τε χροὸς ἔλκε καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης·
 αἶμα δέ οἱ σπασθέντος ἀνέσσυτο, κῆδε δὲ θυμόν.

Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ὅπως ἴδον αἶμ' Ὀδυσῆος,
 κεκλόμενοι καθ' ὄμιλον, ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν.

460

ἀντάρ ὄγ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, αὖτε δ' ἐταίρους·
 τρὶς μὲν ἔπειτ' ἦϋσεν, ὅσον κεφαλὴ χάδε φωτός,
 τρὶς δ' αἶεν ἰάχοντος Ἀρηΐφιλος Μενέλαος·
 αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσεφώνεον, ἐγγύς ἔοντα·

Αἴαν Διογενές, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 ἀμφὶ μ' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἵκετο φωνή,
 τῷ ἱκέλη, ὥσει ἑ βιώατο μῦνον ἔοντα

465

Τρῶες, ἀποτμήξαντες ἐνὶ κρατερῇ ὕσμινῃ.
 ἀλλ' ἴομεν καθ' ὄμιλον· ἀλεξέμεναι γὰρ ἄμεινον.

δεῖδω, μήτι πάθῃσιν ἐνὶ Τρῶεσσι μονωθεῖς,
 ἐσθλὸς ἔών, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι γένηται.

470

Ὡς εἰπὼν ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' αἶμ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς·
 εὖρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα Διὶ φίλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτὸν

Τρῶες ἔπονθ', ὥσει τε δαφουνοὶ θῶες ὄρεσφιν
 ἀμφ' ἔλαφον κεραὸν βεβλημένον, ὄντ' ἔβαλ' ἀνήρ
 ἰῶ ἀπὸ νευρῆς· τὸν μὲν τ' ἦλυξε πόδεσσιν

475

φεύγων, ὄφρ' αἶμα λιαρὸν, καὶ γούνατ' ὀρώρη·
 ἀντάρ ἐπειδὴ τόνγε δαμάσσεται ὠκὺς οἰστός,
 ὠμοφάγοι μιν θῶες ἐν οὔρεσι δαρδάπτουσιν

- 480 ἐν νέμεϊ σκιερῶ· ἐπὶ τε λῖν ἤγαγε δαίμων
 σίντην· Θῶες μὲν τε διέτρεσαν, αὐτὰρ ὁ δάπτει·
 ὡς ῥα τότε ἄμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα, ποικιλομήτην,
 Τρῶες ἔπον πολλοὶ τε καὶ ἄλκιμοι· αὐτὰρ ὄγ' ἦρωσ
 αἴσσωσ' ὧ ἔγχει ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ.
- 485 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρον σάκος, ἦντε πύργον,
 στῆ δὲ παρεῖξ· Τρῶες δὲ διέτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος.
 ἦτοι τὸν Μενέλαος Ἀρήϊος ἕξαγ' ὄμιλον,
 χειρὸς ἔχων, εἴως θεράπων σχεδὸν ἤλασεν ἵππους.
 Αἴας δὲ Τρῶεσσιν ἐπάλμενος εἶλε Δόρυκλον
- 490 Πριαμίδην, νόθον υἱόν· ἔπειτα δὲ Πάνδοκον οὔτα·
 οὔτα δὲ Λύσανδρον καὶ Πύρασον ἠδὲ Πυλάρτην,
 ὡς δ' ὅποτε πλήθων ποταμὸς πεδίονδε κάτεισιν
 χειμάρρους κατ' ὄρεσφιν, ὄπαζόμενος Διὸς ὄμβρω,
 πολλὰς δὲ δρυὺς ἄζαλέας, πολλὰς δέ τε πεύκας
- 495 ἐσφέρεται, πολλὸν δέ τ' ἀφυσγετὸν εἰς ἄλα βάλλει·
 ὡς ἔφεπε κλονέων πεδίον τότε φαίδιμος Αἴας,
 δαΐζων ἵππους τε καὶ ἀνέρας. οὐδέ πω Ἐκτωρ
 πεύθει, ἐπεὶ ῥα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ μάρονατο πάσης,
 ὄχθας παρ ποταμοῖο Σκαμάνδρον· τῆ ῥα μάλιστα
- 500 ἀνδρῶν πίπτει κάρηνα, βοή δ' ἀσβεστος ὀρώρει,
 Νέστορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ Ἀρήϊον Ἴδομενῆα.
 Ἐκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν ὀμίλει, μέρμερα ῥέζων
 ἔγχει θ' ἵπποσύνη τε· νέων δ' ἀλάπαζε φάλαγγας.
 οὐδ' ἂν πω χάζοντο κελεύθου δῖοι Ἀχαιοί,
- 505 εἰ μὴ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠὔκομοιο,
 παῦσεν ἀριστεύοντα Μαχάονα, ποιμένα λαῶν,
 ἰῶ τριγλώχινι βαλὼν κατὰ δεξιὸν ὤμον.
 τῷ ῥα περιόδδισαν μένεα πνεύοντες Ἀχαιοί,

μήπως μιν, πολέμοιο μετακλιθέντος, ἔλοιεν.
 αὐτίκα δ' Ἰδομενεὺς προσεφώνεε Νέστορα δῖον· 510

ὦ Νέστωρ Νηληιάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 ἄγρει, σῶν ὀχέων ἐπιβήσεο· παρ δὲ Μαχάων
 βαινέτω· ἐς νῆας δὲ τάχιστ' ἔχε μώνυχας ἵππους.
 ἱητρός γάρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιός ἄλλων.
 [ἰούς τ' ἐκτάμνειν, ἐπὶ τ' ἤπια φάρμακα πάσσειν.] 515

ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε Γεργήμιος ἱππότητα Νέστωρ.
 αὐτίκα δ' ὧν ὀχέων ἐπεβήσετο· παρ δὲ Μαχάων
 βαῖν', Ἀσκληπιοῦ υἱὸς ἀμύμονος ἱητῆρος·
 μάστιξεν δ' ἵππους, τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην
 νῆας ἐπιγλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ. 520

Κεβριόνης δὲ Τρῶας ὀρινομένους ἐνόησεν,
 Ἔκτορι παρβεβαῶς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Ἔκτορ, νῶϊ μὲν ἐνθάδ' ὀμιλέομεν Δαναοῖσιν,
 ἐσχατιῇ πολέμοιο δυσηχέος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 Τρῶες ὀρίνονται ἐπιμίξ, ἵπποι τε καὶ αὐτοί. 525

Αἴας δὲ κλονέει Τελαμώνιος· εὖ δέ μιν ἔγνω·
 εὐρὺ γὰρ ἀμφ' ὤμοισιν ἔχει σάκος· ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς
 κείσ' ἵππους τε καὶ ἄρμ' ἰθύνομεν, ἐνθα μάλιστα
 ἱππῆες πεζοὶ τε, κακὴν ἔριδα προβαλόντες,
 ἀλλήλους ὀλέκουσι, βοή δ' ἄσβεστος ὄρωρεν. 530

ὣς ἄρα φωνήσας ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
 μάστιγι λυγρῇ· τοὶ δέ, πληγῆς αἰόντες
 ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
 στείβοντες νέκυσάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄξων
 νέρθεν ἅπας πεπάλακτο, καὶ ἄντυγες αἰ περὶ δίφρον, 535
 ἄς ἄρ' ἄφ' ἱππείων ὀπλέων ῥαθάμιγγες ἔβαλλον,
 αἰ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων· ὁ δὲ ἶετο δῦναι ὄμιλον

- ἀνδρόμεον, ῥῆξαί τε, μετάλμενος· ἐν δὲ κυδοιμὸν
 ἦκε κακὸν Δαναοῖσι, μίννυθα δὲ χάζετο δουρός.
 540 αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στήχας ἀνδρῶν
 ἔγχεῖ τ' ἄορί τε, μεγάλοισι τε χερμαδίοισιν·
 Αἴαντος δ' ἄλεινε μάχην Τελαμωνιάδαο.
 [Ζεὺς γὰρ οἱ νεμεσᾶθ', ὅτ' ἀμείνονι φωτὶ μάχοιτο.]
 Ζεὺς δὲ πατὴρ Αἴανθ' ὑψίζυγος ἐν φόβον ὤρσεν·
 545 στῆ δὲ ταφῶν, ὄπιθεν δὲ σάκος βάλεν ἑπταβόειον·
 τρέσσε δὲ παπτήνας ἐφ' ὀμίλου, θηρὶ ἐοικώς,
 ἐντροπαλιζόμενος, ὀλίγον γόνυ γοννὸς ἀμείβων.
 ὡς δ' αἶθωνα λέοντα βοῶν ἀπὸ μεσσαύλοιο
 ἐσσεύοντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροιώται,
 550 οἶτε μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῖαο ἐλέσθαι,
 πάννηχοι ἐγρήσσοντες· ὁ δὲ κρειῶν ἐρατίζων,
 ἰθύει, ἀλλ' οὔτι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
 ἀντίοι αἴσσουσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
 καιόμεναί τε δεταί, τάστε τρεῖ, ἐσσύμενός περ·
 555 ἠῶθεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῶ·
 ὡς Αἴας τότ' ἀπὸ Τρώων τετιημένος ἦτορ
 ἦιε, πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ διέ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 ὡς δ' ὅτ' ὄνος παρ' ἄρουραν ἰὼν ἐβίησατο παῖδας
 κωθήης, ᾧ δὴ πολλὰ περὶ ῥόπαλ' ἀμφὶς ἔαγη,
 560 κείρει τ' εἰσελθὼν βαθὺν λήιον· οἱ δὲ τε παῖδες
 τύπτουσιν ῥοπάλοισι· βίη δὲ τε νηπιῆ αὐτῶν·
 σπουδῆ τ' ἐξήλασαν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο φορβῆς·
 ὡς τότ' ἔπειτ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν,
 Τρῶες ὑπέρθυμοι, τηλέκλητοί τ' ἐπίκουροι,
 565 νύσσουντες ξυστοῖσι μέσον σάκος, αἰὲν ἔποντο.
 Αἴας δ' ἄλλοτε μὲν μνησάσκετο θούριδος ἀλκῆς,

αὐτοῖς ὑποστρεφθεῖς, καὶ ἐρητύσασκε φάλαγγας
 Τρώων ἵπποδάμων· ὅτε δὲ τροπιάσκετο φεύγειν.
 πάντας δὲ προέεργε θεῶας ἐπὶ νῆας ὀδεύειν·

αὐτὸς δὲ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν θῦνε μεσηγῦ 570

ἰστάμενος· τὰ δὲ δοῦρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
 ἄλλα μὲν ἐν σάκει μεγάλῳ πάγεν, ὄρμενα πρόσσω·
 πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγῦ, πάρος χρόα λευκὸν ἐπανρεῖν,
 ἐν γαίῃ ἴσταντο, λιλαιόμενα χρῶος ἄσαι.

Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησ' Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός, 575

Εὐρύπυλος, πνικνοῖσι βιαζόμενον βελέεσσιν·
 στήθεα παρ' αὐτὸν ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
 καὶ βάλε Φαυσιάδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν,
 ἦπαρ ὑπὸ πρᾶπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
 Εὐρύπυλος δ' ἐπόρουσε, καὶ αἶνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων. 580

τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδής,
 τεύχε' ἀπαινύμενον Ἀπισάονος, ἀντίκα τόξον
 ἔλκετ' ἐπ' Εὐρυπύλῳ, καὶ μιν βάλε μηρὸν οἰστώ
 δεξιόν· ἐκλάσθη δὲ δόναξ, ἐβάρυνε δὲ μηρὸν.

ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, Κῆρ' ἄλεινῶν· 585
 ἦυσεν δὲ διαπρύσιον, Δαναοῖσι γεγωνώς·

ὦ φίλοι, Ἀργείων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 στήθε' ἐλελιχθέντες, καὶ ἀμύνετε νηλεῆς ἦμαρ
 Αἴανθ', ὃς βελέεσσι βιάζεται· οὐδέ ε' φημι
 φεύξεσθ' ἐκ πολέμοιο δυσηχέος· ἀλλὰ μάλ' ἀντην 590
 ἴστασθ' ἀμφ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν.

Ὡς ἔφατ' Εὐρύπυλος βεβλημένος· οἱ δὲ παρ' αὐτὸν
 πλησίοι ἔστησαν, σάκε' ὤμοισι κλίναντες,
 δούρατ' ἀνασχόμενοι· τῶν δ' ἀντίος ἦλυθεν Αἴας,
 στήθε' μεταστρεφθεῖς, ἐπεὶ ἴκετο ἔθνος ἐταίρων. 595

ὡς οἱ μὲν μάραντο δέμας πυρὸς αἰθόμενοιο.

Νέστορα δ' ἐκ πολέμοιο φέρον Νηληΐαι ἵπποι
 ἰδρῶσαι· ἤγον δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.

τὸν δὲ ἰδὼν ἐνόησε πεδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·

600 ἐστήκει γὰρ ἐπὶ πρόμνῃ μεγακῆτεϊ νηΐ,
 εἰσορόων πόνον αἰπὺν, ἰῶκά τε δακρυόεσσαν.

αἶψα δ' ἐταῖρον ἔδον Πατροκλῆα προσέειπεν,
 φθεγξάμενος παρὰ νηός· ὁ δὲ κλισίηθεν ἀκούσας,
 ἔκμολεν ἴσος Ἀρηΐ· κακοῦ δ' ἄρα οἱ πέλεν ἀρχή.

605 τὸν πρότερος προσέειπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός·

Τίπτε με κικλήσκεις, Ἀχιλεῦ; τί δέ σε χρεῶ ἔμεῖο;
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.

Δίε Μενoitιάδη, τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
 νῦν οἴω περὶ γούνατ' ἐμὰ στήσεσθαι Ἀχαιοὺς

610 λισσομένους· χρεῶ γὰρ ἰκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός.

ἀλλ' ἴθι νῦν, Πάτροκλε Διὶ φίλε, Νέστορ' ἔρειο,
 ὄντινα τοῦτον ἄγει βεβλημένον ἐκ πολέμοιο.

ἦτοι μὲν τάγ' ὄπισθε Μαχάονι πάντα ἔοικεν,
 τῷ Ἀσκληπιάδῃ, ἀτὰρ οὐκ ἶδον ὄμματα φωτός·

615 ἵπποι γὰρ με παρήϊξαν, πρόσσω μεμανῖαι.

Ὡς φάτο· Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἐταίρω·
 βῆ δὲ θείειν παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Νηληϊάδεω ἀφίκοντο,
 αὐτοὶ μὲν ὅ' ἀπέβησαν ἐπὶ χθόνα πονλυβότειραν·

620 ἵππους δ' Εὐρυμέδων θεράπων λύε τοῖο γέροντος
 ἐξ ὀχέων· τοὶ δ' ἰδρῶ ἀπεψύχοντο χιτώνων,

στάντε ποτὶ πνοιὴν παρὰ θῖν' ἄλός· ἀντάρ ἔπειτα
 ἐς κλισίην ἔλθόντες, ἐπὶ κλισμοῖσι κάθιζον.

τοῖσι δὲ τεύχε κνκείῳ εὐπλόκαμος Ἐκαμήδη,

τὴν ἄρει' ἐκ Τενέδοιο γέρον, ὅτε πέρσεν Ἀχιλλεύς, 625
 θυγατέρ' Ἀρσινόου μεγαλήτορος, ἣν οἱ Ἀχαιοὶ
 ἔξελον, οὐνεκα βουλῇ ἀριστεύεσκεν ἀπάντων.

ἢ σφωῖν πρῶτον μὲν ἐπιπροΐηλε τράπεζαν
 καλήν, κυανόπεζαν, εὐξοον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῆς 630
 χάλκειον κάνεον· ἐπὶ δὲ κρόμμον, ποτῶ ὄψον,

ἠδὲ μέλι χλωρόν, παρὰ δ' ἄλφίτου ἱεροῦ ἀκτὴν·
 παρ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ οἴκοθεν ἦγ' ὁ γεραιός,
 χρυσείοις ἤλοισι πεπαρμένον· οὐατα δ' αὐτοῦ
 τέσσαρ' ἔσαν, δοιαὶ δὲ πελειάδες ἀμφὶς ἕκαστον 635
 χρύσειαι νεμέθοντο· δῶα δ' ὑπὸ πυθμένες ἦσαν.

ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπέζης,
 πλεῖον ἔόν· Νέστωρ δ' ὁ γέρον ἀμογητὶ ἄειρεν.

ἐν τῷ ῥά σφι κίνησε γυνή, εἰκνῖα θεῆσιν,
 οἶνω Πραμνεῖω, ἐπὶ δ' αἴγειον κνή τυρόν 640
 κνήστι χαλκείῃ, ἐπὶ δ' ἄλφιστα λευκὰ πάλυνεν·

πινόμεναι δ' ἐκέλευσεν, ἐπεὶ ῥ' ὠπλισσε κνκείῳ.
 τῶ δ' ἐπεὶ οὖν πίνοντ' ἀφέτην πολυκαγκέα δίψαν,
 μῦθοισιν τέρποντο πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες.

Πάτροκλος δὲ θύρησιν ἐφίστατο, ἰσόθεος φῶς.
 τὸν δὲ ἰδὼν ὁ γεραιὸς ἀπὸ θρόνου ὤρτο φαινοῦ, 645
 ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἐλών, κατὰ δ' ἐδριάσθαι ἄνωγεν.

Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀναίνετο, εἶπέ τε μῦθον·

Οὐχ ἔδος ἐστί, γεραιέ Διοτρεφές, οὐδέ με πείσεις.
 αἰδοῖος, νεμεσητός, ὃ με προέηκε πνθῆσθαι, 650
 ὄντινα τοῦτον ἄγεις βεβλημένον· ἀλλὰ καὶ αὐτός

γιγνώσκω· ὄροα δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.

νῦν δὲ ἔπος ἐρέων πάλιν ἄγγελος εἴμ' Ἀχιλλῆϊ.
 εὐ δὲ σὺ οἶσθα, γεραιέ Διοτρεφές, οἷος ἐκεῖνος

- δεινὸς ἀνὴρ· τάχα κεν καὶ ἀναίτιον αἰτιόωτο.
 655 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γεῆνιος ἱππότης Νέστωρ·
 τίπτε τ' ἄρ' ὦδ' Ἀχιλεὺς ὀλοφύρεται νῆας Ἀχαιῶν,
 ὅσσοι δὴ βέλεσιν βεβλήαται; οὐδέ τι οἶδεν
 πένθεος ὅσσον ὄρωσε κατὰ στρατόν. οἱ γὰρ ἄριστοι
 ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι, οὐτάμενοί τε.
 660 βέβληται μὲν ὁ Τυδεΐδης, κρατερὸς Διομήδης·
 οὐτάσται δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἢ δ' Ἀγαμέμνων·
 [βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν οἰστώ·]
 τοῦτον δ' ἄλλον ἐγὼ νέον ἠγάγον ἐκ πολέμοιο,
 ἰὼ ἀπὸ νευρῆς βεβλημένον. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς,
 665 ἐσθλὸς ἔων, Δαναῶν οὐ κήδεταί, οὐδ' ἐλεαίρει.
 ἢ μένει, εἰσόκε δὴ νῆες θοαὶ ἄγχι θαλάσσης,
 Ἀργείων ἀέκητι, πυρὸς δηϊοιο θέρωνται,
 αὐτοὶ τε κτεινόμεθ' ἐπισχερώ; — οὐ γὰρ ἐμῆ ἴς
 ἔσθ', οἴη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι.
 670 εἶθ' ὡς ἠβώοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἶη,
 ὡς ὀπότε Ἥλείοισι καὶ ἡμῖν νεῖκος ἐτύχθη
 ἀμφὶ βοηλασίῃ, ὅτ' ἐγὼ κτάνον Ἴτυμονῆα,
 ἐσθλὸν Ὑπειροχίδην, ὃς ἐν Ἥλιδι ναιετάασκεν,
 ῥύσι' ἐλαυνόμενος. ὁ δ' ἀμύνων ἦσι βόεσσιν,
 675 ἔβλητ' ἐν πρώτοισιν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι,
 καδ' δ' ἔπεσεν, λαοὶ δὲ περίτρεσαν ἀγροῖῳται.
 λιγίδα δ' ἐκ πεδίου συνελάσσαμεν ἠλιθα πολλήν,
 πεντήκοντα βοῶν ἀγέλας, τόσα πῶεα οἰῶν,
 τόσσα συῶν συβόσια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν,
 680 ἵππους δὲ ξανθὰς ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα,
 πάσας θηλείας, πολλῆσι δὲ πῶλοι ὑπῆσαν.
 καὶ τὰ μὲν ἠλασάμεσθα Πύλον Νηληϊῖον εἶσω

ἐννύχιοι προτὶ ἄστυ· γεγήθει δὲ φρένα Νηλεΰς,
 οὐνεκά μοι τύχε πολλὰ νέω πόλεμόνδε κίοντι.
 κήρυκες δ' ἐλίγαινον ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφιν, 685
 τοὺς ἴμεν, οἷσι χρεῖος ὀφείλει ἐν Ἥλιδι δῖη·
 οἱ δὲ συναγρόμενοι Πυλίων ἠγήτορες ἄνδρες
 δαίτρευον· πολέσιν γὰρ Ἐπειοὶ χρεῖος ὀφείλον,
 ὡς ἡμεῖς παῦροι, κεκακωμένοι, ἐν Πύλῳ ἦμεν. —
 ἐλθὼν γὰρ ῥ' ἐκάκωσε βίη Ἡρακληεῖη 690
 τῶν προτέρων ἐτέων, κατὰ δ' ἔκταθεν ὅσσοι ἄριστοι.
 δώδεκα γὰρ Νηλῆος ἀμύμονος υἱέες ἦμεν·
 τῶν οἶος λιπόμην, οἱ δ' ἄλλοι πάντες ὄλοντο. —
 ταῦθ' ὑπερηφανέοντες Ἐπειοὶ χαλκοχίτωνες,
 ἡμέας ὑβρίζοντες, ἀτάσθαλα μηχανόωντο. — 695
 ἐκ δ' ὁ γέρον ἀγέλην τε βοῶν καὶ παῦ μὲγ' οἰῶν
 εἵλετο, κρινάμενος τριηκόσι ἠδὲ νομῆας.
 καὶ γὰρ τῷ χρεῖος μὲγ' ὀφείλει ἐν Ἥλιδι δῖη,
 τέσσαρες ἀθλοφόροι ἵπποι αὐτοῖσιν ὄχεσφιν,
 ἐλθόντες μετ' ἄεθλα. περὶ τρίποδος γὰρ ἔμελλον 700
 θεύσεσθαι· τοὺς δ' αὖθι ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγχείας
 κάσχεθε· τὸν δ' ἐλατῆρ' ἀφίει, ἀκαχήμενον ἵππων.
 τῶν ὁ γέρον ἐπέων κεχολωμένος ἠδὲ καὶ ἔργων,
 ἐξέλετ' ἄσπετα πολλά· τὰ δ' ἄλλ' ἐς δῆμον ἔδωκεν.
 [δαιτρεύειν, μήτις οἱ ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης]. 705
 ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν, ἀμφὶ τε ἄστυ
 ἔρδομεν ἱρὰ θεοῖς· οἱ δὲ τρίτῳ ἡματι πάντες
 ἦλθον ὁμῶς αὐτοῖ τε πολεῖς καὶ μώνυχες ἵπποι,
 πανσυδίη· μετὰ δέ σφι Μολίονε θωρήσσοντο,
 παῖδ' ἔτ' ἐόντ', οὐπω μάλα εἰδότε θούριδος ἀλκῆς. 710
 ἔστι δὲ τις Θουρόεσσα πόλις, αἰπεῖα κολώνη,

- τηλοῦ ἐπ' Ἀλφειῷ, νεάτη Πύλον ἤμαθόεντος·
 τὴν ἀμφεστρατόωντο, διαρῥαῖσαι μεμαῶτες.
 ἀλλ' ὅτε πᾶν πεδίον μετεκίαθον, ἄμμι δ' Ἀθήνη
 715 ἄγγελος ἦλθε θεοῦσ' ἀπ' Ὀλύμπου, θωρήσσεσθαι,
 ἔννηχος, οὐδ' ἀέκοντα Πύλον κᾶτα λαὸν ἄγειρεν,
 ἀλλὰ μάλ' ἐσσυμένους πολεμίζειν. οὐδέ με Πηλεὺς
 εἶα θωρήσσεσθαι, ἀπέκρυπεν δέ μοι ἵππους·
 οὐ γὰρ πῶ τί μ' ἔφη ἴδμεν πολεμῆϊα ἔργα.
 720 ἀλλὰ καὶ ὡς ἱππεῦσι μετέπρεπον ἡμετέροισιν,
 καὶ πεζός περ ἐὼν· ἐπεὶ ὡς ἄγε νεῖκος Ἀθήνη.
 ἔστι δέ τις ποταμὸς Μινυήϊος εἰς ἄλα βάλλων,
 ἐγγύθεν Ἀρήνης, ὅθι μείναμεν Ἡῶ διᾶν
 ἱππῆες Πυλίων, τὰ δ' ἐπέρρθεον ἔθνεα πεζῶν.
 725 ἔνθεν πανσυδίῃ σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες,
 ἔνδιοι ἰκόμεσθ' ἱερὸν ῥόον Ἀλφειοῖο.
 ἔνθα Διὶ ῥέξαντες ὑπερμενεῖ ἱερὰ καλὰ,
 ταῦρον δ' Ἀλφειῷ, ταῦρον δὲ Ποσειδάωνι,
 αὐτὰρ Ἀθηναίῃ γλαυκῶπιδι βοῦν ἄγελαίην,
 730 δόρυπον ἔπειθ' ἐλόμεσθα κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν·
 καὶ κατεκομήθημεν ἐν ἔντεσιν οἷσιν ἕκαστος,
 ἀμφὶ ῥοᾶς ποταμοῖο. ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
 ἀμφίσταντο δὴ ἄστν διαπραθίειν μεμαῶτες·
 ἀλλὰ σφι προπάροιθε φάνη μέγα ἔργον Ἀρης.
 735 εὔτε γὰρ ἠέλιος φαέθων ὑπερέσχεθε γαίης,
 συμφερόμεσθα μάχῃ, Διὶ τ' εὐχόμενοι καὶ Ἀθήνη.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Πυλίων καὶ Ἐπειῶν ἔπλετο νεῖκος,
 πρῶτος ἐγὼν ἔλον ἄνδρα, κόμισσα δὲ μώνυχας ἵππους,
 Μούλιον αἰχμητὴν· γαμβρὸς δ' ἦν Ἀνγείαιο,
 740 πρεσβυτάτην δὲ θύγατ' εἶχε ξανθὴν Ἀγαμήδην,

ἢ τόσα φάρμακα ἤδη, ὅσα τρέφει εὐρεΐα χθών.
 τὸν μὲν ἐγὼ προσιόντα βάλον χαλκήρεϊ δουρί.
 ἤριπε δ' ἐν κονίησιν· ἐγὼ δ' ἐς δίφρον ὀρούσας,
 στήν ῥα μετὰ προμάχοισιν. ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
 ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος, ἐπεὶ ἴδον ἄνδρα πεσόντα, 745
 ἠγεμόν' ἱππήων, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόρουσα, κελαινῇ λαίλαπι ἴσος·
 πεντήκοντα δ' ἔλον δίφρους, δύο δ' ἀμφὶς ἕκαστον
 φῶτες ὀδάξ ἔλον οὐδας, ἐμῶ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
 καὶ νύ κεν Ἀκτορίωνε Μολλίονε παῖδ' ἀλάπαξα, 750
 εἰ μὴ σφωε πατῆρ εὐρυκρείων Ἐνοσίχθων
 ἐκ πολέμου ἐσάωσε, καλύψας ἤερι πολλῇ.
 ἔνθα Ζεὺς Πυλίοισι μέγα κράτος ἐγγυάλιξεν.
 τόφρα γὰρ οὖν ἐπόμεσθα διὰ σπιδέος πεδίοιο,
 κτείνοντές τ' αὐτούς, ἀνά τ' ἔντεα καλὰ λέγοντες, 755
 ὄφρ' ἐπὶ Βουπρασίου πολυπύρου βήσαμεν ἵππους,
 πέτρης τ' Ὠλενίης, καὶ Ἀλεισίου ἔνθα κολώνη
 κέκληται· ὄθεν αὐτίς ἀπέτραπε λαὸν Ἀθήνη.
 ἔνθ' ἄνδρα κτείνας πύματον λίπον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἄψ' ἀπὸ Βουπρασίοιο Πύλονδ' ἔχον ὠκέας ἵππους, 760
 πάντες δ' εὐχετόωντο θεῶν Διὶ, Νέστορι τ' ἀνδρῶν.
 ὡς ἔον, εἶποτ' ἔην γε μετ' ἀνδράσιν. — αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 οἷος τῆς ἀρετῆς ἀπονήσεται· ἢ τέ μιν οἶω
 πολλὰ μετακλαύσεσθαι, ἐπεὶ κ' ἀπὸ λαὸς ὄληται.
 ὦ πέπον, ἦ μὲν σοίγε Μενόϊτος ὦδ' ἐπέτελλεν 765
 ἤματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπεν.
 νῶϊ δέ τ' ἔνδον ἔόντες, ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 πάντα μάλ' ἐν μεγάροις ἠκούομεν, ὡς ἐπέτελλεν.
 Πηλῆος δ' ἰκόμεσθα δόμους εὐναιετιάοντας,

- 770 λαὸν ἀγείροντες κατ' Ἀχαιίδα πουλυβότειραν.
 ἔνθα δ' ἔπειθ' ἦρωα Μενόϊτιον εὖρομεν ἔνδον,
 ἠδὲ σέ, πάρ δ' Ἀχιλῆα. γέρον δ' ἱππηλάτα Πηλεὺς
 πίονα μηρὶ ἔκαιε βοὸς Διὶ τερπικεραύνῳ
 αὐλῆς ἐν χόρτῳ· ἔχε δὲ χρύσειον ἄλεισον,
- 775 σπένδων αἶθοπα οἶνον ἐπ' αἶθομένοις ἱεροῖσιν.
 σφῶϊ μὲν ἀμφὶ βοὸς ἔπετον κρέα, νῶϊ δ' ἔπειτα
 στῆμεν ἐνὶ προθύροισι· ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς,
 ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἐλών, κατὰ δ' ἐδριάσθαι ἄνωγεν,
 ξείνιά τ' εὖ παρέθηκεν, ἅ, τε ξείνοις θέμις ἐστίν.
- 780 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπημεν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
 ἦρχον ἐγὼ μύθοιο, κελεύων ὑμῖν ἅμ' ἔπεσθαι·
 σφῶ δὲ μάλ' ἠθέλετον, τῷ δ' ἀμφω πόλλ' ἐπέτελλον.
 Πηλεὺς μὲν ὦ παιδὶ γέρον ἐπέτελλ' Ἀχιλῆϊ,
 αἰὲν ἀριστεύειν, καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων·
- 785 σοὶ δ' αὖθ' ὦδ' ἐπέτελλε Μενόϊτιος, Ἄκτορος υἱός·
 τέκνον ἐμόν, γενεῇ μὲν ὑπέρτερός ἐστιν Ἀχιλλεύς,
 πρεσβύτερος δὲ σὺ ἐσσι· βίη δ' ὄγε πολλὸν ἀμείνων·
 ἀλλ' εὖ οἱ φάσθαι πυκινὸν ἔπος, ἠδ' ὑποθέσθαι,
 καὶ οἱ σημαίνειν· ὁ δὲ πείσεται εἰς ἀγαθὸν περ.
- 790 ὣς ἐπέτελλ' ὁ γέρον, σὺ δὲ λήθεαι. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 ταῦτ' εἵποις Ἀχιλῆϊ δαΐφροني, αἴ κε πίθηται.
 τίς δ' οἶδ', εἴ κέν οἱ, σὺν δαίμονι, θυμὸν ὀρίναις,
 παρειπῶν; ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἑταίρου.
 εἰ δὲ τινα φρεσὶν ἦσι θεοπροπίην ἄλεειναι,
- 795 καὶ τινὰ οἱ πάρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,
 ἀλλὰ σέ περ προσέτω, ἅμα δ' ἄλλος λαὸς ἐπέσθω
 Μυρμιδόνων, αἴ κέν τι φόως Δαναοῖσι γένηαι·
 καὶ τοι τεύχεα καλὰ δότω πόλεμόνδε φέρεσθαι,

αἶ κέ σε τῶ ἴσκοντες ἀπόσχονται πολέμοιο
 Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' Ἀρήϊοι νῆες Ἀχαιῶν
 τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο. 800
 ῥεῖα δέ κ' ἀκμηῆτες κεκμηότας ἄνδρας αὐτῇ
 ὤσαισθε προτὶ ἄστν νεῶν ἀπο καὶ κλισιάων.

Ὡς φάτο· τῶ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρῳεν·
 βῆ δὲ θέειν παρὰ νῆας ἐπ' Αἰακίδην Ἀχιλλῆα. 805
 ἀλλ' ὅτε δὴ κατὰ νῆας Ὀδυσσῆος θεῖοιο
 ἔξε θεῶν Πάτροκλος, ἵνα σφ' ἀγορή τε θέμις τε
 ἦην, τῇ δὴ καὶ σφι θεῶν ἐτετεύχατο βομοί·

ἔνθα οἱ Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντεβόλησεν,
 Διογενῆς Εὐαιμονίδης, κατὰ μηρὸν οἴστῳ, 810
 σκάζων ἐκ πολέμου· κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἰδρώς
 ὤμων καὶ κεφαλῆς· ἀπὸ δ' ἔλκεος ἀργαλέοιο
 αἷμα μέλαν κελάρυζε· νόος γε μὲν ἔμπεδος ἦεν.

τὸν δὲ ἰδὼν ὤκτειρε Μενoitίου ἀλκιμος υἱός,
 καὶ ὃ ὀλοφνυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 815

Ἄ δειλοί, Δαναῶν ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες!
 ὡς ἄρ' ἐμέλλετε, τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης,
 ἄσειν ἐν Τροίῃ ταχέας κίνας ἀργέτι δημῶ;
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπέ, Διοτρεφῆς Εὐρύπυλ' ἦρωσ·
 ἢ ὃ ἔτι που σχήσουσι πελώριον Ἐκτορ' Ἀχαιοί, 820
 ἢ ἤδη φθίσονται ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμέντες;

Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντίον ἠΰδα·
 οὐκέτι, Διογενῆς Πατρόκλεις, ἄλκαρ Ἀχαιῶν
 ἔσσειται, ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέονται.
 οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι, 825
 ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι, οὐτάμενοί τε,
 χερσὶν ὑπο Τρῶων· τῶν δὲ σθένος ὄρνυται αἰέν·

ἀλλ' ἐμὲ μὲν σὺ σώωσον, ἄγων ἐπὶ νῆα μέλαιναν·
 μηροῦ δ' ἔκταμ' οἰσιόν, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἷμα κελαινόν
 830 νίζ' ὕδατι λιαρῷ· ἐπὶ δ' ἦπια φάρμακα πάσσε,
 ἐσθλά, τά σε προτί φασιν Ἀχιλλῆος δεδιδάχθαι,
 ὃν Χείρων ἐδίδαξε, δικαιοτάτος Κενταύρων.
 ἴητροὶ μὲν γὰρ, Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων,
 τὸν μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν οἶομαι ἔλκος ἔχοντα,
 835 χρηίζοντα καὶ αὐτὸν ἀμύμονος ἴητῆρος,
 κείσθαι· ὁ δ' ἐν πεδίῳ Τρώων μένει ὄξυν Ἄρηα.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μενoitίεσσι ἄλκιμος υἱός·
 πῶς τ' ἄρ' ἔοι τάδε ἔργα; τί ῥέξομεν, Εὐρύπυλ' ἦρωες;
 ἔρχομαι, ὄφρ' Ἀχιλλῆϊ δαΐφροσι μῦθον ἐνίσπω,
 840 ὃν Νέστωρ ἐπέτελλε Γερήνιος, οὔρος Ἀχαιῶν·
 ἀλλ' οὐδ' ὡς περ σείο μεθήσω τειρομένοιο.

Ἦ, καὶ ὑπὸ στέρονοιο λαβὼν ἄγε ποιμένα λαῶν
 ἐς κλισίην· θεράπων δὲ ἰδὼν ὑπέχευε βοείας.
 ἔνθα μιν ἔκτανύσας, ἐκ μηροῦ τάμνε μαχαίρῃ
 845 ὄξυν βέλος περιπευκές, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἷμα κελαινόν
 νίζ' ὕδατι λιαρῷ· ἐπὶ δὲ ῥίζαν βάλε πικρῆν,
 χερσὶ διατρέψας, ὀδννήφατον, ἣ οἱ ἀπάσας
 ἔσχ' ὀδύνας· τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσεται, πάνσατο δ' αἷμα.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Μ.

S U M M A R I U M.

Achivi, intra murum compulsi, (invisum diis opus, ab iisque statim post ipsam urbem deletum,) Troianos iam navibus imminentes vident, iam fossam transgressuros (1 - 59). Rei difficultate primum attoniti, mox, Polydamantis monitu, de curribus descendunt, et in quinque catervas divisi incurrunt (60-107). Asius, unam portarum ex curru aggredi ausus, a duobus Lapithis cum magna clade suorum reiicitur (108-194). Infausti augurii interpretatio, a Polydamante facta, Hectorem non deterret a persequendis hostibus (195-250). Hi, etsi procelloso vento impediti, munimenta sua acriter defendunt, imprimis duo Aiaces (251-289). Alia parte Sarpedon et Glaucus irruunt, quibus se opponit Menestheus, ab eoque arcessiti, Ajax maior et Teucer (290-377). Sarpedonis socius, Epieles, ab Aiace, Glaucus a Teucro sauciatur; tandem a Sarpedone pinna muri revellitur (378-399). Lycios, murum perrupturos, etiam nunc fortiter arcent Achivi; Hector autem portam ingesto saxo discutit, suisque viam ad naves aperit (400-471).

ΔΙΑ
Τειχ
ὁ μὲν ἐν κλισίῳ
ἢ Εὐρύπυλον βεβλή
ἀργεῖοι καὶ Τρώες ὁ
πυρρός ἐτι στήσαν
ἴσθη, τὸ ποιήσαντο
ἴλαστον οὐδὲ θεοῖσιν
ἴσθησιν ἡμῶν τε
ἴσθησιν ἔχον ἴσθησιν
ἴσθησιν τὸ καὶ
ἴσθησιν ἔκταρ
ἴσθησιν Πριάμοιο ἀνακτ
ἴσθησιν δὲ καὶ μέγα
ἴσθησιν ἔπειτα κατὰ με
ἴσθησιν πύλοισι δ' Ἀργείων
ἴσθησιν πύθητο δὲ Πριάμ
ἴσθησιν Ἀργεῖοι δ' ἐν νηυσ
ἴσθησιν ὅτ' ἴσθησιν
ἴσθησιν ὅτ' ἴσθησιν

Ι Δ Ι Α Δ Ο Σ Μ.

Τ ε ι χ ο μ α χ ί α.

Ὡς ὁ μὲν ἐν κλισίῃσι Μενoitίου ἄλκιμος υἱὸς
ἰᾶτ' Εὐρύπυλον βεβλημένον· οἱ δ' ἐμάχοντο
Ἄργεῖοι καὶ Τρῶες ὀμιλαδόν. οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
τάφρος ἔτι σχῆσειν Δαναῶν καὶ τεῖχος ὑπερθεῖν
εὐρύ, τὸ ποιήσαντο νεῶν ὑπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
ἤλασαν· οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἑκατόμβας,
ὄφρα σφιν νῆάς τε θοὰς καὶ ληΐδα πολλήν
ἐντὸς ἔχον ῥύοιτο· θεῶν δ' ἀέκητι τέτυκτο
ἀθανάτων· τὸ καὶ οὔτι πολὺν χρόνον ἔμπεδον ἦεν.
ὄφρα μὲν Ἐκτώρ ζωὸς ἔην, καὶ μῆνι Ἀχιλλεύς,
καὶ Πριάμοιο ἀνακτος ἀπόρθητος πόλις ἔπλεν,
τόφρα δὲ καὶ μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν ἔμπεδον ἦεν.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μὲν Τρῶων θάνον ὅσσοι ἄριστοι,
πολλοὶ δ' Ἀργείων, οἱ μὲν δάμεν, οἱ δ' ἐλίποντο,
πέρθετο δὲ Πριάμοιο πόλις δεκάτῳ ἔνιαυτῷ,
Ἄργεῖοι δ' ἐν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδ' ἔβησαν·
δὴ τότε μητιόωντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων

- τεῖχος ἀμαλδῦναι, ποταμῶν μένος εἰσαγαγόντες,
 ὅσσοι ἀπ' Ἰδαίων ὄρέων ἄλαδε προρέουσιν,
 20 Ῥῆσός θ' Ἐπτάπορός τε, Κάρησός τε Ῥοδῖος τε
 Γρήνικός τε καὶ Αἴσηπος, δῖός τε Σκάμανδρος,
 καὶ Σιμόεις, ὅθι πολλὰ βοάγρια καὶ τροφάλαιαι
 κάππεσον ἐν κονίησι, καὶ ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν·
 τῶν πάντων ὁμόσε στόματ' ἔτραπε Φοῖβος Ἀπόλλων,
 25 ἐννήμαρ δ' ἐς τεῖχος ἴει ῥόον· ἔε δ' ἄρα Ζεὺς
 συνεχές, ὄφρα κε θᾶσσον ἀλίπλοα τεῖχεα θείη.
 αὐτὸς δ' Ἐννοσίγαιος, ἔχων χεῖρεςσι τρίατταν,
 ἠγεῖτ'· ἐκ δ' ἄρα πάντα θεμείλια κύμασι πέμπεν
 φιτρῶν καὶ λάων, τὰ θέσαν μογέοντες Ἀχαιοί·
 30 λεία δ' ἐποίησεν παρ' ἀγὰρ ῥόον Ἑλλήσποντον,
 αὐτὶς δ' ἠΐονα μεγάλην ψαμάθοισι κάλυπεν,
 τεῖχος ἀμαλδύνας· ποταμούς δ' ἔτραψε νέεσθαι
 καὶ ῥόον, ἥπερ πρόσθεν ἴεν καλλιῆρῥοον ὕδωρ.
 Ὡς ἄρ' ἔμελλον ὀπισθε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
 35 θησέμεναι· τότε δ' ἀμφὶ μάχῃ ἐνοπή τε δεδήει
 τεῖχος εὐδμητον, κανάχιζε δὲ δούρατα πύργων
 βαλλόμεν'. Ἀργεῖοι δὲ, Διὸς μάλιστα δαμέντες,
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσιν ἐελμένοι ἰσχανόωντο,
 Ἐκτορα δειδιότες, κρατερόν μῆστωρα φόβοιο·
 40 αὐτὰρ ὄγ', ὡς τοπρόσθεν, ἐμάρατο ἴσος ἀέλλη.
 ὡς δ' ὅτ' ἂν ἐν τε κύνεσσι καὶ ἀνδράσι θηρευτῆσιν
 κάπριος ἢ ἐλέων στρέφεται, σθένει βλεμεαίνων·
 οἱ δὲ τε πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες
 ἀντίοι ἴστανται, καὶ ἀκοντίζουσι θαμειᾶς
 45 αἰχμᾶς ἐκ χειρῶν· τοῦ δ' οὔποτε κυδάλιμον κῆρ
 ταρβεῖ, οὐδὲ φοβεῖται· ἀγνηροῖη δὲ μιν ἔκτα·

ταρφέα τε στρέφεται, στίχας ἀνδρῶν πειρητίζων·
 ὄπητ' ἰθύση, τῆτ' εἰκονσι στίχες ἀνδρῶν·
 ὡς Ἐκτωρ ἂν ὄμιλον ἰὼν εἰλίσσεθ', ἑταίρους
 τάφρον ἐποτρύνων διαβαινέμεν. οὐδέ οἱ ἵπποι 50
 τόλμων ὠκύποδες· μάλα δὲ χρεμέτιζον, ἐπ' ἄκρω
 χεῖλει ἐφεσταότες· ἀπὸ γὰρ δειδίσσετο τάφρος
 εὐρεῖ, οὐτ' ἄρ' ὑπερθορέειν σχεδόν, οὔτε περῆσαι
 ῥηϊδίη· κρημνοὶ γὰρ ἐπηρεφέες περὶ πᾶσαν
 ἕστασαν ἀμφοτέρωθεν· ὑπερθεν δὲ σκολόπεσσιν 55
 ὄξεσιν ἠρήρει, τοὺς ἕστασαν νῆες Ἀχαιῶν,
 πνκνοὺς καὶ μεγάλους, δηϊῶν ἀνδρῶν ἀλεωρήν.
 ἔνθ' οὐ κεν ῥέα ἵππος εὐτροχον ἄρμα τιταίνων
 ἐσβαίη, πεζοὶ δὲ μενοίνεον, εἰ τελέουσιν.
 δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἐκτορα εἶπε παραστάς· 60
 Ἐκτορ τ' ἦδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ ἦδ' ἐπικούρων,
 ἀφραδέως διὰ τάφρον ἐλαύνομεν ὠκείας ἵππους·
 ἦ δὲ μάλ' ἀργαλέη περᾶαν· σκόλοπες γὰρ ἐν αὐτῇ
 ὄξεες ἕστασιν, ποτὶ δ' αὐτοὺς τεῖχος Ἀχαιῶν·
 ἔνθ' οὐπὼς ἔστιν καταβήμεναι, οὐδὲ μάχεσθαι 65
 ἵππεῦσι· στεῖνος γάρ, ὅθι τρώσσεσθαι οὔω.
 εἰ μὲν γὰρ δὴ πάγχυ κακὰ φρονέων ἀλαπάξει
 Ζεὺς ὑπιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ βούλει ἄρηγειν,
 ἦ τ' ἂν ἐγὼγ' ἐθέλοιμι καὶ αὐτίκα τοῦτο γενέσθαι,
 νωνύμους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργεος ἐνθάδ' Ἀχαιούς· 70
 εἰ δέ χ' ὑποστρέψωσι, παλίωξις δὲ γένηται
 ἐκ νηῶν, καὶ τάφρω ἐνιπλήξωμεν ὄρουκτῆ·
 οὐκέτ' ἔπειτ' οὔω οὐδ' ἄγγελον ἀπονέεσθαι
 ἀπορῶρον προτὶ ἄστυ, ἐλιχθέντων ὑπ' Ἀχαιῶν.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες. 75

ἵππους μὲν θεράποντες ἐρυνκόντων ἐπὶ τάφρῳ,
 αὐτοὶ δὲ πρυλῆες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 Ἐκτορι πάντες ἐπώμεθ' ἀολλῆες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 οὐ μενέουσ', εἰ δὴ σφιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.

80 Ὡς φάτο Πουλυδάμας· ἄδε δ' Ἐκτορι μῦθος
 ἀπήμων·

ἀντίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.
 οὐδὲ μὲν ἄλλοι Τρῶες ἐφ' ἵππων ἠγερέθοντο·
 ἀλλ' ἀπὸ πάντες ὄρουσαν, ἐπεὶ ἴδον Ἐκτορα δῖον.
 ἠνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἐῷ ἐπέτελλεν ἕκαστος,

85 ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυνκόμεν αὐθ' ἐπὶ τάφρῳ·
 οἱ δὲ διαστάντες, σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες,
 πένταχα κοσμηθέντες, ἅμ' ἠγεμόνεσσιν ἔποντο.

Οἱ μὲν ἅμ' Ἐκτορ' ἴσαν καὶ ἀμύμονι Πουλυδάμαντι
 οἱ πλεῖστοι καὶ ἀριστοὶ ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα.

90 τεῖχος ὄηξάμενοι κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχεσθαι·
 καὶ σφιν Κεβριόνης τρίτος εἶπετο· παρ δ' ἄρ' ὄχεσφιν
 ἄλλον, Κεβριόναο χειρίονα, κάλλιπεν Ἐκτωρ.
 τῶν δ' ἑτέρων Πάρις ἤρχε, καὶ Ἀλκιάθοος καὶ Ἀγήνωρ·
 τῶν δὲ τρίτων Ἐλενος καὶ Δηϊφοβος Θεοειδῆς,

95 νῆε δὺν Πριάμοιο· τρίτος δ' ἦν Ἄσιος ἦρωες,
 Ἄσιος Ὑρτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
 αἰθωνες, μεγάλοι, ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος.
 τῶν δὲ τετάρτων ἤρχεν εὖς παῖς Ἀγχίσαιος,
 Αἰνεΐας· ἅμα τῶγε δὺν Ἀντήνορος νῆε,

100 Ἀρχέλοχός τ' Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
 Σαρπηδῶν δ' ἠγήσατ' ἀγακλειτῶν ἐπικούρων,
 πρὸς δ' ἔλετο Γλαῦκον καὶ Ἀρήϊον Ἀστεροπαῖον·
 οἱ γάρ οἱ εἶσαντο διακριδὸν εἶναι ἀριστοὶ

τῶν ἄλλων μετὰ
 οἱ δ' ἐπεὶ ἄλλοι
 βῆν ὃ ἰθὺς Δ
 σήσεσθ', ἄλλοι
 Ἐνθ' ἄλλοι
 βουλῇ Πουλυδά
 ἀλλ' οὐχ' Ὑρτακ
 αὐθι λιπεῖν ἵππ
 ἀλλὰ σὺν αὐτοῖς
 νήπιος· οὐδ' ἄρ'
 ἵπποισιν καὶ ὄχε
 ἅψ' ἀπονοστήσειν
 πρόσθεν γὰρ μιν
 ἔγγει Ἰδομενῆος
 εἶσατο γὰρ νηῶν
 ἐν πεδίῳ νίσσοντο
 τῆ ὃ ἵππους τε κ
 ἐνθ' ἐπικεκλιμένας
 ἀλλ' ἀναπεπταμένας
 ἐν πολέμῳ φεύγοντα
 τῆ ὃ ἰθὺς φρονέων
 ὅξαι κεκλιγόντες· ἐφ
 σήσεσθ', ἀλλ' ἐν νη
 νήπιοι· ἐν δὲ πύλῃσι
 νῆας ὑπερθύμους Δ
 τὸν μὲν, Πειριθόου ν
 τὸν δὲ, Λεοντήα, βρο
 τῶ μὲν ἄρα προπαρο
 εἶστασαν, ὡς ὅτε τε
 Iliad. I.

τῶν ἄλλων μετὰ γ' αὐτόν· ὁ δ' ἔπρεπε καὶ διὰ πάντων.
 οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους ἄραρον τυκτῆσι βόεσσιν, 105
 βῶν ὃ ἰθύς Δαναῶν λελημένοι, οὐδέ τ' ἔφαντο
 σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι.
 Ἐνθ' ἄλλοι Τρῶες, τηλέκλητοὶ τ' ἐπικούροι,
 βουλῇ Πουλυδάμαγτος ἀμωμήτοιο πίθοντο·
 ἀλλ' οὐχ Ὑρτακίδης ἔθειλ' Ἄσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν, 110
 ἀνθι λιπεῖν ἵππους τε καὶ ἠνίοχον θεράποντα·
 ἀλλὰ σὺν αὐτοῖσιν πέλασεν νήεσσι θοῆσιν,
 νήπιος· οὐδ' ἄρ' ἔμελλε, κακὰς ὑπὸ Κῆρας ἀλύξας,
 ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν ἀγαλλόμενος, παρὰ νηῶν
 ἄψ ἀπονοστήσειν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν· 115
 πρόσθεν γάρ μιν Μοῖρα δυσώνυμος ἀμφεκάλυψεν
 ἔγχει Ἰδομενῆος ἀγανοῦ Δευκαλίδαιο.
 εἶσατο γὰρ νηῶν ἐπ' ἀριστερά, τῆπερ Ἀχαιοὶ
 ἐκ πεδίου νίσσοντο σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν·
 τῆ ὃ ἵππους τε καὶ ἄρμα διήλασεν, οὐδέ πύλησιν 120
 εὖρ ἐπικεκλιμένας σανίδας καὶ μακρὸν ὄχηα·
 ἀλλ' ἀναπεπταμένας ἔχον ἄνερες, εἴ τιν' ἑταίρων
 ἐκ πολέμου φεύγοντα σαώσειαν μετὰ νῆας.
 τῆ ὃ ἰθύς φρονέων ἵππους ἔχε· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο,
 ὄξεα κεκλήγοντες· ἔφαντο γὰρ οὐκέτ' Ἀχαιοὺς 125
 σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι,
 νήπιοι· ἐν δὲ πύλησι δὺ ἄνερας εὖρον ἀρίστους,
 υἱας ὑπερθύμους Λαπιθάων αἰχμητῶν·
 τὸν μὲν, Πειριθόου υἱά, κρατερόν Πολυποίτην,
 τὸν δέ, Λεοντήα, βροτολογῶ Ἴσον Ἀρηϊ· 130
 τῶ μὲν ἄρα προπάρουθε πυλάων ὑψηλάων
 ἕστασαν, ὥς ὅτε τε δρῦες οὖρεσιν ὑψικάρηνοι,

- αἶτ' ἄνεμον μίμνουσι καὶ ὑετόν ἤματα πάντα,
 ῥίξῃσιν μεγάλῃσι διηνεκέεσσ' ἀραρυῖαι·
- 135 ὡς ἄρα τῶ χειρεσσι πεποιθότες ἠδὲ βίηφιν,
 μίμνον ἐπερχόμενον μέγαν Ἄσιον, οὐδ' ἐφέβοντο.
 οἱ δ' ἰθύς πρὸς τεῖχος εὐδμητον, βόας αὔας
 ὑψὸς ἀνασχόμενοι, ἕκκον μεγάλῳ ἀλαλητῶ,
 Ἄσιον ἀμφὶ ἀνακτα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην,
- 140 Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα, Θόωνά τε Οἰνόμαόν τε.
 οἱ δ' ἦτοι εἴως μὲν εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 ὠρνυον, ἔνδον ἑόντες, ἀμύνεσθαι περὶ νηῶν·
 αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησαν
 Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε,
- 145 ἐκ δὲ τῶ αἰΐξαντε, πυλάων πρόσθε μαχέσθην,
 ἀγροτέροισι σύεσσι εἰοκότε, τῶτ' ἐν ὄρεσσι
 ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν δέχεται κολοσυρτόν ἴοντα,
 δοχμῶ τ' αἰΐσσοντε περὶ σφίσιν ἄγνυτον ὕλην,
 πρυμνὴν ἐκτάμνοντες, ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων
- 150 γίγνεται, εἰσόκε τίς τε βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔληται·
 ὡς τῶν κόμπει χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι φαινός,
 ἄντην βαλλομένων· μάλα γὰρ κρατερῶς ἐμάχοντο,
 λαοῖσιν καθύπερθε πεποιθότες ἠδὲ βίηφιν.
 οἱ δ' ἄρα χερμαδίοισιν εὐδμήτων ἀπὸ πύργων
- 155 βάλλον, ἀμυνόμενοι σφῶν τ' αὐτῶν καὶ κλισιάων,
 νηῶν τ' ὠκνπόρων. νιφάδες δ' ὡς πίπτον ἔραζε,
 ἄστ' ἄνεμος ζαῆς, νέφεα σκιόεντα δονήσας,
 ταρφειᾶς κατέχευεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ·
 ὡς τῶν ἐκ χειρῶν βέλεα ῥέον, ἠμὲν Ἀχαιῶν,
- 160 ἠδὲ καὶ ἐκ Τρῶων· κόρυθες δ' ἀμφ' αὖον αὐτένν,
 βαλλόμεναι μυλάκεσσι, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.

δή ῥα τότ' ὤμωξέν τε καὶ ὦ πεπλήγητο μηρῶ
Ἄσιος Ὑρτακίδης, καὶ ἀλαστήσας ἔπος ἤυδα·

Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά νυ καὶ σὺ φιλοπυρρῆς ἐτέτυξο
πάγχυ μάλ'· οὐ γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην ἥρωας Ἀχαιοὺς 165
σχήσειν ἡμέτερόν γε μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους.

οἱ δ', ὥστε σφῆκες μέσον αἰόλοι ἢ μέλισσαι
οἰκία ποιήσονται ὁδῶ ἔπι παιπαλοέσση,
οὐδ' ἀπολείπουσιν κοῖλον δόμον, ἀλλὰ μένοντες
ἄνδρας θρηνητῆρας, ἀμύνονται περὶ τέκνων· 170

ὡς οἴγ' οὐκ ἐθέλουσι πυλάων, καὶ δὴ ἔόντε,
χάσασθαι, πρὶν γ' ἢ κατακτάμεν, ἢ ἄλωσαι.
Ὡς ἔφατ', οὐδὲ Διὸς πεῖθε φρένα ταῦτ' ἀγορεύων·
Ἐκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.

[Ἄλλοι δ' ἀμφ' ἀλλήσι μάχην ἐμάχοντο πύλῃσιν· 175
ἀργαλέον δέ με ταῦτα, θεὸν ὡς, πάντ' ἀγορεύσαι.
πάντη γὰρ περὶ τεῖχος ὀρώρει θεσπιδαῆς πῦρ
λάϊνον· Ἀργεῖοι δὲ, καὶ ἀχνύμενοί περ, ἀνάγκη
νηῶν ἡμύνοντο· θεοὶ δ' ἀκαχεῖατο θυμὸν
πάντες, ὅσοι Δαναοῖσι μάχης ἐπιτάροθοι ἦσαν. 180
σὺν δ' ἔβαλον Λαπίθαι πόλεμον καὶ δηϊοτήτα.]

Ἐνθ' αὖ Πειριθόου υἱός, κρατερός Πολυποίτης,
δουρὶ βάλεν Δάμασον, κνήης διὰ χαλκοπαρήου·
οὐδ' ἄρα χαλκείη κόρυς ἔσχεθεν· ἀλλὰ διαπρὸ
αἰχμῇ χαλκείῃ ῥῆξ' ὀστέον· ἐγκέφαλος δὲ 185
ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δὲ μιν μεμαῶτα·
αὐτὰρ ἔπειτα Πύλωνα καὶ Ὀρμενον ἐξενάριξεν.
υἱὸν δ' Ἀντιμάχοιο Λεοντεύς, ὄζος Ἄρηος,
Ἴππόμαχον βάλε δουρὶ, κατὰ ζώστιῆρα τυχήσας.
αὐτίς δ' ἐκ κολοῖο ἐρυσσάμενος ξίφος ὄξυ, 190

- Ἀντιφάτην μὲν πρῶτον, ἐπαΐξας δι' ὀμίλου,
 πλῆξ' αὐτοσχεδίην· ὃ δ' ἄρ' ὑπτιος οὔδει ἐρείσθη·
 αὐτὰρ ἔπειτα Μένωνα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην,
 πάντας ἐπασσυντέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
- 195 Ὅφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἅπ' ἔντεα μαρμαίροντα,
 τόφρ' οἱ Πουλυδάμαντι καὶ Ἐκτορι κοῦροι ἔποντο,
 οἱ πλείστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα
 τεῖχος τε ῥήξιν, καὶ ἐνιπρήσειν πυρὶ νῆας.
 οἱ ῥ' ἔτι μερμήριζον, ἐφεσταότες παρὰ τάφρῳ.
- 200 ὄρνις γάρ σφιν ἐπῆλθε, περησέμεναι μεμαῶσιν,
 αἰετὸς ὑψιπέτης, ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἔεργων,
 φροινήεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον,
 ζῶόν, ἔτ' ἀσπαίροντα· καὶ οὐπω λήθετο χάρμης.
 κόψε γὰρ αὐτὸν ἔχοντα κατὰ στήθος παρὰ δειρῆν,
- 205 ἰδνωθεὶς ὀπίσω· ὃ δ' ἀπὸ ἔθεν ἦκε χαμαῖζε,
 ἀλγήσας ὀδύνησι, μέσῳ δ' ἐνὶ κάββαλ' ὀμίλῳ·
 αὐτὸς δὲ κλάγξας πέτετο πνοιῆς ἀνέμοιο.
 Τρῶες δ' ἐρῥίγησαν, ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν,
 κείμενον ἐν μέσσοισι, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.
- 210 δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἐκτορα εἶπε παραστάς·
 Ἐκτορ· αἰὲ μὲν πῶς μοι ἐπιπλήσσεις ἀγορῆσιν,
 ἐσθλά φραζομένῳ· ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικεν,
 δῆμον ἔοντα παρεῖξ ἀγορευέμεν, οὔτ' ἐνὶ βουλῆ,
 οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ, σὸν δὲ κράτος αἰὲν ἀέξειν·
- 215 νῦν δ' αὖτ' ἐξερέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
 μὴ ἴομεν Δαναοῖσι μαχησόμενοι περὶ νηῶν.
 ὧδε γὰρ ἐκτελέεσθαι οἴομαι, εἰ ἔτεόν γε
 Τρῶσιν ὄδ' ὄρνις ἐπῆλθε, περησέμεναι μεμαῶσιν,
 αἰετὸς ὑψιπέτης, ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἔεργων,

φροινήεντα δρᾶκοντα φέρον ὀνύχεσσι πέλωρον, 220
ζῶν· ἄφαρ δ' ἔφρηκε, πάρος φίλα οἰκί' ἰκέσθαι,
οὐδ' ἐτέλεσσε φέρον δόμεναι τεκέσσω ἐοῖσιν.

ὣς ἡμεῖς, εἶπερ τε πύλας καὶ τεῖχος Ἀχαιῶν
ῥηξόμεθα σθένει μεγάλῳ, εἴξωσι δ' Ἀχαιοί,
οὐ κόσμῳ παρὰ ναῦφιν ἐλευσόμεθ' αὐτὰ κέλευθα· 225

πολλοὺς γὰρ Τρώων καταλείψομεν, οὓς κεν Ἀχαιοὶ
χαλκῷ δηώσουσιν, ἀμυνόμενοι περὶ νηῶν.

ᾧδ' ἔ' ὑποκρίναιτο θεοπρόπος, ὃς σάφα θυμῷ
εἰδείη τεράων, καὶ οἱ πειθοίετο λαοί.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος 230

Ἔκτωρ·

Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
οἴσθαι καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.

εἰ δ' ἔτεόν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
ἐξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ᾤλεσαν αὐτοί,
ὃς κέλεαι Ζηνὸς μὲν ἐριγδούπιο λαθέσθαι 235

βουλέων, ἄστε μοι αὐτὸς ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν·

τύνη δ' οἰωνοῖσι τανυπτερόγεσσι κελύεις
πείθεσθαι· τῶν οὔτι μετατρέπομ', οὐδ' ἀλεγίζω,
εἴτ' ἐπὶ δεξι' ἴωσι πρὸς Ἥῳ τ' Ἥελιόν τε,
εἴτ' ἐπ' ἀριστερά τοίγε ποτὶ ζόφον ἤερόεντα. 240

ἡμεῖς δὲ μέγαλοιο Διὸς πειθώμεθα βουλῇ,
ὃς πᾶσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει
εἰς οἰωνὸς ἄριστος, ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.

τίπτε σὺ δειδοικας πόλεμον καὶ δηιοτήτα;
εἶπερ γὰρ τ' ἄλλοι γε περὶ κτεινόμεθα πάντες 245
νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων, σοὶ δ' οὐ δέος ἔστ' ἀπολέσθαι·
οὐ γὰρ τοι κραδίη μενεδήϊος, οὐδὲ μαχήμων.

- εἰ δὲ σὺν δῆϊοτῆτος ἀφέξαι, ἢ ἐτιν' ἄλλον
 παρφάμενος ἐπέεσσιν ἀποτρέφεις πολέμοιο,
 250 αὐτίκ' ἐμῶ ὑπὸ δουρὶ τυπείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσεις.
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
 ἠχῆ θεσπεσίῃ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς τερπικέραννος
 ὤρσεν ἀπ' Ἰδαίων ὄρεων ἀνέμοιο θύελλαν,
 ἢ ὅ' ἰθὺς νηῶν κονίην φέρεν· αὐτὰρ Ἀχαιῶν
 255 θέλγε νόον, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἐκτορι κῦδος ὄπαζεν.
 τοῦπερ δὴ τεράεσσι πεποιθότες ἠδὲ βίηφι,
 ῥήγνυσθαι μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν πειρήτιζον.
 κρόσσας μὲν πύργων ἔρουον, καὶ ἔρειπον ἐπάλξεις,
 στήλας τε προβλήτας ἐμόχλων, ἄς ἄρ' Ἀχαιοὶ
 260 πρῶτας ἐν γαίῃ θέσαν ἔμμεναι ἔχματα πύργων.
 τὰς οἷγ' ἀέρουον, ἔλποντο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
 ῥήξιν. οὐδέ νύ πω Δαναοὶ χάζοντο κελεύθου·
 ἀλλ' οἷγς ῥινοῖσι βοῶν φράξαντες ἐπάλξεις,
 βάλλον ἀπ' αὐτῶν δῆϊους ὑπὸ τεῖχος ἴοντας.
 265 Ἀμφοτέρω δ' Αἴαντι κελευτιόωντ' ἐπὶ πύργων
 πάντοσε φοιτήτην, μένος ὀτρύνοντες Ἀχαιῶν·
 ἄλλον μειλιχίοις, ἄλλον στεροῖς ἐπέεσσιν
 νεῖκεον, ὄντινα πάγχυ μάχης μεθιέντα ἴδοιεν·
 Ὡ φίλοι, Ἀργείων ὅς τ' ἔξοχος, ὅς τε μεσήεις,
 270 ὅς τε χειριότερος· ἐπεὶ οὐπω πάντες ὁμοῖοι
 ἄνδρες ἐν πολέμῳ· νῦν ἔπλετο ἔργον ἅπασιν·
 καὶ δ' αὐτοὶ τόδε πού γιγνώσκετε. μή τις ὀπίσσω
 τετράφθω προτὶ νῆας, ὁμοκλητῆρος ἀκούσας·
 ἀλλὰ πρόσσω ἴεσθε, καὶ ἀλλήλοισι κέλεσθε,
 275 αἶ κε Ζεὺς δώησιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς,
 νεῖκος ἀπωσαμένους, δῆϊους προτὶ ἄστυ δῖεσθαι.

Ὡς τώγε προβοῶντε μάχην ὠτρυνον Ἀχαιῶν.
 τῶν δ', ὥστε νιφάδες χιόνος πίπτουσι θαμειαὶ
 ἤματι χειμερίῳ, ὅτε τ' ὄρετο μητίετα Ζεὺς
 νιφέμεν, ἀνθρώποισι πιφανσκόμενος τὰ ἅ κῆλα· 280
 κοιμήσας δ' ἀνέμους χέει ἔμπροσθεν, ὄφρα καλύψῃ
 ὑψηλῶν ὄρεων κορυφὰς καὶ πρόονας ἄκρους,
 καὶ πεδία λωπεύντα καὶ ἀνδρῶν πίονα ἔργα,
 καὶ τ' ἐφ' ἄλός πολιῆς κέχεται λιμέσιν τε καὶ ἄκταις,
 κῦμα δέ μιν προσπλάζον ἐρύκεται· ἄλλα τε πάντα 285
 εἰλύαται καθ' ὑπερθεῖ, ὅτ' ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος·
 ὡς τῶν ἀμφοτέρωσθε λίθοι πατώωντο θαμειαί,
 αἱ μὲν ἄρ' ἐς Τρωᾶσ, αἱ δ' ἐκ Τρώων ἐς Ἀχαιοὺς,
 βαλλομένων· τὸ δὲ τεῖχος ὑπερ πάντων δοῦπος ὄρωρει.

Οὐδ' ἂν πω τότε γε Τρωᾶς καὶ φαίδιμος Ἔκτωρ 290
 τείχεος ἐθρήξαντο πύλας καὶ μακρὸν ὄχημα,
 εἰ μὴ ἄρ' υἷὸν ἔδον Σαρπηδόνα μητίετα Ζεὺς
 ὤρσεν ἐπ' Ἀργείοισι, λέονθεῖ ὡς βουσὶν ἔλιξιν.
 αὐτίκα δ' ἀσπίδα μὲν πρόσθε ἔσχετο πάντοσ' εἵσθη,
 καλήν, χαλκείην, ἐξήλατον· ἦν ἄρα χαλκεὺς 295
 ἤλασεν, ἔντοσθεν δὲ βοείας ῥάψε θαμειάς,
 χρυσεῖης ῥάβδοισι διηνεκέσιν περὶ κύκλον·
 τὴν ἄρ' ὄγε πρόσθε σχόμενος, δύο δοῦρεσ τινάσσων,
 βῆ ὅ' ἴμεν, ὥστε λέων ὄρεσίτροφος, ὅστι' ἐπιδευῆς
 δηρὸν ἔη κρειῶν, κέλεται δὲ ἑ θυμὸς ἀγήνωρ, 300
 μήλων πειρήσοντα, καὶ ἐς πνικινὸν δόμον ἐλθεῖν·
 εἵπερ γὰρ χ' εὖρησι παρ' αὐτόφει βώτορας ἀνδρας
 σὺν κυσὶ καὶ δούρεσσι φυλάσσοντας περὶ μῆλα,
 οὐ ῥά τ' ἀπείρητος μέμονε σταθμοῖο δῖεσθαι,
 ἀλλ' ὄγ' ἄρ' ἠ' ἠσπαξε μετάλμενος, ἧὲ καὶ αὐτὸς 305

ἔβλητ' ἐν πρώτοισι θεῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι·
ὡς ῥα τότ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα θυμὸς ἀνήκεν,
τείχος ἐπαΐξαι, διὰ τε ῥήξασθαι ἐπάλξεις.
αὐτίκα δὲ Γλαῦκον προσέφη, παῖδ' Ἴππολόχοιο·

310 Γλαῦκε, τίη δὴ νῶϊ τετιμήμεσθα μάλιστα
ἔδρη τε κρέασίν τ' ἠδὲ πλείοις δεπάεσσιν,
ἐν Δυκίῃ, πάντες δὲ, θεοὺς ὡς, εἰσορόωσιν;
καὶ τέμενος νεμόμεσθα μέγα, Ξάνθοιο παρ' ὄχθας,
καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης πυροφόροιο;

315 τῷ νῦν χρὴ Δυκίοισι μετὰ πρώτοισιν ἐόντας
ἑστάμεν, ἠδὲ μάχης καυστειρῆς ἀντιβολῆσαι·
ὄφρα τις ᾧδ' εἶπη Δυκίων πύκα θωρηκτάων·
οὐ μὰν ἀκληεῖς Δυκίην κάτα κοιρανέουσιν
ἡμέτεροι βασιλῆες, ἔδουσί τε πίονα μῆλα,

320 οἴνον τ' ἔξαιτον, μελιηδέα· ἀλλ' ἄρα καὶ ἴς
ἑσθλή, ἐπεὶ Δυκίοισι μετὰ πρώτοισι μάχονται.
ᾧ πέπον, εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντε,
αἰεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀγήρω τ' ἀθανάτω τε
ἔσσεσθ', οὔτε κεν αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μαχοίμην,

325 οὔτε κε σὲ στέλλοιμι μάχην ἐς κυδιάνειραν·
νῦν δ' - ἔμπης γὰρ Κῆρες ἐφροσῶσιν θανάτοιο
μυρταί, ἃς οὐκ ἔστι φυγεῖν βροτόν, οὐδ' ὑπαλύξαι-
ῖομεν, ἠέ τω εὖχος ὀρέξομεν, ἠέ τις ἡμῖν.

Ὡς ἔφατ'· οὐδὲ Γλαῦκος ἀπετράπετ', οὐδ' ἀπίθησεν.

330 τῷ δ' ἰθὺς βήτην, Δυκίων μεγα ἔθνος ἄγοντε.

Τοὺς δὲ ἰδὼν ῥίγησ' υἱὸς Πεπεῶο Μενεσθεύς·
τοῦ γὰρ δὴ πρὸς πύργον ἴσαν, κακότητα φέροντες.
πάπτηνεν δ' ἀνὰ πύργον Ἀχαιῶν, εἴ τιν' ἰδοίτο
ἠγεμόνων, ὅστις οἱ ἄρῃν ἐτάροισιν ἀμύναι·

ἐς δ' ἐνόησ' Αἴαντε δύνω, πολέμου ἀκορήτω, 335
 ἐσταότας, Τεῦκρόν τε, νέον κλισίηθεν ἰόντα,
 ἐγγύθεν· ἀλλ' οὐπὼς οἱ ἔην βώσαντι γεγωνεῖν·
 τόσσος γὰρ κτύπος ἦεν, αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἴκεν,
 βαλλομένων σακέων τε καὶ ἵπποκόμων τρουφαλειῶν
 καὶ πυλέων· πᾶσαι γὰρ ἐπώχατο· τοὶ δὲ κατ' αὐτάς 340
 ἰστάμενοι πειρῶντο βίη ῥήξαντες ἐσελθεῖν.

αἰψα δ' ἐπ' Αἴαντα προΐει κήρυκα Θεώτην·

Ἔρχεο, δῖε Θεῶτα, θεῶν Αἴαντα κάλεσσον·
 ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὁ γὰρ κ' ὄχ' ἄριστον ἀπάντων 345
 εἴη, ἐπεὶ τάχα τῆδε τετεύχεται αἰπὺς ὄλεθρος.

ὦδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀγοί, οἱ τοπάρους περ
 ζαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
 εἰ δέ σφιν καὶ κεῖθι πόνος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,
 ἀλλὰ περ οἷος ἴτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
 καὶ οἱ Τεῦκρος ἄμ' ἐσπέσθω, τόξων εὖ εἰδώς. 350

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα οἱ κήρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας·
 βῆ δὲ θείειν παρὰ τεῖχος Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 στῆ δὲ παρ' Αἴαντεσσι κίων, εἶθαρ δὲ προσηύδα·

Αἴαντ', Ἀργείων ἠγήτορε χαλκοχιτώνων,
 ἠνώγει Πετῶδο Διοτρεφῆος φίλος υἱὸς 355

κεῖσ' ἴμεν, ὄφρα πόνοιο μίνυθ' ἀπερ ἀντιάσητον·
 ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὁ γὰρ κ' ὄχ' ἄριστον ἀπάντων
 εἴη, ἐπεὶ τάχα κεῖθι τετεύχεται αἰπὺς ὄλεθρος.
 ὦδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀγοί, οἱ τοπάρους περ
 ζαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας. 360

εἰ δὲ καὶ ἐνθάδε περ πόλεμος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,
 ἀλλὰ περ οἷος ἴτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
 καὶ οἱ Τεῦκρος ἄμ' ἐσπέσθω, τόξων εὖ εἰδώς.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.
 365 αὐτίκ' Ὀϊλιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Αἴαν, σφῶϊ μὲν αὖθι, σὺ καὶ κρατερός Λυκομήδης,
 ἑσταότες Δαναοὺς ὀτρύνετον ἱφι μάχεσθαι.
 αὐτὰρ ἐγὼ κεῖσ' εἶμι, καὶ ἀντιόω πολέμοιο·
 αἴψα δ' ἐλεύσομαι αὐτίς, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπαμύνω.

370 Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη Τελαμώνιος Αἴας,
 καὶ οἱ Τεῦκρος ἄμ' ἦε κασίγνητος καὶ ὄπατρος·
 τοῖς δ' ἅμα Πανδίων Τεῦκρον φέρε καμπύλα τόξα.
 εὖτε Μενεσθῆος μεγαθύμου πύργον ἴκοντο,
 τείχεος ἐντὸς ἰόντες, ἐπιγομένοισι δ' ἴκοντο.

375 οἱ δ' ἐπ' ἐπάλξεις βαῖνον, ἐρεμνῆ λαίλαπι ἴσοι,
 ἴφθιμοι Λυκίων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
 σὺν δ' ἐβάλλοντο μάχεσθαι ἐναντίον, ὦρτο δ' αὐτή.

Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα,
 Σαρπήδοντος ἐταῖρον, Ἐπικλῆα μεγάθυμον,

380 μαρμάρω ὀκρίονετι βαλὼν, ὃ ἄρα τείχεος ἐντὸς
 κεῖτο μέγας παρ' ἐπαλξιν ὑπέρτατος· οὐδέ κέ μιν θέα
 χεῖρεσσ' ἀμφοτέρῃς ἔχοι ἀνήρ, οὐδὲ μάλ' ἠβῶν,
 οἴοι νῦν βροτοὶ εἰσ'· ὃ δ' ἄρ' ὑπόθεν ἔμβραλ' ἀείρας·
 θλάσσε δὲ τετράφαλον κυνέην, σὺν δ' ὅστε' ἄραξεν

385 πάντ' ἀμυδὶς κεφαλῆς· ὃ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι εἰοικῶς
 κάππεσ' ἀφ' ὑψηλοῦ πύργου, λίπε δ' ὅστ'εα θυμός·
 Τεῦκρος δὲ Γλαῦκον, κρατερόν παῖδ' Ἴππολόχοιο,
 ἰὼ ἐπεσσύμενον βάλε τείχεος ὑψηλοῖο,

ἧ ῥ' ἴδε γυμνωθέντα βραχίονα· παῦσε δὲ χάρις.
 390 ἄψ δ' ἀπὸ τείχεος ἄλτο λαθῶν, ἵνα μή τις Ἀχαιῶν
 βλήμενον ἀθρήσειε, καὶ εὐχετοῶτ' ἐπέεσσιν.

Σαρπήδοντι δ' ἄχος γένετο, Γλαύκου ἀπιόντος,

ἀντίκ' ἐπεὶ τ' ἐνόησεν· ὅμως δ' οὐ λήθετο χάριος·
 ἀλλ' ὄγε Θεστορίδην Ἀλκμάονα δουρὶ τυχήσας
 νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὃ δ' ἐσπόμενος πέσε δουρὶ 395
 προηνής, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῶ.
 Σαρπηδῶν δ' ἄρ' ἔπαλξιν ἐλὼν χερσὶ στιβαρῆσιν,
 ἔλχ', ἣ δ' ἔσπετο πᾶσα διαμπερές· αὐτὰρ ὑπερθεν
 τεῖχος ἐγυμνώθη, πολέεσσι δὲ θῆκε κέλευθον.

Τὸν δ' Αἴας καὶ Τεῦκρος ὁμαρτήσανθ'· ὃ μὲν ἰῶ 400
 βεβλήκει τελαμῶνα περὶ στήθεσσι φαιινὸν
 ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ἀλλὰ Ζεὺς Κῆρας ἀμυνεν
 παιδὸς ἐοῦ, μὴ νηυσὶν ἐπι πρύμνησι δαμείη·
 Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος· ἣ δὲ διαπρὸ
 ἤλυθεν ἐγχείη, στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα. 405

χώρησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἐπάλξιος· οὐδ' ὄγε πάμπαν
 χάζετ', ἐπεὶ οἱ θυμὸς ἐέλπετο κῦδος ἀρέσθαι.
 κέκλετο δ' ἀντιθέοισιν ἐλιξάμενος Λυκίοισιν·

ὦ Λύκιοι, τί τ' ἄρ' ὧδε μεθίετε θούριδος ἀλκῆς;
 ἀργαλέον δέ μοι ἐστί, καὶ ἴφθιμῶ περ ἐόντι, 410
 μούνω ῥηξάμενῶ θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον·
 ἀλλ' ἐφομαρτεῖτε· πλεόνων δέ τοι ἔργον ἀμεινον.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδδείσαντες ὁμοκλήν,
 μᾶλλον ἐπέβρισαν βουληφόρον ἀμφὶ ἄνακτα.
 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας 415
 τείχεος ἔντοσθεν, μέγα δὲ σφισι φαίνετο ἔργον.
 οὔτε γὰρ ἴφθιμοι Λύκιοι Δαναῶν ἐδύναντο
 τεῖχος ῥηξάμενοι θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον·
 οὔτε ποτ' αἰχμηταὶ Δαναοὶ Λυκίους ἐδύναντο
 τείχεος ἀψ ὤσασθαι, ἐπεὶ ταπρῶτα πέλασθεν. 420
 ἀλλ' ὥστ' ἀμφ' οὔροισι δὺ' ἀνέρε δηριάασθον,

- μέτρ' ἐν χερσὶν ἔχοντες, ἐπιξύνω ἐν ἀρούρη,
 ὣτ' ὀλίγω ἐνὶ χώρῳ ἐρίζητον περὶ ἴσης·
 ὡς ἄρα τοὺς διέεργον ἐπάλξεις· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
- 425 δήουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας
 ἀσπίδας εὐκύνκλους, λαισηϊά τε πτερόεντα.
 πολλοὶ δ' οὐτάζοντο κατὰ χροῶα νηλεῖ χαλκῶ,
 ἡμὲν δ' ἐπὶ στρεφθέντι μετάρφρενα γυμνωθεῖη
 μαρναμένων, πολλοὶ δὲ διαμπερὲς ἀσπίδος αὐτῆς.
- 430 πάντα δὴ πύργοι καὶ ἐπάλξεις αἵματι φωτῶν
 ἐρόαδατ' ἀμφοτέρωθεν ἀπὸ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν.
 ἀλλ' οὐδ' ὡς ἐδύναντο φόβον ποιῆσαι Ἀχαιῶν·
 ἀλλ' ἔχον, ὥστε τάλαντα γυνὴ χερσητὶς ἀληθῆς,
 ἥτε σταθμὸν ἔχουσα καὶ εἴριον, ἀμφὶς ἀνέλκει
- 435 ἰσάζουσ', ἵνα παισὶν ἀεικέα μισθὸν ἄρηται·
 ὡς μὲν τῶν ἐπὶ ἴσα μάχη τέτατο πτόλεμός τε,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ Ζεὺς κῦδος ὑπέριτερον Ἐκτορι δῶκεν,
 Πριαμίδῃ, ὅς πρῶτος ἐσήλατο τεῖχος Ἀχαιῶν.
 ἦυσεν δὲ διαπρύσιον, Τρώεσσι γεγωνῶς·
- 440 Ὅρνυσθ', ἱππόδαμοι Τρῶες! ῥήγνυσθε δὲ τεῖχος
 Ἀργείων, καὶ νηυσὶν ἐνίετε θεσπιδαῆς πῦρ!
 Ὡς φάει ἐποτρύνων· οἱ δ' οὐάσι πάντες ἀκουον,
 ἴθυσαν δ' ἐπὶ τεῖχος ἀολλῆες· οἱ μὲν ἔπειτα
 κροσσάων ἐπέβαινον, ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες.
- 445 Ἐκτωρ δ' ἀρπάξας λαῶν φέρει, ὅς ῥα πυλάων
 ἐστήκει πρόσθε, πρυμνὸς παχύς, αὐτὰρ ὑπερθεν
 ὄξυς ἔην· τὸν δ' οὐκ εὖ δὴ ἀνέρε δῆμου ἀρίστω
 ῥηϊδίως ἐπ' ἄμαξαν ἀπ' οὐδεὸς ὀχλίσειαν,
 οἷοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὁ δὲ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
- 450 [τόν οἱ ἐλαφρόν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω.]

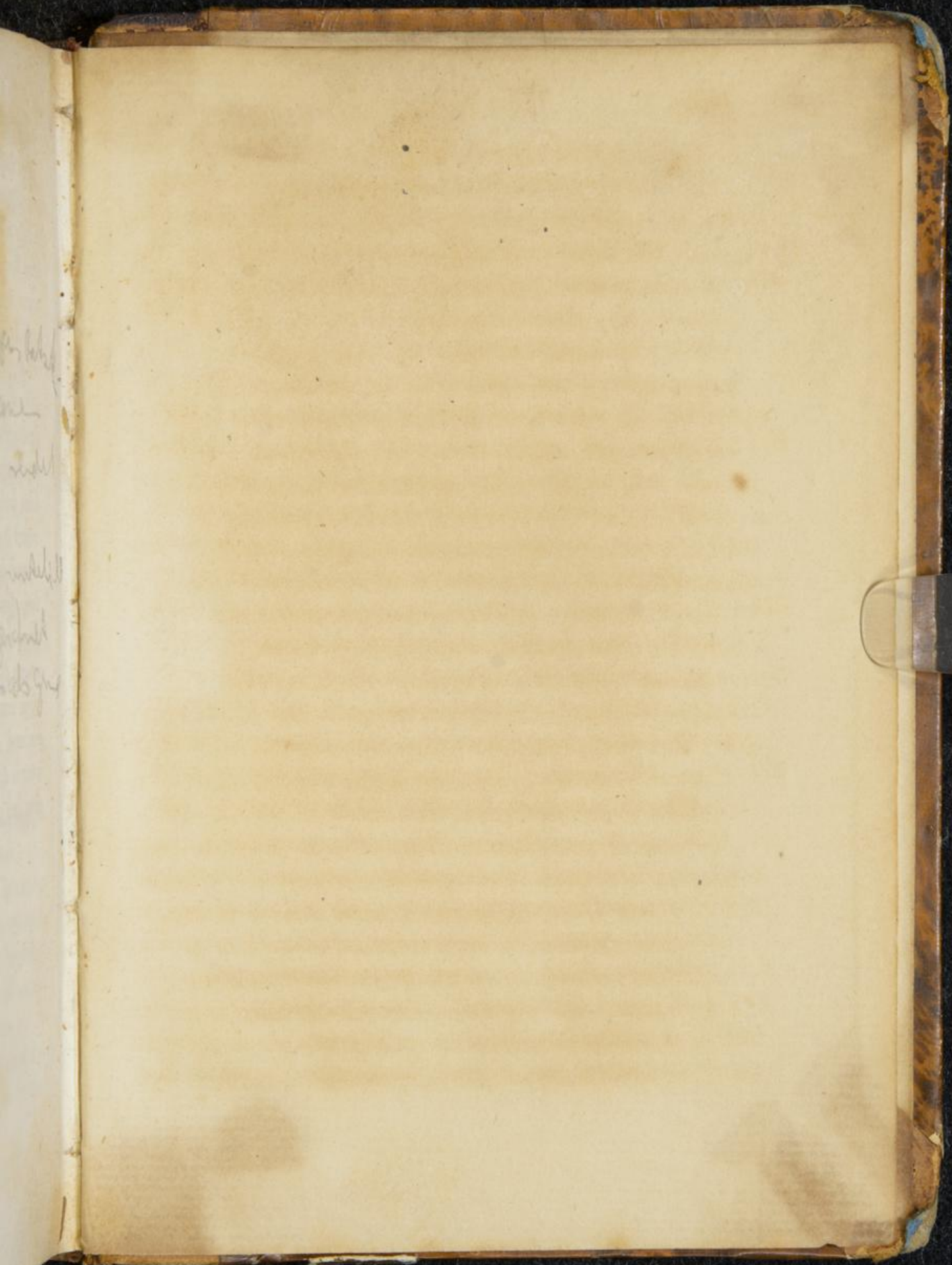
ὡς δ' ὅτε ποιμὴν ῥεῖα φέροι πόκον ἄρσενος οἴος,
 χειρὶ λαβὼν ἑτέρῃ, ὀλίγον δέ μιν ἄχθος ἐπείγει·
 ὡς Ἐκτωρ ἰθὺς σανίδων φέρε λαῶν ἀείρας,
 αἱ θὰ πύλας εἶρυντο πύκα στιβαρῶς ἀραρυίας,
 δικλίδας, ὑψηλάς· δοιοὶ δ' ἔντοσθεν ὄχῃες 455
 εἶχον ἐπημοιβοί, μία δὲ κληῖς ἐπαρήρει.
 στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰών, καὶ ἐρυσάμενος βάλε μέσσας,
 εὖ διαβάς, ἵνα μὴ οἱ ἀφανρότερον βέλος εἴη.
 ῥῆξε δ' ἀπ' ἀμφοτέρους θαιρούς· πέσσε δὲ λίθος εἶσω
 βριθοσύνη, μέγα δ' ἀμφὶ πύλαι μύκον· οὐδ' ἄρ' ὄχῃες 460
 ἐσχεθέτην, σανίδες δὲ διέτμαγεν ἄλλυδις ἄλλη
 λαῶς ὑπὸ ῥιπῆς. ὁ δ' ἄρ' ἔσθορε φαίδιμος Ἐκτωρ,
 νυκτὶ θοῇ ἀτάλαντος ὑπώπια· λάμπε δὲ χαλκῶ
 σμερδαλέῳ, τὸν ἔεστο περὶ χροῖ· δοιὰ δὲ χερσὶν
 δοῦθ' ἔχεν. οὐκ ἂν τίς μιν ἐρυνάκοι ἀντιβολήσας, 465
 νόσφι θεῶν, ὅτ' ἐσᾶλτο πύλας· πνυρὸ δ' ὅσσε δεδήει.
 κέκλετο δὲ Τρώεσσιν ἐλιζάμενος κατ' ὄμιλον,
 τεῖχος ὑπερβαίνειν· τοὶ δ' ὀτρύνοντι πίθοντο·
 αὐτίκα δ' οἱ μὲν τεῖχος ὑπέρβασαν, οἱ δὲ κατ' αὐτὰς
 ποιητὰς ἐξέχυντο πύλας. Δαναοὶ δ' ἐφόβηθεν 470
 νῆας ἀνά γλαφυράς· ὄμαδος δ' ἀλίαστος ἐτύχθη.

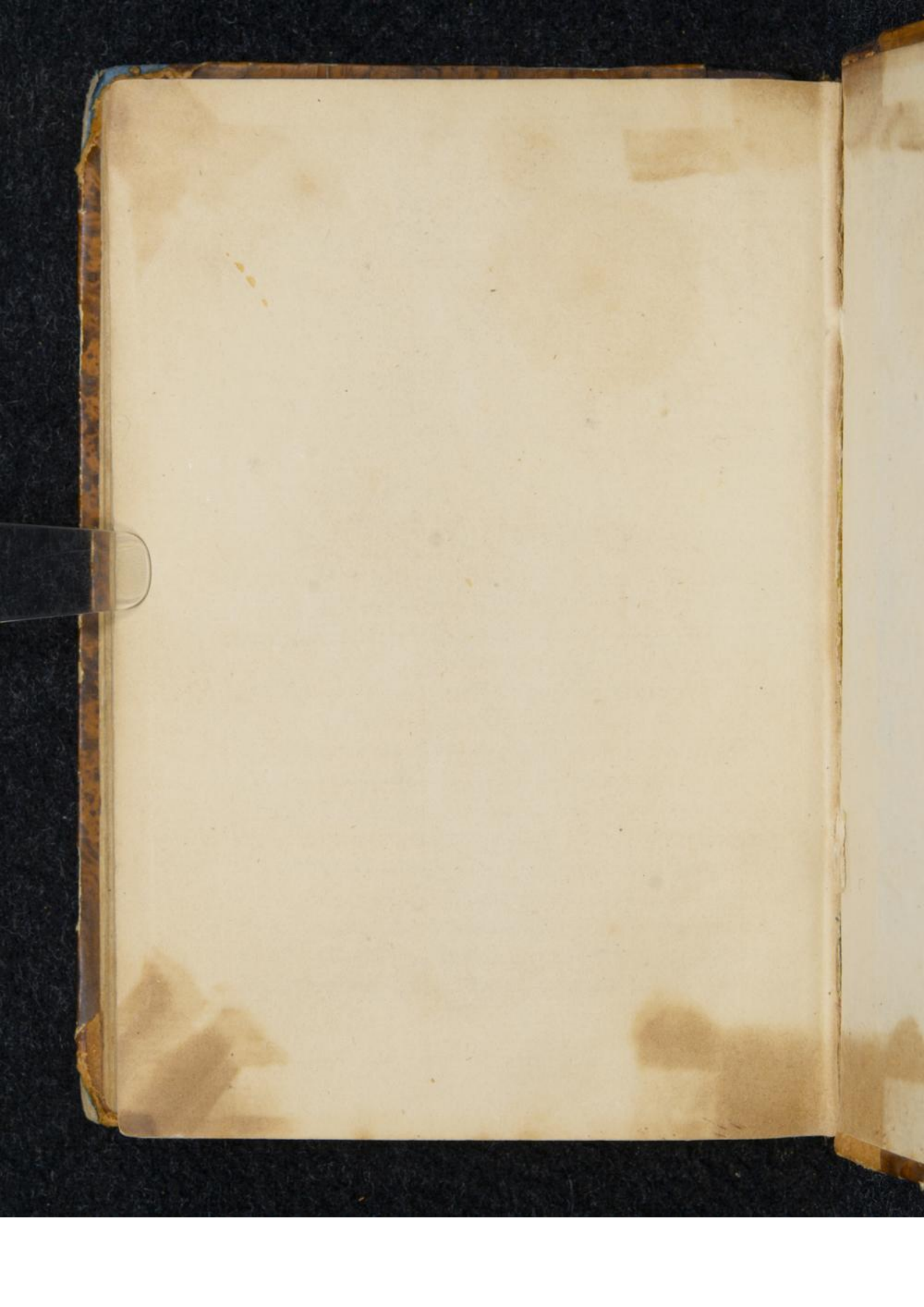
gibden

I 1-7. Rumpf der Mühle
zum d. Schellen + 2er Babst
II 8-52 Chrysosom und andere
belebte Raubvögel und
Apulien der Pest

III 53-100. 2000 zusammengekauft
Lumpen, die das Kachas gezeichnet
in befestigter Chrysosom als ganz
des ganzen d. Welt

1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8

Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue	Cyan	Green	Yellow	Red	Magenta	White	3/Color	Black
Light Blue	Light Cyan	Light Green	Light Yellow	Light Red	Light Magenta	White	Light Skin	Light Gray
Dark Blue	Dark Cyan	Dark Green	Dark Yellow	Dark Red	Dark Magenta	White	Dark Skin	Dark Gray

TIFFEN® Gray Scale

© The Tiffen Company, 2007

A	1	2	3	4	5	6	M	8	9	10	11	12	13	14	15	B	17	18	19
		R	G	B			W	G	K		C	Y	M						

